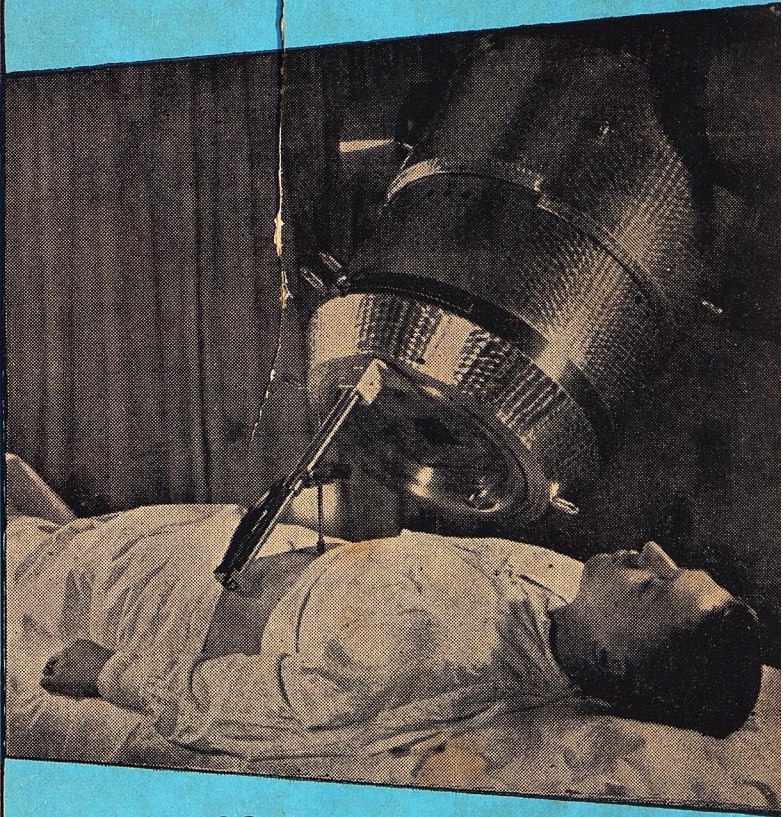

புற்று நோய்

ஆசிரியர்

ஆர். ஜே. சி. ஹாரிஸ்

தமிழாக்கம்

டாக்டர் அ. கதிரேசன்

தமிழ் வெளியீட்டுக் கழகம்

தமிழ்நாடு — அரசாங்கம்

புற்றுநோய் (CANCER)

ஆசிரியர்
ஆர். ஜே. ஸி. ஹாரிஸ்

தமிழாக்கம் .
டாக்டர் அ. கதிரேசன், எம். டி., டி. டி. டி.
அரசினா காசநோய் மருத்துவமனை,
அஸ்திநாபட்டி, மதுரை.

தமிழ் வெளியீட்டுக் கழகம்
தமிழ்நாடு - அரசாங்கம்

First Edition—April, 1967

B.T.P. No. 146

© BUREAU OF TAMIL PUBLICATIONS

CANCER

R. J. C. HARRIS

Translation

Dr. A. KATHIRESAN

Price Rs. 3-50

**English edition © R. J. C. Harris,
1962.**

இந் நூல், பெருகுவின் புக்ஸ் லிமிடெட்,
ஹார்மண்ட்ஸ்வொர்த், மிட்ல்செக்ஸ்
இங்கிலாந்து ஸ்தாபனத்தாரால் வெளி
கிடப்பெற்ற 'புற்றுநோய்' என்ற
நூலின் தமிழாக்கம்.

Printed by

C. H. S. PRESS,

Mount Road,

Madras-2.

அணிந்துரை

(திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன், தமிழகக் கல்வியமைச்சர்)

தமிழ்நாடு அரசாங்கம், சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னர்க் கல்லூரித் தமிழ்க் குழுவொன்றை நிறுவி அதன்மூலம் கல்லூரி மாணவர்கட்குத் தேவையான பல தமிழ் நூல்களை வெளியிட்டுவந்தது. தமிழை ஆட்சி மொழியாக அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்ட பிறகு, தமிழ்மொழிக்கு ஆக்கம் தேடுகின்ற முறையில், இன்னும் மகத்தான அளவில் தமிழ் நூல்கள் வெளிவரவேண்டும் என்ற கருத்தில தமிழ் வெளியீட்டுக் கழகம் 1962-ல் நிறுவப்பெற்றது.

உலகின் பிற பகுதிகளிலுள்ள மக்களின் அறிவு வளர்ச்சிக்குக் குறையாமல் தமிழ் மக்களும் அறிவு வளர்ச்சி பெறவேண்டுமானால், பிற மொழியிலுள்ள நூல்களைப் படிக்க முடியாதவர்கள் தமிழின்மூலமே எல்லாவற்றையும் கற்கக்கூடிய குழுவிலே ஏற்படவேண்டும். இந்த எண்ணத்தின் அடிப்படையிலேயே தமிழ் வெளியீட்டுக் கழகம் கல்லூரி மாணவர்களுரிய நூல்களை வெளியிடுவதுடன், பொதுமக்களுக்கும் பயன்படுகின்ற முறையில் வரலாறு, அரசியல், உளவியல், பொருளாதாரம், புவிபியல், விஞ்ஞானக் கலைகள் ஆகிய பல துறைகளிலும் பலவேறு நூல்களை வெளியிட முனைந்துள்ளது.

அதற்கைய முயற்சிகளுள் ஒன்றாகப் 'புற்றுநோய்' என்ற இந் நூல தமிழ் வெளியீட்டுக் கழகத்தின் 146ஆவது வெளியீடாக வருகிறது.

கல்லூரித் தமிழக குழுவின் சார்பில் வெளியான 35 நூல்களையும் சேர்த்து, இதுவரை 181 நூல்கள் தமிழ் வெளியீட்டுக் கழகத்தால் வெளியிடப் பெற்றுள்ளன. இந் நூல்களை வாங்கிப் படிப்பதன்மூலம் தமிழ் மக்கள் மேலும் வளர்ச்சி பெறுவார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

இரா. நெடுஞ்செழியன்

புற்றுநோய்

பிரச்சினையின் தன்மை

ஆர். ஜே. ஸி. ஹாரிஸ்

ராபர்ட் ஹாரிஸ், PH.D., A.R.C.S. 1922-ல் பிறந்தார்; ராயல் விஞ்ஞானக் கலனாரியிலும், மெய்ன்ஸ்டோன் இலக்கணப் பள்ளியிலும் பயின்றார்; சிறந்த முறையில் ரசாயனத்தில் பட்டமபெற்று, ஆராய்ச்சித் துறையில் 8 மாதங்கள் கழித்தார்; பின்னர் ராயல் மார்ஸ்டன் மருத்துவமனையின் செஸ்டர் பீட்டி ஆராய்ச்சிக் குழுவில் சேர்ந்தார்; புற்றுநோய் வளாச்சியைத் தடைசெய்யும் மருந்துகள் பற்றி ஆராய்ச்சி செய்துகொண்டிருந்த, காலஞ்சென்ற ஜி. ஏ. ஆர். கானுடன் பணிபுரிந்தார். சென்ற 17 வருடங்களாக, அவர் புற்றுநோய் உண்டாக்கும் வைரஸ்கள், நரக்னியிக் அமிலங்கள் போன்றவைகளின் ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்.

ராபர்ட் ஹாரிஸ் 1958-ல் செஸ்டர் பீட்டி ஆராய்ச்சிக் குழுவிலிருந்து விலகி, இம்பீரியல் புற்றுநோய் ஆராய்ச்சிக் குழுவில், பரீட்சாத்த உயிரியல் வைரஸ்கள் பிரிவின் தலைவராகப் பணியாற்றினார், மில்ஹில் பரிசோதனைச்சாலையின் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டார்; நோயை குறியியலாளர்கள், உயிரியலினர், உயிர் இயைபியலினர் இவர்களின் துணைகொண்டு புற்றுநோய்பற்றிய பிரச்சினைகளை ஆராய்ந்துவருகிறார்.

1946-ல் மணம்புரிந்துகொண்ட ராபர்ட் ஹாரிஸுக்கு ஒரு மகனும் மகளும் உண்டு. 1954-லிருந்து, அவர்கள் சிட்டெர்னில் வசித்து வருகின்றனர்.

மு ன் னு ர

முதன்முதலில் நான் இதைக் கூறவேண்டும். புற்றுநோய்பற்றி அச்சம் கொண்ட—அச்சங்கொள்வது சாதாரணமும் புரிந்துகொள்ளக் கூடியதுமாகும்— அனைவரும் படிக்கவேண்டிய புத்தகம் இது வாழ்க்கையின் மறந்த துறைகளைப் போல், இங்கு, அச்சம்கொள்வது, புற்றுநோய்பற்றிய போதிய அறிவு இல்லாத தால்தான். மேலும், புற்றுநோய்பற்றிப் பலர் தவறாகவே புரிந்துகொண்டிருக்கின்றனர். டாக்டர் ஹாரிஸின் இந்நத சிறந்த புத்தகத்தைப் படிப்பதன்மூலம், அச்சம் நீங்கி, ஆர்வம் உண்டாகும். புற்றுநோய் ஒரு ரசமான தத்துவமாகும் அதன் தன்மையை அறிவது, அதன் காரணிகளைக் கண்டுபிடிப்பது, சிகிச்சைகளுக்கு சிறந்த முறைகளை உருவாக்குவது போன்றவைகள், நவீன மனித சமூகத்தின் பொது அறிவிற்கான ஓர் அறைகூவல் ஆகும்.

இரண்டாவதாக, விஞ்ஞானி என்று கூறும் எவரும், இந்தப் புத்தகத்தைப் படிக்காமல் இருக்கமுடியாது. புற்றுநோய் பிரச்சினைக்குத் தீர்வுகாண, உயிரியலினா, பெளதீக நிபுணர்கள், ரசாயனவாதி, வைரஸ்பற்றிய நிபுணர்கள் ஒத்துழைக்கவேண்டும். வளாசசி ஏன் தவறான வழியில் செல்லவேண்டும்? செல்களின் ஒரு கூட்டம், ஏன், மற்ற செல்களை பாதித்து வாழவேண்டும்? இது தடை செய்யப்பட்டாவிட்டால், ஏன் உடல முழுவதும் அழிக்கப்படுகிறது? உலகத்திலேயே, இதுதான் சமூகத்திற்குத் தீங்கான ஒன்று வளர்ச்சியில், வரக்கத்திற்கு விரோதமான இந்த மாறுதல ஏன்? இது, ஜீனின் கோளாறு? விந்துசெல்லின் திடீர் மாற்றமா? ஒரு வைரஸாலா? தினவாலா? வயது ஏறஏற நாளிலலாச சுரப்பியில் ஏற்படும் மாறுதல்களாலா? இவைகளில் எது காரணம்? அல்லது இவைகளில், பல காரணங்கள் ஒன்று சேர்வதாலா? இதுபற்றி யாருக்கும் ஒன்றும் தெரியாது. இந்தப் புற்றுநோய்ப் பிரச்சினைக்கான தீர்வு விஞ்ஞானத்தின் எந்தத் துறையிலும் கிடைக்கலாம்.

முன்றாவதாக, மருத்துவ மாணவன் இந்தப் புத்தகத்தை அவசியம் படிக்க வேண்டும். தெளிவான, எளிய நடையில், புற்றுநோயின் தற்போதைய நிலைபற்றி, விளக்கப்பட்டிருக்கிறது. இத்தனை விவரங்கள், மாணவனுக்கு எந்தப் புத்தகத்திலும் கிடைத்தல அரிது. எல்லா உணமைகளும் ஒன்று திரட்டப்பட்டு இந்தப் புத்தகத்தில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மாணவனது இறுதிப் பரீட்சைகளுக்கு, டாக்டர் ஹாரிஸின் புத்தகம் மிகவும் உபயோகமாக இருக்கும். இது, செவிலியர்களுக்கும், 'எக்ஸ்கதிர்' சிகிச்சையாளர்களுக்கும், புற்றுநோய்பற்றிய நவீன கருத்துகள் தேவைப்படும் மருத்துவர்களுக்கும் மிகவும் உபயோகமாக இருக்கும்.

இந்தப் புத்தகத்தை எழுதியதன்மூலம், டாக்டர் ஹாரிஸ் நாட்டிற்குச் சிறந்த சேவை செய்திருக்கிறார். இது, பொதுஅறிவு படைத்த சாதாரண மனிதனுக்குமாதிரியன்று, விஞ்ஞானிகளுக்கும், பகுத்தறிவு மாணவர்களுக்கும், மருத்துவர்களுக்கும் மிகவும் அவசியமான ஒரு சிறந்த புத்தகம்.

ஏ. ஈ. கிளார்க்—கென்னடி

அறிமுகம்

புற்றுநோய்ப் பிரச்சினைபற்றிய இந்த அருமையான புத்தகத்திற்கு அறிமுகம் எழுதுவதுபற்றி, நான் மிகவும் மகிழ்கின்றேன். இந்தப் பொருள்பற்றி, நான் இதுவரை படித்த புத்தகங்களில், இது மிகவும் சிறந்ததாகும். ஒரு சிரமமான பொருள்பற்றிய விவரங்களை, மிகவும் எளிதாகவும், திறமையாகவும் எழுதும் ஆற்றல்வாய்ந்த டாக்டர் ஹாரிசை நான் பாராட்டுகிறேன்.

உலகம் முழுவதும் பெரிதும் பரவியிருக்கும் நோய் புற்றுநோயாகும் ஆகவே, எல்லோருக்கும் இதில் ஆர்வம் உண்டு. இது, சாதாரண மனிதனுக்கு மாத்திரமல்ல, எல்லா மருத்துவ மாணவர்களுக்கும், செவிலியர்களுக்கும் மிகவும் உறுதுணையான ஒன்று. இந்தப் புத்தகத்திற்கு எனது வாழ்த்துகள்.

செசில் வேக்லி

இம்பீரியல் புற்றுநோய்

ஆராய்ச்சிக் குழுவின் தலைவர்,

ஆங்கிலேய சாம்ராச்சியப்

புற்றுநோய்க் கழகத்தின் துணைத்தலைவர்.

பெருளடக்கம்

ஆகிரியின் முன்னுரை	vii
சர் செசில் வேக்லியின் அறமுகம்	viii
புகைப் படங்களின் பட்டியல்	x
புத்தகப் படங்களின் பட்டியல்	xi
1. செல்லும் சென்புகுப்பும்	1
2. சாதாரண வளர்ச்சியும் அசாதாரண வளர்ச்சியும்	13
3. மனிதவர்க்கத்தில் புற்றுநோய்	23
4. செய்தொழில்மூலமும் சுற்றுப்புறமூலமும் மனிதனுக்கு உண்டாகும் புற்றுநோய்.	38
5. புரிசோதனைகள்மூலம் புற்றுநோய் உண்டாக்குதல்	52
6. புற்றுநோயின் காரணங்கள்.	65
7. புற்றுநோய் சிகிச்சை	86
8. புற்றுநோய்க்கான வேதியியல் சிகிச்சை	95
9. பரீட்சார்த்தப் புற்றுநோய் ஆராய்ச்சியின் எதிர்க்காலம்	110
10. பிஞ்சுநிப்பு 1964	116
விளக்கத் திட்டம்	145
கலைச்சொற்கள்	
ஆங்கிலம்—தமிழ்	148
தமிழ்—ஆங்கிலம்	152

புகைப்படங்களின் பட்டியல்

(ஆளுவது அத்தியாயப் பக்கங்கள் 72—73-ல் காணப்படுகின்றன)

1. (a) எலிகின் கணையத்தின் செல்லின் ஒரு பகுதி—எலக்ட்ரான் நுண்படம்.
 (b) இதே படத்தின் குறியிடப்பட்ட பகுதி, எலிதாகக் காட்டப் பட்டது.
2. (a) மனிதக் கரு செல்லின் சைடோபிளாஸ்தின் ஒரு பகுதி.
 (b) பகுப்படையும் மனிதக் கரு செல்லின் ஒரு பகுதி—எலக்ட்ரான் நுண்படம்.
3. (a) மனிதப் புற்றுமோய் செல்லின் ஒரு பகுதி—எலக்ட்ரான் நுண்படம்.
 (b) இதே படத்தின் குறியிடப் பகுதி, பெரிதாகக் காட்டப்பட்டது.
4. (a) ஆரோக்கியமான கண்டெலி கல்லீரலின் ஒரு பகுதியின் நுண்படம்.
 (b) ஆரோக்கியமான சிறுநீரகப் பகுதியின் நுண்படம்.
5. (a) கண்டெலிக் கட்டியின் ஒரு பகுதி.
 (b) தைராய்டு சுரப்பியின் ஓர் அடினோமா.
6. முகையின் கார்சினோமா.
7. (a) ஹெம்ஸ்டர் சர்க்கோமாவால் நுரையீரலில் விளைந்த மெடாஸ்டேசிகளின் நுண்படம்.
 (b) பால்முலம் கடத்தப்பட்ட சாதனத்தால் விளைந்த கண்டெலி முகைப் புற்றுமோய்களுடன் காணப்பட்ட வைரஸ் துகள்கள்—செல்களுக்கு வெளியே.
 (c) மில்லிஸ் பாலியோமா வைரஸால் பாதிக்கப்பட்ட கண்டெலிக் கரு செல்லின் ஒரு பகுதியின் நுண்படம்.
 (d) 'c' ஐப் போன்ற ஒரு நுண்படம். மில்லிஸ் பாலியோமா வைரஸ் செலுத்தப்பட்ட ஒரு கண்டெலியின் உயிழ்க் சுரப்பிக் கட்டியிலிருந்து எடுக்கப்பட்டது.
- 8 (a) எதிர்மறை முறைமுலம் தயார் செய்யப்பட்ட கான்கு தனித்தனியான வைரஸ் துகள்கள்.
 (b) மேற்கூறிய முறையில் (a) தயாரிக்கப்பட்ட ரூஸ் கோழிக்குஞ்சு சர்க்கோமாவின் வைரஸ்.

புத்தகப் படங்களின் பட்டியல்

	பக்கம்
(1) மனிதக் கண், சாதாரண உருப்பெருக்கி, எலக்ட்ரான் உருப்பெருக்கி, இவைகளின் வரையறை ...	3
(2) நான்கு குரோமோசோம்களுடன் கூடிய ஒரு மிருக செல்லின் உயிர்மப் பிளவியக்கத்தின் நிலைகள்	11
(3) ஆரோக்கியமான சருமத்தில் செல்கள் ஈடு செய்யப் படுவது ...	16
(4) கொடூரப் புற்றுநோய் செல்கள் வளர்ச்சியின் ஆரம்பமும் பல நிலைகளும் ...	19

1. செல்லும் செல் பகுப்பும்

ஓர் உயிரினத்தை உருவாக்கும் செல்கள் சிலவற்றின் இயற்கையான நடத்தை மாறுவதால் ஓர் உயிரினத்தில் புறநோய் தோன்றுகிறது எனத் தெரிகிறது. அந்தந்த உயிரினத்தின் வாழ்க்கைக்கு ஏறப அமைந்துள்ள வளர்ச்சி நியதிகள், சிறப்பு வேறுபாடுபற்றிய நியதிகளை இதுநாளவரை அனுசரித்துவந்த செல்கள் திடீரென்று அதற்கைய நியதிகளுக்குப் பணிய மறுத்துத் துரிதமான ஒழுங்கற்ற பகுப்பு அடைந்து, அருகிலுள்ள ஆரோக்கியத் திசுக்களை ஊடுருவல், இரத்த ஓட்டத்தின் வழியாகவும் நிணநீர் ஓட்டத்தின் வழியாகவும் மற்ற உறுப்புகளுக்குப் பரவுதலுபோன்ற வரம்புக்கு மீறிய செயல்களில் ஈடுபடுகின்றன.

மனித, மிருக உடலைப் பலதரப்பட்ட செல்கள் உருவாக்குகின்றன என்பதை நாம் அறிவோம். அதுபோலவே, பலவகையான புற்றுநோய்களும் இருக்கின்றன. புற்றுநோயை ஒரு தனி நோயாகக் கருதக்கூடாது; ஒன்றுக்கொன்று இணைந்த பல நோய்களின் ஒரு குடும்பமேயாகும். பெணமுலைப் புற்றுநோயின் செல்கள், எலும்பு மஜ்ஜைப் புற்றுநோய் செல்களிலிருந்து உயிரியல் நியதிகளைப் பொறுத்த மட்டில் பல வகைகளில் மாறுபட்டவை. சிறுநீரகப் புற்றுநோயும், சிறுநீர்ப்பை யின் புற்றுநோயும் பல குணங்களில் மாறுபட்டன. ஆகவே, ஏதோ ஒரே ஒரு காரணமதான் இருப்பதுபோன்று, புற்றுநோயின் அந்த ஒரு காரணம் என்னவாக இருக்கும் என்று பேசுவது தவறாகும். இயற்கையான ஒரு செல் கொடூரமான புற்றுநோய் செல்லாக மாறுவதற்கான காரணம், எல்லா செல்களுக்கும் பொதுவான ஒன்றாக இருந்தாலும், இந்த மாற்றங்களை ஊக்குவிக்கும் மற்ற முதல் காரணங்கள் மாறுபட்டு இருக்கலாம்.

நமது வாசகர்களில் சிலருக்கு மிகவும் புதிதாக இருக்கும் பல கோட்பாடு களை நாம் ஏற்கெனவே அறிமுகப்படுத்தியிருக்கிறோம். ஆகவே, நாம் முதலி லிருந்தே ஆரம்பிக்கிறோம். இயற்கையான செல்களையும், அவை இனப்பெருக்க மடையும் வழிகளையும் மிகவும் சாதாரண ஓர் ஆரம்பத்திலிருந்து மிகவும் சிக்க லான அமைப்பும் பணியும் கொண்ட ஓர் உயிரினமாக மாறிய பாகுபாட்டைப் பற்றியும், உடலில் ஏற்படும் தேய்மானம் சீர்செய்யப்படும் முறைகள்பற்றியும் நாம் படிப்படியாக விவரிப்போம்.

தாவர, மனித வாழ்வின் அடிப்படை மூல அலகு செல்லாகும். ஒரு வீட் டிற்குச் செங்கல் எப்படியோ அதுபோன்றே ஓர் உடலுக்கும் செல் உள்ளது.

என்றும் இது பெருமளவு சிக்கல் கொண்டது. அது தன்னைத் தானே பெருக்கிக் கொள்ள முடியும். ஒரு நாகரிக வீட்டில் திறமை வாய்ந்த உட்புற வேலைப்பாடுகள் இருந்தபோதிலும், உயிரினத்தின் வாழ்க்கையில் பணிபுரியும் செல்லின் பங்கு மிகவும் மகத்தானது. உதாரணமாக, வீட்டின் நுழைவு கதவில் இருக்கும் மணியின் அமுக்குப் பித்தானையும், சமையலறை மணியையும் ஒன்றாக இணைக்கும் கம்பிகளை வீட்டுச் செங்கலல்லுடன் ஒப்பிடக்கூடாது எனினும், உடலில் கால் பெருவிரலையும் மூளையையும் இணைக்கும் நரம்புப் பாதை செலகளால் ஆனது. இந்த செல்கள் தாயின் கர்ப்பப்பையில் பொலிவான ஒற்றைக் கருச்செல்வி விருந்து உருவானவை. அவை உடலின் ஒரு பாகத்திலிருந்து மற்றொரு பாகத்திற்கு மின்சார உணர்ச்சிகளை எடுத்துச் செல்வதற்கெனவே அமைந்தவை.

செல் என்பது ஒரு பருப்பொருளாகும். அது உடைக்கப்பட்டு, அதன் ஒவ்வொரு பாகமும் ரசாயன, பௌதிக ஆய்வுக்குட்படுத்த முடியும். இதற்கைய செல்துகள்களில் சில, தங்களது அன்றாடப் பணிகளில் பலவற்றை ஒருசில காலத்திற்கு ஆற்ற முடியும். இவைகளைப்பற்றியும் தெரிந்துகொள்ளலாம். அவை ஆகஸிஜனை உபயோகித்து சாககரைப் பொருள்களைப் பிரித்துப் புதிய செல பொருள்களையும் உண்டாக்கலாம். ஆனால், இதற்கைய தனிப்பட்ட, குறைந்த கால நடவடிக்கைகள், எப்படி ஒரு சமையலறைமாதிரும் வீடு ஆகி விட முடியாதோ, அதுபோன்று வாழ்க்கை ஆகிவிட முடியாது. இவ்விதம் உடைபட்ட செல் தொடர்ந்து நீண்ட கால வாழ்க்கை நடத்த முடியாது. மேலும், இவ்விதம் உடைபட்ட செல்களை மீண்டும் ஒன்றுசேர்க்கும் வழியை இதுவரை யாரும் அறியார்.

உயிருள்ளது என்று சொல்லப்படுவதன் குறைந்த மூல அலகு செல்லாகும். ஒவ்வொரு செல்லும் தனது இனப்பெருக்கத்திற்கான சாதனங்களை உருவாக்கும் ஒரு ரசாயனத் தொழிற்சாலையாகும்; அல்லது தனிச் சிறப்பு வாய்ந்ததாக இருந்தால், இன்கலின் அல்லது இரைப்பையின் ஜீரண என்ஸைம்கள்போன்ற ஏற்றுமதிக்கான சரக்குகளை உருவாக்குகின்றன. உடல் பூராவுமே, செல்களாலோ அல்லது செல்களின் விளைபொருள்களாலோ ஆனதாகும். நமது தலை ரோமத்திலிருந்து கால்களின் அடிப்பாதம்வரை நாம் இவ்வித செல்களாலேயே ஆக் கப்பட்டிருக்கிறோம். மேலும், செல தொழிற்சாலைகளின் எல்லா 'முதனிலைப் படிவங்களுமே, நாம் முதலில் ஆரம்பமான பொலிவான முட்டைசில ஏற்கெனவே உருவானவை. அதன் விட்டம் ஒரு மி.மீ.-க்கும குறைந்ததாகும்.

சென்ற 300 ஆண்டுகளாகவே செல்கள் இருப்பது நமக்குத் தெரியும். ராபர்ட் ஹீக் என்ற ஆங்கிலேய ஒலிபெருக்கி அறிஞர், ஒரு மெல்லிய தக்கையின் பகுதியில் முதலில் 1665-ல் செல்களைக் கண்டார். அவர் அவற்றைக் கீழ்க்கண்ட வாறு விவரித்தார்: 'ஒரு நீண்ட தொடர்ச்சியான நுனதுளையின்னில் சில மெல்லிய விதானங்களால் பிரிக்கப்பட்ட பலப்பல சிறிய பெட்டிகள்'. மேலும், இவர், பல தாவர வாககங்களின் உயர்நிலைப் பகுதியும் இதுபோன்றே ஆகக் கப்பட்டிருப்பதைக் கண்டார். 1839-ல் தாவரநூல் அறிஞர் ஒலெய்டன், விலங்கு

நூல் அறிஞர் ஷ்வான் என்ற இரண்டு ஜெர்மானியர்கள் எடுத்துக்காட்டும்வரை, வாழ்க்கையின் அடிப்படை மூல அலகு 'செல்'தான் என்ற கோட்பாடு பிரபல மடையவில்லை.

20 ஆண்டுகள் கழிந்து, வர்சோவ் என்ற ஜெர்மானிய நோய்க்குறி இயல் வல்லுநர், மேலும் ஒரு முக்கியமான கோட்பாட்டைத் தெரிவித்தார். 'ஏற்கெனவே இருந்த செல்களிலிருந்துதான் செல்கள் உண்டாகின்றன' — 'ஒம்னிஸ் செல் ஜுவா - ஏ - செல்லுலா' கருவுறுதலின்போது வீந்து ம முட்டையு ம சேர்ந்துதான் கருசெல்கள் தோன்றுகின்றன என்று உயிரியல் வல்லுநர்கள் தெரிந்துகொண்டபோது, 'வாழ்க்கை என்பது ஒரு தங்கு தடையற்ற செல்களின் ஒரு பல வண்ணப் பகட்டான வளர்ச்சியாகும்' என்பது தெளிவாயிற்று. செல்பகுப்பு, வளர்ச்சி, உயிரினங்களின் வளர்ச்சி, வியாதி, வயதடைவது, புற்று நோய், மரணம் எல்லாமே செல்கள் நடத்தையின் பல அம்சங்களாகும். உயிருட னிருக்கின்ற செல்களாலும், இறந்துபடுகின்ற செல்களாலும் அவற்றின் தீவிர மான, சோர்வற்ற இணைப்பு முயற்சிகளின் விளைபொருள்களாலும்தாம் நமது உடல் பூராவும் ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நாம் அறிவோம்.

செல்களின் அளவும் உருவும் தாவர, மிருக இனங்களுக்கிடையே மாறுபடு வது அல்லாமல், ஒரே உயிரினத்தின் உள்ளிருக்கும் செல்களுக்கும் மாறுபடுகின்றன.

அங்குல முறையில் அல்லாமல், அவைகளின் அளவை மெட்ரிக் முறையில் சொல்வது மிகவும் வசதியாக இருக்கும். ஒரு சென்டிமீட்டரின் 10-ல் 1 பகுதியான 1 மில்லி மீட்டரை ஆயிரம் மூல அலகுகளாகப் பிரித்தால், அந்தப் பிரிவு ஒவ்வொன்றையும் 1μ என்கிறோம். பொதுவாக, செல்களை அளக்கும் அளவு இதுதான். எவ்வித உதவியுமின்றி, மனிதக் கண்களால் பார்க்கக்கூடிய அளவு 80μ தான் என்பதைக் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும். சாதாரண உருப்பெருக் கியின்மூலம் 0.5μ வரை பார்க்க முடியும். இதிலும் குறைந்த அளவுள்ள மிகச் சிறிய பொருள்களைப் பார்க்க எலக்ட்ரான் உருப்பெருக்கியின் உதவி தேவை. இதன் சக்தி 0.001μ வரையாகும் (அல்லது 10 ஆங்கஸ்ட்ராம் ஆனிட்டுகள்); படம் 1ஐப் பார்க்கவும்.

1.0	0.1	0.01	0.001	0.0001	0.00001	0.000001	mm
1000	100	10	1 0	0.1	0.01	0.001	μ
மனிதனின் கண்கள்		சாதாரண உருப்பெருக்கி		எலக்ட்ரான் உருப்பெருக்கி			

படம் 1.

மனிதர்களின் சாதாரண உருப்பெருக்கி, எலக்ட்ரான் உருப்பெருக்கி இவைகளின் சக்திகளினது எலக்ட்ரான்.

மனித உடலில் சிறிய இரத்த வெள்ளணு செல்தான் மிகவும் சிறிய செல்லாகும். அதன் விட்டம் சுமார் 4μ ஆகும். நரம்பு செல்தான் மிகவும் பெரிய செல். அதன் தொடர நரம்பு 100 செ.மீ. (1,000,000 μ) நீளம் இருக்கும். செல்களுக்கும் உடம்பிற்கும் செங்கல்களையும் வீட்டையும் முன்னா ஒப்பிட்ட உதாரணத்தில், மணிக்கம்பிக்கு, இது சமமாகும். எனினும், நரம்பு செல்லின் முக்கியமான உட்கருப்பகுதி வெள்ளணுவீடமிருந்து அவ்வளவு மாறுபட்டதன்று. அதன் விட்டம் சுமார் 100μ ஆக இருக்கலாம். முழுவதும் பொலிவான மனித முட்டை சுமார் $1,000 \mu$ விட்டமாக இருக்கலாம். அது செய்யவேண்டிய வேலைக்கு ஏற்ப செல்லின் அளவு அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. நாம் முன்னரே தெரிந்துகொண்டதுபோல, இந்தச் சிக்கலும் வேறுபாடும் நிறைந்த அமைப்பும் செயலும் ஆரம்ப முட்டைகளுள் 'அடைபட்டுக் கிடந்தன' எனப்பது மிகவும் ஆச்சரியமான ஒன்றாகும்.

இந்தச் சிக்கல்கள் மாத்திரம் அடைபட்டுக்கிடக்காமல், உயிரினத்தின் செல்களின் இறுதி எண்ணிக்கை பூரணத்துவம் அடையும்போது ஜீவனின் இறுதி உருவாலை நிரணயிக்கப்படுகிறது. உதாரணமாக, கருவக முதிர்ச்சியின்போது, மனிதன், ஒரு தனி செல்லாக ஆரம்பமாகிறான். சுமார் 9 மாதங்கள் கழிந்து, சுமார் 2.41 செல்கள் கொண்ட ஒரு குழந்தையாக உருவாகிறான் (2.41 என்பது 2,000,000,000,000). இந்தக் காலம் பூராவும் இதே விகிதத்தில் செல்கள் பகுப்படைந்தால், 42 செல் தலைமுறைகள் உண்டாகி, ஒவ்வொரு செல்லும் ஆறு, ஏழு நாட்களுக்கு ஒரு தடவை பிரிந்திருக்கும். ஒரு குழந்தையைவிடப் பூரண வளர்ச்சியடைந்த மனிதனிடம் சுமார் 30 பங்கு செல்கள் அதிகமாக உள்ளன.

உடலின் செல்கள் ஒரே விகிதத்தில் பகுப்படைவதில்லை. நரம்பு, தசை போன்ற செல்களில் சில, பிறவியினபோதே தங்கள் முழு எண்ணிக்கையில் இருக்கின்றன. மேலும், அவைகளில் ஒன்று அழிந்துபட்டால் அவைகளுக்கு மாற்றுக் கிடைக்காது. ஏனெனில், இனியும் பகுப்படையும் சக்தி இல்லாமலும், இனப்பெருக்கம் செய்ய முடியாமலும் அவைகள் அந்த அளவிற்குச் சிறப்புத் தன்மை வாய்ந்துள்ளவைகளாகும். இயற்கையாகவே வளரும் உடலின் அளவிற்கு ஏற்ப அவைகள் தங்களை மாற்றியமைத்துக்கொள்ளவேண்டியிருப்பதால், அவைகள் அளவில் அதிகரிக்கின்றன. சாதாரண மனிதனின் கல்லீரல், சிறுநீரகத்திலோ செல்பிரிவு அதிக அளவு நிகழ்வதில்லை. ஆனால், இந்த அங்கங்கள், செல்கள் இழந்துபோகும்படியான சீர்கேட்டடைந்தால், எஞ்சியிருக்கும் செல்கள், அந்தந்த அங்கத்தைத் தளது முந்திய அளவிற்குக் கொண்டுவர செல்பகுப்பின்மூலம் முயற்சி செய்கின்றன.

எனினும், உடலில் இடைவிடாது உபயோகப்படுத்தப்பட்டு, ஈடுசெய்யப்பட்டுவரும் செல்களும் நிறைய இருக்கின்றன. இரத்த அணுக்கள் எளிதில்

தேய்மானம் அடைகின்றன. அவைகள் எலும்பு மஜ்ஜையிலிருந்து யீண்டும் புதுபதிக்கப்படுகின்றன. அவை ஒவ்வொரு நிமிடமும் பல இலட்சக்கணக்கான செல்களை இரத்த ஓட்டத்தில் கொண்டு சேர்க்கின்றன. சருமத்திலிருந்தும் பலதரப்பட்ட வழிகளில் செல்கள் தேய்மானம் அடைகின்றன. அதே விகிதத்தில் தோலிற்கு அடியிலிருந்து செல் பகுப்பால் அவைகள் ஈடுசெய்யப்படுகின்றன.

அதிதீவிரமாக செல் பகுப்பு நிகழும் மற்றோர் இடம் குடலின் உட்புறச் சுவர்களில் ஆகும். இந்த உறுப்பு மிகவும் கடினமாக வேலை செய்வதால், குடல் அமைப்பின் ஒருமைப்பாட்டை ஒரே சீராக வைத்திருக்க இடைவிடாது உற்பத்தியாகவேண்டிய செல்கள் பெரிதும் தேவைப்படுகின்றன. ஒரு பெண்ணின் தேவைக்குப் போதுமானதைவிட அதிக முட்டைகளுடன் அவளது வாழ்வு தொடங்குகிறது. மனித ஆணில் வீந்து செல்கள் வயதுவந்த பருவத்திலிருந்து மூப்படையுமவரை இடைவிடாது உற்பத்தியாகிக்கொண்டே யிருக்கின்றன. தினமும் பல இலட்ச அளவில் அவை உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன.

ஒரு செலவின் அமைப்பைப்பற்றி நாம் விவாதிக்கத் தொடங்கும்போது, ஒரு சராசரி மனிதனைப்போன்ற ஒரு 'குறிப்பிட்ட அமைப்புள்ள' செல் கிடையாது எனபதை நாம் நினைவில் கொள்ளவேண்டும். ஆகவே, பல விலங்கு செல்களின் அமைப்புக் குணங்களைக்கொண்ட ஒரு கலவையான செல்லைப்பற்றித்தான் நாம் இங்கு விவரிக்கப்போகிறோம்.

எலியின் கல்லீரலின் செல் 25 μ விட்டம் கொண்டிருக்கும். மற்ற செல்களைப்போல் அது இரண்டு பாகங்கள் கொண்டது — சைடோபிளாசம், நூக்ளியஸ் (உட்கரு). செல் என்ற தொழிற்சாலையின் 'உபகரணச் சாமான்கள்' சைடோபிளாஸத்தில் இருக்கும். இதன்மூலம் செலின் தேய்மானம் அடைந்த பாகங்கள் ஈடுசெய்யப்பட்டு, செல் கிரகிக்கும் உணவு சக்தியாக மாற்றப்படுகின்றன. இதன்மூலம் செல் தனது அன்றாட வேலையைச் செய்யவோ, அல்லது வருங்கால உபயோகத்திற்குக் கொழுப்புப் பொருளாக அல்லது கிளைகோஜனாகச் சேமித்துவைக்கவோ செய்கிறது.

தொழிற்சாலையின் திட்டமிட்டுச் செயலாற்றும் பகுதியாக நூக்ளியஸ் பணி புரிகிறது. ஒருவேளை அதன் டிஆக்ஸிரைபோநூக்ளிக் அமிலத்தின் (DNA) மரபுவழித் தகவல்களை எடுத்துச் செல்கின்றன. இதைப் பெற்றோர்களிடமிருந்து குழந்தைகளுக்குக் கொடுக்கிறது. உண்மையில் இதுதான் முழு செல்லையும் கட்டுப்படுத்துகிறது.

செல் (புகைப்படம் 1a) ஒரு படலத்தால் சூழப்பட்டு மற்றொரு செல் விடமிருந்து பிரிக்கப்படுகிறது. அருகிலுள்ள செல்களின் படலங்களும், தாங்களே உற்பத்தி செய்யும் செல்லிடை இணைப்பொருளால் ஒட்டி

இணைக்கப்படுகின்றன. செல் படலத்தை முட்டை மேலோடு போன்ற ஒரு சாதாரணப் பெட்டியாகக் கருதக்கூடாது. படலம் நிலையமைதி சார்ந்த பொருள் என்பதைவிட இயக்க ஆற்றல் சார்ந்த பொருளாகவே தோன்றுகிறது. இதனுள்ளிருக்கும் மெல்லிய துளைகள் வழியாக செல்கள் உணவை உள்ளே எடுத்துக்கொள்ள முடியும், வேண்டாதவற்றை வெளியேற்ற முடியும். ஏற்றும் திக் காகத் திரவங்களைச் சுரக்க முடியும். ஹார்மோன்கள் மூலமாகவோ, அல்லது ரசாயன உதவிகள் கொண்டோ ஒன்றுடன் ஒன்று தொடர்புகொள்ளவும் முடியும். செல்லின் படலம் மிருதுவானதும் அனல்; பல மேடுபள்ளங்களுடன் கூடி அதன்மூலம் செல்கள் அருகிலுள்ளவைகளுடன் நன்கு இணைந்து, ஒரு குறிப்பிட்ட பலத்துடன் கூடிய ஒரு திசுவாக செல்படலம் உருவாகலாம்.

நுகளியசககும் செல்படலத்திற்கும் இடையே உள்ள இடைவெளியில் சைடோபிளாச இடைப்பொருள் (அடித்தளப் பொருள்) அமைந்திருக்கிறது. அதனுள்ளே மிகச் சிறிய பொருள்களான மைட்டோகாண்ட்ரியா, எண்டோ பிளாசத்தின் வலைபோன்ற சவவு, சென்ட்ரோசோம், உட்கரு (நுகளியல்) போன்றவைகள் காணப்படும்.

ஒரு காலத்தில் சைடோபிளாசம் என்பது ஒரு திரவக் கரைசல் என்றும், உப்புக்களும் புரதங்களும் அந்த திரவத்தில் மிதந்துகொண்டிருக்கின்றன என்றும் கருதப்பட்டது. ஆனால், இப்போது அது ஒரு பெரிதும் திட்டமிட்டு உருவாக்கப் பட்டு நார்புரத் அணுத்திரவங்களுடன் கூடிய ஒரு சிறந்த வேலைப்பாட்டுடன் கூடிய வலைப்பிளையுடன் கூடியது என நாம் அறிகிறோம். அதுதான் செல்களின் பல முக்கியப் பணிகளுக்குக் காரணமானது. உயிர்வாழும் செலலைப்போன்ற இதற்கைய திறமையான உயிர் இயைபியல் சாதனம், தனக்கு வேண்டாத பொருள்களைத் தனது படிமுறை வளர்ச்சிக் கோட்பாட்டின்போது வெளியேற்றி யிருக்கும் என நாம் நம்பலாம். என்னவாக இருந்தபோதிலும், அது மிகவும் சிறப்பு வாய்ந்த ஒன்றாகும்.

னாட்டோகாண்ட்ரியாக்கள் (புகைப்படம் 2a) உருளைக்கிழங்குபோன்றே அல்லது வெள்ளரிக்காய்போன்றே வடிவத்துடன்கூடி $0.2-3 \mu$ என்ற அள வில் இருக்கின்றன. அவைகள் இரண்டு மடிப்புகளாலான படலத்துடன் கூடியவை உள்ளுறை நன்றாக மடிந்து, பிரிகும் திரைபோன்று அமைந்து கிரிஸ்டா எனப்படும் முகட்டுடன் கூடி விளங்குகிறது மைட்டோகாண்ட்ரியா, செல்லிலுள்ள இடைவிடாத இயக்கத்திலேயே இருக்கிறது. தேவைப்படும்போதெல் லாம் சக்தியளிக்கும் சிறு 'அடுப்புகளாக' அவை பணிபுரிகின்றன. செல்லுக் குள் வரும் சர்க்கரைப் பொருள் எல்லாம் இந்த 'அடுப்பு'களால் 'எரிக்கப்படு கின்றன'. இதன்மூலம் கிடைக்கும் சக்தி அடினோசின் டிரைபாஸ்பேட் (A T P) உண்டாகக் உதவுகிறது. இதுதான் அவசிய ஜீவாதாரப் பணிகளுக்குத் தேவை யான சக்திக்கு மூலாதாரமாக 'விளங்குகிறது'. 'எரிக்கப்படுகிறது' என்ற சொல் விளபுடும் விளங்குவதைவிட, உணவை சக்தியாக மாற்றும் பணி மிகவும்

சிக்கல் வாய்ந்தது. மைட்டோகாண்டரியாவில் அடுக்கப்பட்டு இருக்கும் பலதரப் பட்ட என்சைம்களின் உதவியால், அடுக்கடுக்கான பல சிக்கல் நிறைந்த ரசாயன முறைகள்மூலம் இந்தப் பணி ஆற்றப்படுகிறது.

தசைகள் சுருங்கவும், நரம்புகள்மூலம் உணர்ச்சிகள் பரவவும், அமைப்பு களைச் சீர் செய்யவும், செல்களுக்குத் தேவையான பொருள்களை உருவாக்கவும் இந்த சக்தி பயன்படுத்தப்படுகிறது. (இந்த மாற்றங்களை உண்டாக்கும் என்சைம்களும், புரதகிரியாவினை ஊக்கிகளும் செல்களிலேயே ஆக்கப்படுகின்றன என்பதை நாம் நினைவில் கொள்ளவேண்டும்.) வைட்டமின் 'பி' கூட்டம் செல் செயலின் இந்தப் பணியில் பங்கு பெறுகிறது. 'பி' வைட்டமினின் ஒவ்வொரு பகுதியும் மைட்டோகாண்டரியா என்சைம அமைப்பின் பகுதியாகப் பணியாற்றுகின்றது. மைட்டோகாண்டரியாவில் 25 விதவிதமான என்சைம அமைப்புகள் இருக்கின்றன எனக் கணக்கிடப்பட்டு இருக்கின்றது. ஒவ்வொன்றிலும் 20 வகையான புரதங்கள் இருப்பதாகவும், ஒவ்வொரு அமைப்பின் 2,000 நகல்கள் ஒரே சமயத்தில் உடனிருந்து வாழ்வதாகவும் தெரிகிறது. பல செல்களில் ஒரே ஒரு நூக்ளியஸ் (உட்கரு) இருந்தபோதிலும் பல மைட்டோகாண்டரியாக்கள் உள்ளன. எலியின் கல்லீரலின் செல் 1,000 மைட்டோகாண்டரியாக்கள் கொண்டிருக்கின்றன.

செல்களின் சைட்டோபிளாஸம் வலைப் பின்னல்போன்ற இணையான படலங்களைக் கொண்டிருக்கின்றன (புகைப்படம் 1b). எலக்ட்ரான் உருப்பெருக்கியின் உதவிகொண்டு எடுக்கப்பட்ட படங்களில், இவைகளின்மேல் சுருமையான சிறிய புளளிகளாக ரைபோ-நூக்ளியோ புரதத் துகள்கள் (RNP) தெரிகின்றன. இவை விட்டத்தில் 0.02μ -வைவிடக் குறைவாகத் தெரியும். இவைகளில் செல் சைட்டோபிளாஸத்தின் ரைபோ நூக்ளியிக் அமிலம் (ஆ. என். ஏ.) இருக்கின்றன. இந்த செல் பொருள்களின் உயிர் இயைபியல் பண்பைப்பற்றித் தற்போதைக்கு நமக்குத் தெரியவேண்டியதில்லை. எண்டோபிளாஸத்தின் வலைபோன்ற சவவு (ரெட்குலம்), சைட்டோபிளாஸத்தினுள் அமைந்துள்ள பல கால்வாய்கள் கொண்ட அமைப்புப்போல் தோன்றுகிறது; செல் படலத்தின் வழியாக வெளி உலகத்துடனும் நூக்ளியஸுடனும் (உட்கரு) தொடர்பு கொண்டிருப்பதாகவும் தெரிகிறது. வெளிப்படையாகத் தெரிகின்ற கால்வாய் அமைப்பு என்ற முறையில் அவைகளின் முக்கியமான பணிகளில் ஒன்று, செல்லுக்குள்ளும் வெளியேயும் முக்கியமான தேவையான பொருள்களைக் கொண்டுசெல்வதாகும். செல் தொழிற்சாலையின் உபகரணங்களான என்சைம்களை உருவாக்குவது அவற்றின் பொறுப்பாக இருக்கலாம். இந்த ஆ.என்.பி. துகள்கள் துணைச் சாதனமாகப் பணி புரிந்து, அவைகளின்மேல் புதிய பொருள் உண்டாக்க ஏதுவாகப் பணிபுரிகின்றன எனத் தற்போது நமப்படுகிறது. எனினும், எண்டோபிளாச ரெட்குலத்தின் (வலைபோன்ற சவவு), முக்கியப் பணி புரதங்களை உருவாக்குவதேயாகும்.

உட்கருவிற்கு ஒரு பக்கத்திலும், மிகவும் நெருங்கியும் ஓர் அடர்த்தியான பொருள் (சென்ட்ரோசோம்) இருக்கிறது (புகைப்படம் 2b). அமைதி நிலையில் இருக்கிற செல்லில் — அதாவது, தொடர்ந்து பகுபடுமபோது ஏற்படும் இடைநேரத்தில் — இந்த சென்ட்ரோசோம் அவ்வளவாகத் தெரிவதில்லை எனினும், செல் பகுப்படையும்போது இதற்கு ஒரு பெரிய பணி இருக்கிறது. சென்ட்ரோசோமிற்குள் இரண்டு கம்பி வடிவமான துகள்கள் இருக்கின்றன. அவைதாம் சென்ட்ரியோல்கள் என்ற ஒன்றுக்கொன்று செங்கோணத்தில் அமைந்த சிறிய உருண்டை வடிவமான பொருள்களாகும். இந்த ஒவ்வொரு சென்ட்ரியோலிலும் ஒன்பது நார் இழைப் பொருள்களோ அல்லது ஜோடியான நார் இழைப் பொருள்களோ அதன் சுற்றுவட்டத்தைச் சுற்றி இருக்கின்றன. இவைகளில் ஒன்று அல்லது இரண்டு மத்தியிலும் இருக்கலாம். உயிரைப் பிளவியக்கூடிய செல் பிரிவின ஆரம்ப அறிகுறிகளில் ஒன்று. இந்த சென்ட்ரியோல்கள் தனியாகப் பிரிந்து நூகனியசின் எதிர்ப்புறங்களில் இடம் பெறுகின்றன. ஒவ்வொன்றும் சாமந்தியின்ச செடிபோன்று உருவம் படைத்து, இதன் ஒவ்வொரு கதிகளும் இணைந்து நூல் சுற்றும் உருளைபோன்று (ஸ்பிண்டில் என்று சொல்லப்படும்) இழைநாப் பொருள்களின் ஒரு கூட்டமாகத் தோன்றுகிறது. இவை செல் பிரிவின்போது, குரோமோசோம்கள் பிரிவதில் முக்கியப் பங்கு வகிக்கின்றன. கீழே காண்க.

உட்கரு (நூக்ளியஸ்)

உட்கருவினுள் செல்லின் குரோமோசோம்கள் இருக்கின்றன. அவைகளினுள் ஜீனும் (மரபு உறுதிப்படுத்தும் நுட்ப அணு), அதைக் கொண்ட டி. என். ஏ.-யும் இருக்கின்றன. ஜீன்கள் என்பது ஓர் உயிரின் முழுவதற்குமான முதன்மைப் படிவமாகும். இது ஒரு செல் சந்ததியிலிருந்து மற்றொன்றிற்கு எடுத்துச் செல்லப்படுகிறது. செல் பணிபுரிவதை நூக்ளியஸ் (உட்கரு) பொதுவாகக் கட்டுப்படுத்துகிறது. குரோமோசோம்களைத் தவிர, ஒன்று அல்லது இரண்டு நூகனியோல்களும் உட்கருவினுள் இருக்கின்றன. சைடோபிளாசத் திற்குள் காணப்படுவதுபோன்ற ஆர். என். பி. பொருளால் நூகனியோல்ஸ் ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது. உட்கருவிற்கும் சைடோபிளாசத்திற்கும் இடையே ஒரு நடுவராகப் பணிபுரிகிறது. மரபின் தனி அலகுகளான உயிரினங்கள் குரோமோசோம்களில் னீனவாட்டில் எடுத்துச் செல்லப்படுகின்றன. சைடோபிளாசத்தின் ரைபோநூகனியிக அமிலத் (ஆர். என். ஏ.) திணிப்பிருந்து இது மாறுபட்ட, டி.ஆக்ஸிரைபோ நூகனியிக அமிலத்தால் (டி. என். ஏ.) ஆனது.

உட்கருவிற்குக் கட்டுப்படுத்தும் ஒரு படலம் உண்டு. செல்லின் படலத்தைப் போன்று இதிலும் துளைகள் இருக்கும் (புகைப்படம் 3a, b). மரபுவழி ஒழுங்கு ஜீன்களின் டி.என்.ஏ.-யில் இருக்கிறது. நூக்ளியோல்ஸின் ஆர்.என்.ஏ.-யால் இந்தத் தகவல் சைடோபிளாசத்திற்கு உட்கரு நுணுதுளைகள்மூலம் செலுத்தப் படுகிறது என்பது சாத்தியமே.

குரோமோசோமகளைப்பற்றிய தகவலகளைத் தெரிந்துகொள்வதில் எலக்ட்ரான் உருப்பெருக்கி இதுவரை உபயோகப்படவில்லை. செல் பிரிவின்போது அவைகளின் நடத்தையைப்பற்றிய தகவல்கள் பெரும்பாலும் சாதாரண உருப்பெருக்கிபின்மூலமும், சமீப காலமாக உயிர் இயைபியல்மூலமாகவும் கிடைத்ததாகும்.

அடுத்த பகுதியில் செல் பகுப்புப்பற்றி விளக்கப்படும். அடுத்த பகுதிக்குப் போகுமுன்னர், எங்ஙனம் ஒவ்வொரு தனி செல்லும் சேர்ந்து திசுவாக மாறுகிறது என்பதைப் பார்ப்போம். உருப்பெருக்கிப் படங்கள் (புகைப்படம் 4a & b) சாதாரணக் கல்லீரல், சிறுநீரகம் இவைகளின் செல்களைக் காட்டுகின்றன. இந்தத் திசுக்களின் ஒவ்வொன்றும் ஒரு வரையறுக்கப்பட்ட உருவ அமைப்பைக்கொண்டிருக்கின்றன. திசுவை உருவாக்கும் செல்களின் வகைகளைத் தெரிந்து கொள்ளலாம். செல்கள், திசுக்கள் இவைகளின் அமைப்பியலைப்பற்றிய விவரங்கள் இல்லாமல், ஒரு செல்லில் சாதாரண நிலை எப்போது உண்டாகிறது என்பதை நிச்சயப்படுத்துவதே மிகவும் சிரமமாகும். இதையும் நாம் இரண்டாவது அத்தியாயத்தில் கவனிப்போம்.

செல் பகுப்பு

இயற்கையின் மிகவும் சிறப்பு வாய்ந்த தன்மை என்னவென்றால், செல்கள் கொண்ட எல்லா ஜீவனங்களிலும் செல் பகுப்பு என்பது ஒரே மாதிரியாகவே இருக்கின்றது என்ற உண்மைதான். செல் பகுப்பின்மூலம் செல்களின் எண்ணிக்கை அதிகமாகிறது. முக்கியமான நிபந்தனை என்னவென்றால், மரபுவழிப் பொருளான குரோமோசோம்கள், இரண்டு புதிதாகத் தோன்றும் செல்களிடையேயும் சமமாகப் பங்கிடப்படவேண்டும். இதன்மூலம், ஒரு செல் உட்கருவிலுள்ள எல்லா விவரங்களும் வழிசெல்களுக்கு முழுவதுமாகவும் சரியாகவும் பங்கிடப்பட்டுக் கொடுக்கப்படவேண்டும். இரட்டிப்பதற்கான காலம்தான் முதல் தேவையாகும். படிப்படியான செல் பகுப்பின்போது ஏற்படும் இடைநேரத்தின்போது நூக்ளியஸின் குரோமோசோம பகுதி இருமடங்காகிறது. இது எவ்விதம் நடைபெறுகிறது என்பது நமக்குத் தெரியாது. ஆனால், குரோமோசோம்களின் பகுதிகளான டி. என. ஏ.-யும் புரதங்களும் ஒய்வு நேரத்தின்போது உண்டாகப்படுகின்றன. இந்த விளையின்போது செல் உட்கரு பெரிதாகி நூக்ளியோலை மிகவும் நன்றாகப் புலப்படுத்துகின்றது. குரோமோசோம்கள் எளிதில் தென்படுவதில்லை. ஆனால், ஒரு துல்லியமான நகலை உருவாக்குவதற்கு ஓர் இலக்காக ஏதோ ஒரு வழியில் பணிபுரிகிறதுதான் ஆகவேண்டும்.

இடைநேரம் முடிந்த பின்னர் (துரிதமாகப் பிரியும் செல்கள்கூடத் தங்களது நேரத்தில் 90% பகுதியை செல் பகுப்பிற்கே செலவிடுகின்றன) செல்கள் புரோபேஸ் என்ற கட்டத்தை அடைகின்றன. உட்கரு முழுவதும், இங்குமங்குமாக, குரோமோசோம்கள் நீண்ட நூல்கள் போன்று கண்ணுக்குத் தோற்றமளிக்கின்றன. அவை ஒரேமாதிரியான இரு பாதிகளாக நீள்வட்டத்தில்

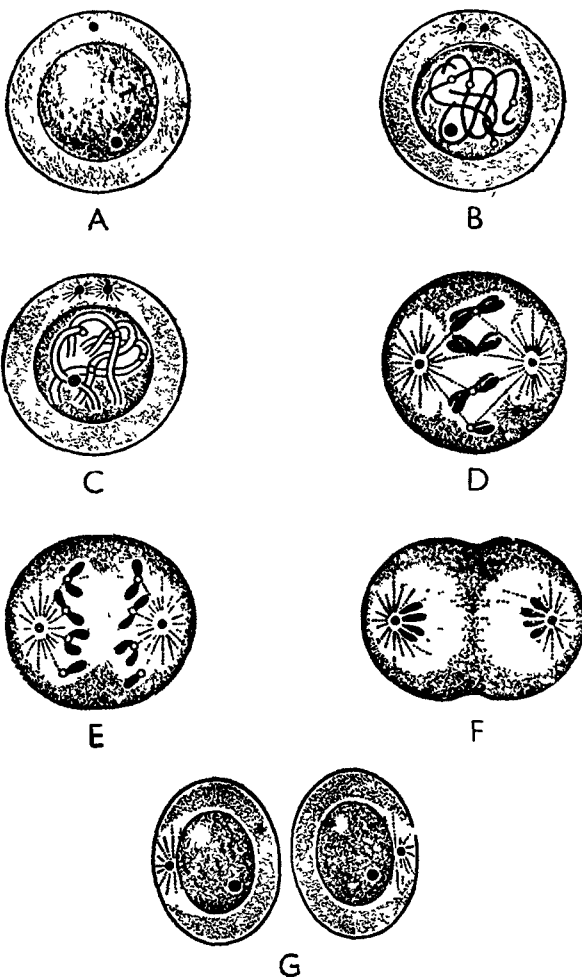
பிரிகின்றன. அவைகளை குரோமோட்டிகள் என்கிறோம். சுருண்டுகொள்வதன் மூலம் சுருங்குவதும் கடினமடைவதுமான முறை ஆரம்பமாகிறது. மிருக செல்களில் செனட்ரோசோமின் சென்ட்ரியோல்கள் தனியாகி உட்கருவின் எதிர்ப்புறங்களுக்குச் செல்கின்றன. நூகளியோல் அளவில் சிறிதாகின்றன. புரோபேசின் இறுதிக் கட்டத்தில் உட்கருப் படலம் சிதைந்துபட்டு முறைநது விடுகின்றது. இது நடைபெற்றவுடன் சென்ட்ரியோல்கள், சைட்டோபிளாசு அடிப்படையின் சைட்டோபிளாசுப் புரதங்களை செல்லுடன் இணைக்கும் ஸ்பிண்டில் களாக மாற்றுகின்றன (புகைப்படம் 2b). செல் பகுப்பிற்கு ஸ்பிண்டில் ஆவது மிகவும் முக்கியமாகும். இதற்குப் பெருமளவில் சைட்டோபிளாசுப் புரதம் தேவையாக இருக்கும்.

பின்னர் செல் 'மெடாபேசை' (metaphase) அடைகிறது. ஸ்பிண்டிலின் பக்கமாக குரோமோசோம்கள் நகர்ந்து சென்ட்ரோமீர்கள் எனப்படும் குறிப்பிட்ட இடங்களில் ஒட்டிக்கொள்கின்றன. ஸ்பிண்டிலின் இருசுக்குச் செங்குத்தான நிலைநடுக்கோட்டு நிலை அடைகின்றன. மனிதனைப்போன்று 46 குரோமோசோம்கள் இருந்தாலும் சரி, சோளத்தைப்போன்று 20 குரோமோசோம்களாக இருந்தாலும் சரி, ஒவ்வொரு குரோமோசோமுகளான சென்ட்ரோமீரின் நிலை சிறப்புத் தன்மை வாய்ந்ததாகும். சில சமயங்களில், ஒரு குறிப்பிட்ட குரோமோசோமிற்கு இறுதிநிலையில் சென்ட்ரோமீர் இருக்கலாம். ஆனால், சரிசமமில்லாத இரு பகுதிகளாகவே அடிக்கடி அது பிரிகிறது.

அடுத்து வரும் கட்டமான அனபேசில் (anaphase) ஒவ்வொரு சகோதர குரோமேட்டிற்கும் ஒன்று என்ற விகிதத்தில் சென்ட்ரோமீர்கள் தாமாகவே பகுப்படைகின்றன. மிருக செல்களில் ஒவ்வொன்றும் ஒரு ஸ்பிண்டில் நார்இழையுடன் பொருந்தியிருக்கின்றது. செலின் எதிர்த்துருவங்களிலுள்ள இரண்டு, சாமந்தியிசை செடி போன்றவைகளை நோக்கி இருக்கின்றன. இரண்டு ஒரே மாதிரியான குரோமோசோம்கள் ஒன்றைவிட்டு ஒன்று பிரிந்து, எதிர்த்துருவங்களுக்கு நகர்ந்து, ஓர் அடர்த்தியான கும்பலாக ஆகிறது.

அனபேசிற்கு அடுத்தது டெலோபேஸ் வருகிறது. இங்கு செல்படலம் மீண்டும் உண்டாவதில் ஒவ்வொரு குரோமோசோம் கூட்டமும் உட்கருவாக மாற்றியமைக்கப்படுகிறது. சுருண்டு கிடந்த குரோமோசோம்கள் சுருள் நீங்க ஆரம்பிக்கின்றன. நூகளியோலஸ் அல்லது நூகளியோலை மீண்டும் தோன்று கின்றன. இறுதியாக, குரோமோசோம்கள் முந்தைய கண்ணுக்குத் தெரியாத இண்டாபேஸ் நிலையை அடைகின்றன. இறுதியில் இரண்டு செல்கள் தனித்துப் போவதைப் பூர்த்தி செய்யும் வகையில் இரு புதிய செல் படலங்கள் உருவாகின்றன.

பைப்ரோசைட் எனப்படும் மனித இணைப்புத் திசு செல் பிரிவின் நிகழ்ச்சி ஒரு மணி நேரத்தில் நடைபெறுகிறது. பிரிவுகளுக்கிடையே இருக்கும் நேரத்தின்

G
படம் 2.

நான்கு குரோமோசோம்களுடன் கூடிய ஒரு மிருக செல்லின் உயிர்ப்பிழைப்பின் படம்.

- (a) இண்டர்பேஸ், (b) புரோபேஸ் ஆரம்பநிலை; (c) புரோபேஸ் மத்தியநிலை (ஒவ்வொரு குரோமோசோமும் இருமடங்குகின்றன); (d) மெட்டாபேஸ், (e) அனபேஸ்; (f) டெலோபேஸ் (Telophase); (g) குழந்தை செல்கள்.

பெரும் பகுதி புதிய பொருளை உருவாக்குவதில் மரபுவழிக் கோட்பாட்டைத் துல்லியமாக நகல் எடுப்பதில் செலவாகிறது.

மிகவும் சரியான—துல்லியமான முறையில் இந்த நிகழ்ச்சி நடைபெறுவதே இந்த நிகழ்ச்சியின் ஓர் ஆசரியமான பகுதியாகும். குரோமோசோமின் ஜீனில் ஒரு மாறுதல் நிகழ்ந்தால் திடீராக மாறுதலடைந்து புது உயிரினம் தோன்றுதல்—மாறுதலடைந்த ஜீன் நகல் எடுக்கப்பட்டு, வழிவழித் தலைமுறைகளுக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது என்பதைத் தெரிந்துகொண்டால், மேற்கூறியவற்றின் உண்மை புலனாகும்.

ஒரு செல்லில் திடீர் மாற்றம் ஏற்படுவதால் புறநானூறுகள் உண்டாகின்றன என்று பல கருத்துகள் உண்டு. இந்தத் தத்துவத்தைப்பற்றிப் பின்னா நாம் கவனிப்போம். ஒரு சாதாரண செல்லில் ஏற்படும் ஒரு ஜீனின் மாற்றம், அதன் வழி செல்களுக்குக் கொடுக்கப்பட முடியும் என்பதைத் திட்டவாட்டமான செல் பிரிவு உறுதிப்படுத்துகிறது.

உயிர்மப் பிளவியக்கத்தின்மூலத்தான் உடலின் சாதாரண செல்கள் பகுப்படைகின்றன. உடலின் கருசெல்கள் வேறு விதமாக நடந்தாகவேண்டும் என்பது, சிறிது யோசித்தால் நன்கு தெரியவரும். மனிதப் பெணமுட்டையிலிருந்தும், ஆணவிறதிலிருந்தும் கருவுறும் முட்டைக்கு 46 குரோமோசோம்கள் வீதம் சென்றால், புதிதாக உருவாகும் முட்டையில் 92 குரோமோசோம்கள் இருக்கவேண்டும் என்பது தெளிவு. உண்மையில் ஒவ்வொரு கரு செல்லும், இதில் பாதி குரோமோசோம்களுடன்தான் இருக்கின்றன. மீயோசிஸ் (meiosis) என்று சொல்லப்படும் ஒரு தனி வகையான செல் பிரிவால் குரோமோசோம்களின் எண்ணிக்கை குறைக்கப்படுகிறது. இதன் அடிப்படை என்னவென்றால், இரண்டு உட்கருப் பகுப்பினபோது குரோமோசோம்களின் ஒரு பகுப்புதான் ஏற்படுகிறது. மனித செல் 46 பலவகைப்பட்ட குரோமோசோம்களுக்குப் பதிலாக 23 ஜோடி குரோமோசோம்கள் கொண்டிருக்கின்றன என்பதும் தெளிவாகிறது.

2. சாதாரண வளர்ச்சியும் அசாதாரண வளர்ச்சியும்

முழுதும் உருவான உயிரினத்தின் திறன்கள் அனைத்துமே கருவுற்ற அண்டத்தின் உட்கருவிலுள்ள மரபு சங்கேதத்தில்—டி.என்.ஏ-யில் இருக்கின்றன என்று நாம் ஏற்கெனவே கண்டோம். வளர்ச்சி, அபிவிருத்தி இவை சாதாரணமாக நடைபெறும்போது இந்த முதனிலைப் படிவங்கள் ஓர் உயிரினம் மனிதனாக வேண்டுமா, எலியாகவேண்டுமா? அதன் எல்லா அங்கங்களும் சரியான அளவில் சரியான இடத்தில் இருக்குமா? அந்த அங்கங்கள் ஆற்றவேண்டிய பணிக்கு ஏற்பச் சரியான செயல்களைப் பெற்றிருக்குமா என்பனவற்றை நினைச்சுக்கின்றன.

சாதாரண வளர்ச்சி, அபிவிருத்தி போன்ற பிரச்சினைகள் தீவிரமான முடியாதவைகளாகும். ஏனெனில், அவைகள் மிகவும் சிக்கல் கொண்டனவாகவும், பூரணமாகத் தெரியாத செயல்முறைகள் கொண்டனவாகவும் இருக்கின்றன என்பதை நாம் வருகிற பக்கங்களில் தெரிந்துகொள்வோம். செல்கள் பகுப்படைகின்றன, உயிரினம் வளர்கிறது, செல்கள் தங்களுக்கு வெவ்வேறு அணிகளை அமைத்துக்கொள்கின்றன—இதைத்தான் சிறப்பு வேறுபாடு அடைதல் என்கிறோம். உயிரினம் செயலளவில் ஒருமைப்படுத்தப்பட்டிருப்பதுடன் சீர்செய்யவும், மறுவளர்ச்சிக்கு வேண்டிய சக்திகளையும் பெற்றிருக்கிறது.

சாதாரண வளர்ச்சி

பெருகும் தன்மைதான் வளர்ச்சி எனப்படுகிறது. ஆரம்ப செல சுற்றுப் புறத்திலிருந்து உணவு எடுத்து, இதில் சிலவற்றை சக்தியாக மாற்றி, இந்த சக்தியின்மூலம் மற்றக் கசாப் பொருள்களிலிருந்து இன்னும் தன்னைப்போன்ற பல செல்களை உருவாக்குகிறது. இது மட்டுமே உயிரினத்தின் கதையாகுமானால், அது தவிர முட்டைகளின் தொகுதிபோன்று உருவற்ற பிண்டமாக இருக்கும். இறுதியான பிராணி கால்கள், கைகள், நுரையீரல்கள், காதுகளுடன் இருக்கக்கூடிய வகையில் செல்களின் அமைப்புகளையும் அபிவிருத்தி நடைமுறைகளையும் திசைப்படுத்தும் வேறு அம்சங்களும் இருக்கவேண்டும். மேலும் ஓர் உயிரினத்தின் பல அங்கங்களின் வளர்ச்சியின் விகிதமும் வேறுபடுகின்றது.

சிறப்பு வேறுபாடு

ஓர் உயிரினத்தின் பலதரப்பட்ட அமைப்புகளும் பணிகளும் உருவாகும் நிகழ்ச்சியைத்தான் நாம் சிறப்பு வேறுபாடு என்கிறோம். பல பணிகொண்ட முதல் செல் ஜீவன் வளர்ச்சியடையும்போது படிப்படியாக, தனிச்சிறப்பு வாய்ந்த செல்களாக மாறுகின்றது. அதன்மூலம் சிறப்பு வேறுபாடும் புகுத்தப்படுகிறது. நாம் ஏற்கெனவே கண்டபடி, மனிதனின் முதல் செல்கள் தசை செல்களாகவும், நரம்பு செல்களாகவும், நுரையீரல் செல்களாகவும், எலும்பு செல்களாகவும், மற்றும் பலவாகவும் மாற்றப்படுகின்றன.

பொதுப்படையாகச் சொல்லவேண்டிய மற்றுமொரு முக்கியமான செய்தியும் இருக்கிறது. தனி வேறுபாட்டின்போது செல்கள் மேலும் பெருகுவது தடை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு செல் அதிகமாகத் தனி வேறுபாடு கொண்டிருந்தால், அது பகுப்படைவது அபூர்வமே. ஆகவே, செல் ஒரே திசையிலேயே செயல்பட வேண்டியிருக்கிறது. அதிகமாகச் சிறப்பு வேறுபாடு கொண்ட மனித நரம்பு செல்கள், தனி நபரின் வளர்ச்சியின்போது தங்கள் அளவில் அதிகரித்தாலும் அவை பகுப்படைவதில்லை என்பதை நாம் ஏற்கெனவே கண்டிருக்கிறோம். தங்களது இறுதியான, முதிர்நிலையின் அருகே செல்லச் செல்ல அவைகள் தங்களது போகவை மாற்றிக்கொள்ள வாய்ப்புகள் குறைவே.

கருவுற்ற அண்டம் பகுப்படைந்தவுடன் சிறப்பு வேறுபாடு ஆரம்பமாகிறது. கண்ணுக்குத் தெரியும் மாறுதல்களுக்கு முன்னதாகவே செல்லுக்குள்ளும் (செல்லுக்கிடையேயும்) மாற்றங்கள் ஆரம்பித்திருக்கவேண்டும். உடலின் பலதரப்பட்ட அங்கங்கள், திசைகள் எல்லாமே ஒரே மாதிரியான மரபுவழிப் பொருளைக் கொண்ட உட்கருக்களைக் கொண்டிருக்கின்றன. உதாரணமாக, இருதய தசை புரதமான மையோசின் கால்தசை புரத மையோசினிலிருந்து பிரிந்தமையலாம். செல்சைட்டோபிளாசுத்தின் ஒரு பணி, சிறப்பு வேறுபாடு எனக் கூறலாம். செல்சைட்டோபிளாசுத்தில்தான் புரதங்கள் ஆக்கப்படுகின்றன. ஒரு குறிப்பிட்ட புரதத்தை உருவாக்கவேண்டும் என ஒரு செல் பணிபுரிய ஆரம்பித்துவிட்டால், அதன் வருங்கால விருத்தி, உடலில் அதன் நிலை, அதன் பணி எல்லாமே நிர்ணயமாகிவிடுகின்றன.

ஓர் உயிரினத்தின் திசுக்கள், அங்கங்கள் இவைகளின் இறுதி இணைப்பை நிர்ணயம் செய்யும் மற்றோர் அம்சமும் இருக்கிறது. பாகங்கள் எல்லாமே தொடர்பு கொண்டிருக்கவேண்டும். வேதியியல் மினசார வழிகள்மூலம் இது செய்யப் படுவதை இங்கு விவரிக்கமுடியாது. ஆனால், செல் படலங்களுக்கிடையேயுள்ள தொடர்புகளமூலம் செல்கள் நேரடித் தொடர்புகொண்டிருக்கின்றன என்றும், அதற்கெனத் தனிப்பட்ட முறையில் அமைந்த செல்களால் அளிக்கப்படும் ஹார்மோன் தூண்டுதல்களுக்கு அங்கங்கள் மறுவினை புரிகின்றன என்றும் (தூண்டுதல்கள் அவைகளை இரத்தமூலம் அடைகின்றன), உடல் முழுவதும் வியாபிதது இருக்கும் நரம்பு செல் வலைப்பின்னல் மூளையுடன் இடைவிடாது வேண்டிய தகவல்களைக் கொடுக்கின்றன என்றும், மூளை, மற்ற செல்கள், அங்கங்களையும் இயக்குகின்றன என்பதையும் நாம் சுருக்கமாக அறிவோம்.

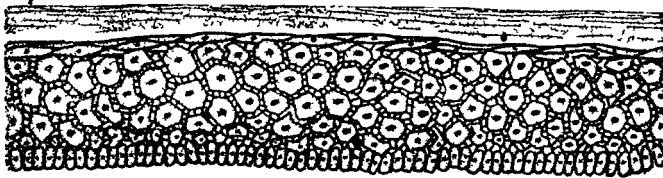
சிறப்பு வேறுபாடும் முழுமையுமே உயிரியலின் இரு பெரும் புதிர்கள். இந்தப் பிரச்சினைகளில் சிலவற்றிற்கான விடைகளைத் தனிப்பட்ட செல்களின் மட்டத்தில் தேடவேண்டும் என்றும், மற்றவைகளுக்கான விடைகளை செல் தொகுதிகளுக்கு இடையே நடைபெறும் இடைமிடைந்த செயல்களில் தேட வேண்டும் எனவும் நாம் அறிவோம். நாம் சிறப்பு வேறுபாட்டைப்பற்றி நன்கு தெரிந்துகொண்டால், புற்றுநோய்ப் பிரச்சினை வெல்ல முடியாத ஒன்றன்று. ஒவ்வொரு மிருகமும் ஒரு குறிப்பிட்ட நிலை அடைந்தவுடன் வளாவதை ஏன் நிறுத்திக்கொள்கிறது என்பதும், ஒரு குறிப்பிட்ட அளவிற்கு எவ்விதம் உடலின் அங்கங்கள் தங்களைத் தக் அமைத்துக்கொள்கின்றன என்பதும், ஓர் உயிரினம் எவ்வளவு காலத்திற்கு வாழும் என்பதை நினைப்பிப்பவை யாவை என்பதும் இன்னும் நமக்குத் தெரியாத விஷயங்கள்.

தான் இருக்கும் நிலையை நிலைப்படுத்துவதற்கான உள்ளார்ந்த அமைப்பைக் கொண்ட ஒரு முதிர்ந்த உயிரினத்தின் சாதனையோடு, அதன் வளர்ச்சிக் கதை முற்றுப்பெற்றுவிடவில்லை. ஏனெனில், சில தனிப்பட்ட செல்கள் மற்றவைகளை விடக் குறைந்த காலமே வாழுகின்றன. ஒவ்வொரு ஏழு வருடங்களுக்கு ஒரு தடவை நமக்குப் புது உடல் உண்டாகிறது என்ற கூறறை நாம் கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம். இந்த 7 வருடங்கள் என்ற காலவரை, உடலின் பழைய செல்கள் அழிந்து, புதிய செல்கள் உருவாவதற்கான காலம் எனக் கருதப் படுகிறது. இது தவறு; ஏனெனில், உடலின் சில பாகங்களுக்குப் புதிதாக உருவாகும் செல்கள் அடிக்கடி தேவையாக இருக்கும். அதே சமயத்தில் மற்ற செல்கள் ஈடுசெய்யப்பட முடியாமலேயே இருக்கலாம்.

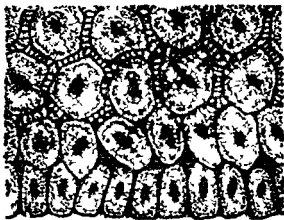
தினமும் நாம் நமது செல்களில் 2%ஐ செல்லின் மரணத்தின்மூலம் இழக்கிறோம் என்றும், அந்த நஷ்டத்தை ஈடுசெய்யப் பல இலட்சக்கணக்கான புதிய செல்கள் உருவாகின்றன என்றும் கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. புதிய செல்கள் உருவாவது, மிகவும் துரித வேகத்தில் சருமத்திலும், எலும்பு மஜ்ஜையிலும், சிறு குடல் பாதையிலும், ஆண்களின் விந்துசு சுரப்பிகளிலும் நடைபெறுகின்றன என நாம் ஏற்கெனவே கண்டோம். சாதாரணமான தேகாரோக்கிய நிலைகளில் மற்ற அங்கங்கள் மிகவும் குறைந்த விகிதத்திலேயே செல்களை உருவாக்குகின்றன. கல்லீரல் செல்லின் ஆயுட்காலம் 1½ வருடங்கள் எனத் தெரிகிறது. ஆகவே, கல்லீரலின் ஒரு பகுதியை உருப்பெருக்கிகளின்மூலம் பார்த்தால், பகுப்படையும் நிலையில் இருக்கும் பல செல்களை நாம் எதிர்பார்க்க முடியாது. மற்றொருபுறத்தில், கல்லீரல் பாதிக்கப்பட்டுச் செப்பனிடவது நடந்துகொண்டிருந்தால், இழந்த செல்கள் ஈடுசெய்யப்படும்வரையில் செல் பாகுபாட்டின் விகிதம் அதிகமாக இருப்பதை நாம் எதிர்பார்க்க முடியும்.

இரத்தத்தின் செல்கள் சம்பந்தப்பட்டவரை இரத்தத்தின் சிவப்பு அணுக்கள் எனும்பு மஜ்ஜைகளில் உற்பத்தியாகின்றன. வெள்ளணுக்களில் சில நிணநீர் முடிச்சு களிலும், மணணீரிலும், தைமஸிலும் உருவாகின்றன. மனித இரத்தச் சிவப்பு செல்களின் ஆயுட்காலம் நான்கு மாதங்களாகும். அவைகளுக்கு உட்கரு

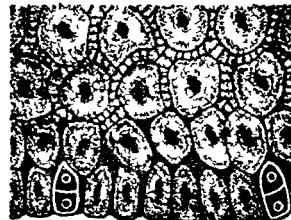
இல்லை. மேலும், அவைகளுக்குத் தாமாகவே மீண்டும் உருவாகும் சக்தியும்இல்லை. இரத்த நாளங்கள் வழியாக அவைகளின் இடைவிடாத ஆகஸிஜன (பிராணவாயு) எடுத்துச்செல்லும் பயணத்தின்போது, அவைகள் இறுதியில் துண்டு துண்டுகளாக உடைக்கப்படுகின்றன. அவற்றிற்குப் பதிலாகப் புதியவை தோற்றுவிக்கப்படுகின்றன.

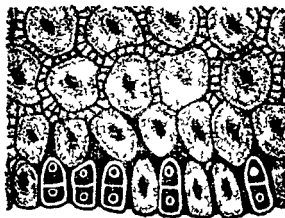
A

B

C

D.

படம் 3.

- a) ஆரோக்கியமான சருமப் பகுதியின் படம்; (b) A படத்தையே மிகவும் பெரிதாக்கக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது (c) அடித்தளப் பகுதியில் செல்கள் பகுப்படைந்து மேற்பரப்பில் இழுக்கப்பட்ட செல்களை ஈடு செய்தல், (d) சருமம் சேதமடையும்போது பல செல்கள் இழக்கப்படுகின்றன. சேதாரம் கீரடையும்வரை செல்பகுப்புத் துரிதமாகிறது.

படம் 3A ஓர் ஆரோக்கியமான சருமப் பகுதியின் அமைப்பைக் காட்டுகிறது. ஆகவே B-ல் பெரிதாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது. கனமான மேல் அடுக்கு உயிற்ற வெளிப்பகுதியைக் காட்டுகிறது. இதனடியில், உட்கரு உடன்கூடிய உயிருள்ள செல்கள் இருக்கின்றன. சருமத்தின் மேற்பரப்புத் திளமும் தேய்மானம் அடைவதால், அடிப்பகுதியில் இருக்கும் செல்கள் பகுப்படைந்து (C), மேற்பரப்பில் இறக்கும் செல்களை ஈடு செய்கின்றன. சருமத்திற்குச் சேதம் ஏற்பட்டால், சேதாரம் கீரடையும் வரை, செல் பகுப்பு விகிதம் அதிகமாகவே இருக்கிறது (D).

உள்ள நிலைமையை மாறுது வைக்க, செய்யப்படும் இடைவிடாத முயற்சியே உயிரினத்தின் மறு வளர்ச்சிப் படிவமாகும். இது வெற்றிகரமாக நடைபெறுமவரை உயிரினம் வாழ்கிறது; இறுதியாக உயிரினம் முதுமையடைந்து மறு வளாச்சியின் சகதி குறைந்து மரணம் சம்பவிகிறது என்பதை நாம் அறிவோம். உயிரினம் இளமைத் துடிப்புடன் இருக்கும்போது வெளிப்புறமிருந்து வரும் தாக்குதல்களைச் சமாளிக்க, அதற்குப் போதிய சகதி இருக்கிறது. வியாதி உண்டாக்கும் பாக்டீரியாக்களை எதிர்க்க முடியும்; வைரஸ்களை மட்டுப்படுத்த முடியும். வெளியிலிருந்து வரும் அபூர்வமான நச்சுகளுக்கு உடலில் பாதுகாப்பு சக்தி உண்டாக முடியும்.

நாம் தெரிந்துகொண்டிருக்கும் சாதாரண நிலை இதுதான். மறு வளர்ச்சி உருவாகும் பணி, சில சமயங்களில் அதிகமாகச் சீர்கெட்டுப்போகலாம். உள னிருந்தே உடல் காட்டிக்கொடுக்கப்படுகிறது; தமனிகள் கடினமடைகின்றன. இரத்த உறைவுக்கட்டிகள் உண்டாகின்றன. இரத்த ஓட்டம் இருதயத்திற்கோ மூளைக்கோ நிறுத்தப்படுகிறது. சிறுநீரகங்கள் வேலை செய்ய முடிவதில்லை. மூட்டுகளில் சீர்கெட்ட சிதைந்த மாறுபாடுகள் ஏற்படுவதால், வலியும் விறைத்த நிலையும் ஏற்படுகின்றன. சருமம் அதன் நெகிழ்வுத் தன்மையை இழக்கிறது. நமக்குச் சுருக்கம் ஏற்படுகிறது. ஒரு வார்த்தையில் சொன்னால் நாம் கிழவர்களாகிறோம்.

அசாதாரண வளர்ச்சி

உடலின் உள் அங்கங்கள் செய்யும் மற்றொரு துரோகமே புற்றுநோய். இதுவரை 'சட்டத்திற்குட்பட்ட பிரஜைகளாக இருந்த செல்கள் திடீரென்று தங்கள் குணங்களை மாற்றிப் பகுப்படைகின்றன, உயிரினத்தின் தேவைக்குத் தொடர்பற்று வளாநது, அருகிலுள்ள ஆரோக்கியமான திசுக்களின் மேல் 'படையெடுக்கின்றன'; உடலின் மற்ற அங்கங்களுக்கும் இவை பரவலாம். முடிவாக ஓர் ஒழுங்குக்கும் கட்டுப்படாத இரண்டாம் நிலை மெடாஸ்டீசுகள் எனப்படுபவை உடலின் மற்றப் பாகங்களில் படிவைக்கின்றன. மெடாஸ்டீசுகள், (Metastases) எனப்படுபவை என்னவென்றால், முதலில் ஓர் உறுப்பில் புற்றுநோய் உண்டாகி, அதிலிருந்து மற்ற உறுப்புகளுக்கு அது பரவும் நிலை. உதாரணமாக, நுரையீரலில் முதலில் புற்றுநோய் ஆரம்பித்தால் அதன் இரண்டாம் நிலை

மெடாசடேசுகள், மூளை, கல்லீரல் எலும்பு இவைகளில் காணப்படலாம் (மொ-ர்). இதற்கைய ஒழுங்கீனமான மெடாசடேசுகள் உடலின் எந்த உறுப்பிலும் தோன்றலாம் (சிறப்பு வேறுபாட்டிற்கும், பகுபடும சக்திக்கும் இடையேயுள்ள எதிர்விதித் தொடர்புபற்றிய பொதுமைக்கு இது ஒரு விதிவிலக்காகும்). ஆரோக்கியமான கொடூரமான புற்றுநோய் செல்லாக மாறுமபோது தனது சிறப்பு வேறுபாட்டுத் தன்மையை இழக்கின்றது என்பதும், வேகமாக அவைகள் வளர்ந்து பகுபடுமபோது அவைகள் தொடக்ககால நிலையை அடைகின்றன என்பதும் புற்றுநோய் செல்களின் வளாச்சியின் சிறப்புக் குணங்களாகும்.

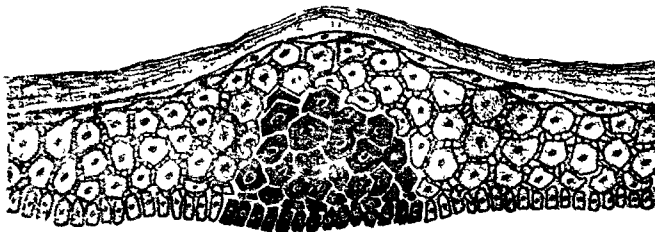
ஓர் அங்கத்திலோ அல்லது திசுவினோ ஒழுங்கீன வளர்ச்சி ஏற்பட்டு, அதன் விளைவாக சாதாரண செல்களைவிடப் புற்றுநோய் செல்கள் கொண்ட கட்டி தோன்றும்போது ஓர் உறுப்பில் புற்றுநோய் செல்கள் உண்டாகிவிட்டன என நாம் தெரிந்துகொள்கிறோம். ஏற்படக்கூடாத இடத்தில் பெருமளவு செல்கள் கொண்ட கட்டி ஏற்படுதல் (உதாரணம், முலையில் கட்டி; ஓர் உறுப்பு செயல்வேண்டிய பணியில் மாறுதல் ஏற்படுதல் (உதாரணம், கல்லீரலின் சீர் கெட்ட நிலை), ஓர் அங்கம் அடைக்கப்பட்டுவிடுதல் (உதாரணம், அன்னக் குழாயிலோ, குடவிலோ புற்றுநோய் வளர்ச்சி) இவையே புற்றுநோயின் அறிகுறிகள்.

படம் 3-ல் காட்டப்பட்ட அதே சருமத்தைப் படம் 4A காட்டுகிறது. எனினும், படம் 4A-ல் எபிதீலியத்தில் புற்றுநோய் செல்கள் உண்டாகிவிட்டன. இவைகளின் வளர்ச்சி ஏற்கெனவே ஒரு சிறு கட்டிபோல் தோன்றுகிறது. அத்தகைய புற்றுநோயின் பிந்திய நிலைகள் B-ல் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. புற்றுநோய் செல்களின் எண்ணிக்கை அதிகமாகிவிட்டது. அருகிலுள்ள சாதாரண செல்கள் நிலை பெயர்க்கப்பட்டுவிட்டன. இன்னும் அடுத்த நிலையில் (C) புற்றுநோய் செல்கள், சருமத்திற்குள் புரையோடிச் சென்றிருக்கின்றன. அடிப்படைப் படலத்தை உடைத்துச் சிதறி அருகிலுள்ள அங்கங்களைப் பாதிக்க ஆரம்பித்திருக்கின்றன.

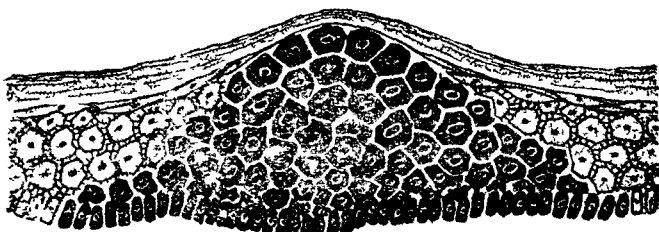
இத்தகைய புற்றுநோய் மாற்றம் அடைய முடியாத சில செல்களும் உடலில் இருக்கின்றன. முழுதும் சிறப்பு வேறுபாட்டைந்த நரம்பு செல்களுக்குப் பகுப்படையும் சக்தி இல்லாமல் இருப்பதால், அவைகள் கொடூரப் புற்றுநோய் நிலையை அடைவதில்லை. எத்தனை கொடூர மாறுதல்கள் செல்லில் ஏற்பட்டாலும், மீண்டும் மீண்டும் செல்கள் பகுப்படைந்தாலொழிய புற்றுநோய் வெளிக்குத் தெரியாது.

எல்லாப் புற்றுநோய்களும் ஒரேமாதிரியாகவே நடந்துகொள்கின்றன என்ற எண்ணம் கொள்ளக்கூடாது. சில கட்டிகளின் செல்கள் சிறப்பு வேறுபாடு சக்தி கொண்டு மெதுவாக வளர்கின்றன. அது எந்தத் திசுவிருந்து உருவாகின்றோ, அந்தத் திசுவின் சிறப்புக் குணங்களுடன் இருக்கின்றது. மற்றவை ஒரே செல் சந்ததியில் சிறப்பு வேறுபாட்டை முற்றிலும் இழந்துவிடுகின்றன. எல்லாக் கட்டிகளும் கொடூரமானவை என்று சொல்ல முடியாது.

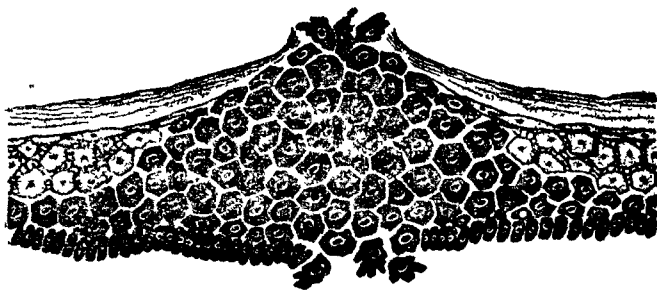
தீங்கற்ற கட்டிகளும் துரிதமாக வளருகின்றன. இந்த விகிதம் அதன் மூல திசுவினைவைவிட அதிகமாக இருக்கிறது. இருந்தபோதிலும் அமைப்புகளின் அசாதாரண நிலைகள் உண்டாவதில்லை. உடலின் மற்றப் பகுதிகளில் மெடாச்டேசுகளும் உண்டாவதில்லை.

A

B

C

படம் 4.

(A) சருமத்தில் கொரோச் செல்களின் ஆரம்பமும் வளர்ச்சியும். (B) அதற்கு அடுத்த நிலை; (C) அதற்கும் பிந்திய நிலை.

நோய்க் குறியியல் மருத்துவர்கள் கீழ்க்கண்ட மூன்று குணங்களின் உதவியால் புற்றுநோயைக் கண்டறிகின்றனர் :

(1) செல் நியோபிளாசியா (செல் புது வளர்ச்சி)—ஓர் அங்கத்திலோ திசுவினோ புதிய வளர்ச்சி.

(2) செல் அனப்பிளாசியா (செல் வேறுபாட்டு வளர்ச்சி)—பழைய, புதிய வளர்ச்சிகளுக்கிடையே உள்ள அமைப்பு வேறுபாடுகள்.

(3) செல் ஹெட்ரோடோபியா (செல் இடப்பெயர்ச்சி)—உடலின் ஒரு தவறான இடத்திற்கு, செல்கள் செல்வது.

தீங்கற்ற கட்டிகள், பொதுவாக முதல் அறிகுறியை மாத்திரமே காட்டுகின்றன (புகைப்படம் 5-b). மூன்றுவது அறிகுறி கொடுரச் செல்களில் மட்டுமே காணப்படுவதில்லை. ஏனெனில், கொடுர நோயற்ற தைராய்டு சுரப்பியிலிருந்து செல்கள் சிரைகளுக்குச் செல்லலாம். நஞ்சுக் கொடியின் செல்களும், காப்பப் பையின் படலத்தை வழக்கமாகத் தாக்குகின்றன. 3ஆம் அறிகுறி லியூகீமியா (எலும்பு மஜ்ஜையின் புற்றுநோய்) சமபந்தப்பட்டவரையில் பயனற்றது. ஏனெனில், இரத்தத்திலிருக்கும் சாதாரண செல்கள், இரத்தம் எங்கெல்லாம் ஓடுகிறதோ அங்கெல்லாம் காணப்படும்.

அதுபோன்றே, கொடுரப் புற்றுநோய் செல்களின் வளர்ச்சி விதிமும் போதுமான அறிகுறியன்று. புதிதாகப் பிறந்த ஒரு குழந்தை 9 மாதத்தில் கருவகத்தில் அடையும் வளர்ச்சி அதே சமயத்தில் உருவாகும் புற்றுநோயின் வளர்ச்சியைவிட, எவ்வளவோ துரிதமானது. மான் ஒவ்வொரு வருடமும் புதுப் பிக்கும் கொம்பின் வளர்ச்சி, எந்த எலும்புப் புற்றுநோய் வளர்ச்சியையும்விட அதிகமானது.

புற்றுநோயின் செல் இயல், வியாதி நிர்ணயம் இரண்டு சான்றுகளைப் பொறுத்தது. முதலாவது கட்டி என்ற சொல்லுடன் தொடர்புடையதாய் நமக்குப் புலனாகும் அறிகுறி உடலில் ஒரு வீக்கம் நமக்குத் தெரியுமபடியாக, உடல் அமைப்பிலோ, பணியிலோ ஒரு மாற்றம். இரண்டாவது, உருப்பெருக்கிமூலம் தெரிவது. திசு, செல் இவைகளின் அமைப்பில் மாற்றம். புற்றுநோயின் ஆரம்ப நிலையில் கண்ணுக்குத் தெரியும் சான்று எதுவுமே இராது. ஆரம்ப மாறுதல்கள் மிகவும் குறைவாக இருப்பதால் உருப்பெருக்கியின்மூலம் தெரியும் மாறுதல்களும் மிகவும் கொஞ்சமே. செல் இயல்மூலம் தெரியும் புற்றுநோய்க்கும் மருத்துவ முறைமூலம் தெரியும் புற்றுநோய்க்கும்—அதாவது, உருப்பெருக்கி மூலம் பார்க்கப்படுவதற்கும், நோயின் அறிகுறிகள் வெளிப்படையாகத் தெரிவதற்கும்—இடையே ஒரு வேறுபாடு உள்ளது. சில நோய்க் குறியியலாளர்கள் ஐம்பது வயதுக்கு மேற்பட்ட மனிதர்களில் 30-40 சதவீதத்தினரின் பிராண்டேட் சுரப்பிகளில் புற்றுநோய்க்கான செல் இயல் அறிகுறிகள் காணப்படுகின்றன

என்ற முடிவு கொண்டுள்ளனர். எனினும், இத்தனை உயர்ந்த விகிதத்தில் அந்த உறுப்பில் புற்றுநோய் உண்டாவதாகத் தெரியவில்லை.

புற்றுநோய் உண்டாகும் விகிதம்

இதைப்பற்றி நாம் விவரமாக அடுத்த அத்தியாயத்தில் காணலாம். ஆனால், மொத்தத்தில், எல்லா வகைப்பட்ட மிருகங்களிலும், தாவர இனங்களில்கூடப் புற்றுநோய் உண்டாவதாகத் தெரிகிறது. இது செல் பாகுபாட்டைப் போன்று எங்கும் வியாபித்திருக்கும் ஒன்றாகும். இன மரபுப்படி இது எல்லா ஆறு இனங்களிலும் அதன் சுமார் 30 உட்பிரிவுகளிலும் காணப்படுகிறது. பூகோள இயல்படி, பூமியில் ஒவ்வொரு பகுதியிலும் இது காணப்படுகிறது. ஒரு குறிப்பிட்ட புற்றுநோய்க்கு உண்டாகிறதா இல்லையா என்பது சுற்றுப்புறச் சூழ்நிலைகளையும் மரபுவழிவந்த உடம்பு அமைப்புகளையும் பொறுத்து இருக்கிறது என்பது நோய் பரவிய நிலைகளின்படி கண்ட உண்மையாகும்.

புற்றுநோய் மாற்றங்களுக்கு ஏற்படும் எதிர்ப்பு சக்தியில் செல்கள் வேறுபடுகின்றன என்று, அவைகளில் சில புற்றுநோய்க் காரணிகளின் தலைபிடின்றியே சாதாரணமான நிலையிலிருந்து கொடூர நிலையாக மாறுகின்றன எனவும் நாங்கள் நம்புகிறோம். பிறவி கட்டிகள் மிகவும் அபூர்வமே. ஆனாலும், ரெடிக்னே பிளாஸ்டோமா போன்றவைகள் இருப்பதை நாம் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். எனினும், உடலுக்கு வெளியே, ஊட்ட ஊடகத்தில் சாதாரண செல்களிலிருந்து கொடூரப் புற்றுநோய் செல்களை உருவாக்கமுடிகிறது. எனவே, உணவூட்டம் சார்ந்த நரம்புகள், திசு அமைப்பு ஹார்மோன்களின் கட்டுப்பாடு போன்ற பலவற்றின் தலைபிடு அவசியமில்லை என ஆயிரறு. அதாவது, உயிரினத்தின் ஒருமைப்பாட்டு நுட்பங்கள் தங்கள் பணியில் தவறிவிடுவதால் மாத்திரம் புற்றுநோய் உண்டாவதாகத் தெரியவில்லை.

மனித வாககத்தில் தோன்றும் சில கட்டிகள் வெளிப்புறப் பாதிப்புகளால் உண்டாகின்றன எனத் தெரிகிறது : புற்றுநோய் ரசாயனக் காரணிகள் அல்லது வைரஸ்கள்.

உடலின் உள்ளிருந்து வரும் சில புற்றுநோய்க் காரணிகள்—குறிப்பாக உடலின் சில ஹார்மோன்கள்—இருப்பது நமக்குத் தெரியும். இவைகள் பெரும்பாலும் செல்களை முதலில் சேதம் செய்கின்றன என்பதை நாம் பின்னர்க் கவனிப்போம்; செல்களைச் சாக அடிக்காமல் செய்கின்றன. இதன் மூலம் செல்கள் கொடூர நிலை அடைகின்றன. சருமப் புற்றுநோய்களும் நிணநீர் திசுவின் புற்றுநோய்களும், விவங்குகளின் கர்ப்பப் பைபின் கழுத்தில் பரிசோதனைமூலம் உண்டாக்கிய புற்றுநோய்களும் ஏற்கெனவே அதிக வளர்ச்சியடைந்து பின்னர் மட்டுப்பட்ட பகுதிகளிலிருந்து தோன்றுகின்றன எனவும் தெரிகிறது.

ஒரு குறிப்பிட்ட அங்கத்தையோ, திசுவையோ மட்டும் பாதிக்காததும், அசாதாரண செல்களின் அபரிபிதமான வளர்ச்சியைக் கொண்டதும், பலதரப்பட்ட ரசாயன, பெளதிக உயிர் இயல் காரணிகளால் தூண்டப்படக்கூடியதுமான ஒரு நோய் நிகழ்ச்சியைப்பற்றி நாம் தெரிந்துகொண்டால்தான் நாம் புற்றுநோயை விளக்க முடியும்.

ஒரு தீங்கான காரணிக்கு எதிராக உடல் செய்யும் ஒரு மறுவினையாகவே புற்றுநோய் தோன்றுகிறது. இந்த மறுவினை பாக்டீரியா தாக்குதலுக்கு எதிராக உருவாகும் வழக்கமான நகரும் செல் அமைப்பையோ அல்லது பாதுகாப்பு சக்தி பாதிக்கப்படும் சமயங்களில் உருவாகும் எதிர் அங்க அமைப்பையோ போன்றது அன்று. இங்குதான் தாக்கப்பட்ட செல்கள் அனைத்துமே அல்லது சிலவே பெருமளவில் பெருகுகின்றன. இங்ஙனம் பெருகுவதால் தாக்குதலுக்கு இலக்கான செல்கள் உருவததிலும் அளவிலும், உயிர் இயல் குணங்களிலும், வேதியியல் அமைப்பிலும்கூட மாறுபடுகின்றன. மற்றக் குணங்கள் தவிர துரிதமான வழக்கமான முறையில் இல்லாத, இடைவிடாத, காரணமில்லாத, உயிரினத்தின் தேவைக்கு சம்பந்தமில்லாத வகையில் வீருத்தியடையும் சக்தியையும் பெறுகின்றன.

மேலும் மாற்றப்பட்ட செல்களின் குறிப்பிட்ட பகுதியிலிருந்து (தனியான செல்களிலிருந்துகூட) புற்றுநோய்கள் உண்டாகின்றன என்று பரிசோதனைகள் மூலம் நாம் கினைக்கத் தோன்றினாலும், மனித நோய்க்குறியியலிலிருந்து கிடைக்கும் சான்றுகள் இதற்கு மாறாகவே இருக்கின்றன. உதாரணமாக மூலை, மேற்புற உணவுக் குழாய், மூச்சுக் குழல் இவைகளின் புற்றுநோய்கள் உருப் பெருக்கியில் பரிசோதித்தபோது இனந்தெரியாத ஒரு காரணியில் முன்னரே தயாரிக்கப்பட்ட திசுப் பகுதியில் பரவிய புற்றுநோயாகக் கட்டிகள் தோன்றுகின்றன எனத் தெரிகிறது. அசாதாரணமான அதிக வளர்ச்சி கொண்ட புற்றுநோய்க்கு முந்திய நிலை கொண்ட பல பகுதிகளிலிருந்து புற்றுநோய்க் கட்டிகள் உண்டாகின்றன. வாயில் உள்ள செல்களிலிருந்து உண்டாகும் பல கட்டிக் குவியங்கள் அசாதாரணமான செல்களால் சூழப்பட்டிருக்கின்றன. இதுபோன்ற கருத்துகள் இரைப்பைப் புற்றுநோய், இரைப்பை உட்புறச் செல்களில் வளரும் புற்றுநோய் ஆகியவைபற்றியும் தெரிவிக்கப்படுகின்றன.

3. மனித வார்க்கத்தில் புற்றுநோய்

முற்காலத்து கிரீஸ், பொசியா நாட்டவர்கள் எழுதியவற்றிற்கு முன்னர், மனிதனில் புற்றுநோய் தோன்றியதா என்பதற்கான நேரடிச் சான்று எதுவுமே இல்லை. பழங்கால புதைகுழிகளிலிருந்து மிகுதுவான திகக் கட்டிகளை ஆராய முடியவில்லை என்பது தெளிவு. ஆனால், எகிப்திலிருந்து எடுக்கப்பட்ட சில எலும்புகளில் எலும்புப் புற்றுநோய் போன்ற சில விகாரங்கள் காணப்பட்டன. பழைய ஏறபாட்டில் (Old Testament) குறிப்பிடப்பட்டுள்ள நோய் ஒருவேளை புற்றுநோயாக இருக்கலாம் என்பதற்கு 3 சான்றுகளை காபிசாரோ (1952) எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறார். உதாரணம் - II Chronicles 21 : 18—19 இது குடல் புற்றுநோயைக் குறிக்கலாம். இந்த நோய் தீவரத் ஒன்று எனக் கருதப்பட்டது குறிப்பிடத் தகுந்த ஒன்றாகும்.

கி.மு. 300-லேயே, புற்றுநோயின் இறுதி முடிவு மரணம் எனத் தெரிந்திருந்தது. ராஜ பிளவைகள், சாதாரண புண்கள் போன்ற தீங்கற்றவைகளிலிருந்து புற்றுநோய் பிரித்து அறியப்பட்டது. முடிந்தால் அறுவை சிகிச்சை அல்லது கடுமையாக அறித்துத் தினனும் குணம் கொண்ட ஆசனிக் (Arsenic) கொண்ட களிமபுகளால் சிகிச்சை செய்யப்பட்டது. பிரசித்தி பெற்ற கர்னீவியஸ் செலசஸ் (கி.மு. 25—கி.பி. 50) சக காலத்தவராகிய அபமியாவின் ஆர்க்ஜீன்ஸ் என்பவர், கால் கைகள் உறுப்புக் குறைத்தல், கார்ப்புப் பையை அகற்றுதல் போன்ற அறுவை சிகிச்சைகளைப் பிரமாதமாகச் செய்து, முலைப் புற்றுநோயையும் அறுவைமூலம் அகற்றினார். இருதயத்தில் இரத்தம், தலையில் சளி, கல்லீரலில் மஞ்சள் நிறமான பித்த நீர், மணலீரலில் கறுப்புப் பித்த நீர் என்ற நான்கு வகை திரவங்களும் மனித உடலில் இருந்தன என கிளாடியஸ் காலன் (கி.பி. 131—203) நம்பினார். நான்கு திரவங்களும் சரிசமமான நிலையில் இருப்பது தேக ஆரோக்கியத்திற்கு முக்கியமானது என்றும், அங்ஙனம் இல்லாமலிருப்பது நோய்க்கு ஏதுவாகும் என்றும் நம்பப்பட்டது. நாம் திரவங்கள் கோட்பாட்டைத் தற்போது நம்பாவிட்டால்கூட, அக் கோட்பாட்டின் உள்ளார்ந்த கருத்துகள் இந்த வார்த்தைகளில் நிகழ்ந்து இடம் பெற்றுவிட்டன, அசதியான காமாஸையுடன் கூடிய—மணலீரல் சம்பந்தமான—நோய் போன்றவைகள். கறுப்புப் பித்த நீர் அதிகமாக இருப்பதால் புற்றுநோய் உண்டாகிறது என்ற காலனின் கூற்று 1,300 ஆண்டுகள் நிலைத்தன.

உருப்பெருக்கி கண்டுபிடிக்கப்பட்டதுடன், மறுமலர்ச்சியின்போது பரீட்சார்த்த விஞ்ஞானத்திற்கு ஏற்பட்ட புத்துணர்ச்சி விளைவாலும், நேரில் கண்டவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்ட புதிய தத்துவங்கள் உருவானதன்மூலமும், துரிதமாகவே பழையன கழிந்து புதியன புகுந்தன. 1652-ல் ருடபெக, நிணநீர் காளங்களைப்பற்றி விவரித்தார். இந்தக் கண்டுபிடிப்பின்மூலம் 'புற்றுநோய்க்கு ஆரம்பம் நிணநீரே' என்ற தத்துவம் வெளிவந்தது. பல புற்றுநோய்க் கட்டிகள் நிணநீர் நாளங்கள் வழியாகப் பரவுகின்றன என்பதை மனத்தில் கொண்டால், இது ஆச்சரியமான ஒன்றன்று. புற்றுநோயை உருவாக்குவதிலும், அதிகப்படுத்துவதிலும் ரசாயன, பெளதிக, தினவுக் காரணிகளின் பங்கும் தெரியவந்தது. புனைக்கூண்டு சுத்தம் செய்பவர்களுக்கு விதைப்பையில் புற்றுநோய் ஏற்பட்டதைப்பற்றி ஆராய்ந்த பெர்சைவல்பாட் போன்றவர்களின் கண்டுபிடிப்புகள் இந்த முடிவுகளை உறுதிப்படுத்தின.

நோய்க் குறியியலில் நிகழ்ந்த ஒவ்வொரு புதிய கண்டுபிடிப்பும், புற்றுநோயின் காரணத்திற்கு ஒரு புதிய தத்துவத்தை உண்டாக்கியது. செல்களின் அமைப்புப்பற்றி, ஷ்வானின் திட்டமான கருத்துகளும், கட்டிகளின் சிறப்புக் குணங்களான 'புதிய வளர்ச்சிக் கோட்பாடும் சாதாரணத் திசுக்களின் இடையே கிடக்கும் கருசெல்களிலிருந்து புற்றுநோய் ஆரம்பமாகிறது என்ற கருத்துக்கு அடினோலின். 40 வருடங்கள் கழித்து கோஹ்னஹீம் தனிமையான கரு முதிரா கிளைசெல்களும் திசுக்களின் எச்சங்களும் புற்றுநோய்க்குக் காரணம் எனக் கூறினார். இந்தக் கோட்பாடு இன்றும் சில மிக அபூர்வமான புற்றுநோய்க் கட்டிகளுக்குப் பொருந்தும்.

பாக்டீரியாக்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டதும், ஏதாவது ஒரு பாக்டீரியாதான் புற்றுநோய்க்குக் காரணம் என்று சொல்வது தவிர்க்க முடியாத ஒன்றாக ஆகி விட்டது. காலம் செல்லச் செல்ல, அது, 'கட்டியில் அககறையில்லா ஒரு பீரயாணியாகவோ' அல்லது கட்டியில் வாழும் 'மகிழ்ச்சி மீக்க ஒட்டுண்ணி' யாகவோ கருதப்பட்டது. செல்லிலும் சிறிதான நோயுக்கும் பாக்டீரியாவிற்குப் பிறகு, அவற்றிலும் சிறிதானதும் பிடிபடாததுமான வைரஸ்கள் வந்தன. வைரஸ்களும் புற்றுநோய்க்குக் காரணமாகக் கருதப்பட்டன உண்மையில், பாக்டீரியாவும், வைரஸ்களும் மனிதனிலும் விலங்குகளிலும் உண்டாகும் சில புற்றுநோய்களுக்குக் காரணமாக இருக்கலாம் என்ற விவரத்தைப் பின்னாக் கவனிப்போம். புற்றுநோய்க்குக் காரணம் என்ன என்று ஆராய்வது கடந்தகால சம்பவமாகிவிட்டது. 19ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதி ஆண்டுகளில் கட்டிகளின் செல் அமைப்பைப்பற்றிய முழு விவரங்களையும், அவைகளின் ஆரம்பத்திற்குக் காரணமான செல்களைப்பற்றித் தெரிந்துகொள்வதிலும் முழுக் கவனம் செலுத்தப்பட்டது. இந்த நூற்றாண்டின் சென்ற 50 ஆண்டுகளாக, செல்லின் உள்ளமைப்பைப்பற்றித் தெரிந்துகொள்வதிலேயே பெரிதும் கவனம் செலுத்தப்பட்டது (நஞ்சுகளுக்கும் காயங்களுக்கும் செல்களின் மறுவினை). சாதாரணமான செல் அசாதாரணமான செல்லாக மாறக் (புற்றுநோய்) காரணம், செலலுக்குள்ளேயே இருக்கிறது என்ற கோட்பாடும் வலியுறுத்தப்பட்டது.

மக்கள் இனமும் வயதும்

புற்றுநோய் என்பது ஓர் உலகப் பிரச்சினை. கறுப்பு, வெள்ளை, மஞ்சள், மாநிறம் போன்ற எந்த இனத்தவரும் அதற்கு விதிவிலக்கல்ல. பொதுவான மரண விகிதம் எந்தெந்த நாடுகளில் குறைவாக இருக்கிறதோ, அங்கெல்லாம் கூடப் புற்றுநோய் மரண விகிதம் அதிகமாக இருக்கிறது. கேமரான் (1953) தயாரித்த கீழ்க்கண்ட அட்டவணைப்படி அதன் உண்மை தெளிவாகும்.

1940-ல் மரணவிகிதம் 100,000-ல்

நாடுகள்	புற்றுநோய்	மரண விகிதம்
சுவீட்சர்லாந்து	176.0	1,201.0
டென்மார்க்	147.4	1,033.5
ஹாலந்து	138.2	988.0
அமெரிக்கா	120.0	1,074.1
கானடா	117.2	976.1
ஜப்பான்	70.9	1,652.4
சிலி	69.7	2,145.3
எகிப்து (நகர்ப்புறம்)	23.2	3,034.1

இந்த எதிர் விகிதத்தை வேறு வகையிலும் கூறலாம். அதாவது, வேறு எந்த நோயாலும் இளமையில் இறக்காமல் இருந்தால், வயது முதிர்ந்ததும் புற்று நோயால் மரணமடைய நிறைய சந்தர்ப்பங்கள் உண்டு. அட்டவணையில் முதலாவது கூறிய நாடுகளில் மருத்துவ வசதிகள் மிகவும் சிறந்த முறையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. தொற்று நோயால் மிகக் குறைந்த மக்கள் இளமையில் மரணமடைகிறார்கள். உதாரணமாக, அமெரிக்காவில் ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதியில் தொற்று நோயாலோ, ஒட்டுண்ணி நோயாலோ மரணமடைபவர்களின் எண்ணிக்கையும் அங்குள்ள மருத்துவர்களின் எண்ணிக்கையும் எதிர் விகிதத்தில் இருக்கும். (அதாவது, தொற்று நோயால் இறப்பவர்களின் எண்ணிக்கை அதிகமாக இருந்தால், மருத்துவர்களின் எண்ணிக்கை குறைவாக இருக்கும். மருத்துவர்களின் எண்ணிக்கை அதிகமாக இருந்தால் நோயால் இறந்துபடுபவர்களின் எண்ணிக்கை குறைவாக இருக்கும்—மொர்.) புற்றுநோய் சம்பந்தப்பட்டவரையில் இந்த விகிதம் திருப்பப்பட்டுள்ளது. ஒரு குறிப்பிட்ட ஜனத்தொகை அளவிற்கு, மருத்துவர்களின் எண்ணிக்கை அதிகமாக இருந்தால் புற்றுநோயால் மரணமடைபவர்களின் விகிதமும் அதிகமாக இருக்கும். மருத்துவர்கள்தாம், கொடிய புற்றுநோய்க்குக் காரணம் என்ற கோட்பாட்டை ஒப்புக்கொள்ளு முன்னர், மறநெரு தத்துவத்தையும் நாம் கவனிக்க வேண்டும். சிறந்த அளவில் மருத்துவ வசதி உள்ள இடங்களில் சிகிச்சை செய்யப்படாத, வியாதி நிர்ணயம் செய்யப்படாத, புற்றுநோயால் குறைந்த அளவிலேயே மக்கள் மரணமடைகிறார்கள் என்று தெரிந்துகொள்வது பொருந்தும்.

எனினும், பலவிதமான உறுப்புகளிலும் இடங்களிலும் புற்றுநோய் உண்டாவதில் உண்மையான இன வேறுபாடுகள் இருப்பதாகத் தோன்றுகிறது. மரபுவழி அமசங்கள் (உடலின் உள்ளிருந்து), சூழ்நிலை அமசங்கள் (வெளியிலிருந்து) என்ற கண்ணோட்டத்தில் இந்த வேறுபாடுகளைத் தீவிரமாக ஆராய வேண்டியது மிகவும் அவசர அவசியமான ஒன்றாகும். ஸ்டீனா (புற்றுநோய், இனம், பூகோளம்) லாஸ் ஏஞ்சலிஸில் 35,293 பிணக் கூற்று ஆய்வுகளில் 75% காகசாய்டுகள் (ஐரோப்பிய-அமெரிக்கர்கள்), 6% நீக்ரோக்கள், 1% மங்கோலியர்கள் (ஜப்பானியர்கள், சீனர்கள், பிலிப்பைன் நாட்டவர்கள்), எஞ்சியவர்கள் மெக்ஸிகோ நாட்டவர்கள் (ஸ்பெயின், அமெரிக்கா, இந்திய ஐரோப்பிய கலவை இனம்).

6,070 கட்டிகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. அவை வயது ரீதியில் பின்வருமாறு விரிவி இருந்தன.

வயது	0-1	2-10	11-20	21-30	31-40	41-50	51-60	61-70	71-80	81-90	>90
ஆண்	4	28	54	81	203	416	887	1006	753	186	6
பெண்	10	20	38	93	229	451	565	594	364	82	2
மொத்தம்%	0.2	0.7	1.5	2.9	7.1	14.3	23.9	26.4	18.4	4.4	0.1

இந்த அட்டவணைப்படி, புற்றுநோயால் மரணமடைந்தவர்களில் பாதிப் பேர் 51—70 வயதிலேயே இறந்திருக்கிறார்கள்.

ஆண்களில் அதிகமாக உண்டான கட்டிகள் : இரைப்பை (15.5%), நுரையீரல் (11.2%), பெருங்குடல் (9.9%), நிணநீர் நாள மண்டலம் (9.6%), ப்ராஸ்டேட் (8.8%). பெண்களில் : காப்ப பை (19.5%), முலை (12.9%), பெருங்குடல் (11.4%), இரைப்பை (7.3%).

இந்த முடிவுகளை, ஸ்டீனர், மக்களின் இனம் (மரபுவழித் துறை), சூழ்நிலைகள் என்ற கண்ணோட்டம் கொண்டு ஆராய்ந்தார். இந்த 4 பிரிவுகளில் 3 பிரிவுகள் சொந்த நாட்டை விட்டு வெளியேறியவர்களாகும். இத்தன மூலம், தங்கள் இனமரபு இயலின் மேல் ஓர் அயல் சூழ்நிலையை சுமத்திக்கொள்கிறார்கள்.

இரைப்பைப் புற்றுநோய்

இதுதான் காகசாய்டுகளிடையேயும் மெக்ஸிகோவினிடையேயும் அதிகமாகக் காணப்பட்ட புற்றுநோய். பின்னவர்களிடம் இந்த நோய் வாழ்க்கையின் கடைசிக் காலத்தில் காணப்பட்டது. நீக்ரோக்களிடம் இதைவிடக் குறைவாகக் காணப்பட்டது. இருபாலாரிடையேயும் புற்றுநோய் பிறகாலத்தில் தோன்றியது. காகசாய்டுகளைப்போல் முன்று மடங்கு ஜப்பானியரிடையே தோன்றியது. பத்து வருடங்களுக்கு முன்னதாகவே, அதிகமான அளவில் நோய் தோன்றியது.

ஜப்பான் நாட்டிலேயும் இது அதிகமாகவே இருந்தது. ஆகவே, கலி.பேர்னியாவில் குடியேறியதால், இந்த விகிதம் பாதிக்கப்படவில்லை. ஆப்ரிக்காவில் நீக்ரோக கனிடம் மற்றக் கட்டிகளைக் காட்டிலும் இந்தக் கட்டிகள் குறைந்த அளவிலேயே தோன்றின. ஆனால், மேற்கிந்தியத் தீவுகளுக்கோ, அமெரிக்காவிற்கோ குடியேறிய பின்னர் இந்த விகிதம் அதிகமாயிற்று. இந்த விவரங்கள்மூலம், இந்தப் புற்றுநோய் உண்டாவதில் சூழ்நிலையின் அம்சங்களும் பங்கு பெறுகின்றன என்பது தெரிகிறது.

பெருங்குடலின் புற்றுநோய்

காகசாய்டுகளிடம் இருப்பதில் பாதிக்குக் குறைவாகவே மெக்சிக்கர்களிடம் இருக்கிறது. ஜப்பானியர்களிடத்திலும் நீக்ரோககளிடத்திலும் பாதிக்கும் சற்று மேலாகவே காணப்படுகிறது. நீக்ரோ, மெக்சிக்கோ பெண்களிடத்தில் இந்த நோய் குறைவாகவே காணப்படுகிறது. நாடுவிட்டு நாடு செல்வதால், நீக்ரோ களிடமும் ஜப்பானியரிடமும் ஒரு மாறுதலும் இல்லை. கொடூரமான நிணநீர் நோய்கள் : இயற்கையில் இந்த வியாதி அதிகம் பரவி இருக்கின்றது. இறைச்சி கொடுக்கும் மிருகங்களிடையே, இதுதான் மிகவும் அதிகமான புற்றுநோய். விலங்குகளில் உடல் அமைப்பு, சூழ்நிலை, சுற்றுப்புறங்கள் நோய் உண்டாகுவதில் பங்குகொள்கின்றன. ஆனால், இந்த நோய் மெக்சிக்கோவிலிடையேயும், நீக்ரோகளிடையேயும் குறைவாகவே காணப்படுகிறது. நாடுவிட்டு நாடு செல்வதால் எவ்வளவு தூரம் பாதிக்கப்படுகிறது என்பது தெரியவில்லை.

நுரையீரல் புற்றுநோய்

இந்த நோய் மெக்சிக்கோ பெண்களிடையேயும் ஆண்களிடையேயும் அதிக அளவில் காணப்படுகிறது (காகசாய்டுப் பெண்களைப் போல் இரண்டு மடங்கு). குரல்வளைப் புற்றுநோயிலும் இதுபோன்ற வேறுபாடு காணப்பட்டது. மெக்சிக்கோ குடும்பச் சூழ்நிலையில் நுரையீரல் புற்றுநோய் உண்டாகும் சாதனம், புகைக்கூண்டு இல்லாத சமையல் அடுப்பு ஆகும். இந்தச் சூழ்நிலையில் மெக்சிக்கோ பெண்கள் பல மணி நேரங்கள் செல்வழிக்க வேண்டியிருக்கும். காற்றில் புற்றுநோய்க் காரணிகள் இருக்கின்றன என்ற தத்துவம் சரியாக இருக்கலாம். ஏனெனில், நுரையீரல் புற்றுநோய் ஆப்ரிக்கர்களிடம் குறைவாகவும், அமெரிக்காவிலுள்ள ஆப்ரிக்கர்களிடம் அதிகமாகவும் தோன்றுகிறது. ஆண்களுக்குத் தோன்றும் கட்டிகளில் 11%-ம், பெண்களுக்குத் தோன்றும் கட்டிகளில் 35%-ம் நுரையீரல் புற்றுநோய் ஆகும். இந்த நோயில், புகை பிடிப்பதன் பங்கு என்ன என்பதுபற்றிப் பின்னர் கவனிப்போம்.

கர்ப்பப்பையின் புற்றுநோய்

காகசாய்டுகள், மெக்சிக்கோ நாட்டினர், நீக்ரோக்கள் (லாஸ் ஏஞ்சல்ஸில் உள்ளவர்கள்) இவர்களிடையே தோன்றும் இந்தப் புற்றுநோய்களில் ஒரு

வேறுபாடும் தெரியவில்லை; எனினும், மெக்சிகோவிலுள்ள மெக்சிகோ பெண் களிடையே இந்த வியாதி அதிகமாகவே காணப்படுகிறது. 6,685 மருத்துவமனை அனுமதிகளில் நாவோஜா இந்தியப் பெண்களிடம் எட்டுக் காப்பப்பைப் புற்று நோய்களே இருந்தன. இது ஒருவேளை அலகுல் வாய் மிகவும் சுததமாக வைக்கப்பட்டதன் விளைவாக இருக்கலாம்.

ப்ராஸ்டேட்டின் புற்றுநோய்

காகசாய்டுகளைவிட லாஸ் ஏஞ்சலிஸிலுள்ள மெக்ஸிகோ நாட்டினரிடம் ப்ராஸ்டேட் புற்றுநோய் குறைவாகக் காணப்பட்டது. 80 வயதுக்குப் பிறகு, இந்த நோய் குறைவாகத் தோன்றுவதே இதற்குக் காரணமாக இருக்கலாம். காகசாய்டுகளிடையேயும் ஆஃப்ரிகிக நீக்ரோக்களிடம் தோன்று வதைப்போல லாஸ் ஏஞ்சலிஸ் நீக்ரோக்களிடையேயும் தோன்றுகிறது. ப்ராஸ்டேட் புற்றுநோயால் மரணம் சம்பவிப்பது வயது முதிர்ந்தபின் அதிகமாகிறது. பிணை கூற்று ஆய்வின்போது பெரும்பாலான கட்டிகள் (அறிகுறியே இல்லாத) கண்டுபிடிக்கப்படுவதால் இந்தப் புற்றுநோய் மிகவும் மெதுவாக வளர்கிறது எனவும், சில சமயங்களில் அவைகள் அடக்க நிலையை அடையும் எனவும் தோன்றுகிறது. கர்ப்பப் பை, குலகம், முலை இவைகளின் புற்றுநோய்கள் பருவமடையும்போது ஆரம்பித்து இறுதி மாத விடாயின்போது குறைகின்ற அல்லது நின்றுவிடுகின்ற ஏதோ ஒரு காரணத்தால் தோன்றுவேண்டும் எனத் தெரிகிறது. இந்தப் புற்றுநோய்களைவிட ப்ராஸ்டேட் புற்றுநோய் 40 வருடங்கள் கழித்து அதிகமாகத் தோன்றுகிறது. இதற்கு இரண்டு காரணங்கள் இருக்கலாம். இந்த நோய்க்கான தூண்டலும் பருவ மடையும் காலத்திலேயே தோன்றுகிறது என்று வைத்துக்கொண்டோமானால் பெண்களது இனப்பெருக்கப் பாதையின் புற்றுநோயைக் காட்டிலும் இதற்கு அதிகமான தூண்டுகாலம் தேவைப்படுகிறது என்று ஆகிறது. அல்லது வாழ்வின் பின்பகுதியில், அதாவது, நடுத்தர வயதிற்குப்பின் தோன்றும் ஏதோ ஒரு காரணத்தால் இந்த நோய் தோன்ற வேண்டும். மத்திய வயது ஆண்களின் பிணை கூற்று ஆய்வின்போது, சுரப்பிகளில் 'மறைந்து' கிடக்கும் கட்டிகளைக் கண்டுபிடித்து ஆராய்ச்சி செய்வது நல்லது.

அலிகளிடையே ப்ராஸ்டேட் கட்டி தோன்றுவதில்லை. ஒருவேளை ஹார்மோன்களின் செய்கை பொறுப்பாக இருக்கலாம். எந்த வயதிலும் விதையடிக்கப்பட்ட மனிதனுக்கு இது பொருந்துமா? அல்லது நீண்ட காலமாக சுரப்பி ஹார்மோனால ஊக்குவிக்கப்படுமுன்பே காயடிக்கப்பட்டால் மாத்திரமா என்பது ரசமான விஷயம்.

முலையின் புற்றுநோய்

ஜப்பானியர்களிடையேயும் மெக்ஸிகோ நாட்டினரிடமும் தோன்றும், கர்ப்பப் பை புற்றுநோயைவிட, முலைப் புற்றுநோய் மிகவும் குறைந்தே இருக்கிறது; ஃபிபிப்

பைன் நாட்டவரிடம் அதிகமாக இருக்கிறது; காகசாய்டு மக்களிடையே சரிசமமாகக் காணப்படுகிறது. முலைப் புற்றுநோய்க்கும், பெண்களின் இனப் பெருக்க காலத்திற்கும், ஒரு முக்கியமான தொடர்பு இருக்கிறது. பருவமடையும்போது ஆரம்பித்து, இறுதி மாதவீடாயின்போது (45—49) உச்சநிலை அடைந்து, திடீரென்று குறைகிறது. அதிக அளவு நோய் உண்டாவது குறைந்த அளவு பிறப்பு விகிதத்தைப் பொறுத்து இருக்கிறது. குழந்தைகளுக்குப் பால் கொடுத்த பெண்களிடையே இது குறைவாகவே தோன்றுகிறது. ஸ்டெனின ஆராய்ச்சியின்படி, காகசாய்டுகளைப்போல் மெக்சிகோவினரிடமும் இது பாதி அளவு அதிகமாகவே காணப்படுகிறது. நீகரோக்களிடம் குறைவாகவே காணப்படுகிறது. குறிப்பாக இனப் பெருக்க காலத்தின் ஆரம்பத்தின்போதும், முடிவின்போதும் குறைவாகவே காணப்படுகிறது.

இவ்வளவு கவனத்துடன் செய்யப்பட்ட ஆராய்ச்சிகள், ஒரே அமெரிக்க நகரத்தில், ஒரே மாதிரியான சுற்றுப்புறச் சூழ்நிலைகளில் வசிக்கும் பல தரப்பட்ட இனத்தாரிடையே புற்றுநோய் தோன்றுவதைப்பற்றிச் செய்யப்பட்ட ஒத்திட்டுப் பார்க்கும் ஆராய்ச்சிகளிலிருந்து குறிப்பிட்ட ஒரு முடிவுக்கும் வர முடியாததைக் காண்பிக்கின்றன.

சூழ்நிலை அம்சங்கள்

தங்கள் செய்தொழில், உணவு, புவியியல், வழி மண்டல அம்சங்கள், காற்றுப் போன்ற பல புற்றுநோய்க் காரணிகளால் பாதிக்கப்பட்டு வேறுபட்ட நிலைகளின்கீழ் வரும் சமூகங்களில் ஏற்படும் பலதரப்பட்ட புற்றுநோய்கள் தோன்றுவதைப்பற்றிய ஆராய்ச்சி ரசமானது. மனிதனுக்கு செய்தொழில் மூலம் ஏற்படும் புற்றுநோயைப்பற்றி 4ஆம் அத்தியாயத்தில் கவனிப்போம். அவன் வாழும் நிலத்தின் தன்மைகளைப் பொறுத்தும் புற்றுநோய் உண்டாகலாம். உதாரணமாக, சைலீஷியாவிலும், அர்ஜென்டைனாவின் சில பகுதிகளிலும், ஆர்சனிக் கலந்த தண்ணீரை உபயோகிக்கும் மக்களிடையே, அதிக அளவில் சருமப் புற்றுநோய் உண்டாகிறது. ஸவிட்சாலாந்தில் தண்ணீரில் அயோடின் குறைவாக இருப்பதால் தைராய்டு சுரப்பியின் வீக்கமும், தைராய்டு புற்றுநோயும் அதிகமாக ஏற்படுகிறது (அமெரிக்காவில் ஏற்படுவதைவிட 10 மடங்கு அதிகம்). தைராய்டு வீக்கம் ஏற்படும் பிரதேசங்களில் எல்லாப் புற்றுநோய்களிலும் 2.5—4% தைராய்டு புற்றுநோயாக இருக்கிறது. அங்ஙனம் இல்லாத பகுதிகளில் 0.4 — 0.5 சதவீதமே ஆகும். இதுபோன்று குறிப்பிட்ட பூகோளக் காரணங்களை உதாரணமாகக் காட்டலாம்.

சென்னை, சிலோன், தென்னிந்தியா, திருவிதாங்கூர் ஆகிய பகுதிகளில் காணப்படும் எல்லாப் புற்றுநோய்களிலும் முறையே 91%, 38%, 42%, 32% வாய் அறைப்புற்று நோயாக இருக்கிறது. இங்குதான் வெற்றிலை உபயோகிக்கும் வழக்கம் அதிகமாகப் பரவி இருக்கிறது.

வட இந்தியாவில் காலுமீரில் இடையர்களிடம் 50 வருடங்களாக ஆராய்ச்சி செய்து நீவ என்பவர 2,000-க்கு அதிகமான ஸ்குவாமஸ் புற்று நோய் (வயிற்றுச் சுவரின் சருமத்தில்) ஏற்பட்டதைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். இவர்கள் கங்ரி என்று சொல்லப்படும் ஒரு சாதனத்தால் தங்களை குளிரிலிருந்து காப்பாற்றினர் என்ற உண்மையினாலும், கடடிகள் அமைந்த இடம் (வயிற்றுச் சுவர்) பொருத்தமானது என்பது தெரியும். 'கங்ரி' என்பது நீக கங்குகளுடன்கூடிய கடடைகளால் கிரப்பப்பட்ட ஒரு மண்பாண்டமாகும். அதிகமாகத் தீ எரிந்துவிடாமல் இருக்க இடைஇடையே தண்ணீரும் தெளிக்கப்படும். இந்தப் பாண்டம் ஒரு கடடையில் வைக்கப்பட்டு வயிற்றுடன் இணைத்துக் கட்டப்படும். தோல் எங்கெங்கு இடைவிடாமல் எரிக்கப்படுகிறதோ எங்கெங்கு குடான கடடையால் அரிப்பு ஏற்படுகிறதோ அங்கங்கு இந்த 'கங்ரி கடடிகள்' உண்டாகின்றன.

அமெரிக்காவின் தென்மேற்குப் பகுதிகளிலும், அர்ஜென்டைனாவிலும், அங்கு வாழும் வெள்ளையர்களிடம் சரும, குறிப்பாக, முகத்தின் சருமப் புற்று நோய் அதிகமாக உண்டாகிறது மற்றப் பிரதேசங்களில் மிகவும் குளிர்ந்த நீண்ட பனிக்காலமாக இருப்பதால், வருடம் முழுவதும் தொழில் சம்பந்தமாகவோ, கேளிக்கை கிமித்தமாகவோ கடுமையான சூரிய உஷ்ணம் படும்படி நடந்துகொள்வதில்லை என்பதால், இந்தச் சருமப் புற்றுகளே விகிதம் மிகவும் குறைவாகவே காணப்படுகிறது.

உணவு, சுகாதாரம், மரபியல் பின்னணி இவற்றோடு தொடர்புடைய இன அம்சங்களின் ஆராய்ச்சி கீழ்க்கண்ட உண்மைகளைக் காட்டுகிறது

சென்ற 15 ஆண்டுகளாக இஸ்ரேலில் இருக்கும் யூதர்களிடம் நுரையீரல் புற்றுகளே அடியோடு தோன்றவில்லை. அந்த யூதர்கள் சிகரெட் குடிப்பதில்லை. நார்கைல் என்ற பொருளை உபயோகிக்கிறார்கள். நார்கைல் என்பது, புகையிலையின் புகை தண்ணீர் வழியாக வரும்படி செய்யப்பட்ட ஒரு சாதனம். 75,000 நெவோஜா இந்தியர்களில், புற்றுகளே மிகவும் அபூர்வமாகவே காணப்படுகிறது. மருத்துவமனையில் அனுமதிக்கப்பட்ட 60,000 கேசுகளில், 208 கேசுகள்தாம் புற்றுகளே சம்பந்தப்பட்டதாகும். 118 பெண்களில் மூன்று பேருக்குதான் முலைப் புற்றுகளே ஏற்பட்டது. ஒருவேளை இதற்கான காரணம் உணவில் இருக்கலாமோ என்பது ஒரு சூசகமே. நாகரிகமான உணவுகளே இல்லை. உணவு பெரும்பாலும் இறைச்சி, காய்கறி, மக்காச் சோளம், பழங்கள், கொட்டைகள், தேயிலை, ரொட்டி இவைகளால் ஆனது. நமது வாசகர்கள், புற்றுகளேயைத் தவிர்க்கக்கூடிய, இத்தகைய உணவைப்பற்றி கிளைக்குமுன், தங்களின் பெற்றோர்கள் நெவோஜா இந்தியர்களாக இருக்கவேண்டுமென்பதை கிளைவில் கொள்ளவேண்டும்.

வைதிக யூத ஆண்கள் மதக் கோட்பாட்டின்படி இள வயதிலேயே --'கன்னத்து' செய்துகொள்கிறார்கள். இவர்களிடையே ஆண் குறியின் புற்று

நோயே கிடையாது. 'சுன்னத்து' செய்துகொள்ளாத தென ஆப்பிரிக்கா ஹாட்டன் டாட்டுகூட்டம், ஆண்குறிப் புற்றுநோய்தான் மிகவும் அதிகமாக கொடூரத் தன்மை வாய்ந்தது. மேலும், நீண்ட இறுக்கமான ஆண்குறி முன் தோல் இருப்பது, இவர்களின் இரை சிறப்புக குணமாகும். பிறந்தவுடன் அல்லாமல், வயது வந்த பின்னர் சுன்னத்து செய்துகொள்ளும் முகமதிய வாலிபர்களில் ஆண்குறிப் புற்றுநோய் தோன்றினாலும், மற்றவர்களைவிடக் குறைவாகவும், யூதர்களைவிட அதிகமாகவும் இருக்கிறது. ஆண்குறி எபிதீலியோமா (புற்று நோய்)களுக்கு ஆண்குறி முன் தோலுடன் இணைந்த (குறிப்பாக, ஆண்குறி சுத்தமாக வைக்கப்படாவிடின்) காரணமோ, காரணங்களோ பொறுப்பாக இருக்கலாம் என மேற்கூறிய விவரங்கள் காட்டுகின்றன. மேலும் அதற்குக் காரணங்கள் நீண்ட காலமாக இருந்தால்தான் புற்றுநோய் வரமுடியும். ஆகவே, மற்றக் காரணங்கள் ஒன்றாக இருக்கும்போது வயது வந்தபின் சுன்னத்து செய்து கொண்டால்கூட, புற்றுநோய் குறைந்தே காணப்படும்.

கர்ப்பப் பையின் கழுத்துப் புற்றுநோய்க்கும் இதற்குப் சூழ்நிலைக் காரணங்கள் பொருந்தும். ஆண்களில், முதல் போக வயதில் வேறுபாடுகள், சுன்னத்து ஆண்குறியைச் சுத்தமாக வைத்திராதது போன்றவைகள். இந்துக்கள், இந்தியக் கிறிஸ்தவர்கள், நிகரோக்கள், பாரசீகர்கள், முகமதியர்கள், யூதர்கள் போன்ற பல இன மக்களிடையே தோன்றும் கர்ப்பப் பை கழுத்துப் புற்றுநோய் வேறுபாடுகளுக்குக் காரணமாக இருக்கலாம் என சைண்டா கருதுகிறார். காப்ப விதிம, கர்ப்பப் புற்றுநோய் உண்டாவதில், என்ன பங்கு கொள்கிறது என்பதற்குப் போதிய புள்ளிவிவரங்கள் இல்லை. இள வயதில் சுன்னத்துச் செய்துகொள்வது ஆண்குறிப் புற்றுநோயைக் குறைப்பதிலும், கர்ப்பப் பை கழுத்துப் புற்றுநோயை ஓரளவு குறைப்பதிலும் நடைமுறையில் ஒரு தடுப்பு முறையாகும் எனத் தெரிகிறது.

உலகம் முழுவதிலும், புற்றுநோயின் வகையை நிர்ணயிப்பதில் தலக் காரணங்கள் மிகவும் முக்கியம் வாய்ந்தவை என்பது தெளிவு. பல வகையான புற்றுநோய்கள் உடனடிக் காரணங்களால் தோன்றுகின்றன என்று ஓரளவுக்கு உறுதிப்படுத்தப்பட்டுவிட்டது. எனவே, விளிவான தடுப்பு முறைகளைக் கையாள்வது நியாயமானதே. ஆனால், மற்ற நோய்க் காரணங்களுக்கான சான்றுகள் உத்தேசமானவை அல்லது ஐயத்திற்குரியவை. நோய் பரவுதலைப் பற்றி அடிப்படை விஞ்ஞான ஆராய்ச்சியாளர்கள் இன்னும் அதிகமான சிறந்த, புள்ளிவிவரங்களைச் சேகரிப்பார்களேயானால் நம்முன் உள்ள ஆராய்ச்சிப் பணி கணிசமாகக் குறைக்கப்படும்.

பரம்பரைப் புற்றுநோய்

மனிதப் புற்றுநோய் ஒரு தொற்றுநோயா என்ற கேள்விக்கு, 'இதற்கு இதுவரை ஒரு சான்றும் இல்லை' என்று எளிதில் பதிலளித்துவிடலாம்.

ஆனால், அதனுடன் பின்வரும் கேள்வியும் கேட்கப்படுகிறது. ‘மனிதப் புற்றுநோய் உண்டாவது அல்லது புற்றுநோய் உண்டாவதற்கான வாய்ப்புப் பரம்பரையாக வருவதா?’ என்பது மறுதலிக்க முடியாத கேள்வி. ஏனெனில், இதற்குச் சாதகமான சில சான்றுகள் உள்ளன.

புற்றுநோய் பரம்பரையாக வரவேண்டுமென்றால், ஒரு நபரின் வளர்ச்சி முறையை நிர்ணயம் செய்வதற்கான ஒருசில மரபுவழி விவரங்களைக் கருவுற்ற அண்டம் எடுத்துச் செல்லவேண்டும். இவைகளால் ஓர் உறுப்பு அல்லது பல உறுப்புகளின் புற்றுநோய் உண்டாகலாம். அதற்குக் கீழ்க்கண்ட சூழ்நிலைகள் வேண்டும் : (1) அந்த நபர் வேறு காரணங்களால் மரணமடையக்கூடாது. (2) புற்றுநோய் உருவாவதைத் தாமதப்படுத்தும் அல்லது தடுக்கும் முறைகளை அவர் பின்பற்றக்கூடாது. (3) ஒரு குறிப்பிட்ட புற்றுநோயை உருவாக்கும் மரபுவழி முறை, வெளித் தோன்றவேண்டிய சூழ்நிலைகளில் அவர் இருக்க வேண்டும். மனிதன் விலங்கினத்தைச் சேர்ந்தவன். மரபியல் ரீதியில் ஒரே மாதிரியான உயிரினங்களை ஆராயக்கூடிய விலங்குகளில் செய்யப் பட்ட ஆராய்ச்சி, புற்றுநோய் மரபு வழியைச் சார்ந்து இருக்கிறது எனக் காட்டுகிறது. எனவே, மனிதனில் தோன்றும் சில புற்றுநோய்கள் மரபு வழி அடிப்படையில் இருக்க முடியும் என எதிர்பார்ப்பது தவறன்று. எனினும், பொதுவாக மொத்த ஜனத்தொகையில் 5-ல் 1 பங்கில் புற்றுநோய் காணப்படுகிறது. ஒரே குடும்பத்தில் இரண்டுக்குமேற்பட்ட நபர்கள் பலதரப் பட்ட புற்றுநோய்களுடன் இருப்பது, புள்ளிவிவரக் கணக்குகளிடி ஆசசரியப்படக்கூடியதன்று. இந்தப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வுகாண மூன்று வகையான முறைகள் உள்ளன.

(1) அபூர்வமான கட்டிகளின் பரம்பரைத் தன்மையை ஆராய்தல்.

(2) இரைப்பை, குடல், மூலை போன்றவைகளின் புற்றுநோய்க் கட்டிகள் ஜனத்தொகையில் விரவியிருக்கும் விகிதத்தை ஆராய்தல்.

(3) உடன் பிறந்த இரட்டையர்களைவிட ஒரே மாதிரியான இரட்டையர் களிடையே புற்றுநோயை ஆராய்தல்.

(1) ஜனத்தொகையில் பத்தாயிரத்திற்கு ஒன்றாக அபூர்வக் கட்டியான ரெடினோபிளாஸ்டோமா காணப்படுகிறது. ஆகவே, ஒரே குடும்பத்தில் இரண்டு குழந்தைகளுக்கிடையே காண்பது மிகவும் அபூர்வமாகும். ஸ்டெனோபிளாஸ்டோமாவோ, குழந்தையிடத்திலோ, ஒரே குடும்பத்தில் பல குழந்தைகளிடமோ இது அடிகக்கூட காணப்படுவதால், மரபு வழி கொண்டு இதை விளக்குவது கலப்பமாகும். மனிதனில் ஆஞ்சியோமாவிலும், மீன்களில் கறுப்பு நிறக் கட்டிகளான மெலனோமாவிலும் இதே நிகழ்வைக் காணலாம்.

(2) 1948-ல் அமெரிக்க மாகாணமான ஒஹியோவில் எல்லாப் புற்றுநோய் மரணங்களிலும் 13% இரைப்பைப் புற்றுநோயால் ஏற்பட்டது. நோய் தற்செயலாக விரிவியிருக்கும்போது, எந்த இரு உறவினரிடையேயும் நோய் தோன்றுவதற்கான வாய்ப்பு 100-ல் 13 ஆக இருக்க வேண்டும். ஆனால், உண்மையில் அது இரு மடங்காகத் தெரிகிறது. இது ஒரு பொதுச் சூழ்நிலையின் பிரதிபலிப்பாக இருக்கலாம். புளூமினியாவுடனான கணவன் மனைவி (மாறுபட்ட ஜீன் அமைப்பு) இருவரிலும் புற்றுநோய் தோன்றுவதைவிட, பெற்றோர் குழந்தைகளிடத்தில் அல்லது ஒரே குடும்பத்தில் இரண்டு குழந்தைகளிடத்தில் (பங்கிட்டுப் பட்ட ஒரே மாதிரியான ஜீன் அமைப்பு) பதது மடங்கு அதிகமாக இரைப்பைப் புற்றுநோய் தோன்றுகிறது எனத் தெரிகிறது. முலைப் புற்றுநோய் கொண்ட ஒரு பெண்ணின் நெருங்கிய பெண் உறவினரிடத்தில் நோய் தற்செயலாகப் பரவி யிருக்கும்போது, சாதாரணமாக இருக்க வேண்டியதைக் காட்டிலும் 3 மடங்கு அதிகமாக முலைப் புற்றுநோய் இருக்கிறது. 1928-ல் வார்தினின் பிரசுரித்தபெற்ற 146 உறுப்பினர்களைக் கொண்ட 'ஜி' குடும்பத்தில் 28 பேர் புற்றுநோயால் மரணமடைந்தனர். அவர்களில் பெண்களுக்குக் கர்ப்பப் பைப் புற்றுநோயும் ஆண்களுக்கு உணவுப் பாதையின் புற்றுநோயும் பேரளவில் ஏற்பட்டன.

1936-ல் குடும்பத்தின் 174 உறுப்பினர்கள் 25 வயதடைந்தனர். இவர்களில் 41 பேர்களில் 43 புற்றுநோய்கள் கணக்கிடப்பட்டன. மூன்று தலைமுறைகளில் ஒரு குடும்பத்தின் 19 உறுப்பினர்களில் 9 பேருக்குக் காப்பப் பையின் அல்லது உணவுப் பாதையின் 12 புற்றுநோய்கள் ஏற்பட்டனவென்று சாவேஜ் (1956) விவரித்திருக்கிறார்.

(3) ஒரே மாதிரியான இரட்டையர்களில் 23 ஜோடிகளில் 22 ஜோடிகளுக்கு ஒரே மாதிரியான கட்டி உண்டானதாக ஆராய்ச்சிகள்மூலம் தெரிகிறது. உடன்பிறந்த, ஆனால், ஒரே மாதிரியாக இல்லாத ஒரே பாலைச் சேர்ந்த 13 ஜோடிகளில், 6 ஜோடிகளுக்கு மாதிரிமே அத்தகைய கட்டிகள் உண்டாயினவென்பது தெரிகிறது.

மனிதப் புற்றுநோயின் சில வகைகளில் மரபுவழிக் காரணங்கள் இருக்கலாம் எனத் தெரிகிறது. இருந்தாலும், இன்னும் பல விவரங்கள் தேவையாக இருக்கின்றன. நோய் தடுப்புக் கண்ணோட்டத்தில் நோக்கினால் இந்தக் காரணங்களுக்கு அடிகோலும் சூழ்நிலைச் சுற்றுப்புறங்களைப்பற்றி நாம் அதிகம் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். ஒரு மனிதனின் பரம்பரைத் தன்மையை மாற்றுவதென்பது முடியாத காரியமாக இருந்தாலும், கட்டி உருவாவதைத் தடுக்க முடியும் என்று ரூகப்படுத்தலாம்.

மனிதப் புற்றுநோயின் இயற்கை வரலாறு

முந்திய அத்தியாயத்தில் நாம், தீவகற்ற அசாதாரணக் கட்டிகளின், கொடூரமான கட்டிகளின் சில சிறப்புக் குணங்களைப்பற்றிக் கூறியிருக்கிறோம். இவைகளில் சிலவற்றை கிளைவுபடுத்திக்கொள்வோம்.

எந்தக் குறிப்பிட்ட வகையான செல்களின் கட்டிகளும், அவை காட்டும் சிறப்பு வேறுபாட்டின் அளவில் மிகுதியாக வேறுபடுகின்றன. சில ஒரே மாதிரி வான அமைப்பும் பணியும் கொண்டவைகளாகும். அதாவது, சாதாரண திசுவைப் போன்ற அதே செல் அமைப்பு. சில அனப்பிளாசியாவாக முழுவதும் மாறுபட்டிருக்கும் (அனபிளாசியா என்றால் முதிரா நிலையான ஆரம்ப நிலையை அடைதல் என்று பொருள். சிறப்பு வேறுபாடு எதுவும் இல்லாதிருப்பதால், செல்களின் அமைப்பிலிருந்து புற்றுநோயின் ஆரம்பத் தன்மையைக்கூடக் கண்டுபிடிக்க முடியாதநிலை). மற்றவைகள் பலதரப்பட்ட அனபிளாசியா தன்மைகளைக் காட்டும்.

பல புற்றுநோய்கள் அமைப்பில் தாங்கள் ஆரம்பமான எபிதீலியத்தை ஒத்திருக்கும் (எபிதீலியம் என்பது வாய், இரைப்பை, குடல், சருமத்தின் அடிப்பாகம் போன்றவைகளில் சவர்களிலும், கணையம், கல்லீரல், முலை போன்ற திரவம் சுரக்கும் செல்களிலும் காணப்படும் செல்லாகும்). எனினும், நோய் குறியியலாளர்கள் தெரிந்துகொள்ள வசதியாக இருக்கும் செல் சிறப்பு வேறுபாட்டின் நுணுக்கங்களையும் அமைப்புகளையும் சில இழந்திருக்கலாம். உதாரணம் : மார்பு எபிதீலியத்திலிருந்து தைராய்டு எபிதீலியத்தைக் கண்டுபிடிப்பது. அவைகள் எல்லாம் கார்சினோமா எனக் கருதப்படும் (எபிதீலிய திசுவின் புற்றுநோய்). ஆனால், எந்தத் திசுவிருந்து ஆரம்பமாயிற்று என்பது கண்டுபிடிக்கப்பட முடியாத ஒன்றாகும். மிகவும் துரிதமாக வளரும் எல்லாக் கார்சினோமாக்களும் எளிதில் அடையாளம் கண்டுகொள்ளக்கூடிய எபிதீலிய சிறப்புப் பண்புகளை இழந்திருக்கும். மற்ற வகைகளின் அனபிளாஸ்டிக் கட்டிகளிலிருந்து உருபெருக்கிலும அடையாளம் கண்டுகொள்ள முடியாதபடி இருக்கும். பொதுவாக, குறைந்த அளவில் சிறப்பு வேறுபாடு அடைந்த கட்டி, அதன் நடத்தையில் மிகவும் கொடூரமாக இருக்கும். சாதாரணச் செல்களின் சிறப்பான எல்லாப் பணிகளுமே துரிதமான செல் பகுப்பின் தேவைகளுக்குக் கீழ்ப்படிந்து அடங்கிவிடுகின்றன எனத் தோன்றுகிறது.

கொடூரமான கட்டிகளின் மிகவும் முக்கியமான இரண்டாவது சிறப்புக் குணம் என்னவென்றால், எங்கும் பரவித் துரிதமாக வளர்வதுடன், ஊடுருவல் முறை மூலம் பரவுவதுமாகும். இந்த முறையில், சுற்றியுள்ள திசுக்களின் செல் இடைவெளிகளில் கட்டியின் செல்கள் ஊடுருவி, வளர்ந்து, இரத்த கிணர் நாளங்களினுள் பரவுகின்றன.

மிகவும் கொடுமான கட்டிகள் வழக்கமாகத் துரிதமாக வளர்கின்றன. ஒரு பகுதியில் பகுப்படையும் நிலையில் இருக்கும் பல செல்களைக் காணலாம் (புகைப்படம் 5-a, அத்தியாயம் 1). இந்தக் கட்டிகள், தங்களது இடைவிடாத செல் பகுப்பை நிறுத்தவதேயில்லை. இந்த இடைவிடாத செல் பகுப்பும் வளர்ச்சியும் அருகிலுள்ள திசுக்களைப் பாதிப்பதும், மற்ற அங்கங்களில் மெடாஸ்டேசுகள் உண்டாகுவதுமான இவைகள்தாம், சிகிச்சை செய்யப்படாத புற்றுநோயின் தவிர்க்கமுடியாத இறுதி முடிவிற்குக் காரணமாகும். கொடுமான புற்றுநோய்கள் முழுவதும் கிரந்தரமாகத் தாமாகவே மறைந்துவிடுவதுமுண்டு; ஓரளவு தற்காலிகமாக நோய் மட்டுப்படுவதுமுண்டு. பின்வரும் பகுதிகளில் இதைப் பற்றிக் கவனிப்போம். விஞ்ஞான ரீதியற்ற முறைகள்மூலம் சில சமயங்களில் புற்றுநோய்கள் குணமடைவதற்கும் இதற்கும் தொடர்பிருக்கலாம்.

உடலின் மற்றப் பகுதிகளில் அபூர்வமாகவும் இங்குமங்குமாகவும் இரண்டாம்கிலைப் புற்றுநோய் உண்டாவதைத்தான் மெடாஸ்டேசிஸ் என்கிறோம். இந்தக் 'குழந்தை' மெடாஸ்டேசுகள், தங்களது மூலாதாரமான புற்றுநோயின் அதே செல் இயல் அமைப்பைக் கொண்டிருக்கின்றன. இந்த மெடாஸ்டேசுகள் உடலில் இருப்பது நோயின் கொடுமையான இறுதி முடிவைப்பற்றிய ஓர் அறி குறியாகும். உடலின் அறைகள், இந்த நாளங்கள், கிணீர் நாளங்கள் இவைகளின் முதல் கிலைப் புற்றுநோய் வளர்ச்சி தாக்குவதாலும், கொடுப் புற்றுநோய்ச் செல்களின் சிறு கூட்டங்கள் பிரிந்து சில குறிப்பிட்ட இடங்களில் தங்கிவிடுவதாலும் மெடாஸ்டேசுகள் எனப்படும் இந்த இரண்டாம் கிலைப் புற்றுநோய் வளர்ச்சிகள் உருவாகின்றன. எல்லாக் கொடுமான புற்றுநோய்களும் மெடாஸ்டேசுகளை உண்டாகுவதில்லை. முதல்கிலைப் புற்றுநோய் இருந்த காலத்தைப் பொறுத்தோ, அவைகளின் வடிவத்தைப் பொறுத்தோ இவைகள் உண்டாவதோ, உண்டாகாமலிருப்பதோ இல்லை.

புற்றுநோய் ஒரு தல நோயாக இருந்தாலும், அறுவை, எக்ஸ்-கதிர் சிகிச்சை பெருத்த பலனை அளிக்கின்றன. நோய் பொதுவாகப் பரவும்போது கிலைமை மோசமாகிவிடுகிறது. மெடாஸ்டேசுகள் ஏன், எங்கிருந்து உண்டாகின்றன என்ற விவரம் மாத்திரம் தெரிந்துவிட்டால், நோய்த் தடுப்பிலும், பாதிக்கப்பட்ட உயிர்களைக் காப்பாற்றுவதிலும் பெரிதும் உதவியாக இருக்கும்.

மெடாஸ்டேசுபற்றி 1,000 புற்றுநோய் கேசுகளை ஆராய்ந்ததில், தல கிணீர் முடிசுகள், கல்லீரல், நுரையீரல்கள் இவைகளில்தாம் அதிக அளவில் மெடாஸ்டேசுகள் உண்டாகின்றன என்றும், முச்சக் கிளைக்குழல், முலை, ப்ராஸ்டேட், தொண்டை இவைகளில் முதல்கிலைப் புற்றுநோய்கள் எலும்புகளுக்கு எளிதில் பரவுகின்றன என்றும் எண்டிக்குப் (1952) கண்டார்.

சிகிச்சை செய்யப்படாத புற்றுநோயின் இறுதி முடிவு மரணம்தான். புற்றுநோய் அழுத்துவதால் ஓர் அங்கம் பணி செய்ய முடியாததாலும்,

புற்றோய் ஊடுருவுவதால் அசதி, சோகை, மெலிந்துபோதல், பற்றாக்குறை போஷாக்கு, அங்கம் முடிவிடுதல், நோய் பாதிப்பது போன்றவைகளாலும் மரணம் சம்பவிகிறது.

தானாகவே நோய் குணமடைந்துவிட்டது என்று சொல்லப்பட்ட 600 கேசுகளை எவர்சனும் கோலும் 1956-ல் ஆராய்ந்தனர்.

இவைகளில் 47 கேசுகள் போதிய ஆதாரங்களுடன் இருந்ததாகக் கருதப் பட்டது (முதல்கிலைப் புற்றோயின் கொடுரத் தன்மையையும், மெடாச் டேசுகளின் தன்மையையும் செல் இயல்முலம் ஊர்ஜிதம் செய்தது இதில் அடங்கும்). இந்த 47 கேசுகளின் விவரத்தைப் பதிவு செய்வது மிகவும் சமமானதாகும்.

கட்டி	கேசுகள்
கியூரோபிளாஸ்டோமோ	10
மூத்திரப்பை கார்சிளோமா	8
கொஸ்டுமான மெலெளமோ	5
முலை கார்சிளோமா	4
மெல்லிய திசு சர்கோமோ	4
குடல், மலக் குடவின் கார்சிளோமா	2
சிறுநீரக கார்சிளோமா	2
மெடாச்டேசு கொண்ட கார்சிளோமா (முதல்கிலை தெரியவில்லை)	2
வாய் அறை	2
குல் பையின் கார்சிளோமா	2
காப்பப் பையின் கார்சிளோமா	2
நுரையீரல் கார்சிளோமா, எலும்பு சர்கோமோ இரைப் பை, கணையக் கார்சிளோமா (ஒவ்வொன்றும்)	1
	47

இவைகளில் ஏதாவதொன்றிற்கு உணவு சம்பந்தமான காரணம் இருக்க வேண்டும் எனக் கூறத் தோன்றுகிறது. ஏனெனில், பெருமளவில் வைடமின் B₁₂ கொடுக்கப்பட்டால், கியூரோபிளாஸ்டோமாகுகள் கரைந்துவிடுகின்றன என்பது போடியனின் முடிவு. இவ்வுவரணம் கோலும் ஆராய்ந்த மற்ற அம்சங்கள் வருமாறு :

காளியில்லாச் சுரப்பி மண்டலத்தில் மாறுதல்கள்,
காய்ச்சல் / நோய் உண்டாதல்,
அலர்ஜி எதிர்வினைகள்.
கார்சிளோமாவை தூண்டுபவைகள் அகற்றப்படுதல்,
சாதாரணமான பற்றாக்குறைச் சிகிச்சைகளால் வழக்கத்திற்கு விரோதமாக,
உயர்ந்த அளவில் கட்டிகள் சீரடைதல்.

பரிசோதனைக்குட்பட்ட மிருகக் கட்டிகளின் துறையில், மேற்கூறிய காரணங்களில் ஒன்று முக்கியமாக இருக்கலாம் (அத்தியாயம் 5 பார்க்கவும்).

அடிப்படைக் கண்ணோட்டம் கொண்டு புற்றுநோய் ஆராய்ச்சியைப்பற்றி வரும் அத்தியாயங்களில் நாம் கவனிப்போம். உடலின் ஆரோக்கியமான செயல்களை எவ்விதம் புற்றுநோயாக காரணிகள் பாதிக்கின்றன? மீண்டும் சுயநிலை அடைய முடியாதபடி செல்களின் நடத்தையை எங்ஙனம் மாற்றுகின்றன? புதிதாகத் தோன்றிய கொடுமான செல, உடலில் எவ்விதம் தீண்டத் தகாததாகக் கருதப்படுகிறது? வளர்ச்சியைக் கட்டுப்படுத்தும் சாதாரண சாதனங்களால் பாதிக்கப்படாமல், அருகிலுள்ள திசுக்களைத் தாக்கி நாசப்படுத்தி, மறைப் பகுதிகளுக்கும் பரவி (மெடாஸ்டேசு) ஒம்புயிரைக் கொலவதன்மூலம் தன்னைத் தானே எவ்விதம் அழித்துக்கொள்கிறது?

சமூகக் கண்ணோட்டப்படி, மனிதச் சுற்றுப்புறத்தில் தவிர்க்கக்கூடிய புற்றுநோய்க் காரணிகளைக் கண்டுபிடித்து அகற்றக்கூடிய முறைகளினால் நீர்வுகாணக்கூடிய பல பிரச்சினைகள் உண்டு.

இந்த வகையான பல பிரச்சினைகளை நாம் ஏற்கெனவே கண்டிருக்கிறோம்.

புவி இயல் சார்ந்த புற்றுநோய்கள்.

வாய அறையின் 'வெற்றிலைபாக்கு'ப் புற்றுநோய்கள்.

காலுமீரின் 'கங்கரி' புற்றுநோய்கள்.

சுன்னத்துடன் இணைந்த ஆணகுறி, கர்ப்பப் பையின் கழுத்து இவைகளின் புற்றுநோய்கள்.

கென்னவே (1955) என்பவர், இங்ஙனம் கவனிக்கப்பட வேண்டிய மறுமலர்வற்றைப்பற்றி விவரித்தார்:

புகைபிடிக்காதவாகளிடையே நுரையீரல் புற்றுநோய்.

நகரத்திலும் நாட்டுப் புறத்திலும் புற்றுநோய் பரவியதில் வேறுபாடுகள்.

முசுக் மண்டலம் சம்பந்தப்பட்டவரையில், கூற்று அசுத்தங்கள் புற்றுநோயை உண்டாக்குவனவாக இருக்கலாம்; இந்த நிலையையும் ஆராயப்பட வேண்டும்.

4. செய்தொழில்மூலமும் சுற்றுப்புறமூலமும் மனிதனுக்கு உண்டாகும் புற்றுநோய்

சில பொருள்களுடன் இடைவிடாது தொடர்புகொண்டிருப்பதால் சருமப் புற்றுநோய் உண்டாகிறது என்பதூட்டுமே சூழ்ச்சிக்கும், மனிதர்களின் புற்று நோய்க்கும் இடையே இருந்த தொடர்பைப்பற்றி 25 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நமக்குத் தெரிந்திருந்தது. அப் பொருள்களாவன :

புகைக்கரி (பாட், 1775), சூரிய கிரணங்கள் (உன்னு, 1893), எக்ஸ்-கதிர்கள் (பர்பென், 1902), ரேடியம் கிரணவீச்சுகள் (லீச் & செருவீனா, 1920), ஆசனிக கொண்ட பொருள்கள் (அய்ரடன, 1822), நிலக்கரி, தாா (மாஜோர்ஸ், 1876), சுத்தி செய்யப்படாத பெட்ரோலியத்தை வடிகட்டும்போது உருவாகும் சில பொருள்கள் (ஹார்டிங் & ஹூன்), அனிலின சாயப்பொருள்கள் (ரெஹன், 1895), உறபத்தி செய்யும் தொழிலில் ஈடுபட்ட மனிதர்களிடையேயும் எகிப்தில் ஷீஸ்ட் சோமியா ஹெமடோபியம் என்ற ஒட்டுண்ணியால் (பொகுசன், 1911) பாதிக்கப்பட்ட விவசாயிகளிடையேயும் மூததிர்ப்பையின் புற்றுநோய் அதிகமாக இருப்பதும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. எனினும், இந்த வியாதிகுக் காரணமான, குறிப்பான ரசாயனக் கூட்டுப் பொருள் எனபது இன்னும் கண்டு பிடிக்கப்படாமலேயே இருக்கிறது. வெற்றிலை பாக்கு உபபோகிப்பவர்கள், குழாய்கள்மூலம் புகைபிடிப்பவரிடையே தோன்றும் வசிற்றுச் சரும 'கங்கரி' புற்றுநோய் இவைகளைப்பற்றிய விவரங்களும் கிடைத்துள்ளன.

எனினும், அந்த நாளிலிருந்து, கிசுக்ல் (ஸ்டீபன்ஸ், 1932), குரோமியக் கூட்டுப் பொருள்கள் (ஆல்வன்ஸ், 1932), ஆர்சனிக் பொருள்கள், பெரிலியம், அஸுலன்-டாஸ் (உட் & கிளாயன், 1934), நிலக்கரி எண்ணெய் ஆவிகள் (கவாஹிட்டா, 1936), கனிப் பொருள் எண்ணெய் ஆவிகள், கதிர் வீச்சுகள் (ஃட்செல், 1934) போன்ற பலதரப்பட்ட நுரையீரல் புற்றுநோய்க் காரணிகள், தொழிற்செயல் முறைகளில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. பென் சீன் (டிலோர் & பெர்கமோ, 1928), எக்ஸ்-கதிர்கள், கதிர் இயக்கப் பொருள்களிலிருந்து வெளிவிடப்படும் கதிர்வீச்சுகள் குறைந்த அளவில் கொடுக்கப் பட்டாலும் விபூகியியா உண்டாகிறது எனவும் நாம் அறிவோம்.

இவைகளெல்லாம் நன்கு தெரிந்த புற்றுநோய்க் காரணிகள், கீழ்க்கண்ட பொருள்களிலும் மனிதனிடம் புற்றுநோயை உண்டாக்கலாம் : பிளாஸ்டிக் பொருள்கள், மெல்லிய சவவு போன்ற பிலிம்கள், நாப்பொருள்கள், ஒட்டுப் பொருள்கள் போன்ற கரியகப் பொருள்கள், செல்லோபேன், பாலி எதிலீன், பாலி வினைல் குளோரைட் போன்ற பொருள்கள், குளோரின் கலந்த நீரகக் கரிப்பொருள்கள், குளோராபாம், காபன் டெட்ரா குளோரைட், டி.டி.டி. டை எதிலீன் கிளாகால், நாப்தலீன்கள், ஓல்சின், செயற்கைமுறை ஈஸ்ட்ரோ ஜன்கள், யூரேதீன், தையோரியா, வாசனை கொண்ட அசோ, அமைனோ கூட்டுப் பொருள்கள், சான்றிதழ்பெற்ற மூன்று உணவுச் சாயங்கள் (இவைகளில் பெரும் பானமை மிருகங்களில் புற்றுநோய் உண்டாக்குபவை). ஒரு காலத்தில் மருந்துப் பொருளாகவும், கிருமி நாசினிகளாகவும் பயன்படுத்தப்பட்ட, டிரிபனசோம் களைக் கொல்லும் சாய மருந்துகளான 'ஸ்டைரைல் 430' பூச்சிக்கொல்லியான 2-அசிடைல் அமைனோ புளோரின் போன்ற மருந்துகளையும், மேற்கூறிய புற்று நோய்க் காரணிகள் பட்டியலில் சேர்த்துக்கொள்ளலாம். மிருகப் பரிசோதனைகள் மூலம் இவை புற்றுநோய் உண்டாக்குபவை எனத் தெரிந்ததும், இவைகள் ஒகவிடப்பட்டன. 'வெண்ணெய் மஞ்சள்' எனப்படும் உணவுச் சாயம் இதனுடன் சேந்தத்தேயாகும். அதன் நச்சு விளைவு காரணமாக 1919-லேயே அமெரிக்காவில் அது தடைசெய்யப்பட்டது. 1936 வரை அதன் புற்றுநோய் உண்டாக்கும் குணங்கள் கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை.

இந்தப் பொருள்கள் எல்லாமே புற்றுநோய் உண்டாக்கும் சம அளவு சக்தி வாய்ந்த சாதனங்கள் எனக் கருதக்கூடாது. நீண்ட காலத்திற்குப் பிறகு (ஒரு மிருகத்தின் வாழ்நாள் கழிந்தபின்முகூட) மேற்கூறிய பொருள்களை விலங்கு களுக்கு உணவாகக் கொடுத்தாலோ, அல்லது உட்செலுத்தினாலோ புற்றுநோய் உருவாகிறது என்பதால், அவைகளை மனிதனிடம் 'சாதத்யமான' புற்றுநோய்க் காரணிகள் எனகிறோம். உதாரணமாக, கைகழுவு அமைந்த பாலீதினல் செய்யப் பட்ட குவளையில் தினமும் தொடர்புகொண்டிருப்பதால், விரல்களிலும் கைகளிலும் புற்றுநோய் உண்டாகாது. பாலீதின் (மற்ற பிளாஸ்டிக் பொருள்கள்) மனித உடலினுள் செலுத்தப்பட்டால் உடலினுள் புற்றுநோய் உண்டாகலாம். என மிருகப் பரிசோதனைகள்மூலம் தெரிகிறது.

சூழ்நிலைச் சுற்றுப்புறப் புற்றுநோயின் மூன்றுவகையான தன்மைகளை நாம் கவனிப்போம். ஒன்று, சரித்திரச் சான்றுகள்மூலம், தொழில்மூலம் ஏற்படும் சுகுமப் புற்றுநோய். இரண்டு, தொழில்மூலம் ஏற்படும் முததிரப்பையின் புற்றுநோய். மூன்றாவதாக, தொழில்மூலமும் சூழ்நிலைச் சுற்றுப்புறங்கள் மூலமும் ஏற்படும் நுரையீரல் புற்றுநோய் (அப்போது புகைபிடிப்பதும் நுரையீரல் புற்றுநோயும் என்பதுபற்றி நாம் காண்போம்).

செய்தொழில்மூலம் உருவாகும் சருமப் புற்றுநோய்

தொழிற்சாலைகளின் பிரதம கண்காணிப்பாளருக்கு அறிவிக்கப்பட்டவேண்டிய வியாதிகளின் பட்டியலுக்கு, 1920-ல் கீழ்க்கண்ட விளக்கம் சேர்க்கப்பட்டது :

‘கீல், தார், பிடுமென், பாரபீன் கனிப்பொருள், எண்ணெய் அல்லது ஏதாவது ஒரு கூட்டுப் பொருள் அல்லது இந்தப் பொருள்களின் எஞ்சிய பொருள்கள் அல்லது இவைகளின் விளைபொருள்கள் போன்றவைகளில் தொழிற்சாலைகளில் அல்லது பட்டறையில் வேலை செய்ததன்மூலம் உருவான எபிதீலிய புரையோடிய புண்கள் அல்லது சருமப் புற்றுநோய்.’

இந்தச் சட்டம் உருவாகிய 25 ஆண்டுகளுக்குள், அதாவது 1945-க்குள், 2,975 நபர்களில் 3,753 கேசுகள் குறிக்கப்பட்டன.

புற்றுநோய்கள் பொதுவாகத் தீவகற்ற பாபில்லோமா போன்றே அல்லது கடினமான புதுவளர்ச்சி போன்றே ஆரம்பித்தன. ஸ்குவாமஸ் செல்கள் கொண்ட அல்லது பேசல் செல்கள் (ரோடண்ட் புண) கொண்ட எபிதீலியோமாவாக மாறிக் கொடுந் நிலையை அடையுமுன், அவைகள் பல ஆண்டுகள் அல்லது மாதங்கள் அடங்கிய நிலையில் இருக்கின்றன.

கீல், (அல்லது) தார் இவைகளின் தொடர்பால் எட்டு மாதங்களுக்குள் சில சமயங்களில் பாபில்லோமாக்கள் உண்டாகியிருக்கின்றன. வெகு சீக்கிரம் உண்டான எபிதீலியோமா பத்து மாதங்களில் உண்டாகிறது. லேஸ் எண்ணெயும் கனிப்பொருள் எண்ணெயும் அவ்வளவு சக்தி வாய்ந்தவை அல்ல. தார்த் தொழிலாளர்களிடையே புற்றுநோய் 20—24 ஆண்டுகளில் உண்டாகிறது. கனிப் பொருள் எண்ணெய்த் தொழிலாளர்களிடையே புற்றுநோய் 50—54 ஆண்டு களில் உண்டாகிறது.

மற்றப் (தொழில் சம்பந்தமற்ற) பொருள்கள் சருமப் புற்றுநோய் உண்டாகக் கொடுத்துக்கொள்ளும் காலம் ஆர்சனிக் 18 வருடங்கள், குரிய கிரணங்கள் 20—30 வருடங்கள், எக்ஸ்-கதிர் வீச்சுகள் 7 வருடங்கள்.

மூத்திரப்பையின் புற்றுநோய் (செய்தொழில்மூலம் உண்டாவது)

அனிவின சாயப் பொருள்கள் உற்பத்தி செய்யும் தொழிலாளர்களிடையே உண்டான மூத்திரப்பைப் புற்றுநோயைப்பற்றி 1895-ல் ரெஹன் விவரித்தார். சாயப் பொருள்களின் இடைவினை பொருள்களை நீண்ட காலமாக நாய்களுக்கு உணவுப் பொருளாகக் கொடுத்து மூத்திரப்பைப் புற்றுநோய் உண்டாகியதில், அமெரிக்காவில் ஹியூவரும் அவரது சகாக்களும் வெற்றி பெறும்வரை, அதாவது, 1937 வரை இதுபற்றித் தெரியவில்லை. பொதுஜனத்தொகையில் மிகக் குறைந்த

சிலருக்குத் தானாகவே மூத்திரப் புற்றுநோய் உண்டாகிற்று. சில வேதியியல் தொழிலாளர்களிடையே இந்த ஆபத்து 30 பங்கு அதிகமாகவும், வியாதி உருவாகும் வயது 15 வருடங்கள் முன்னதாகவும் இருக்கிறது. இதில் பங்கு கொண்ட வேதிப் பொருள்களாவன- β -நாப்தலமைன், பென்சின், ஆரமின், மெஜண்டா போன்றவைகள். ரெஹ்னின் ஆரம்பக கண்டுபிடிப்பின்படி, அனிலினை மாதிரிப் குற்றஞ்சாட்டுவது ஆதாரமற்றது. ரப்பாத் தொழிலிலும் மூத்திரப்பைப் புற்றுநோய் உண்டாவதற்கான ஆபத்தான சூழலிலே இருக்கிறது. நோய் உண்டாக 15—20 வருடங்கள் பிடிக்கும். 25% β -நாப்தலமைன் கொண்ட ஆக்சிகரண எதிர்ப்புப் பொருள் உபயோகிக்கப்பட்டதால் 1928-ல் ரப்பாத் தொழிலில் இந்த ஆபத்து கிழங்குது என சமீப கால கேசுகளை ஆராயும்போது தெரிகிறது. ரெஹன் தயாரித்த புள்ளிவிவரங்களின்போது இருந்த சூழல்களில், வேதியியல் பொருள்கள் வாய்மூலமும் சருமம்மூலமும் கிரகிக்கப்பட்டன. இன்று இந்தப் பொருள்களால் உண்டாகும் ஆபத்துகள் தெரிந்ததும், இந்தப் பொருள்களின் உற்பத்தி கின்றுவிட்டது. இது இன்னும் உற்பத்தி செய்யப்படும் இடங்களில் நேரடியாக வாய், சருமம்மூலமாக ஏற்படும் தொடர்பு போன்ற பழைய ஆபத்துகளுக்குப் பதிலாகத் தூசிகளும் புகையும் கிரகிக்கப்படும் சந்தர்ப்பங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன.

இந்தப் பொருள்கள் உடலினுள் வாய்மூலமாகவோ, சருமம்மூலமாகவோ, அல்லது நுரையீரல்வழியாகவோ உட்புகுந்தால், மூத்திரப் புற்றுநோய் ஏன் உண்டாகவேண்டும் என்ற கேள்வி மிகவும் பொருத்தமானதே. உடலில் β -நாப்தலமைன், 2-அமைனோ-1-நாப்தலாக மாற்றப்படுவதாகச் சோதனைகள் மூலம் தோன்றுகிறது. இந்தப் பொருள்கள் எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு சிறுநீரில் அதிகமாகக் காணப்படுகிறதோ, அந்த அளவிற்கு மூத்திரப்பைப் புற்றுநோய் உண்டாகிறது இது ஒருவேளை மனிதன், நாய், எலி, முயல் இவைகளுக்குப் பொருந்தும். ஆனால், சுண்டெலிக்கு β -நாப்தலமைன் அல்லது அதன் வீளைப் பொருள்களை உட்செலுத்தினால், மூத்திரப் புற்றுநோய் உண்டாகாமல், கல்லீரல் புற்றுநோய் உண்டாகிறது. இதன்மூலம் மனிதன், நாய், முயல், எலியைப்போல் அல்லாமல் சுண்டெலி இந்தக் கூட்டுப் பொருள்களை வேறு வகையில் வளர்சிதை மாற்றம் செய்கிறது.

தொழில்மூலம் இந்த அமைப்புகளால் உண்டாகும் மூத்திரப்பைப் புற்றுநோயை, தானாகவே கிழமும் அல்லது தொழில் சம்பந்தமற்ற வகையில் உண்டாகும் புற்றுநோயிலிருந்து கண்டுபிடிக்க வழியே இல்லை. தானாகவே கிழமும் புற்றுநோயும், தொழில்மூலம் உருவாகும் புற்றுநோயும் ஒரே காரணத்தால் கிழமலாம் என்று ஒரு குசகமான கருத்துத் தெரிவிக்கப்படுகிறது. தனிநபரின் வளர்சிதை மாற்றப் பொருள்களிலிருந்து புற்றுநோய் உண்டாக்கும் சாயனத் தூண்டல் உருவாகலாம் எனத் தெரிகிறது.

செய்தொழில்மூலம் உருவாகும் நுரையீரல் புற்றுநோய்

16ஆம் நூற்றாண்டின் மத்தியில் அகரிகோலா (டிரெமெடாலிகா, 1556) என்பவரும், பாராசெலசஸ் (வானடர் பொகவுட், டிலவிகன், 1567) என்பவரும் சாக்சனியின் எர்ஜே பாலில் வாழும் சுரங்கத் தொழிலாளர்களிடையே தோன்றும் ஒரு நுரையீரல் வியாதியைப்பற்றி வர்ணித்தனர். இதற்கு 'மலை வியாதி' எனப் பெயரிட்டனர். 300 வருடங்கள் கழிந்து 1879-ல் ஹாட்லாகும் ஹெஸ்ஸலும் இதை நுரையீரல் புற்றுநோய் எனக் கண்டனர். மேலும், அந்தப் பகுதியில் மரணங்களின் 75%-க்கு இதுதான் காரணம் எனவும் கண்டனர். வீன்பெர்க் சுரங்கத் தொழிலாளர்களிடையே இதே காரணத்தால் 1869 முதல் 1939 வரை 400 மரணங்கள் நிகழ்ந்திருக்கின்றன. எந்தக் காரணத்தினால் மரணம் சம்பவித்தாலும், பிணக்கூற்று ஆய்வின்போது இந்தப் பகுதியிலுள்ள சுரங்கத் தொழிலாளர்களில் பாதிக்குமேல் நுரையீரல் புற்றுநோய் இருப்பதாக பெல்லா 1939-ல் கண்டார். வீன்பாக்கில் முக்கியமான தாதுப்பொருள்களாவன : நிக்கலின் சல்பைடுகளும், ஆர்சனைடுகளும், கோபால்டுமாகும்—ஸ்பைகோபால்ட், CoAs_2 ; வாஸநிக்கல் கீஸ், Ni_2As_2 ; ரோடனிகல் கீஸ், NiAs . ஆர்சனிக் கொண்ட தூசிகள் மூலம் இந்த வியாதி உண்டாகலாம் என்பது ஒரு சூசகமே.

ஆனால், சுரங்கத் தொழிலாளர்களின் சிறுநீரிலோ, நுரையீரலிலோ, நகங்களிலோ, ரோமத்திலோ ஆர்சனிக் காணப்படவில்லை. ஆகவே, ஒருவேளை அணுசரிதைவினால் கதிரிகள் வெளிவரும் முறை காரணமாக இருக்கலாம். இந்த நிலை ஜோகிம்ஸ்டாலின் யுரேனிய (கரிய பளபளப்பான) தாதுப்பொருள்களில் காணப்பட்ட நிலையை ஒத்திருக்கலாம். இந்த நுரையீரல் புற்றுநோய்களுக்கு ஆர்சனிக் தாதுப்பொருள்கள் காரணமில்லை என்பதைத் திட்டவாட்டமாகக் கூற முடியாது. ஏனெனில், ஆர்சனிக் சம்பந்தப்பட்ட ஆட்டு ரோமத் தொழிலாளர்களிடையே ஏற்படும் சரும, நுரையீரல் புற்றுநோய்களே இதற்குச் சான்றாகும்.

குரோமேட் தொழிற்சாலைகளில் பணிபுரியும் தொழிலாளர்களிடையேயும் நுரையீரல் புற்றுநோய் உண்டாக வசதியிருக்கிறது. 7 குரோமேட் தொழிற்சாலைகளில் பணிபுரியும் 1,445 தொழிலாளர்களிடையே ஏற்பட்ட 193 மரணங்களில் 66 புற்றுநோயால் ஏற்பட்டதாகும். இதில் 42 நுரையீரல் புற்றுநோயால் ஏற்பட்டதாகும் (63%). இதை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் முறையில், 1946-ல் மறைத் தொழிலாளர்களிடையே ஏற்பட்ட 773 மரணங்களில் 110 மரணங்கள் புற்றுநோயாலும், இதில் 10 மரணங்கள் நுரையீரல் புற்றுநோயாலும் (9%) ஏற்பட்டனவாகும்.

அஸ்பெஸ்டாஸ் பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்களிடையேயும் அதிக அளவில் நுரையீரல் புற்றுநோய் தோன்றுவதாகத் தெரிகிறது.

புகைபிடித்தலும் நுரையீரல் புற்றுநோயும்

புகையிலைப் புகை பிடிப்பதற்கும் நுரையீரல் புற்றுநோய் உண்டாவதற்குமிடையேயுள்ள தொடர்பைப்பற்றிய பிரச்சினைதான் இன்றையப் புற்றுநோய்

ஆராய்ச்சியில் உடனடியான பிரச்சினையாகும். பொதுவாகப் புகை பிடிக்காத மருத்துவர்களும் விஞ்ஞானிகளும் இந்தத் தொடர்பு ஊர்ஜிதமாகிவிட்டது என நம்புகிறார்கள். புகைபிடிப்பவர்களும் புகையிலைத் தொழில் அதிபர்களும் மனித வாக்கத்திற்கு இருக்கும் ஓர் 'ஆறுதலான' வழக்கத்தை இல்லாமல் செய்யுமுன்னர் போதிய சான்றுகள் தேவை என ஆவலாகவும் கவனமாகவும் இருக்கின்றனர். புகையில் வழக்கம் தடை செய்யப்பட்டால், மனிதன் இதுபோன்றே, பயங்கரமான 'தூக்க' மருந்துகளைக் கையாள முயலுவான். 1900-லிருந்து, நுரையீரல் புற்று நோயால் மரண விகிதம் அதிகமாகிக்கொண்டே போகிறது. அப்போது மரண விகிதம் பத்து இலட்சத்திற்கு 9 என்றிருந்தது. 1953-ல் பத்து இலட்சத்திற்கு 342 ஆகிறது. வெளிப்படையாகத் தெரிகின்ற இந்த அதிக அளவு ஏறத்தாழ இருண்டு காரணங்களை நாம் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும். முதலில், உயானது வரும் மக்களின் ஆயுள் காலமும், ஆண்பால், பெண்பால் பரவியிருப்பதில் ஏற்பட்ட மாறுதல்களும். இரண்டாவது, வியாதி நிரணயத்தில் வசதிகளும் திறமைகளும். 1953-ல் நுரையீரல் புற்றுநோயால் பால்—வயது விகிதத்தின்படி ஏற்பட்ட மரணவிகிதம் 1900 ஜனத்தொகையின் பால்—வயது விகிதத்தின்படி ஏற்பட்டிருந்தால், ஒரு மில்லியனுக்கு 342 என்பது ஒரு மில்லியனுக்கு 188 ஆக மாறும். இந்த 2 மடங்கு அதிகரிப்பு 1900-ல் இல்லாத, ஆனால், 1953-ல் ஏற்பட்ட சிறந்த வியாதி நிர்ணய முறைகளைப் பொறுத்து இருக்கிறது (டால் 1955).

எனினும், இதற்கைய மரண விகித அதிகரிப்புகளுக்கு அவ்வளவு தூரம் நாம் செல்லவேண்டியதில்லை. ஏனெனில், 1944-க்கும் 1955-க்கும் இடையில் (அப்போது இரண்டு காரணங்களும் அதிகமாக மாறவில்லை) முச்சக்க குழல் நுரையீரல்கள், முச்சக்க கிளைக்குழல் இவைகளின் புற்றுநோயால் ஏற்பட்ட மரணங்கள் இங்கிலாந்தில் இரண்டு மடங்காகியது.

	ஆண்கள்	பெண்கள்
1944	5,331	1,237
1955	14,820	2,451

மற்றொரு வகைப் புற்றுநோயான லிபுகிமியா, ஓரளவு அதிகமாகியிருக்கிறது. 1920-ல் ஒரு மில்லியனில் மரணவிகிதம் 11 ஆக இருந்தது. 1931-ல் 17 எனவும், 1955-ல் 50 எனவும் அதிகரித்தது. எனினும், லிபுகிமியா ஓர் அபூர்வ வியாதி. இது அதிகமாகத் தோன்றினாலும், 1955-ல் நுரையீரல் புற்றுநோயால் ஏற்பட்ட 17,271 மரணங்களை ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், இது 2,224 ஆகும். 1944-க்கும் 1955-க்கும் இடையில் ஏற்பட்ட நுரையீரல் புற்றுநோய் மரணங்களைக் கவனத்தில் கொண்டால், அந்த அதிகரிப்பு வியாதி நிர்ணயத்தில் ஏற்பட்ட சிறப்பு முறைகளாலோ அல்லது மக்களின் ஆயுட்காலம் அதிகரித்ததாலோ (புற்றுநோய், மத்திய வயதின் இறுதி நிலையில் ஏற்படும் ஒரு வியாதி) அன்று என்பது நன்கு தெரிய வரும்.

புள்ளிவிவரங்கள் பரிசீலனை

நுரையீரல் புற்றுநோய் திசுச்சிசுக்கப்பட்ட நோயாளிகளிடையே பரவியிருக்கும் புகை பிடிக்கும் வழக்கங்களைப் பற்றிச் செய்யப்பட்ட தனித்தனியான 17 விசாரணைகளமூலம் தெரியவருவதாவது. இந்தப் பிரிவில் புகைபிடிக்காதவர்களை விட இங்குப் புகை பிடிப்பவர்களின் எண்ணிக்கையே அதிகமாக இருந்தது. பூவைகள் எல்லாம் பிளனோக்கிப் பராக்ஷப்பட்ட விவரங்களாகும். வருங்காலம் நோக்கி ஆராய்ச்சிகள் செய்யப்படுவதும் கூடும். இதற்கைய ஆராய்ச்சிகள் அமெரிக்காவில் 50 வயதுமுதல் 69 வயதுவரை 190,000 மக்களிடையேயும் (1952-லிருந்து), இங்கிலாந்தில் (1951-லிருந்து) 40,000 மருத்துவர்களிடையே யும் செய்யப்படுகின்றன. 1955-ல் இங்கிலாந்தில் செய்யப்பட்ட இந்த ஆராய்ச்சி களின் முடிவை டாலலும் பிராட்போடு-ஹில்லும் 1956-ல் வெளியிட்டார்கள். கேட்கப்பட்ட கேள்விகளுக்கு அவர்கள் அளித்த பதிலிலிருந்து, மருத்துவர்கள் கீழ்க்கண்டவாறு பரிசீலிக்கப்பட்டார்கள். புகை பிடிக்காதவர்கள் 'n'; குறைந்த அளவில், அதாவது, ஒரு நாளைக்கு $\frac{1}{2}$ அவுன்ஸ் புகையிலை வீதம் உபயோகித்தவர்கள் 'l', மத்தியக் கூட்டம், அதாவது, $\frac{1}{2}$ அவுன்ஸுமுதல் 2-3 அவுன்ஸ்வரை 'm', மிகவும் அதிகமாக, அதாவது, 2-3 அவுன்ஸுக்கு மேலாக உபயோகித்தவர்கள் 'h'; 35 வயதிற்கு மேற்பாட்டு, 1951-க்குப் பிறகு நுரையீரல் புற்றுநோயால் மரண மடைந்தவர்களின் மரண விகிதம் பின்வருமாறு :

	1,000-க்கு என
பிரிவு	விகிதம்
'n'	0.07
'l'	0.47
'm'	0.86
'h'	1.66

நுரையீரல் புற்றுநோயால் ஏற்பட்ட மரணவிகிதம் குழாய்கள் உபயோகித்துப் புகை பிடிப்பவர்களைவிட சிகரெட் உபயோகிப்பவர்களிடையே அதிகமாக இருந்தது.

அதே காலத்தில், மற்றப் புற்றுநோய்களால் ஏற்பட்ட மரண விகிதம் 'n' பிரிவில் 2.04 ஆகவும், 'l', 'm', 'h' பிரிவில் 1,000-ல் 2.02 ஆகவும் இருந்தது. அதாவது, நுரையீரல் புற்றுநோய்கள் குறைவானமூலம் ஈடுசெய்யப்படவில்லை எனத் தெரிகிறது. 'n' பிரிவிலிருந்து 'h' பிரிவுவரை படிப்படியாக அதிகமான மரணங்களுக்கு முன்னு காரணங்களாவன : நாட்பட்ட மூச்சுக் கிளை குழல் சுழற்சி, வயிற்றுப் புண்கள், நுரையீரல் சூயம்.

நுரையீரல் புற்றுநோய்மூலம் ஏற்படும் மரணத்திற்கும் சிகரெட் குடிப்பதற்கும் இடையே திட்டவாட்டமான தொடர்பு இருக்கிறது என இந்தப் புள்ளி விவரங்களிலிருந்து டாலலும் பிராட்போடு-ஹில்லும் அறிவிக்கின்றனர். இந்தப் புள்ளிவிவரங்கள் இறுதியான அந்தாட்சி ஆகிவிடாது என்பதை அவர்களும்

ஒப்புக்கொள்கின்றனர். ஆனால், ஓரளவிற்குக் காரணகாரியத் தொடர்புடையதாக இருக்கும் என உறுதியாக நம்புகின்றார்கள்.

இந்தப் புள்ளிவிவரங்கள்மூலம் 40 வயதான ஒரு மனிதன் ஒரு நாளில் 20-க்கு மேற்பட்ட சிகரெட்டுகள் உபயோகித்தால் 80-வயதிற்கு முன்னர் நுரையீரல் புற்றுநோயால் மரணமடைய வாய்ப்பு 100-ல் 8 பங்காக இருக்கிறது எனவும், அதே சமயத்தில் புகைபிடிக்காதவர்களைவிட 7 முதல் 30 பங்குவரை அதிகமாகப் புற்றுநோய் உண்டாக வாய்ப்பு இருக்கிறது எனவும் நாம் முன் கூட்டியே சொல்லமுடியும்.

நுரையீரல் புற்றுநோய் உண்டாவதில் ஆண்பால் பெண்பால் வேற்றுமை, மற்ற எந்த வியாதியையும்விட அதிகமாகவே இருக்கிறது. அதாவது, பெண்களைவிட ஆண்கள் ஐந்து பங்கு அதிகமாகப் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். உண்மையில் நுரையீரல் புற்றுநோய்க்குப் புகை பிடித்தல் ஒரு காரணமாக இருந்தால், 1965-க்குள் பெண்களின் மரண விகிதம் அதிகமாகி, ஆண்களில் அதிகமாகும் விகிதம் குறைந்துவிடும். நுரையீரல் புற்றுநோய் உருவாக 25 வருடங்கள் பிடிக்கின்றன. 1930-ல் 21 வயதான பெண்கள் இப்போது புற்றுநோய் உண்டாகும் வயதை அடைகிறார்கள். இவர்களில் 20% வழக்கமாகப் புகைபிடிப்பவர்கள். 25-34 வயதாக இருப்பவர்களுள், 1965-ல் புற்றுநோய் ஏற்பட வாய்ப்பு உள்ள இவர்களில், 29% வழக்கமாக 21 வயதிலிருந்தே புகைபிடிக்கிறார்கள். இந்த விவரங்களைக்கொண்டே இத்தகைய முடிவுக்கு நாம் வருகிறோம்.

புகைபிடிக்காதவரிடையேயும், குறிப்பாகப் பெண்களுக்கும் நுரையீரல் புற்றுநோய் ஏற்படுகிறது. இங்குச் சூழலில், சுற்றுப்புற சாதனங்கள் பெரு முக்கியத்துவம் வகிக்கின்றன என்பது தெளிவு.

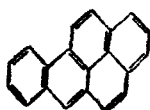
புகைபிடிப்பவர்களின் பல வகைகளைப் பிரித்துப் பார்ப்பது மிகவும் சிரமமே. சிகரெட், குழாய், சுருட்டுப் புகையை உள்ளிழுப்பவர்கள், உள்ளே இழுக்காதவர்கள், வடிகட்டும் சாதனம் உபயோகிப்பவர்கள், சிகரெட் தாங்கிகளை உபயோகிப்பவர்கள் போன்ற பல வகையினர். இவர்கள் ஒரேமாதிரியாக என்றும் புகைபிடிப்பதில்லை என்ற காரணத்தால் இதைப் பிரித்துப் பார்ப்பது மிகவும் சிரமமே ஆகும். சுருட்டு உபயோகிப்பவர்களைவிட, இவர்களிடையே புற்றுநோய் உண்டாவது இன்னும் குறைகிறது. சிகரெட்டை வாங்கி உபயோகிப்பவர்களுக்கும் தாமாகவே சிகரெட் செய்து உபயோகிப்பவர்களுக்குமிடையேயும், அல்லது தீப்பெட்டி உபயோகிப்பவர்களுக்கும் லைட்டர் உபயோகிப்பவர்களுக்குமிடையேயும் அதிக வேறுபாடு இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

புகைபிடிப்பதற்கும் நுரையீரல் புற்றுநோய்க்கும் இடையேயுள்ள தொடர்பு பற்றி முடிவுசெய்வது எளிதான ஒன்றன்று. ஆண் பெண் விகிதமான 5:1 என்பது, அடுத்த சில வருடங்களில் பெண்கள் புற்றுநோய்க் காரணிகளால்

தாக்கப்படும காலம் அதிகமாகும்போது குறைபுமா என்பது நமக்குத் தெரியாது. மேலும், கிராமப்பகுதிகளைவிட நகரப்பகுதிகளில் இந்த மரணவிகிதம் 2-4 மடங்கு அதிகமாக இருக்கிறது. இந்த வேறுபாடு நகரத்திலும் கிராமத்திலும் பரவி இருக்கும் புகைபிடிக்கும் வழக்கத்தைப் பிரதிபலிக்கவில்லை. இந்த நிலைபற்றி 20 ஆண்டுகளுக்குமுன் ஒன்றுமே தெரியாது.

மாதிரியாக அமைந்த நகரப்புறத்திலும் (லிவர்பூல் மருத்துவ மனைப்பகுதி), நாட்டுப்புறத்திலும் (வடக்கு வேலஸ்) வசித்த 45-74 வயதுவரை உள்ள ஆண்களிடையே ஏறபட்ட நுரையீரல் புற்றுநோய் மரண விகிதத்தைப்பற்றி ஸ்டாகஸூம் கேம்பபெல்லும் (1955) ஆராய்ந்தனர். வடக்கு வேலஸில் ஆண்களில் வருட மரணவிகிதம் புகைபிடிக்காதவர்களிடையே $140/10^6$ -விருந்து புகைபிடிப்பவர்களிடம் $3,630/10^6$ ஆக உயர்ந்தது. (புகைபிடிப்பவர்கள் என்பவர்கள் வாரத்திற்கு 250 சிகரெட்டுகள் வீதம் 10 வருடங்களாக உபயோகித்தவர்கள்) எவ்வளவு புகையிலை உபயோகித்தார்கள் என்று கணக்கிடாமல் குழாய் உபயோகித்தவர்களிடையே இந்த எண்ணிக்கை $410/10^6$ ஆக இருந்தது. லிவர்பூலில் புகைபிடிக்காதவர்களிடையே $1,310/10^6$ ஆகவும், புகைபிடிப்பவர்களிடம் $3,940/10^6$ ஆகவும் இந்த விகிதம் இருந்தது. இந்தப் புள்ளிவிவரங்களிலிருந்து, புகைபிடிக்கும் வழக்கத்தை அடியோடு அகற்றி விட்டால் நுரையீரல் புற்றுநோயால் ஏற்படும் லிவர்பூல் மரணங்கள் பாதியாகக் குறைந்துவிடும் என்றும், கிராமப்புறங்களில் 38% மரணவிகிதம் ஏதோ ஒரு தலச் சூழ்நிலைச் சுற்றுப்புறக் காரணங்களால் ஏற்படுகிறது என்றும் ஸ்டாகஸூம் கேம்பெல்லும் முடிவுசெய்தனர்.

இந்த வகையான தலக் காரணங்களில் நன்றாகத் தெரிவது புகையிலிருந்து வரும் ஆகாய அசுத்தமேயாகும். கிராமப்புறத்தைவிட நகரப்புறத்தில் 6 மடங்கு புகை அதிகமாகவும், 3:4 பென்ஸ்பைரீன் 10 மடங்கு அதிகமாக இருப்பதாகவும் கணக்கிடப்பட்ட உண்மை, மேற்கூறியவற்றிற்கு நல்ல ஆதாரமாகும். 3:4 பென்ஸ்பைரீன் என்பது ஒரு சிக்கலான பாலிசைக்ளிக் நீரகக் கரியாகும்.

இது சில மிருகங்களில் புற்றுநோயை உண்டாக்குகிறது. புகைக்கப்பட்ட 500 சிகரெட்டுகளில் ஒரு கிராமில் 40 இலட்சத்தில் ஒரு பங்காக ($4\mu\text{g}$) அது சிகரெட் புகையில் இருக்கிறது. ஒரு சாதாரண மனிதன் ஒரு வருடத்தில் 7,300 கன மீட்டர் காற்றை உள்ளிழுக்கிறான். இந்தக் காற்றிலிருந்து உடலின் உட செல்லும் 3:4 - பென்ஸ்பைரீனின் சராசரி அளவு: வடக்கு வேல்ஸ் $41\mu\text{g}$; லிவர்பூல் $450\mu\text{g}$. சிகரெட் புகையிலிருந்தோ, ஆகாய அசுத்தத்திலிருந்தோ, அல்லது இரண்டிலுமிருந்தோ வரும் 3:4 பென்ஸ்பைரீன் அளவை நேரடியாகப்

பொறுத்தே நுரையீரல் புற்றுநோய் மரணங்கள் உண்டாகின்றன என்பதை உணர்த்தும் கேம்பெல்லும் முடிவு செய்தனர்.

இந்த முடிவுகள் இறுதியானவை என எவரும் கூறமுடியாது. ஹியூப் (1956) என்பவர் காற்று சம்பந்தமான காரணங்கள் ஒன்று என்பதை விடப் பலவாக இருக்கவேண்டும் எனக் கருதினர். உதாரணமாக, நிக்கல், குரோமியம், ஆர்சனிக் கூட்டுப் பொருள்களிலிருந்து வரும் புகையும், தூசியும், அஸ்பெஸ்டாஸ், கிலக்கரி எனனெய், கரிப்புகை, புற்றுநோய் உண்டாக்கும் பெட்ரோலின் விளை பொருள்கள், கதிர் வெளிவிடும் தாதுப்பொருள்களும், வாயுக்களும், பெட்ரோல் ஆவிகளும், டீசல் என்ஜின் வெளிவிட்ட வாயுக்களும், கருங்காரை ரோடுகளிலிருந்தும் ரப்பர் டயாகளிலிருந்தும் வெளிவரும் துசுகள் போன்றவைகளாகும்.

பெட்ரோல், டீசல் என்ஜின்களிலிருந்து வெளிவரும் வாயுக்களில் 3 : 4 பென்ஸ்பைன்மாத்திரமளதி, மற்றும் பல புற்றுநோய் உண்டாக்கும் பொருள்களும் வெளிவருகின்றன என்பதில் சந்தேகமேயில்லை. ரோடு போக்குவரத்து சம்பந்தப்பட்ட லாரி டிரைவர்கள், கார்ஷெட் ஊழியர்கள், போலீஸ்காரர்கள் இவர்களிடையே நுரையீரல் புற்றுநோய் அதிகமாகக் காணப்படுகிறது என்பதற்குப் போதிய உண்மையான ஆதாரம் இல்லை. டீசல் என்ஜின்கள் மிகவும் சுமிகாலத்திலேயே உபயோகத்திற்கு வந்திருப்பதால், அதுபற்றிய முடிவுக்கு வர இயலவில்லை (1930-ல் டி.இ.ஆர்.வி. 600 டன்களே உபயோகப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால், பெட்ரோல் 3,324,000 டன்கள் உபயோகப்பட்டிருக்கின்றன).

புகையிலைப் புகையில் இருக்கும் மற்றும் பல புற்றுநோய் உண்டாக்கும் பொருள்களாவன : 1:2 பென்சாந்தரசீன், ஆர்சனிக், கதிர் இயக்க பொடாசியம் போன்றவைகளாகும். புகையிலையைப் போன்றே சிகரெட்டைச் சுற்றியிருக்கும் காகிதமும் எரிபொருள்கள் கொண்டிருக்கின்றன. சிகரெட் உபயோகிப்பவர்களுக்கும் குழாய் உபயோகிப்பவர்களுக்குமிடையே உள்ள வேறுபாடுகளை எவியும் சிகரெட்டின் காகிதம்கொண்டு விளக்கமுடியாது. சாதாரணமாக, சிகரெட் பிடிக்கும்போது நிகழும் உள்விழுப்பது, வெளிவிடுவது போன்ற முறைகளைக் கொண்ட இயந்திரப் பொறிகளமூலம் வெளிவந்த புகையிலைப் புகையை கேரடியாக மிருகங்களுக்குச் செலுத்தி நுரையீரல் புற்றுநோய் உண்டாகப் பல முயற்சிகள் சென்ற பல ஆண்டுகளாகச் செய்யப்பட்டுவருகின்றன. முடிவுகள் ஐயப்பாடு உடையவனாக இருக்கின்றன. சுண்டெலியின் சருமத்தில் தாரை கேரடியாகப் பூசிப் புற்றுநோய் உண்டாகக்கூடிய முயற்சிகளும் இங்ஙனமே ஆயின. பல நாட்களாக நீடித்துவரும் இந்தச் சோதனையைப்பற்றிப் பின்வரும் அத்தியாயங்களில் குறிப்பிடுவோம்.

நுரையீரல் புற்றுநோய்க்கும் சிகரெட் புகைபிடிப்பதற்குமிடையே உள்ள சூகசச் சொல்லப்படும் தொடர்பு பரிசோதனைகள்மூலம் ஊர்ஜிதம் செய்யப்ப

படவிலை. எனினும், இன்னும் ஆராய்ச்சிகள் செய்யச் செய்ய இந்த வீரம் பற்றிய முழு உண்மைகள் நமக்குக் கிடைக்கும். உதாரணமாக, டிரான்ஸ்வாலில் பாண்டு மரபினர் உபயோகிக்கும் அலோ முக்குப்பொடிகளில் 3-4 பென்ஸ்பைரின் இருப்பதாகக் காமபெல்லும் கூப்பரும் கண்டுபிடித்திருக்கின்றனர் முக்குப் பொடி அதிகமாக உபயோகிக்கும் இந்த மரபினரிடையே முக்குக் குழிகளின் புற்றோய் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. முக்குக்குழி எனபது முக்குப்பொடி போடப்படும் இடம்.

மிகவும் அதிகமாகப் புகைபிடிப்பவரின் மரபுவழி உடலமைப்பில் நுரையீரல் புற்றோய்க்குக் காரணம் இருப்பதாக ஓர் எதிர்த்தரப்பு வாதம் உருவாகியிருக்கிறது. ஆகவே, நுரையீரல் புற்றோய் உண்டாவதற்கான முன்கிலையும், புகை பிடிக்கான முன்சாபுநிலையும் ஒரே சமயத்தில் இயங்கியபோதிலும், அவற்றிடையே காரணத் தொடர்பு இல்லை. இந்தக் கோட்பாட்டைப் புறக்கணிப்பது சிரமமாகும். ஆனால், சென்ற சில ஆண்டுகளாக நுரையீரல் புற்றோய் திடீரென அதிகமானதை அந்தக் கோட்பாட்டால் விளக்கமுடியாது.

இதற்கும் புகையிலை உபயோகிப்பதற்கும் போதுமான அளவு தொடர்பு இல்லாவிட்டாலும், அதிகமாகப் புகைபிடிக்கும் வழக்கத்துடன் சம்பந்தப்பட்ட மற்றும் பல வியாதிகள் இருக்கின்றன. அவை: காரோனரி இரத்தநாளம் அடைத்துவிடுவது (காரோனரி இரத்தநாளம்தான் இருதயத்திற்கு இரத்தம் எடுத்துச்செல்லும் - தமனியாகும்—மொர்). பெர்ஜா வியாதி (கால்களுக்கான இரத்தத் தமனிகள் அடைக்கப்பட்டுக் கால்கள் புரையோடி அழுகிப்போதல்—மொர்), குவெனம், இரைபைப் புண்கள், பார்வை மந்தம் (amblyopia), நாட்பட்ட முச்சுக் குழல் அழற்சி, ஸ்யரோகம் முதலியவைகள் ஆகும். டென்மார்க் மருத்துவர்கள் சிலரின கணிப்புப்படி, ருத்திரப்பைப் புற்றோய்கூட இதில் அடங்கும். நுரையீரல் புற்றோய்க்கு முன்னோடியாக நாட்பட்ட முச்சுக்குழல் அழற்சி இருக்கலாம் எனவும் தெரிகிறது. 1918-ல் அகில உலகத்திலும் ஏற்பட்ட இன்புளுயென்ஸா ஜூரம், நுரையீரலைத் தாக்கி, அதனூடும் நுரையீரல் புற்றோய் உண்டாகியிருக்கலாம் எனவும் பல ஆசிரியர்கள் கருதுகின்றனர் எனினும், இந்த இன்புளுயென்ஸா ஜூரத்தினால் அதிகமாகப் பாதிக்கப்பட்ட ஐஸலாண்டு நாட்டில் நுரையீரல் புற்றோய் அதிகரித்ததாகத் தெரியவில்லை. மேலும், இந்த இன்புளுயென்ஸா இருபாலரையும் ஒரேமாதிரி வாகவே தாக்கியது.

முடிவாக, நுரையீரல் புற்றோய் மரண விகிதத்திற்கும் உபயோகிக்கப்பட்ட மொத்தப் புகையிலைக்கும் ஒரு தொடர்பும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஆனால், பலதரமான பத்து நாடுகளில், 20 வருடங்களுக்கு முன்னர் சிகரெட் உபயோகிக்கப்பட்ட விகிதத்திற்கு ஒரு நெருங்கிய தொடர்பு இருக்கிறது.

நுரையிரல் புற்றுநோய் சிகிச்சை

முன்று காரணங்கள் ஒன்று சேர்ந்து, நுரையிரல் புற்றுநோயை ஒரு கழுமப் பிரச்சினையாக்குகின்றன. (1) மற்ற அங்கங்களின் புற்றுநோயைவிட, இந்தப் புற்றுநோய் குறைந்த வயதிலேயே அதிகமாக உண்டாகிறது. (2) நோய் தீர்ப்பது மிகவும் சிரமம். (3) ஏனெனில், நோயின் அறிகுறிகள், நோய்வளர்ச்சியின் இறுதிக்கட்டத்திலேயே தோன்றுகின்றன. 1951-52-ல் பீக்னல் கண்ட 637 நோயாளிகளில் 135 பேர் அறுவை சிகிச்சை செய்யப்பட்டனர். 210 பேர் எக்ஸ்-கதிர் சிகிச்சை செய்யப்பட்டனர். 292 பேர்களுக்கு ஒரு சிகிச்சையும் தரப்படவில்லை. கடைசியாகக் குறிப்பிட்டவர்களில் 128 பேர்கள், நோயின் முதல் அறிகுறிகண்ட 9 மாதங்களிலேயே மரணமடைந்தனர். 7 பேர்களில் ஒருவரே இரண்டு வருடங்களுக்கு அதிகமாக வாழ்ந்தனர். 5 மாதங்களாக நோயின் அறிகுறிகள் கொண்ட நோயாளிகளின் பாதிப்பேருக்கு முதல்நிலை வளர்ச்சியிலிருந்து மெடாஸ்டேசுகள் ஏற்கெனவே உண்டாகியிருந்தன. நோயாளிகளின் 18%ல் போதிய அறுவை சிகிச்சை செய்யமுடிந்தது. அறுவை வல்லுநர்களும், செவிலியர்களும், போதிய சிறந்த அளவில் முயற்சியெய்தும், அறுவை சிகிச்சை செய்யப்பட்டவர்களில் 25-30% விகிதத்தினரே மேலும் 5 ஆண்டுகள் வாழ முடிந்தது.

இந்தப் பிரச்சினைக்கு முடிவு கூறுவது சிரமமேயல்ல. உடனடியாகப் புகையிலை தடைசெய்யப்பட்டால், இன்றிலிருந்து 25 ஆண்டுகளுக்குள் ஆண்களில் நுரையிரல் புற்றுநோய் தோன்றும் விகிதம் சுமார் 80% கிச்சயமாகக் குறைந்து விடும். புகையிலை தடைசெய்யப்படுமென்பது நடவாத காரியம். பல காரணங்களால், தேசிய சுகாதாரக் குழுவினருக்கு ஆகும் முழுச் செலவைவிட அதிகமான பணம், புகையிலை வரிமூலம் அரசினருக்குக் கிடைக்கிறது. சுதந்திரமான சமூகத்தில் அது தடை செய்யப்படவேண்டுமா என்று நாம் சந்தேகிக்கிறோம். புகைபிடிப்பதால் உண்டாகும் தீங்குகளைப்பற்றித் தேசமெங்கும் பிரசாரம் செய்ய வேண்டும். இரானுவத்தில் பணியாற்றுவவர்களுக்கு வரியில்லாது சிகரெட் கிடைப்பது தடை செய்யப்படவேண்டும். இதன்மூலம் புகைபிடிக்கும் வழக்கம் ஓரளவு மட்டுப்படுத்தப்படலாம். புள்ளிவிவரங்கள் அதிகமாக ஆகப் புகையிலை தயாரிப்பாளர்கள், ஏற்கெனவே ஆரம்பித்திராவிட்டால், புற்றுநோய் உண்டாகாத சிகரெட்டுகள் தயாரிப்பதில் ஆராய்ச்சி செய்ய ஆரம்பித்துவிடுவார்கள். சக்தி வாய்ந்த வடிகட்டும் சாதனங்கள், உள்ளிழுக்கப்பட்ட தாபின் அளவைக் குறைக்கப் பெரிதும் உதவும். புகையிலையில் புற்றுநோயின் முன்னோடிகளை அகற்றுவதன் மூலமும், எரிவதன் உஷ்ணத்தை மட்டுப்படுத்துவதன் மூலமும், புகையிலையில் புற்றுநோய் உருவாக்கும் சாதனங்களைக் குறைக்கமுடியும்.

கதிர்வீச்சும் புற்றுநோயும்

‘எக்ஸ்’ அல்லது ‘காமா’ கதிர்வீச்சால் 200 கேசுகளில் புற்றுநோய் உண்டானதாக மருத்துவ இலக்கியத்தில் காணப்படுகிறது. 1895, டிசம்பரில்

உள்ஸ்பர்க் மருத்துவக் குழுவில் ராண்ட்ஜன், தனது புதிய கிரணங்கள் (கதிர்கள்) கண்டுபிடிப்பை வெளியிட்ட ஆறு ஆண்டுகள் கழித்து, 1902-ல் முதல் கேஸ் விவரிக்கப்பட்டது. ராண்ட்ஜன் குழாய்களை நான்கு ஆண்டுகளாக மற்றவர்களுக்கு விவரித்துக்காட்டிய ஒரு ராண்ட்ஜன் கதிர் வல்லுநர்தான் முதல் நோயாளி. 33 வயதுவந்தவர்; அவருக்கு வலக்கைபின் பின்புறத்தை பெருமளவிற்குப் பாதித்த கார்ப்சினுமா உண்டாயிற்று அதன்மூலம் முழங்கை, அக்குள இவைகளின் கிணடீர் முடிசுக்களில் மெடாச்டேசுகள் உண்டாயின. முதலில் வியாதி பெரும்பாலும் எகஸ்டே மருத்துவர்கள், செலீலியர்கள், தொழில் வல்லுநர்கள் இவர்களிடையே தோன்றிற்று. இதையே 'தொழில்மூலம் உண்டான கதிர்வீச்சுப் புற்றுநோய்' என்கிறோம்.

இதன் பின்னர், 'சிகிச்சைமூலம் உண்டான கதிர்வீச்சுப் புற்றுநோய்' ஆரம்பித்தது. தற்காலத்துப் பெரும்பாலான கேசுகள் இந்தப் பிரிவையே சாரும். கதிர்வீச்சுகளின் ஆபத்துகளைப்பற்றித் தெரியுமுன்னா முகப்பரு, சோரியாஸிஸ், வெருகா, பேஸ், புருரைகோ போன்ற பல தீவகற்ற வியாதிகளுக்குக் கதிர்வீச்சு சிகிச்சை செய்யப்பட்டது. கதிர்வீச்சிற்கும் புற்றுநோய் உண்டாவதற்குமான இடையிலுள்ள 'மறைந்து கிடக்கும் நூலம்' மிகவுய் நீண்டதாகும்; 4 முதல் 34 வருடங்களவரை ஆகலாம் இந்தச் சிகிச்சைகளைச் செய்யும் மருத்துவர்களைப் பொறுத்தவரையில் சராசரியாக மருத்துவர்களைவிட, எகஸ்டே மருத்துவர்கள் 5 ஆண்டுகள் சீக்கிரமே மரணமடைகிறார்கள் என ஷ்லட்ஸ்வாரன் கண்டார். எனினும், அவர்களிடையே குறிப்பிடும் அளவில் புற்றுநோய் அதிகமாக உண்டாவதில்லை. கதிர்வீச்சுக் கிரணங்கள் அதிக அளவில் உடம்பைத் தாக்கும் போது, மூப்படைதல் துரிதப்படுத்தப்படுகின்றன என மிருகப் பரிசோதனைகள் மூலம் தெரிகிறது.

உறுப்புகளின் உள்கதிர்வீச்சுக்குச் சிகிச்சைக்காக உபயோகப்படுத்தப் படுகிற கதிரியக்க 'ஐசோடோப்புகளும்' மேற்கூறியவைபோன்று, சம அளவில் ஆபத்து உண்டாக்கக்கூடியவைகள். உதாரணமாக, தைராய்டு சுரப்பி அளவுக்கு மிஞ்சி அதிக அளவில் வேலைசெய்வதற்குச் சிகிச்சையாக, கதிரியக்க ஐயோடின் கொடுக்கப்பட்டால் அதிதீவிரமான மைலாய்டு லியூகிமியா உண்டாவது தெரிந்ததே. ஜப்பானில் 'அணுகுண்டு வெடிப்பிற்குப்' பிழைத்திருந்த எஞ்சியவர்களிடம் காணப்பட்ட நோயும் இதுதான். பொதுவாக ஜப்பானியர்களிடையே காணப்படுவதைவிட, அதிதீவிர லியூகிமியா அங்கு 5 மடங்கு அதிகமாகக் காணப்படுகிறது. திடீரென்று அணுகுண்டு வெடிப்பினால் விளையும் கதிர்வீச்சுகளுக்கு ஒருமுறை உட்படுத்தப்பட்டால் பலதரப்பட்ட கட்டிகள் மிருகங்களிடையே உண்டாகலாம் எனவும் தோன்றுகிறது.

புற்றுநோய் உருவாகும் கண்ணோட்டத்தில் பார்த்தால், மிகவும ஆபத்தான பிளவுப்பொருள் ஸ்ட்ராண்டசியம்-90 எனப்படும் ஸ்ட்ராண்டசியத்தின் கதிரியக்க ஐசோடோப் பொருள்தான் இனூரூர்கள், மிருகங்கள் இவைகளின் வளரும்

எலும்புகளில் உள்ள கால்சியத்தை அகற்றி ஸ்ட்ரான்சியம் சோழமடியும். அனாமதிக்கப்பட்ட அதிகபட்ச அளவின் 10% (தொழில்மூலம் தாக்கப்படுவது); ஒரு வருடத்தின் 0.25 rad (ரேட) விகிதத்தில் எலும்பைக் கதிர்வீச்சினால் தாக்கும் என லூயிஸ் (1957) கணக்கிட்டார். பல நூறு குண்டுகளின் வெடிப்பு பால தொடர்ந்து வெளியிடப்படுகிற கதிர்களில் அந்த நிலையான ஜனதொகை இருந்தால், ஒவ்வொரு வருடமும் வியூகியா மரணங்கள் 5—10% அதிகமாகும் என லூயிஸ் கணக்கிடுகிறார். தற்போது ஸ்ட்ரான்சியம்-90-ன் அளவு மிகவும் குறைவாக இருப்பதால், அதனால் ஏற்படும் ஆபத்தும் குறைவாகவே இருக்கிறது. எனினும், நிலைமை பழைய நிலைக்கு மாற்றமுடியாத ஒன்றாகும் என்பது குறிப்பிடத்தகுந்தது. அணுகுண்டுகளின் வெடிப்பு அதிகமாக ஆக ஸ்ட்ரான்சியம்-90-ம் அதிகமாக உற்பத்தியாகி, அதனால் ஏற்படும் ஆபத்தும் அதிகமாகிறது. ஆபத்து உண்டாகும் அளவு என்ன என்பதுபற்றி நமக்குத் திட்டமாகத் தெரியாது. இதுபற்றிய தெளிவான விவரங்கள் நமக்குக் கிடைக்கும் போது, அதன் அளவு மிகவும் அதிகமாகி, காலம் கடந்துவிட்டது எனத் தெரியும் போது கஷ்டமாக இருக்கும்.

பரிசோதனைப் புற்றுநோய்களின் முக்கியத்துவம்

தொழில் மூலமும் நுழைகலைச் சுற்றுப்புறமூலமும் மனிதனுக்குப் புற்றுநோய் உண்டாகக் காரணமான சிலவற்றை நாம் இந்த அத்தியாயத்தில் கண்டோம். நேரடி மனிதப் பரிசோதனைமூலம் இந்தத் தகவல் கிடைக்கவில்லை. பரிசோதனைகள் மூலம் மிருகங்களில் புற்றுநோய் உண்டாக்கி, அதன்மூலம் கிடைக்கும் புள்ளி விவரங்கள் அதிகரித்துவருகின்றன. சென்ற 20 ஆண்டுகளாக 3.4 பென்ஸைப்ரீன் போன்ற பாவிசைகளிக் கீரகக்கரிப்பொருள்களும், β நாப்தலமைன் போன்ற சாயத்தொழிலின் இடைப்பொருள்களும், கதிர்வீச்சுகளும் (எகஸ்-ரே அல்லது கதிரியக்க ஐசோடோப்கள்), வைரஸ்களும் போன்ற 400-க்கு மேற்பட்ட பல பொருள்கள், குறிப்பாக எலிகள், சுண்டெலிகள் போன்ற கொளிகளும் உயிரினங்களில் புற்றுநோய் உண்டாகுவதாகத் தெரிகிறது.

செய்தொழிலாலோ, குழுவிலையாலோ மனிதர்களிடத்தில் இயற்கையிலேயே நோயை உண்டாக்கும் முறைகள்மூலம், விலங்குகளிடத்தில் புற்றுநோயைப் பரிசோதனைக் ஊக்குவிப்பது, புற்றுநோய் ஆராய்ச்சியில் மிகுந்த முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகக் கருதப்படுகிறது.

5. பரிசோதனைகள்மூலம் புற்றுநோய் உண்டாக்குதல்

புகைக் கூண்டுகளைச் சுத்தம் செய்பவர்களின் விதைப்பையில், எபிதீனியோமா எனப்படும் சருமப்புற்றுநோய் உண்டானதை விளக்கமாக 1775-ல் பெர்சைவல் பாட் (1713-88) விவரித்ததிலிருந்து, ரசாயன சாதனங்களால் புற்றுநோய் பரவிய வரலாறு ஆரம்பமாகிற்று. இதுதான் முதல முதலாக நமக்குத் தெரிந்து 'செய்தொழில்மூலம்' உருவான புற்றுநோயாகும். ஒரு குறிப்பிட்ட காரணத்தால் இது உருவாகிற்று என பாட் அறியலானான். புகையினால் சருமம் ஆபாசமடைந்துவிடலாம். அந்த நாட்களில் 'ஏறும் பையன்களால்' புகைக் கூண்டுகள் சுத்தம் செய்யப்பட்டன. இள வயதிலிருந்தே புகையுடன் தொடர்பு அதிகமாக இருப்பதால், பிற்காலத்தில் விதைப்பையில் புற்றுநோய் உண்டாகிற்று. 1875-ல் 100 வருடங்கள் கழித்து, ஹெல்லிஸுள்ள பாரபின், தார் தொழிற்சாலைகளில் பணிபுரியும் தொழிலாளர்களிடையே, தொழில்மூலம் உண்டாகும் சருமப் புற்றுநோய்கள் வான் வால்க்மேனால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. 1876-ல் ஸ்காட்லாந்து ஷேல் நிலங்களில் இதுபோன்ற கேசுகளை ஜோஸப் பெல் விவரித்தார். 1887-ல் ஸ்காஷ்யர் பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்களிடையே இதைப்போன்ற கட்டிகள் உண்டாகியிருப்பது தெரியவந்தது. அந்த இயந்திரங்களுக்கு இடப்படும் கனிப்பொருள் எண்ணெயுடன் நீண்ட தொடர்புகொண்டிருந்ததால் இந்த விபாதி உண்டாகிற்று எனத் தெரிந்தது.

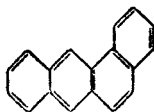
இவைகளெல்லாம் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கப்படாத பரிசோதனைகள். ஆனால், விஞ்ஞான ரீதியான ஆராய்ச்சியில் பயன்படுத்தக்கூடிய புற்றுநோய்க் காரணிகளின் மூலத்தை இவைகள் காட்டின. 1889-ல் ஹானஸ் என்பவர், வான் வால்க்மேனின் கேசுகளைப் போன்றே, கபிலகிறமான நிலக்கரி எண்ணெயைச் சருமத்தில் பூசி எலிகளிலும் நாய்களிலும் புற்றுநோய் உண்டாக்க முயற்சி செய்தார். அவர் வெற்றி பெறவில்லை. ஆனால், 1915-ல் யமகீவாவும், இச்சி காவாவும் நிலக்கரி எண்ணெயை முயல்களின் காதுகளில் பூசியதன்மூலம் புற்றுநோய்க் கட்டிகளை உண்டாக்குவதில் வெற்றியடைந்தனர்.

20ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்ப காலங்களில், கிலக்கரி எண்ணெயால் உண்டான 'நோய்க்குறியியல் கிலைகள்' சாதாரணக் காயமாக இருக்கமுடியாது. ஆனால், 'ரசாயனக் காயத்துடன்' இணைந்திருக்க வேண்டும் என்ற கருத்து வலுப்பட்டது (ராஸ, கிராப்பா 1912). கீவில் உள்ள ரசாயனப்பொருள் சாதாரண செலபகுப்பை நேரடியாக ஊக்குவித்தன என ஏற்கெனவே ராசும, கிராப்பரும் கருத்துத் தெரிவித்தனர் (ஆங்கில மருத்துவ சஞ்சிகை, 15-4-1911) 1922-ல் பேசி என்பவர் கரிப்புக்கையின் புற்றுநோய் உண்டாக்கும் தன்மையைப்பற்றிப் பரிசோதனைகள்மூலம் ஊர்ச்சிதம் செய்தார். இதன் பின்னர்ப் புற்றுநோய் உண்டாக்கும் பொருளையோ அல்லது பொருள்களையோ தனிமைப் படுத்த முயற்சிகள் செய்யப்பட்டன.

சூரிசின் பிளாக்காலும், டிரைபசாலும் இதற்கான முதல் ரூசும 1921-ல் தெரிவிக்கப்பட்டது. ஒரு நடுகிலை அங்ககப்பொருளாக, கீவின் அதிகக் கொதி கிலையின் பின்னமாக, புற்றுநோய் உண்டாக்கும் இந்நதப் பொருள் இருந்ததெனக் கண்டனர். அது நைட்ரஜன், கந்தகம், ஆசனிக அல்லது மற்ற உலோகங்கள் எதுவுமில்லாத, ஒரு பொருளாக, பிகரிக் அமிலத்துடன் கிலையான கூட்டுப் பொருளை உண்டாக்குகிறது. இது ஒருவேளை பாலிசைக்ளிக் கீரககரிப் பொருள் வகுப்பைச் சேர்ந்ததாக இருக்கலாம். 1922-லிருந்து 1924-க்குள் சா என்னஸ் கென்னவே, ராயல் புற்றுநோய் ஆஸ்பத்திரியில், சுண்டெலிகளின் சருமங்களில் சுத்தமான பாலிசைக்ளிக் கீரகக கரிப்பொருள்களைப் பூசினார். ஆனால், இந்நதப் பரிசோதனைகள்மூலம், கிடைத்த முடிவுகள் ஒன்றுமேயில்லை. எனினும், வாயுப்பொருள் கலந்த கீல் பொருள்களை, ஓர் இருமபு வாயுவில் 500°C வரை குடு செய்தால், தீவிரமான புற்றுநோய் உண்டாக்கும் ஒரு பொருள் உண்டாவதாக அவர் கண்டார். அதிலும் அதிகமான உஷ்ண கிலைகளில் புற்றுநோய் உண்டாக்கும் தன்மையற்ற பொருள்களான பெட் ரோலியம் எண்ணெய்கள், ஐசோபரீன், அசிடிலீன், கொலண்ட்ரால், மனித ரோமம், மிருக ரோமம், தசை போன்றவைகளிலிருந்து கீரகத்தின் உதவியுடன் புற்று நோய் உண்டாக்கும் தாக்கள் கிடைக்கும். இந்நதக் குழப்பத்தைத் தெளிவு படுத்தும் இரண்டாவது ரூசும மேனியாடுக்குக் கிடைத்தது. புற்றுநோய்க் காரணிகளின் கிலைகள், எண்ணெய்கள் இவற்றோடு எப்போதும் தொடர்பு கொண்டுள்ள நில ஒளிரவை அவர் ஆராய்ந்தார். 1927-ல் இந்நத ஒளிர்வின் கிறமாவை தனிப்படை தன்மையுடையதாய் இருக்கிறதென்றும், அதன் தாழ் அலைவரிசையில் 3 பட்டைகள் இருக்கின்றன என்றும் அவர் கண்டார்.

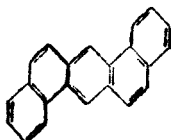
இயற்கையிலேயே கிடைக்கும் புற்றுநோய்க் காரண தார்களையும், கென்னவே, கோல்டன் போன்றவர்கள் பைரோலிசிஸ் (pyrolysis) பரிசோதனைகள்மூலம் கண்டவைகளையும், மேனிப்டும், ஹேகரும் ஆராய்ந்தனர். இதே சிறப்புத் தன்மை கொண்ட பட்டைகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. அதே மாதிரியான ஒளிர்பு அடையாளமுள்ள சுத்தமான ரசாயனக் கூட்டுப் பொருள்களை அடைவது

தான் அடுத்தபடியாகும். 1928-ல் இதே ஒளி நிறமாலையைக் கொண்ட 1:2 பென்சாந்தரசீனை ஹெக் கண்டார். இதே கூட்டுப்பொருளோ, அல்லது இதனின்றி வினைநத மற்றப் பொருளோ, சுத்தி செய்யப்படாத தார்களின் ஒளிர்வுக்குக் காரணமாகும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

1 : 2 பென்சாந்தரசீனின் அமைப்பு

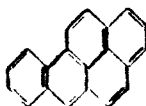
1929-ல் கிளார் 1 : 2 : 5 : 6 டைபென்சாந்தரசீனைச் செயற்கை முறையில் உருவாக்கினார். இதுதான் புற்றுநோய் உண்டாகும் குணங்களைக் கொண்ட சுத்தமான முதல ரசாயனக் கூட்டுப்பொருளாகும் (கென்னவேயும், ஹெகரும் 1930).

1 : 2 : 5 : 6 டைபென்சாந்தரசீன

இந்தச் சிக்கலான பாதையினூடே வழிகாட்டும் ஒரு கயிறாக, ஒளிர்வு நிறமாலையை மட்டுமே கொண்டு, ராயல் புற்றுநோய் ஆஸ்பத்திரியில் ஆராய்ச்சிக்குழுவினர் பெக்டன் வாயுத் தொழிற்சாலையிலிருந்து கிடைத்த 2 டன கீலைப் பின்னப்படுத்தும் வேலையில் இறங்கினா 1931ஆம் ஆண்டு முன்பனிக காலத்தில் இது 7 கிராம் எடையுள்ள மஞ்சளான படிக்கப் பொடியாக மாற்றப் பட்டது. இதை மேலும் பின்னப்படுத்தியபோது, பெரிலின் $C_{20}H_{12}$ என்ற பொருளின் ஐசோமாகளாக இரண்டு படிக்கப் பொருள்கள் கிடைத்தன.

பிரதமக் கூட்டுப்பொருளான 3 : 4 பென்ஸ்பைரீன் புற்றுநோயின் மிகச் சிறந்த காரணியாகக் கருதப்பட்டது. மூலக் கீலின் ஒளிர்வுக்கு இது காரணமாக இருந்தது.

3 : 4 பென்ஸ்பைரீன்

அதிகமான கொதிக்கும் நிலை கொண்ட வாயுத்தொழில் தார்களில் 1.5%-ல் 3 : 4 பென்ஸ்பைரீன் இருக்கலாம் எனப் பின்னர்ச் செய்யப்பட்ட ஆராய்ச்சி மூலம் தெரிகிறது.

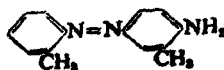
ரசாயன ரீதியில் மிகவும் சிக்கலான, இரண்டு நீரகக் கரிப்பொருள்கள், கன்டெலினே தோலிலே பூசப்பட்டாலும், புற்றுநோயைத் தோற்றுவிக்கும் திறனுடையவையாக இருக்கின்றன என்று தெரிந்தவுடன் அதே குணங்களை யுடைய, தூய்மையான ரசாயனக் கூட்டுப் பொருள்களைத் தேட ஆரம்பிக்கார்கள். இன்று நமக்கு அதுபோல் பல பொருள்கள் தெரியும். கீல், தார், எண்ணெய், அதன் தொடர்புடைய தொழில்கள் இவற்றில் உண்டாகும் 'செய்தொழில்' புற்றுநோய் பிச்சினைகளை, புற்றுநோயைத் தோற்றுவிக்கும் ரசாயனப் பொருள்களைக் கண்டுபிடித்தது, ஓரளவு விடுவித்துள்ளது. ஆனால், சருமத்தைத் தவிர மற்ற இடங்களில் புற்றுநோய் தோன்றுவதில் உள்ளாநதுள்ள பிச்சினைகள் இன்றும் முழுமையாக விடுவிக்கப்படவில்லை. உடலில் இவற்றையாக உள்ள, பல கூட்டுப்பொருள்கள் ஏறத்தாழ இதுபோன்ற ரசாயன அமைப்பை உடையனவாக இருக்கின்றன. எனினும், உடல இவற்றை அசாதாரண நிலைகளில் கூடப் புற்றுநோய் உண்டாகும் நீரகக் கரிப்பொருள்களாக மாற்றக்கூடும் என்று யாரும் எடுத்துக்காட்டவில்லை. 1947-ல் ஹார்ட்லெல்லால் பிச்சிக்கப் பட்ட (இரண்டாவது பதிப்பு, 1951) 'புற்றுநோய் ஊக்கும செயலமுறைக்காகப் பரிசோதிக்கப்பட்ட கூட்டுப்பொருள்களைப்பற்றிய ஆராய்ச்சியில், ஏறக்குறைய 1,200 பொருள்கள் வரிசைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. அவற்றில் 350 நீங்குந் கட்டிகளையோ, கொடுமான கட்டிகளையோ தோற்றுவிக்கும் தன்மையுடையன என்று கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. அதன் பின்னர், ஏறக்குறைய 200 புற்றுநோய் ஊக்கும ரசாயனப் பொருள்கள், அப் பட்டியலில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. நோய் ஊக்கும இந்த ரசாயனப் பொருள்களின் பட்டியலைக் கண்டு நாம் அச்சமுறத் தேவையில்லை. ஏனெனின், அவற்றில் பெரும்பாலானவை, அதை விட அதிகம் செயலமுறையை மனத்தில் கொண்டே செயற்கை முறையில் தயாரிக்கப் பட்டவை. அதில் சிலவற்றைத் தவிர, முந்திய பட்டியலிலுள்ள 350 புற்றுநோய் ஊக்கும பொருள்கள் 1 : 2 : 5 : 6 டைபென்சாநாட்ரீனிடன் தொடர்புள்ள பாலிசைக்னிக் நீரகக்கரிப்பொருள்களோ, ஐஅல்லது அசோ சாயப் பொருள்களோ, வாக்சின் அமைன்களோ, ஸ்டிராய்டு ஹார்மோன்களோ அல்லது வேதியக கதிர் இலக்கப் பொருள்களோ ஆகும்.

பாலிசைக்னிக் நீரகக்கரிப்பொருள்கள் தங்களது ஆதிக்கத்தைப் பிரதானமாக அவை இடப்பட்ட இடத்திலேயே செலுத்துகின்றன; உதாரணமாக, பரிசோதனைக்குட்படுத்தப்படும் பிராணியின் தோலமீது — பிறவகைப் புற்றுநோய்க் காரணிகள், இடப்பட்ட இடத்திற்கு அப்பால் செயல்படுகிறது. பாதிக்கப்பட்ட இடம், நோய் ஊக்கிகள் கிசுக்கப்பட்டு, கடத்தப்பட்டு, வளர்சிதை மாற்றம் அடைந்ததன் விளைவே ஆகும். இதற்கு அசோ சாயப் பொருள்கள் சிறந்த உதாரணங்களாகும். 1906ஆம் ஆண்டிலேயே பி. பிஷர் என்பவர், ஸ்கால்ட் சிவப்பு சாயப் பொருளை முயலின் காதுத் தோலில் ஊசிமூலம் செலுத்தி எபிதீமிய வளர்ச்சிக் கட்டிகள்போன்று இருப்பதை விவரித்தார்.

ஸ்கார்லட் சிவப்பு

சில ஆண்டுகள் கழித்து, 1909-ல் புறநோயக காரணி எளிதான அமைப்புக் கொண்டதாக ஆக்கப்படலாம் எனவும், அதன் செயல ஊக்கப் பகுதி 4' அமைனோ-2 : 3' அசோடோலுவீன் என்றும் ஹெவர்டு கண்டார்.

எனினும், ஸ்கார்லட் சிவப்பு அல்லது 4' அமைனோ 2 : 3' அசோடோலுவீன், பிரிசோதனை மிருகங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டதால், வேறுவிதமான முடிவுகள் கிடைத்தன பல காலமாகப் பின் குறிப்பிட்ட பொருள் எலிகளுக்கு உணவில் கொடுக்கப்பட்டால், கலவீரல் புறநோய உண்டாகிறது என யோஷிடா அறிவித்தார்; 1936-ல் அமைனோ அசோடோலுவீனின் ஓர் ஐசோமரும், கலவீரலின் புறநோயக கட்டிகள் உண்டாகுவதில் தீவிரம் வாய்ந்தது என கிளைசிடை கண்டுபிடித்தார். இதுதான் 'வெண்ணெய் மஞ்சள்' எனப்பது - 4 - டைமீதைல் அமைனோ அசோபென்சீன்.

இது ஆகாரத்திற்கு நிறம் கொடுக்கும் சாதனமாக முன்னர் உபயோகிக்கப் பட்டதால் இதைப் பெயர் கொண்டது. சரும் அடிமில் ஊசிமுலம் செலுத்தப் பட்டால், 'வெண்ணெய் மஞ்சள்' ஒரு விளைவும் தலத்தில் ஏற்படுத்துவதில்லை. ஆனால், மற்ற உறுப்பான கலவீரலில் கொலானஜியோமா, ஹெபடோமா போன்ற புறநோய்க் கட்டிகளை உண்டாக்கியது.

மேற்குறிப்பிட்ட மூன்றாவது பிரிவான வாசனையுள்ள அமைன்களைப்பற்றிய தற்காலத்தில் அறிவு, பி நாப்தலைமீன், பென்சிடின் பொருள் உற்பத்தியுடன் இணைந்த சிறுநீர்ப்பையின் புறநோயகளைப்பற்றிய விவரங்களிலிருந்து கிடைத்ததாகும்.

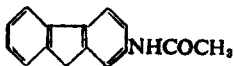
பி நாப்தலைமீன்

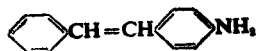
பென்சிடின்

மற்ற அமைன்களைப்பற்றியும் சமீபத்தில் ஆராய்ச்சி செய்யப்பட்டன. 2-அகிடைலமைனோபுளோரின் என்ற கிருமி நாசினி, ஒளி நாளத்தின் புற்று

நோய் உள்ளிட்ட பலதரப்பட்ட புற்றுநோய்களை எலியில் உண்டாக்கியது. 4-அமைனோஸ்டிப்பீனின் வினைபொருள்களும் இதற்கைய பலதரப்பட்ட குணங்களை வெளிக்காட்டின.

2-அசிடைலமைனோபுளோரின

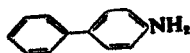

4-அமைனோஸ்டிப்பீன

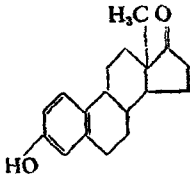
இந்தப் பிரிவைச் சேர்ந்த கூட்டுப் பொருள்களால் எலியில் உருவான கட்டிகள் வருமாறு : ஊசியிடப்பட்ட இடத்தில் சாகோமா, பேசல் செல்கள கொண்ட கார்சினோமா, வெளிப்புற ஒலி நாளத்தின் புற்றுநோய்கள், கல்லீரலின் கோலானஜியோமா, நுரையீரல் அடினோமா, குடலின் சில புற்றுநோய்கள் ஹைபர்நெப்ரோமா (சிறுநீரகப் புற்றுநோய்—மொர்) முதலியவைகளாகும்.

4-அமைனோஸ்டிப்பீனிலும், அதன் வினைபொருள்களும்தான் சமீபகாலத்தில் விவரிக்கப்பட்ட புற்றுநோய் உண்டாக்கும் அமைன்கள் ஆகும்.

பென்சிடின் அல்லது 2-அசிடைல் அமைனோபுளோரினபோல் அல்லாமல் 4-அமைனோஸ்டிப்பீனில் நாய்களில் சிறுநீர்ப்பை புற்றுநோய் உண்டாக்குவதில் மிகுந்த சக்தி கொண்டிருந்தது. அவை β நாபதலைமைன் போன்று சக்தி வாய்ந்திருந்தன.

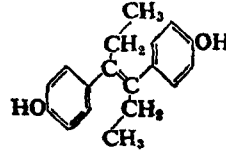

உடல் இயலைச் சார்ந்த ஒரு முக்கியமான கூட்டுப் பொருளுக்கும், புற்றுநோய்த் தோற்றத்திற்குமிடையேயுள்ள ஒரு முக்கியமான இணைப்பு, 1932-ல் லகசேனால கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. சில குறிப்பிட்ட சாதகமான சூழ்நிலைகளில், பெண்பால் ஹார்மோன்களை ஊசி மூலம் செலுத்தினால், ஆண்குண்டெலியில், முலைப்புற்றுநோய் உண்டாகிறது என அவர் கண்டார். ஈஸ்ட்ரோஜன்கள் போன்ற, ஸ்டிராப்டு ஹார்மோன்களின் புற்றுநோய் உண்டாக்கும் வினை, திசுக்களிலே மாதிரி நிகழமுடியும். இந்தத் திசுக்களின் மீது இயற்கையாகவே, இந்த ஸ்டிராப்டு ஹார்மோன்கள் நன்கு வினை புரியும். இயற்கையிலேயே கிடைக்கும் ஒரு கூட்டுப் பொருளால் புற்றுநோய் உண்டாகப்படும இந்த ஆராய்ச்சி, லகசேனால் முதலில் செய்யப்பட்டது. மேலும், பாதிகப்படும தன்மை கொண்ட குண்டெலிகளில், முலை, அண்டம் இவைகளில் புற்றுநோயை உண்டாக்கும் சக்தி, செயற்கை முறை பெண்பால் ஹார்மோன்களுக்கு உண்டு என்பது தெரிந்தது.

ஸ்டீரோன்

(இயற்கையாகக் கிடைக்கும்
பெண்பால் ஹார்மோன்)

டைஃதைலஸ்டீரோஸ்மீரால்

(செயற்கைமுறைப்
பெண்பால் ஹார்மோன்)

மனிதனில், எக்ஸ-கதிர்கள் புற்றுநோய் உண்டாக்குவது பல நாட்களாகத் தெரிந்த ஒன்றாகும். அணுவீனாபொருள்களும், அணுகுண்டுகளின் வீனா பொருள்களும், தீவிர ரேடியக் கதிர் இயக்கத் தன்மை கொண்டதாலும் மினனணுக்கதாக்களை வெளிவிடுவதாலும் (புற்றுநோய் உண்டாக்கும் தன்மை கொண்டவை) இது சமீப காலத்தில் மிகுந்த முக்கியத்துவம் அடைந்திருக்கிறது. ஆராய்ச்சி விரிவடைவதன் அவசியத்தை இது உண்டாக்கியது. இந்த வளர்ச்சி தொடர்ந்து நடைபெறவேண்டும். ஏனென்றால், அப்போதுதான் நமக்கு ஏற்படக்கூடிய மரபுவழி சொமாடிக் ஆபத்துகள் நன்கு தெரியும். உடல் பூராவும் செலுத்தப்பட்ட குறைந்த அளவு எக்ஸ-கதிர்மூலம் மிருகங்களில் புற்றுநோய் உண்டாகலாம் என்பது ஏற்கெனவே தெரிந்த விஷயம். துகள்களாகப் பிரியாத, வெப்ப கியூட்ரான்கள்மூலம், சுண்டெலிகளில் வியூகாமியா போன்ற புற்றுநோய்கள் உண்டாகக்கூடியிருக்கின்றன.

கதிரியக்க ஐசோடோப்புகள் புற்றுநோயை உண்டாக்க வல்லன. இவைகள் உடலின் ஒரு பகுதியாக ஆகிவிடுவதும், உயிரினங்களுக்கு நிரந்தரமான ஆபத்து வீனாவிக்கும் ஒன்றாக ஆகிவிடுவதும்தான். இதற்கும் வெளிப்புறக் கதிர் வீச்சுக்கும் உள்ள வேறுபாடு மனிதனுக்கு சிகிச்சைக்குக் கொடுக்கப்படும் அளவிற்குச் சமமான, கதிரியக்க பாஸவரத்திலுள்ள (P^{32}) பாஸ்பேட்டை உடல் செலுத்தினால், சுண்டெலிகளில் எலும்பு சம்பந்தமான சர்க்கோமாக்கள் உண்டாவது தெரிந்தன. மனிதனின் தீவிரத் தைராய்டு வியாதிகளில் சிகிச்சைக்காகக் கொடுக்கப்பட்ட ரேடியோ அயோடின் பிறகாலத்தில் வியூகாமியா உண்டாக்குவதும் நமக்குத் தெரியும். இங்கு, இரத்த ஓட்டத்தில் சுற்றிக் கொண்டிருக்கும் ரேடியோ அயோடின் கதிர்வீச்சால், எலும்பு மஜ்ஜையில் கொடுமான புற்றுநோய் மாற்றங்கள் உண்டாகியிருக்கின்றன. கதிரியக்க ஸ்ட்ராண்டியம் எலும்பிலேயே ஒருமுகப்படும தன்மை கொண்டிருக்கிறது. அது அங்கு கால்சியத்தை வெளியேற்றுகிறது. சுண்டெலிகளில் எலும்புப் புற்றுநோய்களை உண்டாக்குவதாகவும் தெரிகிறது. புளூடோனியமும் (Pu^{239}) எலும்புப் புற்றுநோய்களை உண்டாக்குகின்றன. ஒரு கிராமின் பதது லட்சத்தில் ஒரு பகுதியை சரூம் இடையில் ஊசிமூலம் செலுத்தினால், ஊசியிடப்பட்ட இடத்தில் சர்க்கோமாக்களை உண்டாக்க முடியும். இவ்வளவு குறைந்த அளவில் புற்றுநோய்

உண்டாக்கும் சக்தி கொண்டிருப்பதால்தான், அணுகுணடுகள் வெடிப்பதால் ஏற்படும் தீங்கான ரேடியசு கதிரியக்க பயங்கர விளைவுகளைப்பற்றி நாம் கவலை கொள்கிறோம். ஒரே மூச்சில், 1/4 கிராம் புளுடோனியத்தை மூச்சில் உள்ளிழுக்க முடியும்.

புற்றுநோய் உண்டாக்கும் ரசாயனப் பொருள்களின் பட்டியலை நீட்டிக்-
கொண்டே போகலாம். பலதரப்பட்ட பாலிமர் மெல்லிய படலங்களை மிருகத்தின் உடலில் பொதிந்தால் எலிகளில் சர்க்கோமா உண்டாகக்கூடியும், செல்லோமேன், நைலான், டெபலான், டெகரான், பாலிநீன், பாலிஸ்டரின், பாலிவினைல் குளோரைட் போன்ற பல பிளாஸ்டிக் பொருள்களின் மெல்லிய சவ்வுகளதாம் புற்றுநோய்க் கட்டிகளை உண்டாக்குகின்றன என்பது விசித்திரமாக இருக்கிறது. நூல்கள், பொடிகள், முண்டுகள் போன்றவைகள் புற்றுநோய் உண்டாக்குவதில் பலஹீனம் வாய்ந்தவைகள்.

‘வெண்ணெய் மஞ்சள்’ போன்ற அசோ சாயங்களால் மிருகங்களில் கல்லீரல் கட்டிகள் உண்டாகலாம் என்பதை நாம் ஏற்கெனவே பார்த்தோம். மேலும், டேனிக் அமிலம், செனசியோ அல்கலாய்டுகள், எதியோனின் போன்றவைகள் இந்த அங்கத்தில் (கல்லீரல்) புற்றுநோய் உண்டாகலாம். ரசாயன முறைப்படி மிகவும் எளிய பொருளான தையோயூரியா சுண்டெலிகள் சருமப் புற்றுநோயையும், யூரேதீன் நுரையீரல் புற்றுநோயையும் உண்டாக்குகிறது.

ஆரோக்கியமான செல்களைக் கொடுமான புற்றுநோய் செல்களாக மாற்றப் பலதரப்பட்ட ரசாயன, பெளதிக மார்க்கங்கள் உள்ளன. இவைகளுக்குள் தொடர்பு இல்லாதிருப்பது புற்றுநோய் உண்டாக்கும் ‘ஒருமைக் கோட்பாட்டிற்குத்’ தடையாக இருக்கிறது. இந்த நிலையை, ஹாடோ (1955) மிகவும் நன்றாக விவரித்திருக்கிறார். புற்றுநோய்க் காரணிகளுக்கு செல்களில் உண்டாகும் மறுவினையின் இறுதி வகைகள் ஒரு வரம்பிற்குட்பட்டவை. அந்த வரம்பு மரணமா? குணமடைவதா அல்லது வளர்ச்சி விகிதம் அதிகரித்துத் தன்னை நிரந்தரமாகக்கூட அமைத்துக்கொள்ளுதலா என்பதேயாகும்.

பின்வரும் அத்தியாயங்களில் புற்றுநோயின் ஆரம்பத்தைப்பற்றிய சில கோட்பாடுகளை ஆராயலாம். ஆனால், செயற்கைத் திசுக்கலவையிலிருந்து சில முக்கியமான விவரங்கள் கிடைத்துள்ளன. அதாவது, மூல மிருகத்தினிடமிருந்து அகற்றப்பட்டு, ஓம்புயிரின் இரத்த ஓட்டத்திலுள்ள அவசியமான உணவுப் பொருள்கள் கொண்ட கலவையில் வளர்க்கப்பட்ட ஒன்று, கோழிக்குஞ்சின் இருதயத்தை செல்கள் போன்ற அதற்கைய வளர்ச்சிக்கலவைகளை, அதே சூழநிலையில் பல ஆண்டுகள் வைத்திருக்கலாம். சில சமயங்களில் இந்தச் சூழநிலைகளில் ஒரு மாற்றமும் இல்லாதபோது வளர்ச்சிக்கலவைகள் கொடுந் நிலையை அடைந்திருக்கின்றன. ஒரு பொருத்தமான மிருகத்தினுள் இதைச் செலுத்தினால்,

செலுத்தப்பட்ட பொருள் கொடுமான புற்றுநோய்க் கட்டிகளைப் போன்று, வளர்ந்து தாககி அருகிலுள்ள உறுப்புகளில் மெடாஸ்டேசுகளை உண்டாக்கி யிருக்கின்றன.

நீண்ட கால வளாச்சியின்போது வளர்ச்சிகலவைகளில் காற்றை அகற்றி நைட்ரஜனைச் செலுத்தி முன் கூறிய மாறுதல்களை உருவாக்கமுடியும் என 1953-ல் கோல்ட்மோட்டும் கேமரானும் கண்டனா. இந்தக் கண்டுபிடிப்பு ஊர்ச்சிதம் செய்யப்பட்டால், பிராணவாயு இல்லாத நிலைமைக்கும், கொடுமான புற்றுநோய் மாற்றங்களுக்கும் ஒரு காரணத்தொடர்பு இருக்கிறது எனத் தெரிகிறது.

மிருகங்களில் தானாகவே உருவாகும் கட்டிகள்

புற்றுநோய்க் காரணிகளை வேண்டுமென்றே உட்செலுத்தி, புற்றுநோய் உருவாகுவதுபோல இல்லாமல், மனிதனைப் போன்று மிருகங்களிலும், மத்திய வயதிலும், முதுமையிலும் புற்றுநோய்க் கட்டிகள் தாமாகவே தோன்றுகின்றன. 1902-ல் வெளியிடப்பட்ட புள்ளிவிவரப்படி, புற்றுநோய் கொண்ட குதிரைகளில் மூன்றில் இரண்டு பங்கு, 10 வருடங்களுக்கு அதிகமான வயதுடன இருந்தன. மூன்றில் இரண்டு பங்கு நாய்கள் 6 வயதிற்கு மேற்பட்டிருந்தன. புற்றுநோய் ஆராய்ச்சியில் உபயோகப்படுத்தப்பட்ட மிருகங்கள் சுண்டெலியும், எலிகளு மாகும். சுண்டெலிகளில் தானாகவே புற்றுநோய் 18 முதல் 24 மாதங்களிலும் எலிகளில் 24 முதல் 36 மாதங்களிலும் உண்டாயின.

எனினும், வீட்டில் வாழ் பலதரப்பட்ட மிருகங்களினுடையவும், ஆய்வுக் கூட மிருகங்களினுடையவும் சாதாரண ஆயுட காலத்தின் வீதத்தில் உள்ள வேறுபாடு களை மனத்தில் கொண்டு பார்த்தால், அவைகள் பொதுவாகப் புற்றுநோயாலும், குறிப்பாகச் சிலவகைக் கட்டிகளாலும் பாதிக்கப்படும் தன்னியல்பான தன்மையில மாறுபடுகின்றன என்பது தெளிவு. ஒரே வயதுடைய மிருகங்களில் எலிகள், சுண்டெலிகளைவிடச் சீமைப் பெருச்சாளிகளும், முயல்களும் குறைந்த வீகித்ததி லேயே புற்றுநோய் அடைகின்றன. பசுக்கள், குதிரைகள் போன்ற வீட்டில் வாழ் மிருகங்களைவிடப் பன்றிகளும் ஆடுகளும் குறைந்த அளவிலேயே புற்று நோய்களால் பாதிக்கப்படுகின்றன. நாய்களைவிடக் குறைந்த அளவில் பூனைகள் புற்றுநோயால் தாக்கப்படுகின்றன.

கோழிகள் போன்ற பறவை இனங்களில் தானாகவே உண்டாகும் சாதாரணப் புற்றுநோய்களாவன : லிம்போசாகோமா (நிணநீர் முடிச்சுகளின் புற்று நோய்—மொர்), லியூகிமியா, ரூல்பை, ரூல்பை நாளம், குடல் இவைகளின் புற்றுநோய்களுமாகும். ஒரு பறவையிலிருந்து மற்றொரு பறவைக்கு, வடிகட்டப் படும் வைரஸ்மூலம், லிம்போசாகோமாவும், லியூகிமியாவும் கொண்டு செல்லப்படுகின்றன எனத் தெரிகிறது. இவை ஒரு தனியான, வழக்கத்திற்கு

மாறான ஒரு பிரிவாகும். ஏனெனில், வடிகட்டப்பட்டவைகள் மூலம் பெரும் பாலான பறவையின் கட்டிகள் மற்றவைகளுக்கு எடுத்துச் செல்லப்பட மாட்டா.

முதுகெலும்புள்ள குளிர் ரத்த ஜந்துக்களில் புற்றுநோய்கள் உண்டானதைப் பற்றிய விவரங்கள் மிகவும் குறைவாகவே இருக்கின்றன. ஊர்வனவற்றிலும், நீரிலும், சிலத்திலும் வாழ்வனவைகளிலும் காணப்படுவதைவிடப் பல கட்டிகள், மீன்களில் காணப்படுகின்றன. மீன்களில் தோளறும் கட்டிகளைப் பற்றிய ஆராய்ச்சிகள் பெரிதும் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. அதே அளவில் ஊர்வன வற்றிலும், நீரிலும், சிலத்திலும் வாழ்வனவற்றிலும் ஆராய்ச்சிகள் செய்யப் பட்டால், அவைகளிலும் அதிக அளவில் கட்டிகள் காணப்படும்.

முதுகெலும்பற்றவைகளில் ஏற்படும் புற்றுநோயைப்பற்றி நமக்கு அதிகம் தெரியாது. தேனீயிலும் ஒரு புற்றுநோய்க்கட்டி ஏற்பட்டதாகத் தெரிகிறது. ஸமித் (1934) சிப்பிகளில் (கிளிஞ்சல்கள்) புற்றுநோய் ஏற்பட்டதை விவரித்தார் ; நத்தை இனங்களில் இரண்டு புற்றுநோய்க் கட்டிகள் ஏற்பட்டதற்கான ஆதாரங்களையும் கண்டுபிடித்தார்.

இடம் மாற்றி அமைக்கப்படும் கட்டிகள் (கழலைகள்)

சென்ற நூற்றாண்டின் இறுதியில் புற்றுநோய் ஆராய்ச்சிப்பற்றிய கண்டுபிடிப்புகளில் முக்கியமான ஒன்று நிகழ்ந்தது. ஒரே இன மிருகங்களிலிருந்து 'ஒட்டுதல்' மூலம் அதே இன மற்ற மிருகங்களுக்குப் புற்றுநோய்களை இடம் மாற்றி அமைக்கலாம் எனக் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. இடம் மாற்றியமைக்கப்படும் இத்தகைய கட்டிகளில் சிலவற்றை மிருகத்தின் தலைமுறையிலிருந்து மற்றொரு தலைமுறைக்கு வரையறையில்லாத அளவில் பரப்பலாம் எனவும் தெரிந்தது. இந்த நூற்றாண்டின் ஆரம்பகாலப் புற்றுநோய் ஆராய்ச்சியின் பெரும்பகுதி இவ்விதம் இடம் மாற்றியமைக்கப்பட்ட கட்டிகளின் நடத்தைப்பற்றிய ஆராய்ச்சியில் செலவழிக்கப்பட்டது. இந்தக் கட்டிகள் எல்லாம் தேடிக் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. அவைகளுக்கு அவைகளைக் கண்டுபிடித்தவர்களின் பெயர்கள் இடப்பட்டு, இப்போது பெரும்பாலும் அங்ஙனமே அழைக்கப்படுகின்றன. உதாரணமாக, ஜென்சனின் சுண்டெலி கார்சிளோமா, ஜென்சனின் எலி சார்கோமா, பிளேகஷனா - ஜாப்லிங்கின் எலி கார்சிளோமா, பிரவுன்-பியர்சின் முயல் புற்றுநோய்க் கட்டி, ஹார்டிங்-பேசி சுண்டெலி மெலனோமா, வாககர் எலி கார்சிளோசார்கோமா போன்ற பலப்பல. இந்தப் பெயர்கள், புற்றுநோய்க் கட்டி முதலில் உருவான அந்த மிருகம் இறந்து பல தலைமுறைகள் கழிந்தும் நிலைத்திருக்கின்றன.

ஒரே மாதிரியான சூழ்நிலைகளில் செய்யப்பட்டும்கூட எல்லா ஒட்டவைப்பு களும் சரியாக வளரவில்லை என்பதை, இடம் மாற்றி அமைக்கப்படும் கட்டிகள் சம்பந்தமான ஆராய்ச்சியாளர்கள் கண்டனர். ஓம்புயிரின் எதிர்ப்புச் சக்தியிலுள்ள வேறுபாடுகளே இதற்குக் காரணம் எனக் கூறப்பட்டது சரியானதே. ஒட்ட

வைப்புகள் சரியாக வளராத அல்லது சிறிது வளர்ந்து பின்னா மறைந்துவிட்ட அந்த மிருகங்கள், மேலும் ஒட்டவைப்புகளுக்கு எதிர்ப்புச் சக்தி கொண்டிருந்தன. இந்த எதிர்ப்புச் சக்தியின் தன்மையைப்பற்றி ஆராய்ச்சி செய்யப்பட்டால், புற்றுநோய்களைத் தடுப்பதிலும் அவைகளுக்கு சிகிச்சை செய்வதிலும் பயனுடைய முறைகள் கண்டுபிடிக்கப்படலாம் என்ற நம்பிக்கை பிறந்தது. எனினும், கட்டிகளின் ஒட்டவைப்புகளுக்குள்ள அதே எதிர்ப்புச் சக்தி ஆரோக்கியமான திசுவை அளிப்பவரிடமிருந்து ஒழுப்புக்கு ஊசியுலம் செலுத்தினாலும் உண்டாக்கப்படலாம் எனத் தெரிந்தது. ஏற்கெனவே இருக்கும் தானாகவே ஏற்பட்ட கட்டியின் மீதோ அல்லது மிருகத்தின் பின்னர் கட்டி உண்டாகவிருக்கும் வாய்ப்பின்மீதோ இந்த எதிர்ப்புச் சக்தி ஒன்றும் விளைபுரிய முடியவில்லை. உண்மையில் இந்த 'எதிர்ப்புச்சக்தி' 'வெளியிலிருந்து' வரும் திசுக்களுக்குத் தெரிவிக்கப்படும் ஒரு பொதுவான எதிர்ப்புச் சக்தியே தவிர, குறிப்பான புற்றுநோய் செல்களுக்கு எதிராக அல்ல. மிருகங்களின் திசுக்களிலிருந்து தாமாகவே உருவாகும் கட்டிகள் அயலானதல்ல. ஆகவே அது எதிர்ப்புச் சக்தியை உண்டாக்குவதில்லை.

1907-ல் இந்த நிலைக்கு விதிவிலக்கை டைசா கண்டுபிடித்தார். ஜப்பானிய வால்ட்ஸ் (நிலைகொள்ளாத) சுண்டெலிகளில் தாமாகவே உண்டாகும் கட்டிகள், அதே இனத்தைச் சார்ந்த சுண்டெலிகளில் வெற்றிகரமாக இடம் மாற்றி அமைக்கப் படமுடியும் எனக் கண்டார். வால்ட்ஸ் அல்லாத (நிலையான) சுண்டெலிகளில் ஒட்டவைப்புகள் நன்றாக வளரவில்லை. (வால்ட்ஸ் என்பது இருவா சேர்ந்து ஆடும் நடனம். அதாவது, ஆடக்கொண்டிருக்கும் ஒரு நிலையில்லாத் சுண்டெலிகளை இங்குக் குறிக்கும். இங்குச் சுண்டெலிகள் நிலையிலலாமலிருப்பது, உட்காதுகளை கோளாறாக ஏற்பட்டது. இந்தக் கோளாறு பிறவியிலேயே வந்தது—(மொரா). ஒரே நிலையில்லாத் சுண்டெலிகள் உட்குழ மணமுறையைப் பின்பற்றி வருவதால் இந்த நிலை ஏற்பட்டது. ஒரே மாதிரியான இரட்டையாக்களில் எப்படி ஒருவர் திசுவுக்கும், மற்றவா திசுவுக்கும் ஒற்றுமை உண்டோ, அதுபோலத்தான் ஒரு மிருகத்திசுவிற்கும், மற்றொரு மிருகத்திசுவிற்கும் மரபியலான ஒரே சீர்த் தன்மையே இடம் மாற்றி அமைக்கப்படும் புற்றுநோய்க் கட்டிகளின் இரகசியம் ஆகும்.

சிலவகையான புற்றுநோய் ஆராய்ச்சியில், இடம் பெயர்த்து அமைக்கப்படும் புற்றுநோய்க் கட்டிகளுக்கு விசேஷ முக்கியத்துவம் உண்டு. பரிணாமத்திற்கு, மெடாஸ்டேசுகள் பரவிய தன்மையையும், விகிதத்தையும் தூண்டுகிற சில காரணங்களை விளக்க. மெடாஸ்டேசுகளின் தனிப்பட்ட சிறப்புக் குணங்களை உபயோகப்படுத்தலாம். 'பிரவுன்-பியர்ஸ் முயல்' கட்டிகளிலிருந்து, மெடாஸ்டேசுகள், அட்ரினலிலும், சிறுநீரகங்களிலும், கண்களிலும் உண்டாவதாகவும், மிகவும் குறைந்த அளவில் கல்லீரலும் நுரையிரலிலும் உண்டாவதாகவும் போல்ட்ஸ் கண்டார். கட்டிகளின் செல்களை சினைக்குள் செலுத்தினால், இதே மாதிரியாகப் பரவிய புற்றுநோய் வளர்ச்சிகள் உண்டாயின. எனினும், இதற்கு முன்பாகவே, உயிருள்ள திசுக்களுக்கு நிறம் கொடுக்கின்ற சாயமான டிரைபான் நீலத்தை ஊசியுலம் மிருகங்களுக்குச் செலுத்தினால் மண்ணீரலிலும், கல்லீரலிலும், நுரை

பிரிவுகளிலும் மெடாச்டேசுகள் உண்டாயின. மெடாச்டேசுகளைப் பற்றிய எந்த விவரமும் உபயோகமுள்ளதே. நோயாளி சிகிச்சையால் குணமடைவது கட்டிகளின் பொதுப்படையாகப் பரவும் தன்மையைப் பொறுத்திருக்கிறது.

புறநூலாய் சிகிச்சைக்குப் பயன்படுவதாகக் கூறப்படும் மருந்துகளைப் பரிசோதிக்கவும், கட்டிகளின் வளர்ச்சியைத் தூண்டுகிற காரணங்களைப்பற்றி ஆராயவும், இடம் மாற்றி அமைக்கப்படும் கட்டிகளும், தாமாகவே உண்டாகிற கட்டிகளும் நல்ல வாய்ப்புகளை அளிக்கின்றன. கடந்த காலத்தில் புறநூலாயின் வேதியியல் சிகிச்சைபற்றி உபயோகமற்ற கட்டுரைகள் பல வெளிவந்திருக்கின்றன. செய்யப்பட்ட பரிசோதனைகள் போதிய அளவு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கப்படவில்லை. சிகிச்சை செய்யப்படாத கட்டிகளின் நடத்தையில் தானாகவே நிகழ்ந்த பலதரப்பட்ட வேறுபாடுகளைப்பற்றிக் கவனம் செலுத்தப்படவில்லை. மிருகங்களின் பொதுத் தேகநலம், வயது, போஷாக்குத் தன்மை இவைகளுக்குப் போதுமான முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படவில்லை, அல்லது பரிசோதனைக்காகக் கையாளப்பட்ட கழலையின் வளர்ச்சி விதிம வேறுபாடு அடைந்தாலும், தானாகவே மறையும் தன்மை கொண்டிருந்தாலும் அந்தக் கழலை பரிசோதனைக்குத் தகுதி வாய்ந்ததாக இல்லை. கலப்பற்ற இனத்தைச் சேர்ந்த ஒம்புயிர் மிருகங்கள் உபயோகப்பட வேண்டும் எனவும், ஒம்புயிருக்கு ஒத்துக்கொள்ளக்கூடியதும், அதன் நடத்தையைப்பற்றி நன்கு தெரிந்ததுமான அதற்கைய இடம் மாற்றி அமைக்கப்படும் கட்டிகளை பரிசோதனைக்கு எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்பதும், நாம் ஏற்கெனவே கூறியதிலிருந்து தெளிவாகும். இதற்கைய சூழநிலைகளில் கிடைக்கும் ஆராய்ச்சி முடிவுகள் மிகவும் உபயோகமாக இருக்கும். ஆனால், நேரிட ஆதாரம் இல்லாதபோது, மறக்க கட்டிகளின் சிகிச்சைக்கு இவைகளை உபயோகிப்பது அவ்வளவு வீலகமன்று.

8 ஆம் அத்தியாயத்தில் கட்டிகளின் வேதியியல் சிகிச்சைபற்றிய ஆராய்ச்சியின் முன்னேற்றத்தை நாம் விவாதிப்போம். தனியான சிறப்பு உணவு வகைகள், ஹாட்மோன்கள், வைட்டமின்கள், திசுவிருந்தும் சிறுநீரிலிருந்தும் எடுக்கப்பட்ட வடிவிகள், பாக்டீரியாப் பொருள்கள் போன்றவைகள் புறநூலைய சிகிச்சையில் நல்ல பலனை அளிக்கின்றன என்று பறைசாற்றுவது போதிய அத்தூட்சி இல்லாமல் சொல்லப்படுகிறது என்றும், அது அவ்விதம் கூறுபவா்களின் பகுத்தறிவுற்ற தன்மையைக் காட்டுகிறது என்றும் நமக்குத் தோன்றுகிறது. அவ்விதம் பறைசாற்றுவார்கள் போலி அறிஞர்களாக இருக்கவேண்டும் அல்லது மனமயக்கத்தின் அடிமைகளாக இருக்கவேண்டும்.

ஒரு சிகிச்சைமுறை தாறுமாறாக மனிதப் புறநூலாய்க்கு உபயோகிக்கப்படுமுன்னர் அல்லது ஞாயிற்றுக்கிழமை பத்திரிகையாளர்களுக்குத் தெரிவிக்கப்படுமுன்னர் அந்தச் சிகிச்சைமுறை போதிய அளவில் புறநூலாய்க் கட்டிகள் கொண்ட விலங்குமீது உபயோகிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

இடம் மாற்றி அமைக்கப்படக்கூடிய கட்டிடங்களுக்கு ஒம்புயிர்களாக எலிகளைப்போ, சுண்டெலிகளைப்போ உபயோகிப்பதைப்பற்றி இந்த அததியாயத்தில் நாம் குறிப்பிட்டு இருக்கிறோம். திட்டமிட்ட முறையில் புற்றுநோய் ஆராய்ச்சி செய்யப்பட்ட சென்ற பல ஆண்டுகளாக இதற்கைய ஆயிரக்கணக்கான மிருகங்கள் வளர்க்கப்பட்டு, பரிசோதிக்கப்பட்டு, ஆராய்ச்சி செய்யப்பட்டு இறந்துபட்டிருக்கின்றன. இன்று நாம் ஓரளவிற்குத் தெரிந்துகொண்டிருக்கும் புற்றுநோய்பற்றிய ஆராய்ச்சி அறிவு அவைகளின் உதவியின்றி இவ்வளவு தூரம் வளாநதிருக்க முடியாது என நாம் கூறினால் அது மிகையாகாது. ஆராய்ச்சிக்காக உயிருள்ள மிருகங்களைப் பயன்படுத்துவதை எதிர்த்து வருதல்தம் தெரிவிக்கும் அந்தப் பெரியோர்கள், தங்கள் உயிர்களுக்கு மாதிரமல்ல, தங்களது அக்கம்பக்கத்திலுள்ளவர்களின் உயிர்களுக்குப் புற்றுநோயால் ஏற்படப்போகும் விளைவுகளை ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கவேண்டும்.

இரக்கப் பார்வை கொண்ட ஸ்பேனியலர்களும், நாய்களும், பஞ்சு போன்ற பூனைக் குட்டிகளும் உயிர் அறுவை எதிர்ப்புச் சுவரொட்டிகளுக்கு அழகு தரலாம். ஆனால், புற்றுநோய் ஆராய்ச்சியின் மிருகச்சாலைகளில் அவ்வளவு அழகு தரவில்லை. ஒருவேளை எலிகளும் சுண்டெலிகளும், நாய்களையும் பூனைகளையும் போன்று நமது இரக்க உணர்வைத் தூண்ட முடியாது என்பதனாலோ!

பொதுமக்களின் சரியான மனச்சாட்சியைப் பாதுகாக்க ஒரு உள்துறை தணிக்கைக் குழு இருக்கும்போது, வேறு எந்த வழியில ஆராய்ச்சி செய்யப்பட வேண்டும் எனச் சொல்லவேண்டிய பொறுப்பு, உயிர் அறுவை எதிர்ப்புப் பள்ளர்களிடம் நிச்சயமாக இருக்கிறது.

6. புற்றுநோயின் காரணங்கள்

பல வகையான இரசாயன, பௌதிக, உயிரின சாதனங்கள் எவ்விதம் ஒர் உயிரினத்தின் ஆரோக்கியமான செல்கள்மீது வினைபுரிந்து, அவைகளைப் புற்றுநோய் செல்களாக மாற்றுகின்றன என்பதை விவரிக்க முயற்சி செய்யப்பட்ட தத்துவங்களையும், நடைமுறைக் கோட்பாடுகளையும்பற்றி இந்த அததியாயத்தில் கவனிப்போம். நாம் இவைகளைக் காரணங்கள் என்று குறிப்பிட்டோமே தவிரக் காரணம் எனக் குறிப்பிடவில்லை ஏனெனில், நமக்குத் தெரிந்தவரை இந்த எல்லாச் சாதனங்களும் இறுதி விளைவை அடைய ஒரே வழியில் பணிபுரிகின்றன என நம்ப இடமில்லை.

புற்றுநோய் உண்டாக்கும் இரசாயன முறைகள்

விலங்குகளின்மீது அவைகள் ஆற்றும் செயலால் கண்டுபிடிக்கப்படும் இரசாயனப் புற்றுநோய்க் காரணிகள், ஒவ்வொரு வருடமும் புதிது புதிதாகக் கண்டுபிடிக்கப்படும் மனிதப் புற்றுநோயின் புதிய கேசுகளில் சிலவற்றிற்கே காரணமாகின்றன என்பதை நாம் ஒப்புக்கொள்கிறோம். என்றாலும், மனிதனிலும் மிருகத்திலும் புற்றுநோய் உண்டாகும் பொதுவான காரணிகள் சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி உள்ளன. பரிசோதனை மிருகங்களில், இரசாயனப் பொருள் இடப் பட்ட இடத்திலோ, அதன் வளர்சிதைமாற்றம், சேமிப்பு, அல்லது வெளியேற்றம் நடக்கும் இடங்களிலோ புற்றுநோய்க் கட்டி உண்டாகலாம். அது உண்டாகும் இடம் முழுக்க முழுக்க இரசாயனக் கூட்டுப் பொருளின் தன்மையைப் பொறுத்தது. செலமீது நேரடித் தாக்குதலால் ஒருவேளை உண்டாகலாம். ஓம்புபிருக்கு வெளியே, திசு வளர்ச்சிக் கலவையின் செல்களில் புற்றுநோய் உண்டாகப்படுவதால், மேற்கூறியவாறு கூறுவது சாத்தியமே. கொடூரமான புற்றுநோய் மாற்றம் 'ஏதோ ஒரு தூரத்தில்' இருக்கும் சாதனத்தால் உண்டாகிறது எனக் கூறப்படும் சித்தாந்தங்களின்மீது, இதன்மூலம் நமக்கு ஓர் ஐயம் உண்டாகிறது.

பல செல்கள்கொண்ட உயிரினத்தில் வெளியிலிருந்து கிர்ணயிக்கப்படும் ஹாட்மோன், போஷாக்குப்போன்றவைகளால் செல் ஊக்குவிக்கப்படுகிறது.

ஆரோக்கியமான செல் புற்றுநோய் செல்லாக மாற்றப்படுவது எளிதாக இருக்குமா, அல்லது கடினமாக இருக்குமா என்பது அத்தகைய வழிகளால் நிர்ணயிக்கப்படுகின்றன. இவ்விதம் மாற்றும் அம்சங்களே இரசாயனப் புற்றுநோய்க் காரணியின் திறமையை ஓரளவோ அல்லது முழுவதுமோ நிர்ணயிக்கலாம். அவைகள் சக்திவாய்ந்தனவாக இருந்தால், அவைகளே கட்டிகள் ஆரம்பிக்கப் போதுமானவையாக இருக்கலாம். மிருகங்களில் புற்றுநோய் உண்டாகுவது எளிதான, ஒரே ஒரு முறையால் நிகழ்வதன்று. பல நிலைகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த நிலைகள் எல்லாம் மனிதனில் இன்னும் கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை.

புற்றுநோய்க் காரணிகள் செல்களினமீது விளைபுரிந்து, உடனே கட்டிகளை உண்டாக்குவதில்லை. புற்றுநோய்க் காரணிகளால் பாதிக்கப்படும் காலத்திற்கும் கட்டி தோன்றும் காலத்திற்கும் இடையிலுள்ள காலத்தையே நாம் 'மறைகாலம்' என்கிறோம். காரணியின் இரசாயனத் தன்மை, உபயோகிக்கப்பட்ட அளவு, அதனால் பாதிக்கப்பட்ட திசு அல்லது உறுப்பு, விலங்கு இனத்தின் வகை இவைகளைப் பொறுத்தது அந்த 'மறைகாலம்' இருக்கிறது. பொதுவாகப் பேசுங்கால், புற்றுநோய்க் காரணி அதிக அளவில் இடப்பட்டால் விரைவிலேயே புற்றுநோயும் உருவாகிறது. ஆனால், ஓர் ஆரோக்கியமான செல், புற்றுநோய் செல்லாக மாற ஒரு குறிப்பிட்ட காலம் பிடிக்கிறது. எவ்வளவு அதிகமாக அந்தக் காரணி இடப்பட்டாலும், குறைந்தபட்ச அளவை ஒரு வரம்பிற்குக்கீழ்க் குறைக்கமுடியாது. இந்த 'மறைகாலம்' ஒவ்வொரு வேறுபட்ட சிறப்பினங்களின் ஆயுட்காலத்திற்கு ஒரு குறிப்பிட்ட விகிதத்தில் இருக்கிறது எனத் தெரிகிறது. இது பொதுவாக 10—15% ஆக இருக்கிறது. உதாரணமாக, புற்றுநோய் உண்டாகப் பிடிக்கும் காலம் சுண்டெலியில் 5 மாதங்களாகவும், எலிகளில் 8 மாதங்களாகவும், சீமைப் பெருசார்களில் 12 மாதங்களாகவும், நாய்களில் 2 வருடங்களாகவும், மனிதனில் 5-15 வருடங்களாகவும் இருக்கின்றன. இது செல்களின் இயற்கை யான வயதைப் பொறுத்ததன்று.

புற்றுநோய் உண்டாக்கும் ரசாயனக் காரணிகளால் வயது முதிர்ந்த மிருகங்களின் செல்கள் எந்த அளவில் பாதிக்கப்படுகின்றனவோ, அதே அளவில்தான் இளம்பிராய மிருகங்களின் செல்களும் பாதிக்கப்படுகின்றன. வயது ஏறஏற மனிதனின் புற்றுநோய் அதிகமாக உண்டாகும் 'மனித' சாதனங்களின் பலம் குறைந்த தன்மையையும், அளவில் குறைந்திருப்பதையும் காட்டுகிறது. ஏனெனில், மிருகப் பரிசோதனையிலும் புற்றுநோய்க் காரணி பலம் குறைந்திருந்தாலும் குறைந்த அளவில் இருந்தாலும், புற்றுநோய் வாழ்க்கையின் கடைசிக் காலத்திலேயே உண்டாகிறது.

புற்றுநோய் உண்டாக்கும் ரசாயனக் காரணிகளின் பொதுவான குணங்களைப் புற்றிக் குறிப்பிடும்போது, மற்றும் இருதன்மைகளைப் பற்றியும் நாம் கூறவேண்டும். மூதலாவதாக, புற்றுநோய் உண்டாக்கும் பெரும்பான்மையான சாதனங்கள்

(கதிர்வீசுப்போன்ற புறநுரோய் உண்டாக்கும் பௌதிக சாதனங்கள் உட்பட) தனிச்சிறப்புவாய்ந்தவை அல்ல. எலும்பு சர்க்கோமோ, மற்ற சர்க்கோம்கள், தசைசெல் கட்டிகள், லிபூகிமியாக்கள், இரைப்பை, குடல், நுரையீரல், சருமம், ப்ராஸ்டேட், முளைபோன்ற பல உறுப்புகளின் புற்றுநோய்க் கட்டிகள், பரிசோதனை மிருகங்களில் பாலிசைக்கிக் கீரகக் கரிப்பொருள்களால் உண்டாகப்படுகின்றன. இந்தக் கூட்டுப் பொருள்கள் உடலின் திரவங்களில் கரையாதவை. எங்கு இடப்படுகிறதோ அங்கு கிலையாகத் தங்கிவிடுகின்றன. புகுத்தப்பட்ட இடத்தில் புறநுரோய் உண்டாகும் தன்மைகொண்டவை என்று சொல்லப்படுகின்றன. வாசனைகொண்ட ரசாயன அமைன்களைப்போன்ற மற்றப் புறநுரோய்க் காரணிகளை ஓர் உயிரினம் சேமித்து அல்லது வளாசிதை மாற்றம் அடையச்செய்து வெளியேற்றும்போது, அவை உடலினுள் எடுத்துச் செல்லப்படுகின்றன. உதாரணமாக, β நாப்தலமைன் நாய்களிலும் மனிதனிலும் சிறுநீர்ப் பாதையில் புற்றுநோய் உண்டாக்குகின்றன. சிறுநீரில் உள்ள β நாப்தலமைனின் கழிவுப் பொருள் புறநுரோய்க் காரணியன்று. ஆனால், மற்றொரு நொதியின் உதவியால் அது சிறுநீர்ப்பையில் புறநுரோய் உண்டாக்கும் சாதனமாக மாற்றப்படுகிறது என்பதற்கான ஆதாரங்கள் உள்ளன.

புறநுரோய் உண்டாகும் கூட்டுப் பொருள்களில் சிலபல இடங்களில் புற்றுநோய்க் கட்டிகளை உண்டாக்குகின்றன. கல்லீரலிலும், ஒலிசார்ந்த நாளத்திலும், தைராய்டிலும், இரத்த செல்களிலும், முலையிலும், சிறுநீர்ப்பையிலும், இரைப்பையிலும், எலிகளின்—சுண்டெலிகளின் கர்ப்பப்பையிலும் 2-அசிடைல் அமைனோ புளோரின் கட்டிகளை உண்டாக்குகின்றன.

இரண்டாவது அம்சம் என்னவென்றால், புற்றுநோய்க் காரணியின் புற்றுநோய் உண்டாக்கும் தன்மையைப் புறநுரோய்க் காரணி அல்லாத ஒரு சாதனம், அதன் உடனிருப்பதால் அதை ஊக்குவிக்கலாம் என்பதே. இந்தப் பலனைத் தான் 'புறநுரோய் உண்டாக்கும் இணைதன்மை' என்கிறோம். புறநுரோய்க் காரணிகள் நோயுக்கும் தேவைகளுக்குக் குறைந்த அளவில் இருந்தாலும், புற்றுநோய் இணைக்காரணிகள் அதன் பணியை ஊக்குவிக்கவோ, முழுமையாக்கவோ முடியும்.

இந்த அம்சங்களின் முக்கியத்துவத்தை மிகைப்படுத்திவிடக்கூடாது. நுரையீரல் புற்றுநோய்க்கும் புகைபிடித்தலுக்கும் உள்ள தொடர்பைப்பற்றிய பிரச்சினைகளுக்கு முடிவுகாண்பது, பலவீனமான புறநுரோய்க் காரணிகள், புறநுரோய் இணைக்காரணிகள் இவைகளின் பரஸ்பர பணியைப்பற்றி அதிகமாகத் தெரிந்துகொள்வதில் இருக்கிறது.

புற்றுநோய்க் காரணிகள் செல்களுக்கு நஞ்சானவை. இவைகளின் ஆடர்ந்த செறிவுடன் செல்கள் தொடர்புகொள்ளும்போது அவை கொல்லப்படுகின்றன அல்லது நிரந்தரமாக ஊனம் அடைகின்றன. ஆரோக்கியநிலை கொண்ட அல்லது

கொடூரப் புற்றுநோய்த் தன்மை கொண்ட வாரிசுகள் அந்த செல்களுக்கு இருக்கமுடியாது என்பது தெளிவு. பிரதானமாகச் சேதமடைந்த கேந்திரங்களுக்கு அப்பால் — அதாவது, புற்றுநோய்க் காரணிகளைப் பகுத்திய இடத்திலிருந்து வெகு தொலைவில் — அல்லது புதிய செல்களைத் தோற்றுவிக்கவோ, சீரமைக்கவோ வேண்டிப் பகுப்படையும் ஓரளவு சேதமுற்ற செல்களின் பின் சந்ததிகளில் நியோ பிளாஸ்டிக் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுக் கட்டிகள் தோன்றுகின்றன.

‘தகுந்த அளவு சேதம்’ பற்றிய இந்தக் கருத்து மிகவும் முக்கியமான ஒன்றாகும். தாமாகவே உண்டாகும் கட்டிகள் மாற்றமடைந்த திசுக்களின் ‘வெளிகளில்’ தோன்றுகின்றன என்பது நோய்குறியியல் வல்லுநர்களின் அனுபவமாகும். இங்கு செல்கள் வாழ்வு, சாவு இவற்றின் எல்லா நிலைகளிலும் காணப்படுகின்றன. உதாரணமாக, எலிகளின் கல்லீரலில் பரீட்சாதமாகப் புற்றுநோய் உண்டாகும்போது, புற்றுநோய்க் காரணிகளால் திசு சேதம் அடைவதைத் தொடர்ந்து சீர்செய்யப்படும் இடத்திலும், மறுவளர்ச்சி அடையும் இடத்திலும் கட்டிகள் உண்டாவதாகத் தொனறுகின்றன.

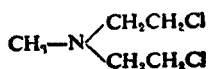
பல காலமாகத் ‘தினவு’ புற்றுநோய்க்குக் காரணமாகக் கருதப்பட்டது. நீண்ட காலமாக இடைவிடாத தலைபீட்டால் பாதிக்கப்பட்ட செல்கள் இருக்கும் இடங்களில் எல்லாம் சில செல்கள் போதுமான அளவு சேதமடைந்து, ஓர் அசாதாரண நிலையை அடைந்தன. திசுவில் சுற்றுப்புறத்திலுள்ள செல்களிடையே உள்ள சமநிலை குலைக்கப்பட்டு, ஒரு புதிய நிலை ஏற்பட்டது. அவ்வளவு பாதிக்கப்பட்ட செல்களினிடையே, உடலின் கட்டுப்படுத்தி ஒழுங்கமைக்கும் தூண்டல் களுக்கு மறுவினை புரியாத சில செல்களும் இருக்கக்கூடும். சுயேச்சையான கொடூர வளர்ச்சிக் கேந்திரங்களை அவை தோற்றுவிக்கின்றன. அவை எந்த செல்களிலிருந்து தோன்றினவோ, அவற்றைவிடத் துரிதமாகப் பகுப்படைகின்றன.

இவ்விதம் சமநிலையற்றதன்மை மற்ற வழிகளிலும் உண்டாகலாம். உதாரணம், உயிரினத்தின் ஹார்மோன் நிலையில் ஏற்படும் மாறுதல்கள். இவைகளைப்பற்றிப் பின்னர் கவனிப்போம். முழுவதும் கொல்லப்படாமலும், முழுவதும் தப்பிக்காமலும், போதிய அளவு பாதிக்கப்படாத செல்கள்தாம் கொடூரமான புற்றுநோய் நிலையை அடைகின்றன என்பது ஒரு முக்கியமான விஷயமாகும். இது ஓரளவு தான் விளக்கம் கொடுக்கிறது. இதற்கையே கொடூரமான மாற்றத்திற்கான விளக்கங்களைத் தரும் சில கோட்பாடுகளை நாம் கவனிப்போம்.

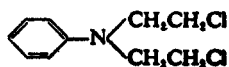
- இரையானப் புற்றுநோய்க் காரணிகள் செல்லுட்பகுதியில் விளைபுரிகின்றன. செல்களுக்குள் நிகழும் கூட்டுச் சேர்க்கை நிகழ்ச்சிகளில் தலையிடுகின்றன. செல்வளர்ச்சிக்கும் பகுப்பிற்கும் நேரடிப் பொறுப்பான கிளியைகளிலும் ஒருவேளை தலையிடக்கூடும் என்பது தெளிவு. புற்றுநோய்க் காரணிகள் எந்த செல்களுடன் இணைகின்றனவோ, அந்த செல்களின் பகுதிப் பொருள்களைத் தனிமைப்படுத்தி ஆராய முயற்சிகள் செய்யப்பட்டுவருகின்றன.

புற்றுநோய் உண்டாகும் தன்மைக்கும், பாலிசைக்ளிக் நீரக கரிப்பொருள்களில் உண்டாகும் ரசாயன எதிர்வினைத் தன்மைக்கும் உள்ள தொடர்பைப்பற்றி நீண்ட நாளாகவே தெரியும். இந்தப் பொருள்கள் பௌதிக முறைப்படி அல்லாமல் இரசாயன முறைப்படி வினை புரிகின்றன என்பது தெரிகிறது. அதாவது, செல்களின் பகுதிகளுடன் நேரடியாக எதிர்வினை புரிகின்றன. இரசாயனக் கண்ணோட்டத்தின்படி கரையாத பெரிய மூலக்கூறுகள் வேலை செய்வது கடினமாகும். அவைகளில் சில புற்றுநோய் உண்டாகும்போது நேரடியாக செல்புரதங்களுடன் சேர்ந்து, செல்லில் ஒரு புதிய புரத வகையை உருவாக்குகிறது என்பதற்குப் போதிய சாட்சியம் இருக்கிறது. எனினும், இரசாயன முறைப்படி அதிக அளவில் எதிர்வினை புரியும் புதிய வகை இரசாயனப் புற்றுநோய்க் காரணிகளைப்பற்றிப் பெரிதும் ஆராய்ச்சி செய்யப்பட்டிருக்கின்றது.

இரண்டாவது உலக மகாயுத்தத்தின்போது, பகுப்படையும் செல்களின்மீது தனிப்பட்ட நாசவேலை புரியும் புதிய இரசாயன யுத்த சாதனங்களைப்பற்றிப் பல ஆராய்ச்சிகள் செய்யப்பட்டன. இந்தப் பிரிவின் முதல் பொருள் HN_2 என்பதாகும்.

வளர்ந்துகொண்டு பகுப்படையும் செல்களுக்கு எதிரான அவைகளின் செய்கைகளால், அநதக் கூட்டுப் பொருள்களை லியூகிமியாபோன்ற மற்றக் கொடுநீராய்களுக்கு எதிராக உபயோகிக்க வாய்புக் கிட்டியது. இதற்கைய மருந்துகளின் பொது நசுத்தன்மையைக் குறைத்துத் திறமையைக் கூட்டச் செய்யப்பட்ட முயற்சிகளினபோது, செஸ்டர் பியட்டி ஆராய்ச்சிக் கழகத்தில் ராசும் அவரது சகாக்களும் HN_2 -ன் அடிப்படை அமைப்புடன் கூடிய பலதரப்பட்ட வாசனை வினை பொருள்களைக் கண்டுபிடித்தனர்.

செல்பகுப்பை மட்டுப்படுத்தும் இந்த மூலக்கூறுகளின் திறன் அவைகளின் இரசாயன எதிர்வினைத் தன்மையைப் பொறுத்திருக்கிறது என்பது தெளிவாயிற்று. பகுப்படையும் செல்களினமேல், நைட்ரஜன் மஸ்ட்டர்கள் நேரடியாக வினைபுரிந்து, அவை குரோமோசோம்களைத் துண்டித்தல்போன்ற உட்கரு விகாரங்களைத் தோற்றுவிக்கின்றன. இவை அயனீகரணக் கதிர்வீச்சு (எக்ஸ்-ரேபோன்ற) வினையின் விளைவாக ஏற்படும் மாற்றங்களை மேலெழுந்தவாரியாக ஒத்திருக்கின்றன என்பதை விளிவான செல்லியல் ஆராய்ச்சிகள் காட்டுகின்றன.

அயனீகரணக் கதிர்வீச்சுகள் செல்களைச் சிதைப்பதுடன் புற்றுநோயையும் உருவாக்குவதால், சென்டர் பியட்டி குழுவினர், பல நைடரஜன் மஸ்டாடுகளின் புற்றுநோய் உண்டாகும் தன்மையைச் சோதித்தனர். இந்த மருந்துகளைத் தசை ஊசிமூலம் செலுத்தினால், சுண்டெலி, எலி, ஹேம்ஸ்டர்போன்றவைகளில் புற்று நோய்க் கட்டிகள் உண்டாகும்.

நைடரஜன் அணுவின் இணைக்கப்பட்ட இரண்டு பக்கவாட்டுச் சந்திலிகளைச் சார்ந்தே இந்த உயிர் இயல் நடவடிக்கை இருந்தது என ஒரு சமயம் நம்பப் பட்டது. அவ்விதம் எதிர்வினைபுரியும் 'இருபிணி' மூலக்கூறு குரோமோ மின் பொருள்களையே குறுக்கிணைக்கும் தன்மை வாய்ந்தது எனவும் நம்பப்பட்டது. மருந்துகளால் சிகிச்சை செய்யப்பட்ட பகுபடம் செல்களில் உள்ள குரோமோ சோம்களின் தோற்றத்திலிருந்து இந்த எண்ணம் உருவாகியது. ஒன்றுடன் ஒன்று ஒட்டிக்கொண்டு தனியாகப் பிரிவதற்குப் பதிலாக 'பாலங்கள்' அமைக்கும் தன்மை கொண்டிருந்தன. நைடரஜன் மஸ்டாடுகள் குரோமோசோம்களைக் குறுக்குவாட்டில் இணைத்தன என்று தோன்றியது. இந்தப் பொதுமைக்கு அநேக விதிவிலக்குகள் இருந்தமையால், இது செல்லின் விகாரங்களை விளக்கும் அளவிற்குக்கூட முழுமையான ஒரு விளக்கமாக இல்லை.

ஆனால், பஞ்சாலைத் தொழிலில் உபயோகிக்கப்படும் 'குறுக்கிணைக்கும்' இது, மற்றப் பொருள்களைப்பற்றிய ஆராய்ச்சிக்கு அடிகோலியது. டைஎபாகசைட்கள், எதிலின் அமைன்களபோன்ற இரசாயனத் தொகுதிகளும் நைடரஜன் மஸ்டாடு களின் பொதுவான உயிரியல் குணங்களைக்கொண்டிருந்தன. இம்பிரியல் கெமிக்ஸ் தொழிற்சாலைகளில், வால்போலும் அவரது சகாக்களும் காண்பித்த படி, அவைகளும் (டைஎபாகசைட், எதிலின் அமைன்கள்) புற்றுநோய் உண்டாக்கும் சக்தி வாய்ந்த சாதனங்களாகும்.

இந்த இரசாயனப் பொருள்கள் செல்லிலுள்ள எதோ ஒரு பொருளினமீது எதிர்வினை புரிவதன்மூலம் அவைகளின் உயிர் இயல் விளைவுகளை உண்டாக்கு கின்றன என்று கிணைப்பது இயல்பே. அவை ஒரே முறையில் பணியாற்றுகின்றன என்பதில் சந்தேகமே இல்லை. அவை குரோமோசோம விகாரங்களைத் தோற்று விக்கும் காரணத்தால், இந்த 'எதோ ஒரு பொருள்' மரபுப் பொருளின் ஓர் இரசாயனப் பகுதியுடன் அநேகமாக டிஆகஸரைபோ நுகளியஸ் +டன் (டி.என்.ஏ.) நேரடியாகத் தொடர்புகொண்டிருக்குமோ என்று கருத இடமுண்டு. டி.என்.ஏ. உருவாக்கப்படும்போது, செல் பகுப்பின் இடையே உள்ள அமைதி நிலையில் மருந்துகள் கதிர்வீச்சுப்போன்று வினைபுரிவதாகத் தோன்றும். இந்த உருவாகும் டிகழ்ச்சியிலோ அல்லது குரோமோசோம என்பதும் இந்த டி.என்.ஏ. புரத இணைப்பிலோ நைடரஜன் மஸ்டாடுகள் தலையிடுகின்றன எனத் தெரிகிறது. இந்த அனுமானத்தைப் பொறுத்தமட்டில் புற்றுநோய் உண்டாகப் 'போதிய சேதம்' என்ற தத்துவத்திற்கே மீண்டும் வருகிறோம். பெருந்த அளவில் டி.என்.ஏ. சேதமடைந்துள்ள செல்கள் மரணமடையும். போதிய அளவு சேதம்

இல்லாவிட்டால் ஒரு பலனும் விளையாது. போதிய அளவு சேதம் ஏற்பட்டால், புற்றுநோய் உண்டாக வழி இருக்கிறது.

இந்த அநுமானம் நிரூபிக்கப்படவேண்டும். ஆனால், இரசாயனக் கண்ணோட்டத்தில் பார்த்தால், உடலுக்கு வெளியே உயிருள்ள செலவின் பகுதி களாகிய புரதங்கள், நூகனியிக அமிலங்கள் இவைகளுடன் ரசாயன முறைப்படி அந்த மருந்துகள் பிரதிவினை புரியமுடியும்.

புற்றுநோய் உண்டாகும் பாலிசைகளிக் நீரகக் கரிப்பொருளுக்கும் ஓரளவு இரசாயன எதிர்வினை உண்டென்றும், அதைவிட அதிகமாக நைட்ரஜன் மஸ்ட்டு களுக்கு உண்டென்றும் நாம் கண்டிருக்கிறோம். எனினும், பலவீனமான சிலபோது இல்லவே இல்லாத இரசாயன வினைத்திறனின் — திசையில் இரசாயனப் புற்று நோய்க்கிகளின் பட்டியலை நீட்டிக்கொண்டேபோகலாம்.

நைலான், டெப்ளான், டேக்ரான், பாலிஎதிலின், பாலிஸுரைன், பாஸி வினைல குளோரைட்போன்ற பல பிளாஸ்டிக பாலிமர் படலங்களை எலிகளின் தசைக்குள் புகுத்தியதில் சர்க்கோமா உண்டாகியிருக்கிறது. புகுத்தப்பட்ட முழுமையான படலத்தின் பரப்பிற்கு நேர்விசைத்தலை புற்றுநோய் உண்டாக்கும் திறமை இருக்கிறது. ஏனெனில், துளைகள் உள்ள மெல்லிய படலத்தின் புற்று நோய் உண்டாகும் சக்தி மிகவும் குறைந்ததே. செல் தொடர்பு தத்துவம் (சாதாரணமாக ஒன்றோடொன்று ஒட்டியிருக்கும் செல்களைச் செயற்கை முறையில் பிரித்தால், கொடுமான புற்றுநோய் மாற்றங்கள் நிகழலாம்), செல் போஷாக்கு ஆகிய இரண்டு தத்துவங்களைப்பற்றி நிரூபண ஆராயவேண்டியிருக்கிறது. மெல்லிய படலங்கள் செல்களுக்கான போதிய போஷாக்கைத் தடைசெய்கின்றன.

பாதிக்கப்பட்ட செல்களில் நிகழும் ஆரம்ப இரசாயன மாற்றங்களைப்பற்றித் தெரிந்துகொள்வதிலேயே இரசாயனப் புற்றுநோய்க் காரணிகளைப்பற்றிய தற்கால ஆராய்ச்சி நடைபெறுவருகிறது. ஒரு நிலையில் புற்றுநோயாக மாறக்கூடிய செல்கள், வளர்ச்சி, தனி வேறுபாடு இவைகளைக் கட்டுப்படுத்தும் தன்மைகளை மீறுகின்றன. இந்த நிகழ்ச்சிகள் செல்களுக்குள் நடந்தாலும் ஹாட்மோன்கள் மூலம் நடந்தாலும், இதற்கு முன்னதாக ஓர் இரசாயன வினை நிகழவேண்டும். புற்றுநோய்க் காரணி ஒரு பாலிசைக்ளிக் நீரகக்கரிப் பொருளாகவோ, அல்லது 4-டைமீதைலஅமைனோஅசோபென்சின் என்ற சாயப்பொருளாகவோ (இது, இதைச் சாப்பிடும் எலிகளில் கலீரல் கட்டிகளை உண்டாக்குகிறது) இருந்தால், ஒரு புதிய இரசாயன அமைப்புப் புரதம்—புற்றுநோய்க் காரணிக் கூட்டமைப்பு—செலவின் அதன் ஆரம்ப நிலையில் தோன்றுகிறது எனத் தெரிகிறது. நைட்ரஜன் மஸ்ட்டுக்கள் குரோமோசோம்களின் டி.என்.ஏ.யீது நேடியாக விளைபுரிந்து செலவில் மரபுவழிப்பட்ட ஒரு நைவை உண்டாக்குகிறது என்பதற்குப் போதிய ஆதாரம் இருக்கிறது.

சில புற்றுநோய்க் காரணிகளுக்குத் திருப்திகரமான இரசாயனக் கோட்பாடு இன்னும் கொடுக்கப்படவில்லை. உதாரணமாக, மெதியோனின் எனப்படும் இயற்கையில் கிடைக்கும் அமைனோ அமிலத்தைப்போன்ற எதியோனின் என்ற பொருளையோ, செனசியோவிலிருந்து கிடைக்கும் அல்காலாய்டுகளையோ உணவாகக் கொடுப்பதன்மூலமோ அல்லது டேனிக் அமிலத்தின்மூலமோ விவங்குகளின் கலவீரல்களில் புற்றுநோய் உண்டாகிறது. தைராய்டு வீக்கத்தைக் கண்டு பிடிக்கும் முறையாகக் குறைந்த அளவு அயோடனை உணவில் கொடுத்தாலோ அல்லது தைராய்டு வீக்கம் உண்டாக்கும் புரோபைல் தையோயூரசில் என்ற மருந்தைக் கொடுப்பதாலோ தைராய்டு கட்டிகள் உண்டாகப்படலாம். யூரேதீன் என்ற ஓர் எளிய இரசாயனப் பொருளால் சுண்டெலிகளில் நுரையீரல் அடினோமா உண்டாக்கப்படலாம். இது கொருமான புற்றுநோய் அன்று எனவும், இதைவிட எளிய அமைப்புக்கொண்ட தையோயூரியாவால் சருமப் புற்றுநோய் உண்டாகலாம் எனவும் நாம் ஏற்கெனவே கண்டோம்.

இதற்கைய உண்மைகளின் மத்தியில் புற்றுநோய்க் காரணிகள் பற்றிய முழுவுதுமான ஓர் இரசாயனக் கோட்பாட்டை முன்வைப்பது மிகவும் சிரமமானது.

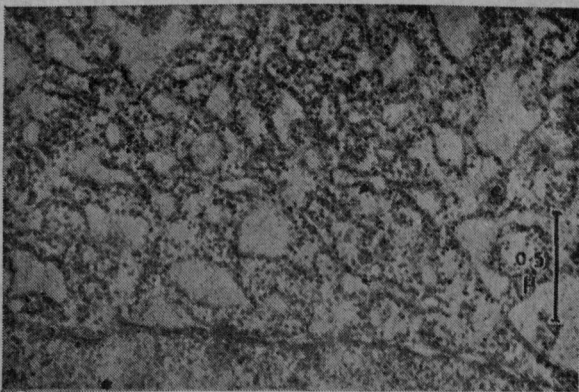
கதிர்வீச்சுமூலம் புற்றுநோய் உண்டாவது

மிகு, மனிதப் பரிசோதனைகள்மூலம் கண்ட ஆராய்ச்சியின்படி, அயனீகரணக் கதிர்வீச்சும் அயனீகரண மற்ற் கதிர்வீச்சும் புற்றுநோய் உண்டாக்கும் என்பது பல காலமாக நமக்குத் தெரியும். ஆனால், இரசாயனப் புற்றுநோய்க் காரணிகளைப் போன்றே இவையும் எங்ஙனம் புற்றுநோய் உண்டாக்குகின்றன என்பது தெரியவில்லை.

முதன்மையான மரபுப் பொருள்களாகிய டி.என்.ஏ.-க்கும் புரதங்களுக்கும் கதிர்வீச்சு இரசாயன சேதத்தை உண்டாக்குகிறது என்பது பரிசோதனைகள் மூலம் பல நாட்களாகத் தெரிந்த ஒன்று. செல்லின் மற்றப் பகுதிகளிலும் மாற்றங்கள் உண்டாகின்றன என்பதும் இப்போது தெளிவாயிற்று. குறைந்த அளவுக் கதிர்வீச்சால், சில என்ஸைம் அமைப்புகள் குலைக்கப்படுகின்றன. செல்லின் சைடோபிளாஸ்ம அமைப்பில் உள்ள பல அமைப்புகளுக்குச் சேதம் உண்டாவதால் இது நிகழலாம். இதுபோன்ற இன்னும் பல திடீர் நிகழ்ச்சிகளும் நடைபெறுகின்றன. பைகோமைசீசின் ஸ்பொராஸ்தியோ காமபு நீளவதை எக்ஸ்கதினின் 0.0005 ஈண்டஜன் போன்ற குறைந்த அளவு தடைசெய்ய முடியும் என பாஸ்பாக் கண்டுபிடித்திருக்கிறார். 1.0 ராண்ட்ஜன் அளவால் அதிக விளைவு ஏற்படும் கதிர்வீச்சை நிறுத்திவிட்டால், நீள்வதும தடைசெய்யப்படுவதும நின்றதுவிகின்றன. மற்றொரு பக்கத்தில் மங்க் மொச்சைக்கொட்டையின் இளஞ் செடிகளின் வளர்ச்சியை எக்ஸ்கதிர்களின் குறைந்த அளவால் ஒன்று இரண்டு நாட்களுக்குத் தடைசெய்யமுடியும் என 1956-ல் கார்டன கண்டார். கதிர்வீச்சால் பாதிக்கப்பட்ட செடியிலுள்ள ஆக்ஸிஜன் என்ற வளர்ச்சிப் பொருள் குறைந்ததால் இந்த விளைவு ஏற்பட்டது. இதன் முன்பொருளாகிய டிரப்டோபானிலிருந்து

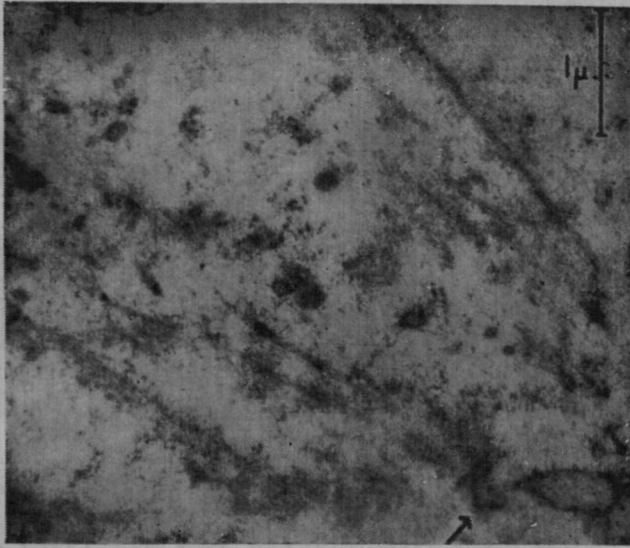
1 (a) ஓர் எலியின் கணையத்திலிருந்து எடுக்கப்பட்ட ஒரு செல்லின் தோற்றம் —எலக்ட்ரான் உருப்பெருக்கியுலம். இதில் செல் படலம், உட்கரு, மைடோ காண்ட்ரியா, சைடோபிளாசுத்தில் மடிப்புக்கொண்ட படலங்களின் சிக்கலான அமைப்பு, எண்டோபிளாஸ்மிக் வலை ஆகியவை தெரிகின்றன. (அளவு கோடு: $1\mu = 0.001$ மி.மீ.)

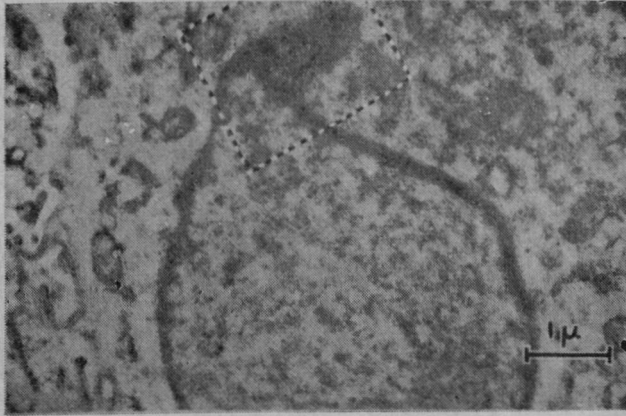
(b) மேலே சதுரமாகக் குறியிடப்பட்டுக் காட்டப்பட்ட பகுதியின் பெரிதான தோற்றம். எைடோபிளாசுத்தில் புரதம் உருவாக்கப் பொறுப்பான ரைபோ நூக்ளியோப் புரதத் துகள்கள் (ரைபோசோம்கள்), படலங்களின்மீது சிறிய கருமையான புள்ளிகளாகத் தெரிகின்றன. புரதம் சுரக்கும் ஓர் உறுப்புக் கணையம். ஆகவே, அதன் செல்களில் நன்கு உருவான எண்டோபிளாஸ்மிக் வலை இருக்கின்றது. (அளவு கோடு : 0.0005 மி.மீ.)

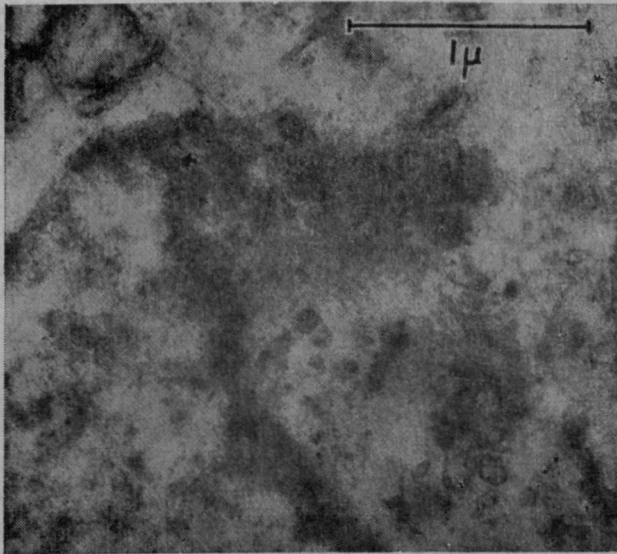
2 (a) மனிதக் கரு செல்லின் ஸைடோபிளாசுத்தின் ஒரு பகுதி. இவைதாம் மைடோகாண்ட்ரியா எனப்படுபவை. முப்பரிமாணத்தில், மைடோகாண்ட்ரியா, வெள்ளரிக்காய்போன்ற அமைப்புக் கொண்டவை. (அளவு கோடு : 0.0005 மி.மீ.)

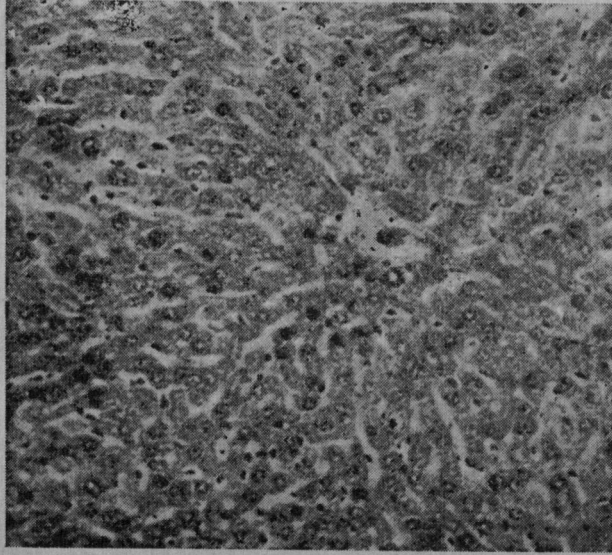
(b) பகுப்படையும் மனிதக் கரு செல்லின் பகுதி—எலக்ட்ரான் உருப் பெருக்கிமூலம். சென்ட்ரோசோமை ஊடுருவி இந்தப் பகுதி எடுக்கப்பட்டது (அம்புக்குறி காண்க). இதிலிருந்து ஸ்பின்டில் இழைநார்கள் அலை அலையாக வெளிவருவதைக் காணலாம். குரோமோசோம்களின் இரண்டு பகுதி களைப் பகுபடும் செல்லிலிருந்து வெளியே இழுக்கும் ஸ்பின்டில் இழைநார்கள், மெல்லிய சுவர்களையுடைய சிறு குழாய்களாகத் தெரிகின்றன. (அளவு கோடு : 0.001 மி.மீ.)

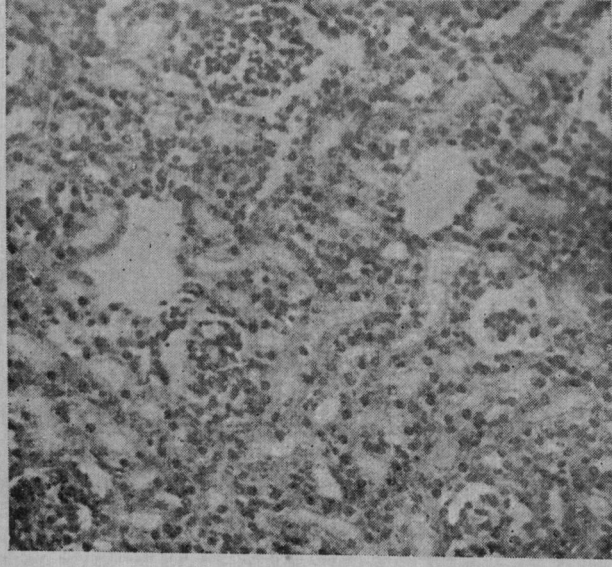
3 (a) எலக்ட்ரான் உருப்பெருக்கியின்மூலம் தெரியும் மனிதப் புற்றுநோய் செல்லின் ஒரு பகுதி. கோடிட்டுக் காட்டப்பட்ட பகுதிக்கு இணையாக, நூக்ளியப் படலம் கூறுபோடப்பட்டுக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. (அளவு கோடு : 0.001 மி.மீ.)

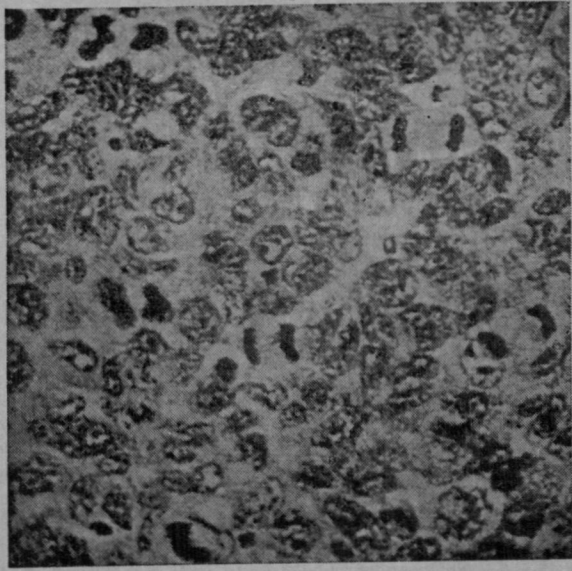
(b) உள்ளே கோடிட்டுக் காட்டப்பட்ட அதே படத்தின் பெரிதான தோற்றம். நூக்ளியஸ் துளைகள் நன்கு தெரிகின்றன. (அளவு கோடு : 0.001 மி.மீ.)

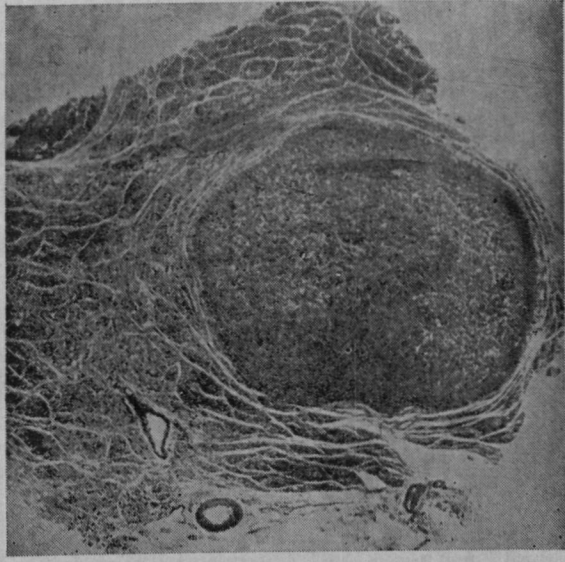
4 (a) ஆரோக்கியமான சுண்டெலிபிணுடைய கல்லீர்
பகுதியின் நுண்படம். ($\times 230$.)

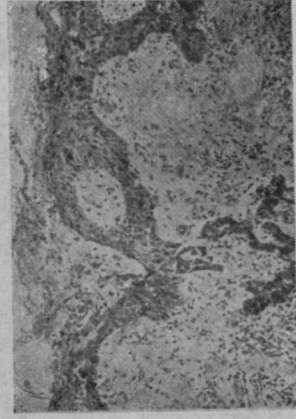
(b) ஆரோக்கியமான சிறுநீரகத்துப் பகுதியின்
நுண்படம். ($\times 210$.)

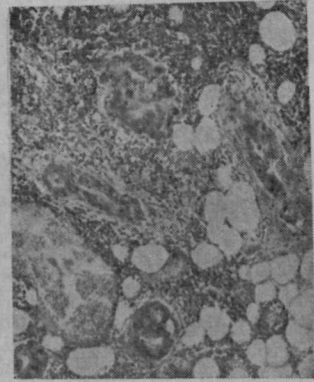
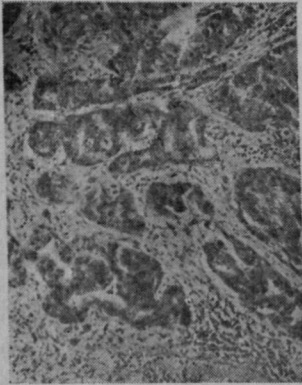
5 (a) சுண்டெலிப் புற்றுநோய்க் கட்டியின் ஒரு பகுதி. செல் பகுப்பின் பல நிலைகளைக் காணலாம். ($\times 450$.)

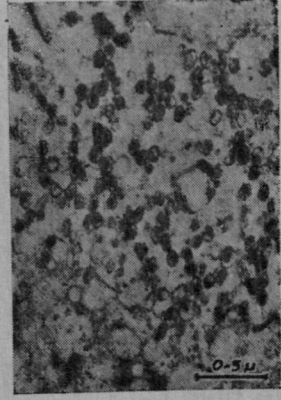
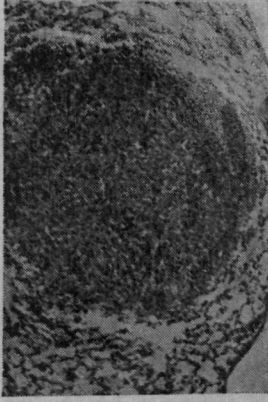
(b) தைராய்டு சுரப்பியின் சாதாரண அடினோமா. கோளவடிவில் சுற்றியிருக்கும் மற்றத் திசுக்களிலிருந்து நன்கு பிரிக்கப்பட்டு, அதிலிருந்து ஒரு நார் வெளியுறையால் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. (பிரியாடிக் ஆசிட்ஷிப் ட்ரை குரோம் $\times 4$.)

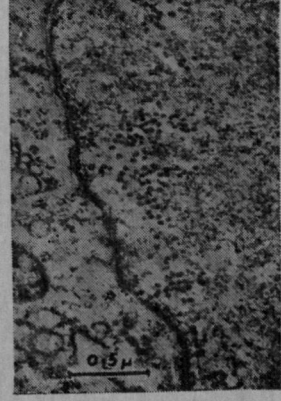
- 6 (a) முலைப்புற்றுநோய்க் கட்டி. ஒழுங்கற்ற வடிவத்தில் இருக்கிறது. சுற்றியிருக்கும் ஆரோக்கியமான திசுவை, ஒரு கட்டி செல்களின் தொகுதி ஊடுருவுகின்றது. வெளியுறை இல்லை. (ஹெமாடாக்ஸிலினும் இயோசினும் $\times 3$.) (b) முன்னர்க் காட்டிய அதே படம். வெளிப்புறத்திலுள்ள ஸ்குவாமஸ் எபிதீலியத்தைப் புற்றுநோய் செல்கள் ஊடுருவுகின்றன. (ஹெமாடாக்ஸிலினும் இயோசினும் $\times 75$.)

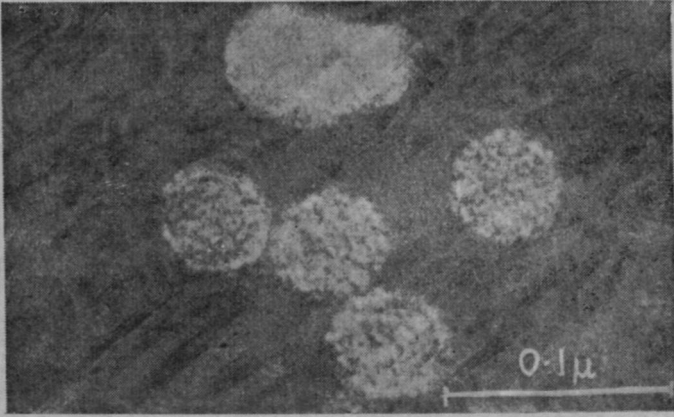
- (c) (a), (b)-ல் காட்டிய அதே படம்; முலைப்புற்றுநோயின் மிகப் பெரிய செல்களில் பல தொகுதிகள் இருக்கின்றன. இந்த செல்களின் அளவிலும் உட்கரு அமைப்பிலுமிருந்தும், ஆரோக்கியமான முலை எபிதீலியம் பெரிதும் மாறுபட்டிருக்கின்றது. (ஹெமாடாக்ஸிலினும் இயோசினும் $\times 70$.) (d) முலையின் புற்றுநோய். (a), (b), (c)-ல் காட்டப்பட்ட கோசிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட அக்குள் நிணநீர் முடிச்சு உள்நோக்கிச் செல்லும் நிணநீர் நாளங்களிலும் நிணநீர் திசுவிலும் புற்றுநோய் செல்களின் தொகுதிகள் இருக்கின்றன. (ஹெமாடாக்ஸிலினும் இயோசினும் $\times 70$.)

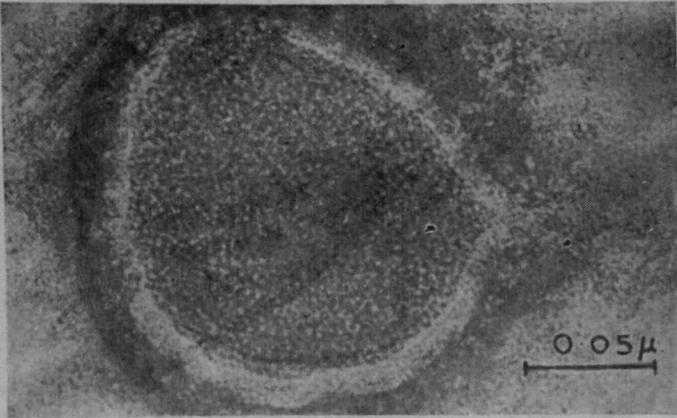
7 (a) நுரையீரலில் பரவிய, ஹேம்ஸ்டர் சார்க்கோமாவின் ஒரு மெடாஸ்டேசின் நுண்படம். ($\times 45$.) (b) பால்மூலம் பரவிய காரணியால் தூண்டப்பட்ட சுண்டெலியின் முலைப்புற்றுநோய்களுடன் இணைந்த செல்லுக்கு வெளியேயுள்ள வைரஸ் துகள்கள். (அளவு கோடு : 0.0005 மி.மீ.)

(c) மில்ஹில் பாலியோமா வைரஸால் பாதிக்கப்பட்ட சுண்டெலிக்கு செல்லின் ஒரு பகுதியின் நுண்படம். நுக்ளியஸில் (உட்கரு) பெரும் பகுதி ஒரேமாதிரியான வைரஸ் துகள்களால் நிரம்பி யிருக்கின்றன. உட்கருப் படலம் வலப்புறமாகச் செல்லுகிறது. இடது ஒரே முலையில் காணப்படும் ஓர் இருண்ட பகுதி நுக்ளியோலஸ் ஆகும். (d) (c)ஐப் போன்ற ஒரு நுண்படம். மில்ஹில் பாலியோமா வைரஸால் பாதிக்கப்பட்ட ஒரு சுண்டெலியின் உமிழ்நீர்ச் சுரப்பிப் புற்றுநோய்களிலிருந்து எடுக்கப்பட்டது. செல் நுக்ளியஸில் இருக்கும் துகள்கள், (c)-ல் காட்டப்பட்டவைகள் போன்று இருக்கின்றன. (அளவு கோடு : 0.0005 மி.மீ.)

- 8 (a) எதிர்மறை வேறுபாடு என்ற முறையால் தயாரிக்கப்பட்ட நான்கு தனித்தனியான வைரஸ் துகள்களின் தோற்றம். இந்த முறையின் சிறப்பு என்னவென்றால், துகள்களின் உள்ளமைப்பைத் தெளிவாகக் காட்ட முடியும். விட்டத்தில் உட்பகுதிகள், $6 \text{ m } \mu$ இருக்கும் வடிவ இயல் முறையில் ஒரே ஒழுங்கில் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. (அளவுகோடு : 0.0001 மி.மீ.)

- (b) மேற்கூறியதுபோன்றே தயாரிக்கப்பட்ட ரௌசின் கோழிக்குஞ்சு சர்க்கோமாவின் வைரஸ். புற்றுநோய் உண்டாக்கும் இந்த வைரஸ், மில்லிசில் பாலியோமா வைரஸிலிருந்து மாறுபட்டது. ஒழுங்கற்ற, தெளிவில்லா வெளியுறையுடன், நன்றாக வரையறுக்கப்பட்ட உள்ளுறை, மணல் வடிவம் கொண்ட மத்தியப் பகுதி கொண்டது. வைரஸின் ரைபோநூக்ளியிக் அமிலம் மத்தியில் இடம் பெற்றிருக்கிறது.

ஆக்சின் உருவாவது பெருமளவு குறைந்ததால் இந்த வளர்ச்சித் தடை ஏற்பட்டது என்பதும் தெரிந்தது. டிரப்டோபான் ஆகஸிஜனாக மாறும் இறுதிக் கட்டத்திற்குத் தேவையான நொதிகள் எகஸ்-கதிர்களால் ஒருவேளை அடக்கப்பட்டிருக்கலாம்.

குரோமோசோம்களின் டி.என்.ஏ.-யின் முனபொருள்களை உற்பத்தி செய்யக் காரணமான நூகளியஸிலுள்ள (உட்கரு) நொதி அமைப்புகள் கதிர்வீச்சுகளால் பெரிதும் பாதிக்கப்படுகின்றன என்பதற்குப் போதிய அததாட்சிகள் இருக்கின்றன. உட்கருப் புரதங்களை உண்டாக்குவதற்குத் தேவையான ஏ.டி.பி. (ATP)ஐ உண்டாக்கும் ஒரு நொதி அமைப்பு செல்லின் உட்கருவில் இருக்கிறது. டி.என்.ஏ. ஐயும் புரதத்தையும் உண்டாக்கும் இரு அமைப்புகளின் ஒரு சம விலையைக் கதிர்வீச்சுகள் பாதிக்கின்றன என்பதற்குப் பின்னர் சாட்சியம் கிடைத்தது. இதன்மூலம் உட்கரு சேதம் அடைகிறது.

கதிர்வீச்சுகளின் புற்றுநோய் உண்டாக்கும் தன்மையை, செல் உட்கருவின் மரபுவழிப் பொருள்களினமீது ஏற்படும் நேரடி விளைவுகள் என்ற கண்ணோட்டத்திலமாதிரி நாம் ஆராய்வது போதாது என்பது தெளிவு. உடல இயல் அமைப்பு என்ற முறையில் செல்லில் கதிர்வீச்சுகளால் ஏற்படும் ஆரம்ப விளைவுகளைப்பற்றிய போதுமான அறிவு நமக்குத் தேவை. இத்தகைய ஆராய்ச்சி இப்போதுதான் ஆரம்பமாகியிருக்கிறது.

வைரஸ்களும் புற்றுநோயும்

கோழிகுஞ்சில் யூகோசிஸ எனப்படும் வைரஸால் உண்டாக்கப்பட்ட முதல் புற்றுநோய் 1908-ல் எல்லாமனால் விவரிக்கப்பட்டது. இதைத் தொடர்ந்து 1911-ல் வடிகட்டக்கூடிய ருஸ் கோழிகுஞ்சின் சார்கோமா கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. இருபது ஆண்டுகள் கழிந்து, முயல்களில் கரணிகள், சருமக் கழலைகள் உண்டாகும் வைரஸ்களைப்பற்றிய முடிவுகள் முதன் முதலாக 1932, 1933-ல் ஷோப் என்பவரால் தெரிவிக்கப்பட்டன. சிலவகைச் சுண்டெலிகளில் உண்டாகும் முலைக்கட்டிகளுக்குக் காரணமாகப் பால்மூலம் பரப்பப்படும் ஒரு சாதனம் என, 1930 இறுதியில் மிட்னர் (1936) போன்ற பலர் அமெரிக்காவில் கண்டு பிடித்தனர் (புகைப்படம் 7b). தவணையில் உண்டாகும் சிறுநீரகப் புற்றுநோய், மறந்த தவளைகளுக்கு செல் இல்லாத வடிசாற்றால் பரப்பமுடியும் என லியூக் (1938) விவரித்தார்.

இந்தப் புற்றுநோய்கள் மிகவும் ரசமிக்கவை; மிகவும் தீவிரமான முறையில் ஆராயப்பட்டன. 1940-க்குள் சீர்கெட்ட திசுக்களில் வளரும் சக்தி கொண்ட உருப்பெருக்கியாலும் பார்க்கமுடியாத சில சாதனங்கள், பலவகையான மிருகங்களில் கட்டிகளை உருவாக்கமுடியும் எனப் பெரும்பான்மையான நோய்குறியியல் வல்லுநர்கள் ஒப்புக்கொண்டனர். மனிதனில் புற்றுநோய் உண்டாவதில் அந்த வைரஸ்களுக்கு எந்தவிதமான பங்கும் இருப்பதாக அத்தாட்சி எதுவும் இல்லை.

உயிர் இயல் சம்பந்தமான விநதைப் பொருள்களாகவே அவைகளைக் கருத வேண்டும். சில மிருகங்களில் புற்றுநோய்களைப்பற்றி இன்னும் நனகு தெரிந்து கொள்வதற்கு உபயோகமான கருவிகளாக இருக்கலாமே தவிர, மனிதனின் பிரச்சினைகளுக்கு அவற்றால் பலன் இல்லை.

சென்ற 10 வருடங்களாக நுணுக்கமுறையில் பல முன்னேற்றங்கள் ஏற்பட்டதால், வைரஸ்களால் ஏற்படுகின்றன எனத் தற்போது தெரியும் மிருகப் புற்றுநோய்களின் பட்டியல் வளர்ந்துகொண்டேபோகிறது. இதன்மூலம் மனித வியாதியைப் புதிய முறையில் அணுகுவதும் முன்னேற்றமடைந்துள்ளது. இந்த நுணுக்கமுறை முன்னேற்றங்களாவன : புதிய வைரஸ்களின் புற்றுநோய் உண்டாக்கும் தன்மையைப் பரிசோதிக்க பாதிப்பின்மை இயல்படி, இளமையான, முதிர்ந்த மிருகங்களை உபயோகித்தது, வைரஸ்களைப்பற்றிய பொதுவான ஆராய்ச்சிகளுக்குத் திசு வளர்ச்சிக் கலவை முறைகளின் பங்கு; எலக்ட்ரான் உருப் பெருக்கியில் ஏற்பட்ட முன்னேற்றங்கள். இதன்மூலம் பாதிக்கப்பட்ட செல்களின் மெல்லிய பகுதிகளில் வைரஸ் துகள்களைப் பாராக முடிவதோடல்லாமல், அவைகளை எண்ணவும் முடிந்தது. சமீபகாலத்தில் அவைகளில் சிலவற்றின் துளை அமைப்பைப் பெருமளவில் பெரிதாக்கிக் காண்பிக்கமுடிந்தது; மனிதனில் இளம்பிள்ளைவாதம், மிருகங்களில் கால்-வாய் வியாதி, தாவரங்களில் புகை யிலைப் பல்வண்ண வியாதிபோன்றவற்றின் புற்றுநோய் ஊகும் நுணுக்கமுறை களின்மூலம் இந்த வைரஸ்களை, இரசாயன முறைப்படி, எளிதாகக் முடிந்தது. இந்தத் தாவரங்களின் புரதப் பகுதிகளை அகற்றிவிட்டால், தங்களது நுகர்வியிக் அமிலங்களின் வினையால் மாததிரமே மறற் செல்களைப் பாதிக்கமுடியும்.

இதற்கைய புதிய நுணுக்கமுறைகள், வைரஸ்கள், ஆராய்ச்சி சம்பந்தமான கண்டுபிடிப்புகளில் எவ்வளவு உதவியாக இருக்கின்றன என்பதைப் பார்ப்போம்.

சுண்டெலிகளில் வைரஸ்கள் தோற்றுவித்த விபூகியியா

குறைந்த அளவில் தானாகவே தோன்றும் விபூகியியாவால் பாதிக்கப்படுகிற ஒருவகையான சுண்டெலியில் (C_3H) அந் நோயை 1951-ல் கிராஸ் விவரித்தார். பெருமளவில் தாஃடுகளே விம்பாடிக் விபூகியியா உண்டாகிற ஒருவகைச் சுண்டெலியின் (AkR) விபூகியியா திசுக்களிலிருந்து பெற்ற செல் அகற்றிய சாற்றைப் பிறந்த மறுநாளே மிருகங்களுக்கு (C_3H) ஊசிமூலம் செலுத்தினால் விபூகியியா உண்டாவதைக் கண்டார். இளமிருகத்தினுள் புற்றுநோயின் எல்லா செல்களையும் செலுத்திவிடக்கூடாது என்பதற்காக, திசுக்களை நன்றாக அரைத்து, வைரஸ்களை விடப் பெரிதாக இருக்கும் எல்லாத் துண்டுகளும் வடிக்கடிமூலம் அகற்றப் பட்டன. தாய்ப்பால்மூலம் கடத்தப்படும் சுண்டெலி மூலைப்புற்றுநோயின் பீட்னரின் சாசனத்தைப்போல், இந்த விபூகியா சாதனமும் இளமிருகங் களினுள் செலுத்தப்படவேண்டும். ஆகவே, நீண்ட மறைகாலத்திற்குப்பின் கட்டிகள் தோன்றுகின்றன.

கிராஸால் தயார்செய்யப்பட்ட லியூகிமியா சாறுகள் வயதான பால்குடிக்கும் சுண்டெலிகளுக்குள் செலுத்தப்பட்டதில் ஒழுங்கற்ற (ஒரேதன்மையிலாத) முடிவுகள் கிடைன. வயதுவந்த சுண்டெலிகளோ எதிர்ப்புசக்தி கொண்டிருந்தன. சுண்டெலியின் C57 என்ற பிரிவு (தனி மரபைச் சேர்ந்தது) உபயோகிக்கப்பட்டதால் லியூகிமியா மாதிரி உண்டாயிற்று. ஆனால், C_3H என்ற இனத்திற்குச் செலுத்தப்பட்டதில் லியூகிமியாக்கள், பாரோட்டி கட்டிகள், சாகோமர்க்கள் உட்பட மாறுபட்ட பலவகைக் கட்டிகள் உருவாயின. AkR லியூகிமியாக்களின் பல சாறுகள் சக்தியற்றனவாக இருந்ததாலும் இளஞ் சுண்டெலிகளை மிகவும் கட்டாயமாக உபயோகிக்கவேண்டியிருந்ததாலும், கிராஸின் ஆராய்ச்சியைத் திரும்பவும் செய்துகாட்டுவது சிரமமாக இருந்தது. சுண்டெலியின் C_3H இனத்தில் 0.5%-ல்தான் தானாகவே லியூகிமியா நிகழ்ந்தது என கிராஸ் கூறினாலும், மற்றும் பல பரிசோதனைச்சாலைகளில் 10% வரை இந்த நோய் உண்டானதை கிராஸின் விமாசகர்கள் சுட்டிக்காட்டினார்கள்.

புதிதாகப் பிறந்த சுண்டெலிகளில் மீண்டும் செலுத்தி, லியூகிமியா வைரசின் ஒரு சக்திவாய்ந்த இனத்தை கிராஸ் பின்னர் உருவாக்கினார் (கிராஸ் 1957) - மூலாதார வைரஸ் எடுத்துக்கொண்ட நேரத்தில் பாதி நேரத்திலேயே (2½—3½ மாதங்கள்) இந்த வைரஸ் லியூகிமியாவை உண்டாக்கியது. இது முப்படைந்த சுண்டெலிகளையும் பாதிக்கும் சக்திகொண்டிருந்தது. (ஒன்றுமுதல் பதினான்கு நாட்கள் வயதான) இந்த லியூகிமியா வைரஸ் இருப்பது நிலைநாட்டப்பட்டாலும், ஒப்பிட்டுப்பார்க்கும் முறைக்கு உபயோகப்படுத்தப்பட்ட சுண்டெலி இனத்தின் முக்கியத்துவத்தை நாடிப் புறக்கணிக்க முடியாது. இளம், வயதடைந்த C_3H சுண்டெலிகளுக்கு (0.5%-ல் தானாகவே லியூகிமியா நிகழும் இனம்) எகஸ்-கதிர் வீச்சு செலுத்தப்பட்டால், இந்த விகிதம் 50% ஆக உயர்ந்தது என கிராஸ் (1958) பின்னர் கண்டார். மேலும், இந்தக் கட்டிகளின் செல் இலலாத சாறுகளை இதே இனத்தைச் சேர்ந்த புதிதாகப் பிறந்த சுண்டெலிகளுக்கு ஊசிமுலம் செலுத்தியதில், லியூகிமியாவும் பாரோட்டி கட்டிகளும் உண்டாயின. ஆரோக்கியமான C_3H சுண்டெலிகளின் உறுப்புகளின் செல் இலலாத சாறுகள் கூடப் புறநோய் உண்டாக்கும் சக்திகொண்டவை என கிராஸ் கண்டார். பலதரப்பட்ட சுண்டெலிகள் மறைந்துகிடக்கும் வைரஸ்களை எடுத்துச் செல்கின்றன. பின்னர், போதிய 'தூண்டல்களுக்குப் பிறகு' அவைகள் உண்டாகும் கட்டிகளிலிருந்து அவைகளை மீண்டும் பெறலாம் என்பது தெளிவு.

'எஹர்லிச் கார்சினோமா' எனப்படும் லியூகிமியா அற்ற கட்டிகளிலிருந்து சுண்டெலிகளில் லியூகிமியா உண்டாக்கும் இரண்டாவது வகை வைரஸ்களைக் கண்டிருக்கின்றனர். எஹர்லிச் கட்டி செல்களின் செல் இலலாத சாறறை இளம் பிராயத்தில் செலுத்தியதில், 14 மாதம் வயதுடைய சுவீஸ் சுண்டெலியின் மண்ணிலிலிருந்து பிரேண்ட் (1957) என்பவரால் இந்த வைரஸ் தனிமைப்படுத்தப்பட்டது. மிகவும் குறைந்த 'மறைகாலமான' இரண்டு வாரங்களுக்குள் இந்த வைரஸ் வயதுவந்த சுவீஸ் சுண்டெலிகளில் லியூகிமியாவை உருவாக்குகிறது.

ஜெர்மனியில் கிராபியும் அவரது சகாக்களும் (கிராபி 1957) ஆராய்ச்சி செயத சுண்டெலி வியூகியியா வைரஸ், பலதரப்பட்ட சுண்டெலி கார்சினோமங்களிலிருந்தும் சாகோமாமாக்களிலிருந்தும் பெறப்படும். கிராபி வைரஸுக்கும் புதிதாகப் பிறந்த சோதனை மிருகங்கள் தேவையாக இருந்தன. மேலும், நோய் உண்டாக ஏற்பட்ட 'மறைகாலம்' 4 முதல் 10 மாதங்களாக இருந்தன. கிராஸ் வைரஸும் பிரண்ட வைரஸும் சிறப்பாகச் சுண்டெலிகளாலேயே நோய் ஊக்குவனவாக இருந்தாலும், புதிதாகப் பிறந்த எலிகளுக்கு, 'கிராபியின் வைரஸ்' மூளைமூலமாகச் செலுத்தப்பட்டதில், மார்புக்கூட்டின் உட்புறம் கட்டிகள் உண்டாயின.

(இளம் எலிகளுக்கு கிராஸ் வைரஸ் செலுத்தப்பட்டால் வியூகியியா உண்டாகிறது என கிராஸ் 1961-ல் கண்டார்.)

சுண்டெலிகள், வியூகியியா உண்டாகும் வைரஸ்களை எடுத்துச் செல்வதோடல்லாமல் அதனால் பாதிக்கவும் படுகின்றன என இந்த முடிவுகள் நிரூபிக்கின்றன. வியூகியியா கொண்ட மனித நிணநீர் முடிச்சுகள், மூளை இவைகளின் சாறுகள் சுண்டெலிகளுக்கு வியூகியியா உண்டாகக் கலாம் என்று கண்டவர்களின் ஆராய்ச்சியைப்பற்றிப் பரிசீலிக்கும்போது இந்த உண்மையை நினைவில் கொள்ள வேண்டும்.

பாலியோமா வைரஸ்

பாலியோமா வைரஸ் இருப்பது திசு வளர்ச்சிக் கலவை முறைகளால் நன்கு தெரிந்தது. புற்றுநோய்-வைரஸ் பிரச்சினைக்கு இந்த முறை அளித்த பேருதவிக்கு இது ஒரு நல்ல உதாரணம் ஆகும். திசு வளாச்சிக் கலவை முறை என்பது அதன் பெயருக்கேற்றாற்போல் ஓர் உயிரினத்தின் செல்கள், அதன் உடலிலிருந்து வெளியே வளர்ந்து உயிருடன் இருக்கும் சூழ்நிலையில் வைக்கப்படுவதாகும். அவற்றை முழுவதையும் போஷாக்குகொண்ட ஒரு திரவத்தைக் கண்டுபிடிப்பது மிகவும் அவசியமாகும். சோதனைச்சாலையில் அதற்கென உணவளிக்க இரத்தம் கொடுப்பது, இரத்த உஷ்ணமான 37° செல் வளாச்சிக் குழாய்களை வைத்திருப்பது, பாக்டீரியாக்கள், பூஞ்சைக் காளான்கள் அவைகளால் தாக்கப்படாமல் பாதுகாப்பது மிகவும் அவசியம். இதற்கைய சூழ்நிலைகளில் பலதரப்பட்ட மிருக செலலின் வகைகள், குறிப்பாகக் கருமுதிரா செல்களும் புற்றுநோய் செல்களும் காலவரையின்றி உயிருடன் வைக்க முடியும். அந்த போஷாக்குத் திரவத்தில் இடப்பட்ட மருந்துகள், வைரஸ்கள் இவைகளின் பிரதிவினைகளை நன்கு ஆராயமுடியும்.

திசு வளர்ச்சிக் கலவை முறையுடன் தொடர்பு கொண்ட பிரசித்தமான காரல் என்பவர், இந்த முறையின்மூலம் கருமுதிராக் கோழிகுஞ்சின் இருதய செல்களை

கீண்ட நாட்களுக்கு வைத்திருந்தார். இத்தகைய வளர்ச்சிக் கலவைகள் நாற்பது- (40) வருடங்களுக்கு மேலாகக் காப்பாற்றப்பட்டன.

எவைகளிலிருந்து வெளிவந்தனவோ அந்தக் கோழிக்குஞ்சுகளின் வாழ் நாளைக்காட்டிலும் அதிக நாட்கள் வாழ்ந்தன. செல்கள் இருதயத் தசை செல்கள் சுருங்குவதைக் காண்பித்தன. அவை செழித்து வளர்ந்தன. அடிக்கடி இடைவேளைகளில் வளர்ச்சிக் கலவையை உபயோகிக்கப் பிரிக்கவேண்டியிருந்தது. ஹூ—லா என்று சொல்லப்படும் ஓர் அமெரிக்கப் பெணமணியின் புற்றுநோய்க் கட்டியிலிருந்து கிடைத்த மனித செல்கள்தாம், காரெலின் கோழிக்குஞ்சு இருதயத்திற்குச் சமமானதாகும். ஹூலா செல் வளர்ச்சிக் கலவை இல்லாத ஒரு வைரஸ் பரிசோதனைச்சாலையே உலகில் இல்லை எனலாம்.

சுண்டெலி லியூகிமியாக்களின் செல் இல்லாத சாறுகளை, ஒரு நாள் வயதுடைய C_3H சுண்டெலிக்குள் செலுத்தினால் பரோட்டி சுரப்பியின் கட்டிகள் உண்டாகின்றன என்பதை ஏற்கெனவே கிராஸ் விவரித்துள்ளார். இத்தகைய பரோட்டி சுரப்பிக் கட்டிகளின் துண்டுகளை வளர்ச்சிக் கலவைகளுக்குள் (குரங்கின் சிறுநீரக செல்களையும், கருமுதிராக் கோழிக்குஞ்சுகளின் முட்டைகளின் படலங்களையும் கொண்டவை) 1957-ல் ஸ்டுவார்டும் அவரது சகாக்களும் செலுத்தினார்கள். இத்தகைய வளர்ச்சிக் கலவைகளை அன்று பிறந்த சுண்டெலிகளுக்குள் ஊசிமூலம் செலுத்தினார். புற்றுநோய்க் கட்டிகள் உண்டான எல்லாச் சுண்டெலிகளிலும் பரோட்டி சுரப்பி சர்க்கோமாக்கள் மாதிரி அல்லாமல், தைமஸ், அட்ரினல் சுரப்பி, முலைப்போன்றவைகளின் முதலநிலை கட்டிகளும் உண்டாகின. C_3H சுண்டெலியில் இடம்பெயர்ந்து அமைக்கப்பட்ட லியூகிமியாவின் வளர்ச்சிக் கலவையில் இடப்பட்ட செல் இல்லாச் சாறுகளும் இதே பலனைத் தந்தன. சுண்டெலிகளில் லியூகிமியாக்கள் காணப்படவில்லை. இதைத் தொடர்ந்து, குரங்கு சிறுநீரக வளர்ச்சிக் கலவைகள் அகற்றப்பட்டு, சுண்டெலிக் கருக்களிலிருந்து செல்கள் இடப்பட்டன (ஸ்டுவார்ட் முதலியோர் 1958). இதைத் தொடர்ந்து, சுண்டெலிகளுக்கு செல்களுடன் வளர்ந்த சுண்டெலிக் கட்டிச் சாறுகளிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட வளர்ச்சிக் கலவைத் திரவங்களை அன்று பிறந்த ஹாம்ஸ்டருக்குள் செலுத்தினால் பல கட்டிகள் உருவாவதை எட்டியும், அவரது சகாக்களும் (1958) கண்டனர். புதிதாகப் பிறந்த எலிகளுக்குள் இதே வைரஸைச் செலுத்தியதிலும் கட்டிகள் உண்டாயின (எட்டி முதலியோர் 1958). முயல்களில் முதலில் உண்டான வைரஸ் கொண்ட கழலைகள் பின்னர் கரைந்தன; இரத்த வடிவத்தில் வைரஸ்களுக்கான எதிர்ப்பொருள்கள் தோன்றின (எட்டி முதலியோர் 1959).

இனச்சிறப்புத் தன்மை அற்றும், பல முதலநிலைக் கட்டிகளை உருவாக்கும் தன்மை பெற்றும் இருப்பதால், இந்த வைரஸை 'எஸ். எஃ. (S. E.) பாலியோமா' என அழைத்தனர். மனிதப் புற்றுநோய்க்கு வைரஸும் ஒரு காரணம் என்று கொள்கைக்கு ஏற்பட்ட ஓர் இடைஞ்சலை இது தகர்த்தது. எத்தனை கட்டிகள்

உள்ளனவோ அதற்குக் காரணமான அத்தனை வகை மாறுபட்ட வைரஸ்கள் இருக்கவேண்டும் என்று அவசியமில்லை.

மக்குலோக் போளறவாகளால் (1959) வேறுவகையான தோற்றம்கொண்ட ஒரு பாலியோமா வைரஸும் விவரிக்கப்பட்டது. தானாகவே நிகழும் சுண்டெலி முலைக்கட்டியின் பிழிநீர் உடன்கலந்த, சுண்டெலிக் கருசெல்கள் கொண்ட திசு வளர்ச்சிக் கலவையிலிருந்தும் இது கிடைத்தது. எஸ். ஈ. பாலியோமாவைப் போன்று, இந்த வைரஸ், சுண்டெலிக் கரு வளர்ச்சிக் கலவைகளில் செல் அறிவை உண்டாக்கின. புதிதாகப் பிறந்த சுண்டெலிகளிலோ, ஹாம்ஸ்டர்களிலோ, இந்த வைரஸ் உட்செலுத்தப்பட்டதில் பல கட்டிகள் உண்டாயின.

நமக்குத் தெரிந்த பலதரப்பட்ட மனித, மிருக வைரஸ்களுடன் இதற்கு எந்தத் தொடர்பும் இல்லை என எஸ். ஈ. பாலியோமா வைரஸ்கள்மீது செய்யப் பட்ட பரிசோதனைகளமூலம் தெரியவந்தது (ரோவ முதலியோர் 1958). ஆரோக்கியமான அலலது கட்டிகள்கொண்ட ஆண்கள், பெண்கள் பலரின் இரத்தத்தில் பாலியோமா வைரஸ் உளளிருப்பதற்கான ஓர் அறிகுறியும் இல்லை அனால், சீமைப் பெருசாஸியின் சிவப்பு அணுக்களை ஒட்டிக்கொள்ளச் செய்யும், வைரஸின் சகதியை மட்டுப்படுத்தும் எதிர்ப் பொருள்கள் அமெரிக்காவின் பல பரிசோதனைக் காலனிகளில் சுண்டெலிகளில் நிறைய காணப்பட்டன.

மில்லிவினிலுள்ள இம்ப்ரியல் புற்றுநோய் ஆராய்ச்சிக் குழுவின் என சகாக் களான டாக்டர்கள் நெக்ரோனி, செஸ்டர்மான், டவாமேஸ்கின் ஆகியோர் லியூகிமியா கொண்ட ஏ. கே. (A K) சுண்டெலித் திசுக்களிலிருந்து (1959) ஒரு பாலியோமா வைரஸைத் தனிமைப்படுத்தினர். ஸ்டுவர்ட், அவரது சகாக்களாலும் செய்யப்பட்ட வளர்ச்சிக் கலவை முறைப்படியும் வைரஸ் தனிமைப் படுத்தப்பட்டது. நோயவாய்ப்பட்ட சுண்டெலிக் கருசெல்லின் நூக்ளியஸிற்குள் முதன்முதலில் வைரஸ் தெரிகிறது. இதற்குள் வைரஸின் செல் அழிவுப் பணிக் கு செல் இரையாகிறது. நூக்ளியஸினுள் 30—40 μ அளவில் ஆயிரக்கணக்கான துகள்கள் காணப்படுகின்றன (புகைப்படம் 7c). நூக்ளியல் படலம் சிதைந்து இருக்கிறது; துகள்கள் சைடோபிளாசுத்திற்குள் வெளியிடப்படுகின்றன. சைடோபிளாசுத் துகள்களில் சில, ஒரு வெளிப்படலத்தை புதிதாகக் கொண்டு 60 μ அளவு மொத்த விட்டத்துடன் இருக்கின்றன.

எம்.ஹெச். பாலியோமா வைரஸ்கொண்ட வளர்ச்சிக் கலவை ஊடுபொருளைப் புதிதாகப் பிறந்த சுண்டெலிகள், எலிகள், ஹேமஸ்டர்கள் போன்றவைகளில் உட்செலுத்தினால், மற்ற பாலியோமா வைரஸ்கள் உண்டாக்கும் அதே கட்டித் தொகுதிகள் உண்டாகின்றன. ஹேமஸ்டர் கட்டிகளில் சிலவற்றை வரிசையாக மற்ற ஹேமஸ்டர்களுக்கு நெக்ரோனி போன்றவர்களால் மாற்றியமைக்க முடிந்தது. வளர்ச்சிக் கலவையிலுள்ள சுண்டெலிக் கருசெல்கள் இரண்டு வாரங்களில் 10^7 என்ற விகிதத்தில் வைரஸ்களின் எண்ணிக்கையை அதிகப்

படுத்தமுடியும் என்றாலும், ஹேம்ஸ்டர் சிறுநீரகக் கட்டிகளின் வளரவைக்கப் பட்ட செல்கள், அதே காலத்தில் மிகக்குறைந்த அளவே வைரஸ்களை உண்டாக்க முடியும் என்பது தெளிவு. கட்டி செல்களில் பல, நோய் உண்டாக்கும் வைரஸ் எதையும் கொண்டனவாகத் தெரியவில்லை.

ஒரு கட்டியின் கொடுரத்தன்மைக்கும், அது கொண்டிருக்கும் வைரஸ்களின் உளளடக்கத்திற்கும் யாதொரு தொடர்பும் இல்லை என்பது தெளிவு. பெரும் பாலான வைரஸ்களை உண்டாக்கும் நோய்வாய்ப்பட்ட சுண்டெலிக் கருவளர்ச்சிக் கலவையின் செல்கள் அழிக்கப்படலாம். வைரஸ் விருத்திக்கும் செல் வகுப் பிறகும் இடையே போதிய தொடர்பு இருந்தால், அந்த செல்களையே கட்டிகளில் கொடுமானவை என்கிறோம்.

எம். ஹெச். பாலியோமா வைரஸால் C_3H சுண்டெலியில் உண்டாக்கப் பட்ட பரோட்டி சுரப்பியின் கட்டி, எலக்ட்ரான் உருப்பெருக்கிமூலம் பரிசோதிக் கப்பட்டது (டவாமேஷ்கின், நெக்ரோனி 1959). கட்டி செல் நூக்ளியஸிற்குள் அளவிலும், புற அமைப்பிலும், வைரஸ்களினால் பாதிக்கப்பட்ட சுண்டெலிக் கு செல் வளர்ச்சிக் கலவையில் காணப்படும் நூக்ளியஸிடைத் துகள்களின் பங்கீட்டிலும் ஒருமைப்பாடுடைய பல துகள்கள் காணப்படுகின்றன (புகைப் படம் 7d). செல் வளர்ச்சிக் கலவையினில் முன்னர் விவரிக்கப்பட்ட பெரியவான சைடோபிளாசத் துகள்கள் இதுவரை காணப்படவில்லை.

வைரஸ் எளிதில் ஒருமுகப்படுத்த முடிவதாலும், எலக்ட்ரான் உருப் பெருக்கியில் எதிர்மறைச சாயமேற்றும் முறைகளை உபயோகிப்பதாலும் (இந்த முறை கேம்பிரிட்ஜில் ஹார்ண, அவரது சகாக்களால் உருவாக்கப்பட்டது), வைரஸின் துணை அமைப்பைத் தெரிந்துகொள்வது எளிதாயிற்று. பாலியோமா வைரஸிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட எதிர்மறையில் சாயமேற்றப்பட்ட துகள்களின் ஒரு தொகுதி 576,000 மடங்கு பெரிதாகப் புகைப்படம் 8a-ல் காண்பிக்கப் பட்டிருக்கிறது. புரத்ததின் உப அலகு ஒன்றும் 60 Å விட்டம் கொண்டிருக் கிறது. மத்தியில் எங்கோ நூக்ளியிக் அமிலம் அமைந்திருக்கிறது. மககுலோக வைரஸிற்காகவும் இத்தகைய படங்கள் கிளாஸ்கோவில் ஸ்டோக்ராலும் அவரது சகாக்களாலும் எடுக்கப்பட்டன.

ருளின் கோழிகளுக்குள் வைரஸ், இதிலிருந்து மாறுபட்ட நுண் அமைப்புக் கொண்டிருக்கிறது (புகைப்படம் 8b).

டி ஆக்ஸிரைபோ நூக்ளியிக் அமிலத்தின் தன்மைகளைக்கொண்ட (டி.என்.ஏ.) ஜீன்களுக்கும் வைரஸ்களுக்கும் இடையே உள்ள தொடர்பைப்பற்றி நன்றாகத் தெரிந்துகொள்ள இந்த மேற்கூறிய நான்காவது தொழில்நுணுக்க முன்னேற்றம் —பாதிக்கும் தன்மைகொண்ட வைரஸ் நூக்ளியிக் அமிலம்—பெரிதும் உதவீ யுயிரிசுற்றது. ஒரு கட்டி செல்லின் நூக்ளியஸ் துண்டங்கள்—எல்லா செல்களின்

நாக்ளியஸில் இருப்பதைப் போன்றே டி.என்.ஏ. கொண்டுள்ள ஒரு கட்டி செல்லின் நாக்ளியஸ் துண்டங்கள் ஓர் ஆரோக்கியமான செல்லிற்குள் புகுந்து அதை ஒரு புற்றுநோய்க் கட்டி செல்லாக மாற்றமுடியுமா? ஆரோக்கியமான சுண்டெலித் திசுக்களிலிருந்தும் வியூகியாகொண்ட சுண்டெலித் திசுக்களிலிருந்தும் வியூகியாக உண்டாகும் நாக்ளியசு அமிலம் தயார்செய்யப்படமுடியும் எனச் சென்ற சில ஆண்டுகளாக வெளிவந்த ஆராய்ச்சிகள் தெரிவிக்கின்றன (ஹேய்ஸ், சிமமன்ஸ், பெசு, 1957; லடாராஜெட் முதலியோர், 1958). மனித வியூகியாக நிணநீர் முடிசுக்களிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட ஒரு ரைபோ நாக்ளியசு அமிலத்தின் பகுதி (ஆ.என்.ஏ.) ஹேரல் முதலியோர்களால் அன்று பிறந்த சுண்டெலியின்மீது பரிசோதிக்கப்பட்டது (1958) இந்தப் பரிசோதனைகளில் வியூகியாகுகள் உண்டாகவில்லை. ஆனால், 15 நாட்களில் 4 சுண்டெலிகளில் 3-ல், பெரியவான மெடாசுடேசு கட்டிகள் தோன்றின.

புற்றுநோய்க் கட்டி வைரஸ், புற்றுநோய்க் கட்டி திசுவிலிருந்து மாறுபட்ட, பாதிக்கும் நாக்ளியசு அமிலத்தை ஈந்த முதல் வைரஸ் பாலியோமா வைரஸாகும். எஸ். ஈ. பாலியோமா வைரஸிலிருந்து டிமேயோர்கர் முதலியோர் (1959) டி. என். ஏ.-ஐ தனிமைப்படுத்தினர். சுண்டெலிக் கரு வளர்ச்சிக் கலவைகளின்மீது நாக்ளியசு அமிலம், செல அழிக்கும் பணியைச் செய்கிறது. இதனால் புதிதாகப் பிறந்த ஹேமஸ்டாகனைத் தாக்கும் வைரஸ் ஒன்று வெளியாகிறது. கட்டித் திசுக்களிலிருந்து எடுக்கப்படுவதன்மூலம் புற்றுநோய் உண்டாகும் நாக்ளியசு அமிலங்கள் உற்பத்தி செய்யப்பட்டால், உயிரியலிலும் புற்றுநோய்க் கட்டி நோய்க் குறியியலிலும் ஒரு பெரிய புரட்சி ஏற்பட்டதாகவே கருத வேண்டும்.

மனிதப் புற்றுநோய்க் கட்டி வைரஸ்கள்

மனிதப் புற்றுநோய்க் கட்டிகளில் வைரஸ்களைக் கண்டுபிடிக்க ஒரு தீவிரமான முயற்சி செய்யப்படவேண்டும் என்பதில் சிறிதும் சந்தேகமில்லை. இந்தப் பகுதியில் கூறப்பட்ட 4 தொழில்நுணுக்க முன்னேற்றங்கள் இந்த முயற்சியில் உதவி புரியும். எனினும், இதில் பல சிரமங்கள் இருக்கின்றன. மிருகக் கட்டி வைரஸ்களை ஒப்பிட்டுப்பார்க்கப் புதிதாகப் பிறந்த மிருகங்களை உபயோகித்தாலும், மனிதக் கட்டி வைரஸ்களைக் கண்டுபிடிப்பதில் இளஞ் சிசுக்களை உபயோகிக்க யாரும் ஆலோசனை தெரிவிக்கவில்லை. இன்புளூயென்ஸா, இளம்பிளீனாவாதம் போன்ற வைரஸ்களை மனிதனற்ற ஓம்புயிர்களில் வளர வசதி செய்வது சாததியமாகும். மிருக ஓம்புயிரில் ஏற்கெனவே இருக்கும் வைரஸ்களிலிருந்து மனிதன் மூலம் வந்த வைரஸ்களை பிரித்தறிவதில் மிகுந்த அக்கறை காட்டப்படவேண்டும். இரத்தப் பரிசோதனைமூலம் ஒரு திருபதிகரமான சிறப்பு வேறுபாடு கிடைக்கும் வரை, சுண்டெலிகளின் செல் வளர்ச்சிக் கலவைகளுடன் மனிதக் கட்டிப் பிழிநீர்களை 'அடைகாததும்' அதே மிருகங்களுக்கு வளர்ச்சிக் கலவைத் திரவங்களை ஊசிமூலம் செலுத்தியும் காண்பிக்கப்பட்ட மனிதக் கட்டி வைரஸ்களைப்பற்றியும்

எல்லா அறிக்கைகளையும் தாற்காலிகமாக நிறுத்திவைக்கவேண்டுவது நல்லது. பிறிதீர், எந்த மனிதக்கட்டியிலிருந்து எடுக்கப்பட்டாலும் அதனால் சுண்டெலிகளுக்கு வியூகியியா உண்டாகிறது. மனிதக் கட்டிகளின் மெல்லிய பகுதிகளை எலக்ட்ரான் உருப்பெருக்கிறுலம் பார்த்ததில் சிறப்புக் குணமவாய்ந்த வைரஸ்துகள்கள் தெரிகின்றன என்ற கூற்றெல்லாம் ஒருபுறமாக ஒதுக்கிவைக்கப்பட வேண்டும். மனிதக்கட்டி வைரஸின் சிறப்புக் குணங்கள் இதுவரை வரையறுக்கப்படவில்லையாதலால், அந்தச் சிறிய கறுப்புப் புள்ளிகள் எதைக் குறிக்கின்றன எனத் தெரிவது கடினமே. தற்போது திசுவளர்ச்சிக் கலவைமுறை நுணுக்கங்கள் பெருமளவில் உபயோகிக்கப்படுவதால் மனிதக்கட்டி வைரஸ்கள் என்று சொல்லப்படும் இவை செல்களுக்குத் தீங்கு விளைவிக்கும் சாதனத்தின் மாற்றங்களை விளைவிக்கும் என நாம் எதிர்பார்க்கலாம். மனிதனிலோ, மிருகங்களிலோ உண்டாகும் எலலாக் கட்டிகளும் வைரஸ்களால்தான் நிகழ்கின்றன என்ற நம்பிக்கைக்கு இடமில்லை. எனினும், மனிதனும் ஒரு மிருகமே. மற்ற இனங்களுக்கு எது பொருந்துகிறதோ அது மனிதனுக்கும் பொருந்தக்கூடும். வைரஸ் காரணமாக மனிதனில் தோன்றும் பல கட்டிகள் சீக்கிரம் கண்டுபிடிக்கப்பட வேண்டும்.

வைரஸ்களும் புற்றுநோய் சிகிச்சையும்

சில மனிதப் புற்றுநோய்கள் வைரஸ்களால் ஏற்படலாம் என்ற கண்டுபிடிப்பு சிகிச்சை முறைகளை எளிதாக்கக்கூடும் எனச் சிலர் கேட்கலாம். அதற்கு உடனடி பதில், 'இல்லை' என்பதே. எம். ஹெச். பாலியோமா வைரஸ்களால் உண்டாகக்கப்பட்ட கட்டிகளில் சில வைரஸ்களைச் சார்ந்து இருப்பதில்லை என்ற ஐயம் ஏற்கெனவே எழுந்துள்ளது. அதாவது, அவைகளின் தொடர்ந்த வளர்ச்சிக்கும், மெடாஸ்டேசுகளுக்கும், நோய் உண்டாகும் வைரஸ்துகள்கள் இருப்பது அவசியமில்லை எனவும் தெரிகிறது. இது உண்மையானால், வைரஸ்களுக்கெனத் தனியான மருந்துகள் இருந்தபோதிலும், வைரஸ்களைக் கொல்ல எடுக்கப்படும் முயற்சிகள், புற்றுநோய்க் கட்டியின் வளர்ச்சியைப் பாதிக்கப் போவதில்லை. அதுபோலவே புற்றுநோய்ச் செல்கள் தாமாகவே நோய் உண்டாக்கும் வைரஸின் ஆன்டிஜெனிக் குணத்தில் பங்குகொண்டால் ஒழிய, வைரஸ் எதிர்ப்பு வாகுவின்கள் போதிய பலன் அளிக்கா. (ஆன்டிஜெனிக் குணம் எனபது வைரஸிற்கு எதிர்ப்பொருள் உண்டாக்கும் தன்மை. மொ-ரா.) புற்றுநோய் உண்டாகும் இரசாயன சாதனங்களும், கதிரொளி வீச்சும், செல்லின்மீது விளைபுரிந்து, அதை ஏதோ ஒரு வகையில் சேதப்படுத்துவதாகத் தோன்றினாலும், வைரஸ் பாதிக்கப்பட்ட செல்லிற்குள் அதிகப்படியான 'தகவல்களை' எடுத்துச் செல்கிறது எனபது புற்றுநோய் ஆராய்ச்சியில் வைரஸ்களினால் துண்டப்பட்ட பிராணிகட்களின் முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்துகிறது. சில சமயங்களில் பரிசோதனைச்சாலையில் எம். ஹெச். பாலியோமா வைரஸைப்போல, மேலும் அதிக வைரஸ்களை உண்டாக்குவதற்கான 'ஆணை'யாகவே இந்நதத் தகவல் பிரதானமாக

இருக்கக்கூடும். பாதிக்கப்பட்ட செல்களின் எல்லாச் செயல்களும் இந்தக் குறிகளோடே நோக்கியே செல்கின்றன. எனினும், எப்படி இரசாயனப் புற்றுநோய்க் காரணிகளும், கதிர்வீச்சும் செல்லுக்குப் போதிய சேதம் விளைத்துப் புற்றுநோய் உண்டாகுகிறதோ, அங்ஙனமே சில சமயங்களில் வைரஸ்—செலு உறவு செலு அழிவிற்கு அன்றிப் புற்றுநோய் உண்டாகவும் அடிகோலுகிறது. இந்த வேறுபாடுகொண்ட வைரஸ்—செலு உறவைப்பற்றி மிகுந்ததில் மாதிரியான அல்லாமல் திசுவளாசகிக் கலவையிலும் தெரிந்துகொள்ளலாம். இது எங்ஙனம் சாதிக்கப்படுகிறது என்பதுதான் பல நாடுகளில் தற்போதைய ஆராய்ச்சியின் அடிப்படை.

புற்றுநோயின் மற்றக் காரணங்கள்

உடற்கூறு சார்ந்த திடீர் மாற்றம்—சொமாடிக் திடீர் மாற்றம் (Somatic mutation)

ஓர் ஆரோக்கியமான சொமாடிக் செல்லின் உள்நிகழும் திடீர் மாற்றம்தான் ஒரு புற்றுநோய் செல் உருவாவதன் முதல் நிகழ்ச்சி என்றும், பாதிக்கப்பட்ட ஜீனோ, ஜீன்களோ, நேரடியாதவோ, மறைமுகமாகவோ செலப்பகுப்பை ஆரம்பித்துத் தொடர்ந்து நடத்திக்கொண்டிருக்கப் பொறுப்பானவை என்றும் இந்த அனுமானம் கூறுகிறது. ஆரோக்கியமான ஒன்று, கொடுமான ஒன்றாக மாறுவது, உடல் செல்லினுள் நிகழும் ஒரு கடத்தப்படாதகக மாற்றம் என்பதால் புற்றுநோய் இந்தத் திடீர் மாற்றத்தின் விளைவோடும். 1927-ல் முல்லா, எக்ஸ்கதிர்களைக்கொண்டு ஜீனில் ஏற்படும் முதல் செயற்கை முறை மாற்றத்தை திடீர்மாற்றம் நிகழ்ந்த செல்லிலிருந்து ஒருவழித்தோன்றவில் தெரியும் திடீர் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தினர். 1946-ல் ஆர்ப்ககாலும், ராபசனாலும், சில இரசாயனப் பொருள்களின் திடீர் மாற்றத்தன்மை காண்பிக்கப்பட்டது. மஸ்டர்டு வாயுவால், டிராசோபிலா என்ற பழையில் மரணுபாயம்கொண்ட திடீர்மாற்றங்கள் உண்டாகுகின்றன. ஜீன்களின்மீது திடீர்மாற்றம் நிகழத்தம் சாதனத்தின் விளை நேரடியாக இருக்கவேண்டும் என்பதல்ல. திடீர்மாற்றம் உண்டாக்குபவைகள், அவைகள் இரசாயனப் பொருளாக இருந்தாலும் சரி, பௌதிகப் பொருளாக இருந்தாலும் சரி, நேரடியாக ஜீனின்மீது விளைபுரிவதில்லை. ஆனால், திடீர்மாற்றம் நிகழ்வதற்கான சாதகச சூழ்நிலையை உருவாக்குகிறது. ஏற்படும் திடீர்மாற்றம் பிற சாதனங்களினால் மாற்றப்படவும் கூடும். 1920-ன் ஆரம்பத்திலேயே ஜீனில் ஏற்படும் திடீர்மாற்றத்தின் காரணமாகப் புற்றுநோய் உண்டாகிறது என்ற எண்ணம் உருவாயிற்று. அன்றிலிருந்து இது இரசாயன வைரஸ் தினவுபோன்ற அனுமானங்களுடன் சேர்க்கப்பட்டது. இந்த அனுமானம் உண்மையாக இருக்க வேண்டுமானால் திடீர்மாற்றம் நிகழ்த்தும் சாதனங்களுக்கும், புற்றுநோய்க் காரணிகளுக்கும் இடையே பலமான ஒரு தொடர்பு இருக்கவேண்டும். தொடர்பு இல்லாவிட்டால் நாம் நான்கு வகையான சாதனங்களை எதிர்பாரக்கலாம். (1) புற்றுநோய்க்கட்டி உண்டாக்குவதுமட்டும், (2) திடீர்மாற்றம் உண்டாக்குவது

மட்டும், (3) இரண்டும், (4) இரண்டும்ல்லாதது. சரியான முறை என்பதனால் அவைகள் ஒரே உயிரினத்தில் பரிசோதிக்கப்படவேண்டும். ஆனால், சந்ததிகாலம் மிகக் குறைவாகவும், திடீர்மாற்றத்தின் விளைவுகள் எளிதில் தெரிவதாகவும், (விளைவுகள் மரணபாயமாக இருந்தாலும் சரி, இல்லாவிட்டாலும் சரி) அமைந்த ட்ரோசோபிலாவில் திடீர்மாற்ற சாதனங்களைச் சோதிப்பது மிகவும் இலகுவாக இருக்கும்.

சுண்டெலியில் புற்றுநோய் உண்டாக்கும் சக்திவாய்ந்த பாலிசைக்ளிக நீரகக்கரிப்பொருளில் ஒன்று, மீதைல்கோலாந்தரன் ஆகும். சுண்டெலிகளின் சிகிச்சை செய்யப்படாத வாரிசுகளுக்கு இந்தக் கூட்டுப்பொருள் சரும் அடியில் ஊசிமூலம் செலுத்தப்பட்டால், வெளிஉறை நிறத்தைப் பாதிக்கும் 13 வகையான திடீர்மாற்றங்கள் நிகழ்கின்றன என ஸடராங் கூறியிருக்கிறார். ஆரோக்கியமான சுண்டெலியில், 27 வருஷ காலங்களில் வெளிஉறை நிறத்திடீர்மாற்ற விகிதம் 26,000-ல் 1. ட்ரோசோபிலாவில் செய்யப்பட்ட சோதனைகள் ஐயப்பாடுடையன வாக இருக்கின்றன. மீதைல்கோலாந்தரனின் கரையும் விளைபொருள், நியாரோஸ்பேரா என்ற பூஞ்சுககளானில் திடீர்மாற்றம் உண்டாக்குவதாக இருக்கிறது என டேடம் சாதித்தார். ஆனால், பர்டெட்டோ, வெஸ்டர்கார்டோ ஆகியோர் இதை உறுதி செய்யவில்லை.

ஏற்கெனவே விவரிக்கப்பட்ட நைட்டிரஜன் மஸ்டர்டுகள் திடீர்மாற்றம் நிகழத்தவும், புற்றுநோய் உண்டாகக்கூடிய சக்தி கொண்டிருந்தன என்பது தெளிவு. இரசாயன அமைப்பில் இவைபோன்ற பொருள்களான எதிலின் ஆக்ஸைட், டைமீதைலசல்பேட், டையசோமீதேன் போன்றவைகள் புற்றுநோய் உண்டாக்குபவைகளாகத் தோன்றினாலும். அவ்விதம் நிரூபிக்கப்படவில்லை பல வாசனை அமைன்கள் புற்றுநோய் உண்டாக்குவன. ஆனால், நாம் ஏற்கெனவே பார்த்தபடி புற்றுநோய்க் காரணிகள் மெடபொலைட்டுகளாக இருக்கலாம். டெமரெகும், அவரது சகாக்களும் 'வெண்ணெய் மஞ்சள்' (4 டைமீதைலஅமைனோஅசோபென்சீன்) 2-அசிடைலஅமைனோபுளோரின் 1 α & β நாப்தலமைன் போன்றவைகள் ட்ரோசோபிலாவில் திடீர்மாற்றம் உண்டாக்குபவையாக இருக்கவில்லை எனக் கண்டனர். உடல்செல் திடீர்மாற்றம் அனுமானத்தை இது உறுதி செய்யவில்லை.

புற்றுநோய்க் காரணிகள் என்று நிரூபிக்கப்படாத இத்தகைய திடீர்மாற்ற சாதனங்களின் பட்டியலை நீட்டிக்கொண்டே போகலாம். இத்தகைய நிரூபணம், அந்த வகையிலும் உதவி செய்வதாக இல்லை. இந்தக் கோட்பாட்டுவாதிகள், ஒரே தன்மையான குணங்கள் இல்லாமல் இருப்பதற்கான பல காரணங்களைக் கூறினர்.

உடலசெல் திடீர்மாற்றமானதுடன் ஒவ்வாத பல விவரங்களும் இருக்கின்றன. புற்றுநோய்க் கட்டிகள் உருவாவதற்கு செல்களின்மீது மீண்டும்

யீண்டும் ஊதா மேற்கதிர் கிரணங்களைச் செலுத்துவது அவசியம் என 1953-ல் பிளம் கண்டார். கதிர்வீச்சின் ஒவ்வொரு அளவும், ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட திடீர் மாற்ற செல்களை உருவாக்கி, ஒவ்வொன்றும் வளர ஆரம்பிக்கின்றது என நாம் கொண்டால், முதல் அல்லது இரண்டாவது அளவோ கொடு மாற்றத்தை விளைவிக்கப் போதுமானதாக இருக்கும் என நம்பப்படுகிறது. இதன் பின்னர் கதிர்வீச்சுக்கு உட்படுத்தினால் கட்டிகள் தோன்றும் நேரத்தில் ஒரு மாறுதலும் நிகழவில்லை. கட்டி தோன்றும் நேரம், இந்தத் திடீர்மாற்ற செல்கள் பெருகும் விதத்தைப் பொறுத்து இருக்கிறது. எனினும், உண்மையில் இடைவிடாத ஊதா மேற்கதிர்களைச் செலுத்துவதால், கட்டிகள் உருவாவது துரிதப்படுத்தப்படுகிறது. சுண்டெலிகளின் சில இனங்களில் மிமோமாக்கள் உண்டாகத் தேவையான விவரம் உடல் செல் திடீர்மாற்றத் தத்துவத்திற்கு முரண்பட்டு இருந்தது எனக் கேப்லான் கருதினார். இங்கு எக்ஸ்-கதிர் போதுமான அளவிற்கு குறைவாக இருந்தால் கட்டிகள் உருவாகாது. ஆரம்ப செல்களில் கட்டிகள் உருவாக்கும் முறை மீள்தன்மைத்தானது.

ஸ்டீனர் கூறிய எபிகார்சிளே-ஜெனிசிஸ்-புற்றுநோய்க்காரணி அல்லது அதன் இணைகாரணி, இவைகளின் இடைவிடாத விளைவுகளால் ஒரு தீங்கற்ற கட்டி ஒரு கொடுமான கட்டியாக மாறலாம் என்பதிலிருந்து மற்ற சாட்சியங்களும் கிடைத்தன. உதாரணமாக, மனிதனில் தீங்கற்ற மெலனோமாவை எற்படுத்தும் சேதம் அல்லது முழுவதும் அகற்றப்படாத (அரைகுறையாக அகற்றப்பட்ட) சிறுநீர்ப்பை அல்லது குரல்வளை பார்பில்லோமா, தீங்கற்ற ஒன்றைக் கொடுமான ஒன்றாக மாற்றுவதைத் துரிதப்படுத்தும். குடலின் தீங்கற்ற அடினோமா பாலிப்கள், கொடுப்பு புற்றுநோயாகப் பின்னர் மாறலாம். நோய்க் குறியியலாளர்களால் தானாகவே, நிகழும் மனித வியாதியில், மிகவும் தெளிவாக வேறுபடுத்தப்பட்டு, ஆனால், பிராணிய் பரிசோதனையில் அசட்டை செய்யப்படும. வரிசையான —ஆரோக்கிய—தீங்கற்ற—கொடுந்தொடர், ஒரு தனியான திடீர் செல் மாற்றத்தை யன்றிப் படிப்படியாக நிகழும் மாற்றங்களையே குறிப்பிடுகிறது. திடீர் செல்மாற்ற நிகழ்ச்சிகள் அபூர்வமானவைகளாகும், அவைகள், படிப்படியாக நிகழ்வது இன்னும் அபூர்வமாகும்.

நிணநீர் நாள அடைப்பு

பல புற்றுநோய்க் கட்டிகளையும், புற்றுநோய்க்கு முந்திய நிலைகளையும் ஆராய்ந்த சேம்ஸன்-ஹேண்ட்லி 'நிணநீர் நாள அடைப்புத்தான் புற்றுநோய்க்குக் காரணம்' என்ற தத்துவத்தை வெளியிட்டார். புற்றுநோய்க்கு முந்திய நிலையிலுள்ள திசுக்களில் நிணநீர் நாள அமுற்சிக்கான அறிகுறிகள் இருக்கின்றன. சில சமயங்களில் நாட்பட்ட நிணநீர்த் தேக்கம் ஏற்படுகிறது. இது முழுதும் உண்மையாக இருக்கமுடியுமா என்பது சந்தேகமே. பரிசோதனைச்சாலையில் வளர்க்கப்பட்ட திசுக்களும், நிணநீர் போகக் இல்லாதவைகளும் கொடுப்பு புற்றுநோய் அடையலாம் என்பதற்கான சந்தேகத்திற்கிடமில்லாத சாட்சியங்கள் இருக்கின்றன

என்பதை நாம் மறக்கக்கூடாது. சில சமயங்களில் இவைகள் தாமதமாகிவிடுகின்றன. ரசாயனப் புற்றுநோய்க் காரணிகளாலும், புற்றுநோய் உண்டாகும் வைரஸ்களாலும் சில சமயங்களில் இவைகள் நிகழ்கின்றன.

நாட்பட்ட தினவு

ஒரு திசுவோ, உறுப்போ நாட்பட்ட தினவுக்கு உட்படுத்தப்பட்டால், புற்றுநோய் உண்டாகலாம் என்ற கோட்பாட்டைப்பற்றி நாம் மிகவும் அதிகம் சொல்லலாம். இங்குக்கூடப் புற்றுநோய்க் காரணிகள் உட்புறத்திலோ, வெளிப்புறத்திலோ இல்லை என்பதை நினைப்பது மிகவும் சிரமம். செல் பகுப்பையும், திசு சீரமைப்பையும் நோக்கி மீண்டும் மீண்டும் இட்டுச்செல்லும் தினவு, புற்றுநோயை உண்டாக்கப் போதுமானதே என்பதைக் காண்பிக்க முடிந்தாலும் செல் உடல் இயல், செல் உயிர் இயைபியல் முறைப்படி பார்த்தால், இந்த முறை மிகவும் புதிதாகவே தோன்றுகிறது. எனினும், புற்றுநோய் விளைவின் உண்மைத் தன்மையைப்பற்றிய அறிவை இந்தத் தத்துவங்கள் நமக்குத் தரவில்லை.

அனைத்தையும் சுருங்கக்கூறின, செல்லுக்குப் போதிய சேதம் விளைந்ததன் பயனாகவே புற்றுநோய் உண்டாவதாகத் தெரிகிறது. இதன்மூலம் இதற்கு முன்னா அறிந்திராத, வளர்ச்சியைக் கட்டுப்படுத்தும் அம்சங்களிலிருந்து அது விடுதலை பெறுகிறது. இந்த அம்சங்கள் செல்கள் பற்றியனவாகவோ, அல்லது திரவம் பற்றியனவாகவோ இருக்கக்கூடும். இவ்வாறு விடுதலைபெற்ற செல்கள் பகுப்படையவும், சிறப்பு இயல்புகளை மாற்றியமைக்கவும் அருகிலுள்ள ஆரோக்கிய திசுக்களை 'முற்றுமை' இடவும் சில சமயங்களில் மெடாசுடேசுகளாகவும் இந்த செல்கள் செய்கின்றன.

7. புற்றுநோய் சிகிச்சை

தற்காலத்தில், புற்றுநோய் ஆராய்ச்சி எவ்விதம் செய்யப்படுகிறது என்பதைத் தெளிவுபடுத்துவதே இந்தப் புத்தகத்தின் முதல் நோக்கம் என்றாலும் சிகிச்சை முறைகளில் பரந்த அளவில் கையாளப்படும் அறுவை சிகிச்சை, கதிர் வீச்சு இவைகளைப்பற்றிச் சிறிதும் கூறாமல், புற்றுநோயின் வேதியியல் சிகிச்சையைப்பற்றி விவரிப்பது பொருத்தமல்ல.

நோய் நிர்ணயம்

முதல் பிரச்சினை நோய் நிர்ணயமே. எந்த அறுவை சிகிச்சையாளரும், எக்ஸ்-கதிர் சிகிச்சையாளரும் வியாதி நிர்ணயம் செய்யப்படாத புற்றுநோய்க்கு சிகிச்சை அளிக்க விரும்புவதில்லை. எனினும், வியாதி நிரணயத்திற்கென ஒரு குறிப்பிட்ட சோதனையும் இல்லை. உடலின் எந்த உடல திரவத்திற்கும் பொருத்தமான, உயிர் இயைபியல் சோதனையோ அல்லது எளிய ரத்தப் பரிசோதனையோதான் இருக்கிறது. இதற்கைய பரிசோதனைகளைப்பற்றிப் பல நற்சான்றிதழ்கள் இருந்தபோதிலும் ஒன்றாவது நம்பத்தகுந்ததல்ல.

இதற்கைய பரிசோதனைகளுகுது துல்லியத்தன்மையே ஒரு முக்கியமான அளவு கோல் புற்றுநோயின் ஆரம்ப நிலையிலுள்ள எல்லா கேசுகளுக்கும் 100-க்கு 100 நேர் முடிவு அளிகும ஒரு பரிசோதனை இருப்பதாக வைத்துக்கொள்வோம். ஆனால், இது போக 10%-ல் தவறான முடிவுகளும் தருவதாக வைத்துக்கொள்வோம். பரிட்சாரத்தமாக எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட 100,000 ஜனத்தொகையில் 35 வயதுக்கு மேற்பட்ட 40,000 பேருக்கு இந்தப் பரிசோதனை செய்யப்பட்டால் இவைகளில் 4,000 கேசுகள் தவறான முடிவுகள் கொண்டிருக்கும். இந்த 425-விரிந்து 250-ஐ பற்றும் பல சோதனைகளின் உதவியால் கண்டுபிடிக்க வேண்டியிருக்கும். ஒரு பரிசோதனையைத் திருப்திகரமான ஒன்று எனக் கொள்ள வேண்டுமானால், தவறான பாசிடிவ்கள் 5% ஆகவும், தவறான நெகடிவ்கள் 10% ஆகவும் இருக்கலாம் என ஸ்டோவல் கூறுகிறார்.

தற்போது, வியாதி நிர்ணயம் செய்ய நோய் அறிகுறிகள் உண்டான விதத்தை நோயாளிகள்மூலமாகவே மருத்துவர்கள் தெரிந்துகொண்டு ஆராய்வது

வெளிப்புற சோதனைகள் மூலமாகவும் அறிகுறிகளைக் கண்டறிவர். இத் தகவலின் விளைவாக மருத்துவர்கள் வேறு ஏதாவது சிறப்புப் பரிசோதனைகள் அவசியமா என்பதை நிர்ணயம் செய்வா

எக்ஸ்-ரே பரிசோதனைகள் மிகவும் சாதாரணமானவை. எலும்பைப்போல் அல்லாமல் எங்கெங்கு திசுக்கள் எக்ஸ்-கதிர் ஊடுருவும் வண்ணம் அமைந்திருக்கிறதோ அங்கெல்லாம், மற்ற முறைகள் கையாளப்படவேண்டும். இரைப்பை, குடல்கள போன்ற உட்குழிவான உறுப்புகளில் எல்லாம் பேரியம் உணவு கொடுக்கப்பட்டால், இந்த உறுப்புகள் நன்கு தெரிகின்றன. எக்ஸ்-ரே படத்தில் இந்த உறுப்புகளிலுள்ள அசாதாரண வளாசசிகள் 'நிறைவு குறைபாடாகத்' தோன்றும். சிறுநீர்ப்பை, சிறுநீரகம் போன்ற உறுப்புகள் எக்ஸ்-கதிர்மூலம் பரிசோதனை செய்ய இதைப்போன்ற (பேரியம்போன்ற) பல ஒளியைத் தடை செய்கிற பொருள்களும் இருக்கின்றன.

உடலின் உள் அறைகளையும் உறுப்புகளையும் நேரடியாகச் சோதித்து அறியப் பல முன்னேற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. இரைப்பையைக் கண்டறிய அறுவை மருத்துவருக்கு 'கேஸ்ட்ராஸ்கோப்' என்ற சாதனம் கிடைத்திருக்கிறது. உருப்பெருக்கிமூலம் சோதனை செய்வதற்கு சில திசுத்துண்டுகளையும் இரைப்பையிலிருந்து எடுக்கமுடியும். இதுபோன்றே நுரையீரலின் காற்றுகுழாய்களைக் கண்டறிய பிராங்கோஸ்கோப் உதவுகிறது.

துரிதமாக வளர்ந்து, உட்புகுந்து புற்றுநோய் செல்கள் விளைவிக் கும மாற்றங்களின் உதவியால் நோய்க்குறியியல் நிபுணர்கள், உறுப்புகளிலும், திசுக்களிலும் ஏற்படும் புற்றுநோயைக் கண்டறியமுடிந்தது. தனித்தனியாக இருக்கும் புற்றுநோய் செல்களின் கூட்டங்களையும் கண்டறியமுடியும் என்பது தெரிகிறது. இத்தகைய தனித்தனியான கூட்டங்கள், வளரும் கட்டிகளால் உண்டாக்கப்படுகின்றன. உடலில் சுரக்கப்படும் திரவங்களிலும் வெளியேற்றப்படும் திரவங்களிலும் இவைகளைக் காலாலம் உதாரணமாக, நுரையீரலுக்கும், காப்பப்பையின் கழுத்துக்கும், 'எகஸ்போலியேடிவ் சைடாலஜி' எனப்படுவதை பிரயோகிக்கலாம். தனிப்படுத்தப்பட்ட செல்களின், சிறப்பான புறக்குணங்களிலிருந்து கட்டிகளின் பண்புகளை அறியலாம்.

குறிப்பிட்ட புற்றுநோய்களுக்கான மற்றும் பல சிறப்பான முறைகளும் இருக்கின்றன. உதாரணமாக, பெரும்பாலான ஆரோக்கியமான செல்களின் வளாசசிவிகிதம் மிகவும் மெதுவாகவே இருக்கிறது. ஆகவே, தொகுப்பிற்காக அவைகள் பொருள்சளை எடுத்துக்கொள்ளும் விகிதமும் குறைவாகவே இருக்கிறது. கட்டி செல்களுக்கு வளர்சிதை மாற்றத் தேவைகள் அதிகமாக உண்டு. கண்டுபிடிக்கும் வகையில், அவைகள் எடுத்துக்கொள்ளும் பொருள்களை நாம் காணுமாறு அடையாளமிட்டால் ஆரோக்கியமான செல்களிலிருந்து, அவைகளைப் பிரித்தறியலாம். இதற்குக் கதிரியக்க ஐசோடோப்புகள் மிகவும் வசதியானவை

சாதாரண மூலப்பொருள்போன்றே, அவைகளின் இரசாயன குணங்களும் இருப்பதால், அவற்றின் கதிரியக்கத்தைக் கண்டுபிடித்துவிடலாம். தைராயடு சுரப்பி அயோடினைச சோதது வைக்கிறது. ஆகவே, கதிரியக்க I-131 ஐ எடுத்துக் கொள்கிறது. தைராயடு புற்றுநோய்களும், அயோடினைச சோதது வைக்கின்றன. உடலின் மற்றப் பகுதிகளிலும் இங்ஙனமே சோததுவைப்பதால், இத்தகைய புற்றுநோய்களின் மெடாச்டேசுகள் தாங்கள இருக்குமிடத்தைக் காட்டிக் கொடுத்துவிடுகின்றன. செயலமுறையில் கதிரியக்க அயோடின் நோயாளிகளுக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது. ஒளிக்கதிர்களைக் கண்டுபிடிக்கும் மிகவும் துல்லியமான கருவியால் உச்சிமுதல் உள்ளங்கால் வரையில் சோதிகப்படுகிறது. எங்கெங்குக் கதிரியக்கத்தின் சுவடு தெரிகிறதோ, அங்கெல்லாம் மெடாச்டேசு இருப்பதாகத் துல்லியமாக நிர்ணயிக்கப்படுகிறது.

முளைப் புற்றுநோய்க் கட்டிகளின் எல்லையை வரையறுக்க γ கதிர்களை வெளிவிடும் ஆசனிகை (As^{74}) உபயோகிக்கிறார்கள். ஐசோடாப்பை சிரை வழியாகச் செலுத்துகிறார்கள். பின்னர், மண்டை ஓட்டைத் திறந்து கதிரியக்கத்தைக் கண்டுபிடிக்கும் ஒரு சிறிய கருவியைக் கொண்டுள்ள ஊசிமூலம் அறுவையாளர்கள் முளையை ஆராய்கின்றனர். ஜோடியான ஆராயும் கவுண்டர் கருவிகளின் உதவியால் மண்டை ஓட்டின்வழியாக முளையைத் துருவி நோக்கலாம். இதன் மூலம் கட்டியின் எல்லையை அறிந்து அதற்கேற்ற அறுவை சிகிச்சையைத் திட்டமிட, அறுவை வல்லுநரால் முடியும்.

இதுபோலவே கதிரியக்க பாஸ்.பேட்டின் உதவியால் ($P^{32}O_4$) முலைக் கட்டிகளின் எல்லையை நிர்ணயிக்க முயற்சிகள் செய்யப்படுகின்றன.

அறுவை சிகிச்சை

முந்திய அறுவையாளர்களின் நுணுக்கமுறைகளைவிடத் தற்கால அறுவையாளர்களின் நுணுக்க முறைகள் மிகவும் சிறந்தவை என்று கூறுவது ஒருவேளை உண்மையாக இராது. எனினும், அறுவை சிகிச்சையின் முடிவுகள் நிச்சயமாக நல்லவிதமாகவே இருக்கின்றன.

இந்த முன்னேற்றங்கள் கீழ்க்கண்ட காரணங்களால் ஆகும் :

(1) அறுவை சிகிச்சைக்குப் பின்னர் ஏற்படும் அதிர்ச்சி நிலையைப் பொறுத்தமட்டில், சிறந்தமுறை மயக்க மருந்துகள்.

(2) அறுவை சிகிச்சைக்குப் பின்னர் ஏற்படும் நோய்களைத் தீர்க்கக் கண்டுபிடிக்கும் உயிர் எதிர்ப் பொருள்கள்.

(3) எதிர் உறை மருந்துகள்.

(4) நோயாளியின் உடல் திரவங்கள், உப்புகள், போஷாக்கு சமநிலை இவைகளை எங்ஙனம் கட்டுப்படுத்துவது என்ற அறிவு விருத்தியானது.

உதாரணமாக, இரைப்பையை அகற்றிய அறுவை சிகிச்சைக்குப் பின்னர் ஏற்பட்ட மரண விகிதம் மிகவும் குறைந்தது. முன்னர், இரைப்பை அறுவை சிகிச்சை செய்யப்பட்ட 40 நோயாளிகளில் 30 போ உயிருடன் இருக்கவில்லை. இன்று, திறமையான அறுவையாளர்கள் கையில் மரண விகிதம் மிகவும் குறைந்துவிட்டது.

எல்லாப் புற்றுநோய் செல்களையும் அகற்றி, நோயாளியைக் குணப் படுத்துவதே அறுவை சிகிச்சையின் குறிக்கோளாகும். இந்தக் கண்ணோட்டத் தின்படி முலை, இரைப்பை இவைகளின் புற்றுநோய்கள் பூரணமாகக் குணமடைவ தில்லை எனச் 'சிலர் கருதுகின்றனர் இதற்குக் காரணம் என்னவென்றால், மருத்துவ முறைப்படி கண்டுபிடிக்கக்கூடிய அளவில் முலைப் புற்றுநோய் வளர்ந்து விட்டால் உடலின் மற்றப் பாகங்களுக்கும் புற்றுநோய் பரவிவிட்டது என அவர் கள் நம்புகின்றனர். இது, எலும்பு மஜ்ஜை, நுரையீரல்கள் போன்ற மற்றத் திசுக்களில் அடங்கிக் கிடக்கலாம். அதிலிருந்து பல ஆண்டுகள் கழித்துக்கூட, தனது தீவிர வளாச்சியைத் துவக்கலாம். ஒரு தனியான செல்லிலிருந்து புற்று நோய் ஆரம்பிக்கிறது என்பதை ஒருவரும் நம்பாவிட்டாலும், மனிதப் புற்று நோயின் நோய்க் குறியியலப்பற்றி எல்லோரும் ஒப்புக்கொண்ட தத்துவத்திற்கு இந்தக் கருத்து மாறாக இருக்கிறது. புற்றுநோய் திசுவெளிகளிலிருந்து உருவாகிறதென்பதற்கும், அது செல் பகுப்பினால் மட்டுமல்லாது, இந்த வெளியி லுள்ள திசுக்கள் நியூ பிளாஸ்டிக் மாற்றம் அடைவதனாலும் பெரிதாகிறது என்ப தற்கும் சான்றுகள் இருக்கின்றன. இவ்விதம் திசுவெளிகளிலிருந்து உருவாகும் தன்மை, சருமம், முலை, கணையம், ப்ராஸ்டேட் இனப்பெருக்க-சிறுநீர் மண்டலம் இவைகளின் புற்றுநோய்களின் சிறப்புக் குணமாகும்.

ஆரம்ப நோய்க்குவியம் மிகவும் நுண்ணியதாக இருக்கும்பொழுதே மெடாச் டேசுகள் எளிதில், விரைவில் உண்டாகின்றன. மற்றவை ஒரே இடத்திலேயே பல மாதங்கள் அல்லது ஆண்டுகள் இருக்கலாம். மருத்துவ முறைப்படி கண்டு பிடிக்கக்கூடிய அளவிற்குப் புற்றுநோய் வளர்ந்து இருந்தாலும், ஆரம்ப நிலையிலேயே புற்றுநோயை அறுவை சிகிச்சைமூலம் அகற்றமுடியும் எனப் பல அறுவை சிகிச்சையாளர்கள் கருதுகிறார்கள். புள்ளிவிவரங்களும் அங்ஙனமே தெரிவிக்கின்றன. நோய் ஒரே இடத்திலேயே இருந்து, சிறந்த அறுவைமுறை சிகிச்சையுடன் ஏற்பட்ட நோய் தீவு விகிதத்திற்கும் நோயின் எல்லா நிலைகளிலும் சிகிச்சை செய்யப்பட்டு நோய் தீர்ந்த விகிதத்திற்கும், பெருமளவு வேறுபாடு இருக்கிறது. மற்ற நோய்களில் இத்தகைய வேறுபாடு எதுவும் இல்லை.

அறுவை சிகிச்சையால் நோய் தீர்ந்த நிலை

புற்றுநோய்க் கட்டிகள்	ஒரே இடத்தில் இருந்த நோய் %	பலதரப்பட்ட இடங்களின் சராசரி %
முலை	80	35
கர்ப்பப்பைக கழுத்து	70	30
குரல்வளை	90	15
மலக்குடல்	75	12
இரைப்பை	60	5
நுரையீரல்	50	< 4

மலக்குடலின் புற்றுநோயை, அது பென்ஸிலின் நுனியிலுள்ள ரப்பரின் அளவைவிடப் பெரிதாக இல்லாதபோதே கையால் தொட்டுப்பாததே பல சமயங்களில் தெரிந்துகொள்ளலாம். எல்லா கேசுகளிலும் பிராக்டோஸ்கோப் உதவியால் தெரிந்துகொள்ளலாம். இந்த நிலையில் வேறு அறிகுறி எதுவும் இல்லை. வழக்கமான அறிகுறிகளான, மலப்போக்கு வழக்கங்களில் மாறுதல்கள், இரத்தப்போக்கு போன்ற அறிகுறிகள் பின்னா தோன்றுகின்றன.

முலைப் புற்றுநோய்க்கட்டி இரண்டு அங்குல விட்டத்தை அடைந்தால்தான் நோயாளியின் கவனத்திற்கு வரும். அதாவது, அதுபற்றி ஏதாவது செய்ய வேண்டும் என்ற எண்ணம் தோன்றும். இதற்குள், புற்றுநோய்களில் பாதிக்கு மேல் பரவிவிடுகின்றன. அறுவை சிகிச்சைமூலம் நீக்கப்படாத நிலையை அடைகின்றன. உணமையில் புத்திசாலியான எந்தப் பெண்ணும் தொடருப் பார்த்து முலைககட்டி குறைந்த அளவில் இருக்கும்போதே தெரிந்துகொள்ள முடியும் என்பது உண்மை. காப்பப்பையின் கழுத்து, நுரையீரல், மலக்குடல், முலை, வாய், சரும இவைகளின் புற்றுநோய்கள், பெண்களில் ஏற்படும் புற்று நோய் மரணங்களில் 50%-க்குக் காரணமாக இருக்கின்றன. இது ஆண்களில் 25%க்கு சமமாகும். இந்த உறுப்புகளில் உண்டாகும் புற்றுநோய்கள் கீழ்க் கண்ட தன்மைகளைக் கொண்டிருக்கும் :

அது சிறிதாகவும், ஓர் அறிகுறியும் இல்லாமல் இருக்கும்போதே கண்டு பிடிக்க முடியும்.

சரியாக சிகிச்சை செய்யப்பட்டால் நோய் தீர்க்கமுடியும்.

*அடியோடு அகற்றப்படும் முலை என்ற ஹெல்ஸ்டெட்டின் முலை அறுவை சிகிச்சை முறைகளை ஆராய்ந்தால், சென்ற 50 ஆண்டுகளாகப் புற்றுநோய்

அறுவை சிகிச்சையில் ஏற்பட்ட முன்னேற்றங்களைப்பற்றி நாம் ஒருவாறு தெரிந்துகொள்ளலாம். 1907-ல், 31% பூரணகுணமடைந்ததாகத் தெரிவித்தார். 15 ஆண்டுகளுக்குமுன்பு 1945-ல் மேயோ மருத்துவமனையில் 51%-ம், 1960-ல், பாஸ்டனிலுள்ள ஆங்ளம் 66%-ம் எனப் பூரண குணம் கிடைத்தது. அமெரிக்காவில் ஒவ்வொரு வருஷமும் 60,000 முலைக்கட்டிகளின் புதிய கேசுகள் தோன்றின. மேற்கொண்டு 1% வெற்றியெனனால், 600 பெண்களின் உயிரை காப்பாற்றப்படுகிறது. கட்டி காணப்பட்ட ஒரு வாரத்திற்குள் அறுவை சிகிச்சை நாடிவந்த பெண்களைவிட 6 மாதங்கள் கழித்துவரும் பெண்களில் பாதிப்பேரே உயிருடன் இருக்கமுடிந்தது.

எக்ஸ்-கதிர் சிகிச்சை

உயிரினத்திலுள்ள புற்றுநோய் சம்பந்தமான எல்லா செல்களையும் அகற்றுவதே, அறுவை சிகிச்சையின் நோக்கமாகும். இவ்விதம் ஒவ்வொரு செலையையும் கொல்வதுமாதிரி எக்ஸ்-கதிர் சிகிச்சையின் நோக்கமல்ல ஆனால், துரிதமாக வழக்கத்திற்கு மாறாக வளர்ந்துவரும் பகுதிக்குப் போதிய சேதம் விளைவித்து, அதே சமயத்தில் சுற்றியிருக்கும் திசுவிற் சேதம் விளைவிக் காமல், உடலை மீண்டும் தன்னிலைக்குக் கொண்டுவருவதேயாகும். கதிர்வீச்சை உணரக்கூடிய அளவிற்குப் போதுமான இயக்கமுடைய கட்டிகளின் விஷயத்தில் தான் கதிர்வீச்சு சிகிச்சை மிகுந்த பயனுள்ளதாக இருக்கிறது. மிகவும் துரிதமாக வளர்ந்துவரும் கட்டிகளின்மீது போதிய அவகாசம் இல்லாததால், எக்ஸ்-கதிர்கள் விளைபுரிவதில்லை. எளிதில் உடைக்கப்பட்டுச் சிதறச் செய்யும் தன்மை கொண்டதாக ஒழுங்கற்ற அமைப்புக்கொண்ட கட்டிகளாக இருக்கவேண்டும். அவைகள் இருக்கும் இடமும் கதிர்வீச்சால் தாக்கப்பட ஏதுவாக இருந்து, சுற்றியிருக்கும் திசு பாதிக்கப்படாமல் இருக்க வேண்டும். சில விதிவிலக்குகளைத் தவிர, எக்ஸ்-கதிர் சிகிச்சையில் துல்லியமான நுணுக்கமுறைகள் வேண்டியிருப்பதால் ஒரே சீராக வெற்றி கிடைப்பது அபூர்வமே. பாதகமான சூழ்நிலைகளில் தாற்காலிகமாக நோய் நீங்கும் முறையாகக் கதிர்வீச்சு சிகிச்சை பல துறைகளில் உபயோகப்படுகிறது.

200,000 முதல் 300,000 மின்னழுத்தத்தில் (200-300 K.V.) இயங்குகின்ற மின்பொறிகளின் உதவியால் பிரிட்டனில் பெரும்பாலான புற்றுநோயாளிகள் எக்ஸ்-கதிர் சிகிச்சை பெறுகின்றனர். இதற்கு ரேடியத்திலிருந்து வெளிவரும் காமா கதிர்களோ அல்லது கோபால்ட், இரும்பு, தங்கம், அயோடீன் போன்ற கதிரியக்க ஒளி ஐசோடோப்புகளிலிருந்து வரும் கதிர்வீச்சோ பயன்படுத்தப்படுகின்றன. கதிரியக்கப் பொருள்கள் சிகிச்சை செய்யப்படவேண்டிய பகுதிக்கு வெகு அருகிலேயே கொண்டுவரப்படலாம். உதாரணம். திசுக்களினுள் செலுத்தப்படும் ரேடியம் ஊசிகள், வயிற்று உறுப்பு அறையினுள் கதிரியக்கத் தங்கம் என்னும் கட்டியை ஊடுருவிச் செல்லும் முறையில் உடலின்மேல் எக்ஸ்-கதிர் களின் கற்றையைச் செலுத்திப் பெரும்பாலான கட்டிகள் சிகிச்சை செய்யப்படு

கின்றன. தாழ்ந்த மின் அழுத்த எக்ஸ்-கதிர்களின் பெரிய குறைபாடு என்ன வெனில், உடலின் உள்ளமைந்திருக்கும் கட்டிகளுக்கு அதிக அளவு எக்ஸ் கதிர்களைச் செலுத்தமுடியாது. சாதாரணமாக சருமத்திற்கும் ஆரோக்கியமான திசுக்களுக்கும் செலுத்தப்படும் எக்ஸ் கிரணங்களையே கட்டிகளுக்கும் செலுத்த முடியும். 200 கி.வோ கொண்ட எக்ஸ்-கதிர்களில் மொத்த சரும அலகின் 15%-மே உடலின் 6 அங்குல ஆழமவரை காணப்படுகிறது. சருமத்தின் பல தரப்பட்ட பகுதிகளின் வழியாகப் பல தடவைகள் கட்டியினமீது எக்ஸ்-கதிர்களை செலுத்துவதன்மூலம், இந்தக் குறைபாட்டை நிவர்த்திக்கலாம். நோயாளியின் சருமத்திற்கு ஒரு தீவிரம் இல்லாமல் இந்த முறை, கட்டிகளுக்கு கொடுக்கப்படும் அலகைமாதிரி அதிகப்படுத்துகின்றது. அதிக சக்தி வாய்ந்த கதிர்வீச்சை உபயோகிப்பதே இதற்கான ஒரே வழி உதாரணமாக, 20,000,000 வோல்டுகள் (20 MeV) எக்ஸ்-கதிர்கள் உபயோகிக்கப்பட்டால் ஆறு அங்குல ஆழத்தில சரும அலகின் 75% ஆக இருக்கும் இதற்கைய கதிர்களை உபயோகிக்க மின் பொறிகள் இல்லாமல் இருக்கும்போது மிகப் பெரிதான ரேடியம் அலகுகள் உபயோகிக்கப்பட்டன. இவைகள் தொழில் நுணுக்க முறைகளிலும் பொருளா தார சம்பந்தப்பட்டமட்டிலும் குறைபாடுகள் கொண்டனவாக இருந்தன. ஒவ்வொரு கிராம் ரேடியமும் £ 5000 ஆக இருந்தது. ஓர் அலகுக்கு 10 கிராம்கள் தேவையாக இருந்தன. 1937-ல் அரசு பாரததலோமியோ மருத்துவமனையில் பிரிட்டனில் செய்யப்பட்ட இதற்கைய பெரிய எக்ஸ்-கதிர் இயந்திரம் உபயோகிக்கப்பட்டது. இறுதியாக, 1939-ல் 1 MeV என்ற விகிதத்தில் வேலை செய்யத் தொடங்கியது. யுத்தத்திற்குப் பின்னர் பலவகையான சக்தி வாய்ந்த எலக்ட்ரான் மின்னணு ஜனனி உருவாகிற்று மாஞ்செஸ்டரில், கிறிஸ்டி மருத்துவமனையில் மெட்ராபாஸ்டின் விகக்ரஃஸால் 20 MeV-ல் வேலைசெய்யும் பீட்டாட்ரான் அமைக்கப்பட்டது. (பீட்டாட்ரான் எனப்படும் மாறும் காந்தவெளியில் வட்டப்பாதையில் எலக்ட்ரான்கள் விரைவுபடுத்தப்படுகின்றன.)

யுத்தத்தின்போது உருவான ரேடாரின்மூலம் அலைகளுக்கு வழிகாட்டும், தொழில்நுணுக்க முறைகளும்; மேகனட்ரான்போன்ற நுண் அலை வாலவுகள் போன்றவைகளும் பேரளவில் ஆராய்ச்சிக்குட்படுத்தப்பட்டன. பிரையும் அவரது சகாக்களும் பயண அலைகளை முடுக்கி (travelling wave linear accelerator) என்பதை உருவாக்கினார். எலக்ட்ரான்கள் இந்த இயந்திரத்தில் அலைமீன் உச்சியில் பலகைகளில் கின்றுகொண்டு மலிதாக்கள் மிதப்பதுபோல் துடிப்புக்கொண்ட ரேடியோ அலைகளின்மேல் 'சவாரி' செல்கின்றன. 14 MeV என்ற அழுத்தத்தில் இயங்கும் ஓர் ஆராய்ச்சிக் கருவி, மருத்துவத்துறையில் உபயோகிக்கப்படுகிறது. செயற்கைமுறை ரேடியோ ஐசோடோப்புகளின் அலகுகள் உபயோகத்திற்கு வந்ததிலிருந்து ரேடியம் உபயோகிக்கப்பட்ட γ (காமா) கதிர்க் கற்றைகள் அகற்றப்பட்டுவிட்டன. ரேடியோ ஐசோடோப்புகள், அணுமின் நிலையங்களின் துணை விளைபொருள்களாகவோ அல்லது அணுத் தொகுதிகளிலிருந்தோ கிடைக்கின்றன.

ஐந்து ஆண்டு அரைவாழ்வு கொண்ட Co^{60} தான் முதலில் உபயோகிக்கப் பட்ட ஐசோடோப் ஆகும். இது ரேடியத்தைவிட சக்திவாய்ந்த γ கதிர்களை வெளிவிடுகிறது. இதன் ஆற்றல் 2-3 MeV எக்ஸ்-கதிர்களுக்குச் சமமாகும். கதிர்வீச்சை நோயாளியின் அங்கத்தினுள் மிகச் சிறந்த முறையில் விநியோகிக்கக் கூடிய வகையில் நோயாளியைச் சுற்றிச் சுழற்றக்கூடிய ஓர் இயந்திரத்தில் கதிரியக்கக் கோபால்ட் பொருத்தப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கைய ஓர் அலகு கனடா திரட்டான் எனப்படுவது—கோபால்டின், 1000 கியூரிகள கொண்டிருக்கும் இது 2000 கிராம்கள் ரேடியத்திற்குச் சமமாகும். ஆழமும் அலகும் பங்கிடப்படும் விதிம, 2 MeV எக்ஸ்-கதிர் அமைப்பில் உள்ளதுபோன்றே இருக்கிறது.

கதிரியக்கக் கேசியம் Cs^{137} தான், மிகவும் உபயோகமான இரண்டாவது ஐசோடோப் ஆகும். இது 33 வருட அரைவாழ்வு கொண்டிருக்கும். இது 1 MeV க்கும் அதிகமாக, γ கதிர்களை வெளிவிடுகின்றது. ஒரு கேசியம், இயந்திரம் ராயல் மால்டென் மருத்துவமனையிலும், மற்றொன்று சவுதாம்பட்டனிலும் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கதிரியக்கத்தின் திறமையை அதிகரிக்க வேண்டிய முயற்சிகள் இடைவிடாது செய்யப்படவேண்டும். கதிர்வீச்சு உருவாகிற மூலாதாரத்தை சக்திவாய்ந்ததாக ஆக்குவதிலும், அவைகளை இயக்குகிற முறைகளைச் செம்மை செய்வதிலும் முயற்சிகள் செய்யப்படல வேண்டும்.

செல்களுக்குள்ளேயே வீச்சளிப்பதற்குச் சாத்தியமான முறைகளின்மீதும் கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது. கட்டி செல்கள் கதிரியக்கப் பொருள்களைத் தெரிந்தெடுக்கத் தூண்டப்பட்டால் அவைகளை உள்ளிருந்தே சிதைத்துவிடலாம். டிரிடீயம் (tritium) எனப்படும் ஹைட்ரஜனின் (நீரகம்) கதிரியக்க ஐசோடோப் பல கூட்டுப்பொருள்களுடன் ரசாயன முறையில் இணைக்கப்படலாம். செல்பகுப்பிற்குத் தேவையானதும், குரோமோசோம் நூகலியிக அமிலமுமான டி.என்.ஏ.-யின் முனோடியாகிய தைமிடின் இவைகளில் ஒன்று. பகுபடும் செல்களில், டிரிடீயம் கலந்த தைமிடின் டி.என்.ஏ. யுடன் இணைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, இதன் விருந்துவரும் கதிர்வீச்சு உள்ளுக்குள்ளேயிருந்து செல்களைச் சிதைக்கப் பயன்படுத்தப்படலாம். கட்டி செல்களின் வளர்ச்சி விகிதத்தை ஒரு நெடுங்காலாக உபயோகித்து, வேதியியல் சிகிச்சைக்கோ அல்லது எக்ஸ்ரே கிசைச்சைக்கோ பயன்படுத்தப்படுவதில் ஒரு பெருங் குறைபாடு உள்ளது எனும்பு மஜ்ஜை குடல் எபிதீலியம் இவைகளின் ஆரோக்கியமான செல்களின் வளர்ச்சி விகிதம், புற்றுநோய் செல்களைவிடத் துரிதமாக இருக்கிறது. ஆகவே, முதலில் அவை சிதைக்கப்படலாம்.

ஆகவே, ஒரே சமயத்தில் எனும்பு-மஜ்ஜை, குடல் இவைகளின் செல்களைச் சிதைக்காமல், போதிய அளவு மருந்தையோ, ஐசோடோப்புகளையோ, கட்டி செல்களுக்குள் செலுத்துவது மிகவும் சிரமமே. அதன்மூலம், நோயாளியின் உயிரே பாதிக்கப்படுகிறது. புற்றுநோய் வேதியியல் சிகிச்சைபற்றிய அடுத்த அதிகாரியதில் இதைப்பற்றி மீண்டும் விவாதிப்போம். இங்ஙனம் எனும்பு-மஜ்ஜைக்கும்,

குடல் எபிதீலியத்திற்கும் தீங்கு நேராமல் பாதுகாத்து சிகிச்சை அளிப்பது வருங்கால ஆராய்ச்சிகளைப் பொறுத்து இருக்கிறது.

கதிர்வீச்சின் சிறந்த உபயோகங்களின் மற்றொன்றையும் நாம் கவனிப்போம். கிளையோபுளாஸ்டோமா மல்டி பாபாமி (glioblastoma multiforme) எனப்படும் மூளையின் புற்றுநோய் வியாதிகளில் 'ரத்தம்-மூளைத்தடை' என்ற குணத்தைப் பயன்படுத்தி, ஆரோக்கியமான செல்களைவிடக் கட்டி செல்களுக்கு உள்ள குறைந்த தேர்வு கிரகிப்புத் திறனை வலுப்படுத்தலாம். இந்தப் பண்பு ஊசிமூலம் செலுத்தப்பட்ட பொருள்களை ஆரோக்கியமான மூளைத் திசுக்களுக்குள் செல்ல விடாமல் தடை செய்கிறது. போரானின் ஐசோடோப்பான B^{10} போரேட் வடிவில் உட்செலுத்தப்பட்டது போரான், நியூட்ரான்களைப் பிடித்து விதியமாகவும், ஒரு α துகளாகவும் உடைகிறது. ஊசி போடப்பட்ட 10-15 கிமிடங்கள் கழித்துத் தலையை நியூட்ரான் வீழ்ச்சிக்கு உள்ளாக்கியபோது, வேறுபட்ட விளைவுகள் தோன்றின. அதாவது, சுற்றியுள்ள திசுக்களுக்குத் தீங்கு நேராமல் போரேட்டை கிரகித்துக்கொண்ட கட்டிகள் அடக்கப்பட்டன. இங்குத் தேர்வு கிரகிப்பு, குவிகப்பட்ட கிரகிப்பு, குவிகப்பட்ட நியூட்ரான் கற்றைகள் என்ற இரண்டு சிறு அம்சங்களும் சேர்ந்து மிகச் சாதகமான பலனை அளித்தன. இதுபோன்று புற்றுநோய் திசுக்களில்மட்டும் சேகரமடையும் தன்மையுடைய இரு முக்கியமான ஐசோடோப்புகளாவன : (1) P^{32} எனப்படும் கதிரியக்க பாஸ்வரம் (2) I^{131} எனப்படும் கதிரியக்க அயோடின். பாலிசைதீமியா வீரா எனப்படும் சாதாரண எண்ணிக்கைக்கு அதிகமான சிவப்பு அணுக்களின் புற்றுநோய் (மொ-ர.) கொடூர மற்ற, மிகை வளர்ச்சி இரத்த நிலைக்கு எதிராக பாஸ்வரத்தையும், தைராய்டு புற்றுநோய்க்கு எதிராக அயோடினையும் உபயோகிக்கிறார்கள். சிறுநீர்ப்பைப்பின் புற்றுநோயில் அதனுள்ளேயே கதிர்வீச்சு ஏற்படும் தத்துவத்திற்குக் கதிரியக்க சோடியத்தையும் ப்ரோமினையும் உபயோகிக்கிறார்கள். பெரிதும் முதிர்ந்த லியூகிமியாவில் கல்லீரலையும் மண்ணீரலையும் கட்டுப்படுத்தக் கதிரியக்கத் தங்கத்தையும் இடரியத்தையும் உபயோகிக்கிறார்கள். பிராஸ்டேட், கர்ப்பப்பைப்பின் கழுத்து, நுரையீரல் இவைகளின் புற்றுநோய் சிகிச்சைக்காகக் கதிரியக்கப் பாஸ்வரம் கொண்ட, கரையும் தன்மையில்லாத குரோமிக் பாஸ்டேட்டை உபயோகிக்கிறார்கள்.

புற்றுநோய் செல்களைத் தேர்ந்தெடுத்து அவற்றுள் மாதிரம் கதிரியக்கப் பொருள்களைச் செலுத்தும் முறைகளைக் கண்டுபிடிப்பதிலேதான் இந்த ஆராய்ச்சியில் மூலம் முன்னேற்றம் இருக்கிறது.

8. புற்றுநோய்க்கான வேதியியல் சிகிச்சை

உடலின் ஆரோக்கியமான ஒரு செல்லையும் பாதிக்காமல், ஏவுகணைகள் போன்று நேரடியாகச் சென்று உடலிலுள்ள மற்ற எல்லாப் புற்றுநோய் செல்களையும் அழிக்கும் ஒரு மருந்தை ரசாயனவாதிகள், உயிர் இயைபியலினர்கள், மருத்துவத்துறை வல்லுநர்கள் ஆகியோர் கண்டுபிடித்துவிடுவார்கள் எனப் புற்றுநோய்களுக்கு சிகிச்சை செய்யும் எல்லாருடைய நீண்டநாள் நம்பிக்கையாக இருந்துவருகிறது.

கிரந்தி நோய்களை உண்டாக்கும் ஸ்பைரோ கீட்டுகளுக்கு எதிரான, ‘முதல்’ மாயாஜாலத் துப்பாக்கிக் குண்டுபோன்ற ஸால்வாஸானைக் கண்டுபிடித்த பால எஹாலிச அததகைய மருந்து கண்டுபிடிக்கமுடியும் என நம்பினார். பின்னர் வேதியியல் சிகிச்சைக்கு வெற்றிச் சின்னமாக அமைந்த எம் அண்ட் பி மருந்துகள், ஸல்.பனமைடுகள், பெனிஸிலின் போன்ற நுண்ணுயிர் எதிர்ப்பொருள்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது, நமது நம்பிக்கைகளை மேலும் உயர்த்தி இருக்கிறது.

பாக்டீரியாக்களுக்கு எதிரான மருந்துகளின் வெற்றியின் ரகசியத்தை விவரிப்பது எளிது. ஆனால், புரிந்துகொள்வது கடினம். வியாதியைத் தாக்கத் தேவையான அலகில், ஒம்புயிரின் உடலுக்கு ஒரு தீங்கும் நேராமல், பாக்டீரியாவைமட்டும் பாதிப்பதாக மருந்து இருக்கவேண்டும். பாதரச உப்புகள், கார்பாலிக அமிலம் (பீனால்) போன்ற பல நச்சுப்பொருள்கள் பாக்டீரியாக்களைக் கொல்லமுடியும், ஆனால், அவைகளின் சிகிச்சைக் குறியீடு தவறானது. சிகிச்சைக் குறியீடு என்பது, ஒம்புயிரின் உடலில் இருக்கும் பாக்டீரியாவைக் கொல்லத் தேவைப்படும் அலகிற்கும், ஒம்புயிரைக் கொல்லத் தேவைப்படும் அலகிற்கும் உள்ள விகிதமாகும்.

சல பனமைடுகள், நுண்ணுயிர் எதிர்ப்பொருள் இவைகளின் வெற்றிக்கு முக்கியமான காரணம் என்னவென்றால், அவைகளால் பாதிக்கப்படும் பாக்டீரியா செல்களின் போஷாக்கு, வளர்சிதை மாற்றத் தேவைகள், ஒம்புயிர் செல்களின் தேவைகளிலிருந்து மாறுபட்டவை. அதாவது, பாக்டீரியாக்களைத் தேர்ந்தெடுத்து ஒஞ்சு ஊட்டலாம், எனினும், சில சமயங்களில் பாக்டீரியாக்கள் மருந்துகளை எதிர்த்

துத தங்களைப் பாதுகாத்துக்கொள்ளும் வழிகளைத் தெரிந்துகொள்கின்றன. அப்போது அவைகளுக்கு, 'மருந்து எதிர்ப்பு சக்தி' உண்டாகிவிட்டதாகக் கூறுகிறோம். அதிர்ஷ்டவசமாக இவ்விதம் உருவாகும் 'மருந்து எதிர்ப்பு சக்தி' அந்தக் குறிப்பிட்ட மருந்திற்கோ அல்லது மருந்துகளின் அதே இரசாயன கூட்டத்திற்கோ எதிராகத்தான் இருப்பதால்—சல். பனமைடுகளை அல்லது நுண்ணுயிர் எதிர்ப்பொருள்களை மாற்றிவிட்டால் சிகிச்சையில் வெற்றி கிடைக்கும். ஒரு மருந்திற்கு எதிர்ப்புக் காட்டும் பாக்டீரியா, மற்றொரு மருந்தால் பாதிக்கப்படலாம்.

உடலின் உட்புகுந்து நோய் உண்டாக்கும்—பாக்டீரியாக்கள், அகற்றப்பட முடியும். எல்லா பாக்டீரியாக்களும் நோய் ஊக்கிகள் அல்ல என்பதை நாம் நினைவில் கொள்ளவேண்டும். உயிரியல் அமைப்பின்படி மாறுபட்டிருக்கின்றன.

உடலின் செல்களில் ஏற்படும் மாறுதல்களிலிருந்து புற்றுநோய்கள் உருவாகின்றன என்பதை நாம் ஏற்கெனவே கண்டோம். ஆகவே, அவைகளிலிருந்து புற்றுநோய் செல்கள் குறிப்பிட்ட அளவில் வேறுபட்டிருக்கும் என்று எதிர்பார்க்க முடியாது. இறுதியில் கூறியது ஓரளவு தாற்காலிகமான ஒன்று எனக் கருதவேண்டும் ஆரோக்கியமான செல்களிலிருந்து, புற்றுநோய் செல்கள் உயிரியல் நடத்தை சம்பந்தமாக மாறு பட்டாலும், இந்த மாறுபாடுகளுக்குக் காரணம் எனக் கூறுமளவில், உயிர் இயைபியல் மாற்றங்களைப்பற்றி நமக்கு ஒன்றும் தெரியாது பகுப்படைந்து கொண்டிருக்கும் புற்றுநோய் செல்களுக்கும், பகுப்படைந்துகொண்டிருக்கும் ஆரோக்கியமான செல்களுக்கும் இடையே உள்ள வேறுபாடுகளைப்பற்றி நமக்கு ஒன்றும் தற்போது தெரியாது. (பகுப்படைந்துகொண்டிருக்கும் ஆரோக்கியமான செல்களை எலும்பு-மஜைமீலும், குடல் எபிதீலியத்திலும் காணலாம்). அந்த வேறுபாடு நமக்குத் தெரிந்திருப்பதால், ஆரோக்கியமான செல்களுக்கு சேதம் ஏற்படாமல், புற்றுநோய் செல்களை மாதிரிம தேர்ந்தெடுத்து அவை களுக்கு நசு விளைவைக் கொடுக்கலாம். இதற்கைய ஆரோக்கியமான செல்கள், பெரிதும் சேதம் அடைந்தால், மனிதனோ, மிருகமோ இறந்துபடலாம்.

கட்டிகள் எந்த ஆரோக்கியமான செல்களிலிருந்து தோன்றுகின்றனவோ அவற்றின் உயிர் இயைபியல் பண்புகளையும், புற்றுநோய் செல்களின் உயிர் இயைபியல் பண்புகளையும் ஒப்பிட்டுப்பாது, நூற்றுக்கணக்கான ஆராய்ச்சிகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. வசதி குறித்து இந்தப் பரிசோதனைகள் பெரும்பாலும் மிருகங்களின்மீதே நடத்தப்பட்டிருக்கின்றன. ஆரோக்கியமான செல்வின் நூகலியல், மைடோகாண்ட்ரியா, எண்டோபிளாசு ரெடிகுலம் போன்றவைகளில் உள்ள நொதி அமைப்பு எல்லாமே புற்றுநோய் செல்லிலும் இருக்கிறது என இப்போது தெரிகிறது. ஆனால், அவைகளின் அளவைப் பொறுத்தமட்டில் வேறு பாடுகள் இருக்கலாம். சில குறிப்பிட்ட நொதி பாதைகள் வழியாக மற்றவற்றைக் காட்டிலும் புற்றுநோய் செல்கள் அதிகமான அளவில் சகதியை விரயம்.

செய்கின்றன. துரதிருஷ்டவசமாக, புற்றுநோய் செல்களுக்கும் அவை தோன்றும் ஆரோக்கியமான செல்களுக்குமிடையே, அளவு ரீதியில் சமநிலையற்ற இந்தத் தன்மை இருக்கிறது என்றபோதிலும், உடல முழுவதையும் எடுத்துக்கொண்டு பார்க்கும்பொழுது, அதன் மற்ற அங்கங்களிலுள்ள ஆரோக்கியமான செல்களுக்கிடையேயும், இதற்கைய சமநிலையற்ற தன்மை இருக்கலாம் ஆரோக்கியமான செல்களிலிருந்து, மாறுபட்டுப் புற்றுநோய் செல்களுக்கெனத் தனிச் சிறப்பு வாய்ந்த உயிர் இயைபியல் மாற்றம் (நைவு) ஒன்றும் இதுவரை கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை. இந்த உண்மை, புற்றுநோய்க்கு எதிரான மருந்துகளபற்றிய எல்லா ஆராய்ச்சிக்கும் இடையூறுக இருக்கிறது. நிலைமை நம்பிக்கை அற்றுப்போய் விடவில்லை என்பதை நாம் பின்னர் விவரிப்போம்.

முந்தைய அத்தியாயங்களில் புற்றுநோய் செல்களையும், ஆரோக்கியமான செல்களையும், திட்டவட்டமாகப் பிரித்துக் குறிப்பிட்டு இருக்கிறோம். ஒழுங்கற்றத் தன்னிச்சையாக ஊடுருவி, மெடாஸ்டேசுகள் உண்டாக்கும் புற்றுநோய் செல்கள், ஒருமைப்பாடுகொண்டு, தனி வேறுபாட்டுடன் கூடிய ஆரோக்கியமான செல்கள் என்று இரண்டாகப் பிரித்து வைத்தோம். இது ஒரு தீவிரமான கண்ணோட்டம் என்றும், அனுபிளாஸ்டிக் நிலைகொண்டதும், ஆரம்பகாலக் கட்டிகளுக்கு மட்டுமே பொருந்தக்கூடியது என்றும், சென்ற இருபது ஆண்டுகளாகத் தெரிகிறது. சில புற்றுநோய்கள், குறிப்பாக ஹார்மோனின் நேரடிக் கட்டுப்பாட்டிற்குள் இயங்கும் உறுப்புகள் அல்லது சுரப்பிகளில் உருவாகும் புற்றுநோய்கள், மிதமான நிலையிலேயே தங்களது புற்றுநோய் வாழ்க்கையைத் தொடங்குகின்றன என்றும், உடவின் கட்டுப்பாடுகளுக்கு, ஆரம்பகாலத்திலாவது ஓரளவு அடங்கி இருக்கின்றன என்றும் தெரிகிறது. அவைகளை இடைநிலையில் உள்ள செல்கள் எனக் கூறலாம்.

1939-ல் சிகாகோவில், பேராசிரியர் சார்லஸ் ஹக்கின்ஸ் என்பவரால், இந்த ஆராய்ச்சிகள் சம்பந்தமாக முதல் முயற்சி எடுக்கப்பட்டது. எவ்விதம் ப்ராஸ்டேட் சுரப்பி, ஆண்பால் ஹார்மோன்களுக்கு அடங்கியிருக்கிறதோ, அது போலவே ப்ராஸ்டேட்டிலிருந்து உருவாகும் புற்றுநோய்களும் அடங்கி இருக்கும் என அவர் கண்டார். இவ்விதம் அடிப்படையிலும் புற்றுநோய்கள், அடிப்படையாத புற்றுநோய்களைவிடக் குறைந்த அளவில் அனுபிளாஸ்டிக்காக இருக்கின்றன என நாம் கூறலாம். மேலும், ஹார்மோன்களுக்கு அடிப்படையிலும் தன்மையைப் பொறுத்த மட்டில் தங்களது ஆரோக்கியமான செல்களின் குணங்களைப் புற்றுநோய் செல்கள் கொண்டிருந்தன.

ப்ராஸ்டேட்டுகள், புற்றுநோய்கள் இரண்டின் வளர்ச்சியுமே ஆண்பால் ஹார்மோன்களால் (ஆண்ட்ரோஜன்) தூண்டப்படுகின்றன என்றால் இந்த ஹார்மோன்கள் வினியோகத்தை நிறுத்துவதன்மூலம், புற்றுநோய் செல்களின் வளர்ச்சியை மட்டுப்படுத்த முயற்சிசெய்வதே அடுத்தபடியாகச் செய்யவேண்டியது என்பது தெளிவு. ஆண்களில் இந்த ஹார்மோன்களுக்கு மூலாதாரம் விந்து

சுரப்பிகளாகும். ஹக்கின்ஸால் தீர்மானிக்கப்பட்ட சிகிச்சை, விதைகளை அகற்றுவதாகும். (கொட்டையடித்தல் அல்லது காயடித்தல் என கிராமப்புறங்களில் கூறப்படுகிறது. மொ-ர்.) இதற்கு மாற்று சிகிச்சைமுறை என்னவென்றால், 'செயற்கை ஹார்மோன்களான, ஸ்டின்போஸ்டிரால் அல்லது ஹெக்சோஸ்டிரால் எனப்படும் பெண்பால் ஹார்மோன்களைச் செலுத்துவதன்மூலம் ஆண்பால் ஹார்மோனை நடுநிலையாக்குவதே.

இந்த வகையான ஹார்மோன் சிகிச்சைமூலம் 90% வெற்றி கிடைத்தது. புற்றுநோய்கள் மட்டுப்படுத்தப்பட்டன. மெடாஸ்டேசு உண்டான இடங்களில் கூட, அவைகளின் வளர்ச்சி தடைபட்டது நோயாளிகளிடம்கூட வெளிப்படையான முன்னேற்றம் காணப்பட்டது. நிரந்தரமான பூரண சுகம் கிடைக்க வில்லை என்பது வருந்தத்தக்க விஷயமாகும். இதற்கான காரணங்கள் முழுமையாக விளங்கவில்லை. நாம் ஏற்கெனவே பாக்டீரியாவில் கண்டதுபோல, சில புற்றுநோய் செல்கள் 'மருந்து எதிர்ப்பு சக்தி' கொண்டிருந்தன. கட்டிகள் மீண்டும் வளர் ஆரம்பித்தன. இந்தத் தடவை, ஹார்மோன் சிகிச்சை பலன் அளிக்க வில்லை.

இத்தகைய சிகிச்சையின் வெற்றிகள் தாற்காலிகமாக இருந்தாலும், பெண்புலோன்றவைகளின் புற்றுநோய்களைப்பற்றி மறுபரிசை செய்ய வழிவகுத்தது. 1896ஆம் ஆண்டிலேயே பீடஸன் என்ற பிரபல அறுவை சிகிச்சை நிபுணர் சூல் பைகளை அகற்றுவதன்மூலம், முலைப் புற்றுநோய்களில் சில, வளர்ச்சியில் மட்டுப்பட்டன எனக் கண்டார். ஆரோக்கியமான பெண்ணின் முலை, பிட்டுட்டரி, அட்ரினல், சூல்பை இவற்றிலிருந்து சுரக்கும் ஹார்மோன் தொகுதியின் கட்டுப்பாட்டிற்குள் இருக்கிறது. பருவ வளர்ச்சி காப்பமடைந்தபோது பால் சுரத்தல் ஆகியவை இவற்றால் பாதிக்கப்படுகின்றன.

ஆகவே, மனிதனில் பராஸ்டேட் புற்றுநோய்க்கு ஹக்கின்சின் சிகிச்சை போன்று அடைமும், அவரது சகாக்களும் 1946-ல் முலைப் புற்றுநோயுடன்கூடிய பெண்களுக்கு, ஆண்களின் ஹார்மோன்கள் டெஸ்டோஸ்டிரோனைக் கொடுத்தனர். அவர்களில் 20%-ல் வெளிப்படையான, ஆனால் தாற்காலிகமான முன்னேற்றம் ஏற்பட்டது. மாதவீடாய் நின்ற நோயாளிகளுக்குப் பெண்பால் ஹார்மோன்கள் கொடுக்கப்பட்டால் தாற்காலிகமாக நோய் மட்டுப்பட்டது.

சென்ற பத்து ஆண்டுகளாக ஹார்மோன்களின் மூலாதாரமான அண்டங்களை மாத்திரமல்லாமல், அட்ரினல், பிட்டுட்டரிகளையும் அகற்றுவது வழக்கமாக இருக்கிறது. இந்த முன்னேற்றம், அறுவை சிகிச்சை, ஈடு செய்யும் சிகிச்சை, ரேடியோ-ஐசோடோப் நுணுக்க முறைகள் இவைகளில் நேர்ந்த முன்னேற்றத்தால் சாத்தியமாகியது.

இரண்டு உதாரணங்களை நாம் எடுத்துக்காட்டலாம். முதலாவதாக, மிகவும் முதிர்ந்த முலைப் புற்றுநோயுடன்கூடிய பெண்களின் (இவர்களில் சிலருக்கு

எலும்பு, சருமம் இவைகளில் மெடாஸ்டேசுகளும் இருந்தன) குல் பைகளையும் அட்ரினஸ்களையும் அகற்றினால் 40% முன்னேற்றம் காணப்பட்டது. ஹார்மோன்கள் பயனடையாமல் செய்ததன்மூலம், கட்டிகள் மட்டுப்பட்ட நோயாளிகள், வலியும் இல்லாமல் ஆரோக்கியமான வாழ்வு நடாத்தி, ஆறு மாதங்கள் முதல் 3 ஆண்டுகள்வரை வாழ்ந்தனர். இரண்டாவதாக, இதே மாதிரியான மற்றொரு பகுதி நோயாளிகள், பிடியூரி அகற்றப்பட்டு சிகிச்சை செய்யப்பட்டனர். இவர்களில் பாதிக்குமேல் குறைந்த அளவிற்குப் பயன் அடைந்தனர்.

பிடியூரிபோன்ற முக்கியமான நாளயில்லா சுரப்பிகள் அகற்றப்பட்டு விட்டால் இதன்மூலம் நோயாளிகளுக்கு இல்லாமல்போகும் ஹார்மோன்களைத் தரவேண்டியது இயற்கையே. ஓர் உயிர் ஜீவனில் அட்ரினஸ்கார்டெக்ஸ், ஸ்டிராய்டுகளின் பணிபற்றியும், சுத்தமான நிலையில் அவைகளை உற்பத்தி செய்யப்படுவது பற்றியும், நிகழ்ந்த மருத்துவத்துறை முன்னேற்ற சாதனைகள்தாம் இதற்கைய முறைகள் சாத்தியமாக வழிவகுத்தன. அறுவை சிகிச்சை தேவையில்லாமலேயே உள்ளிருந்தே பிடியூரி சுரப்பியைச் சிதைக்க வழிவகுக்கப்பட்டன. ஐசோடோப்புகளான தங்கம், இட்ரியம் போன்றவைகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டதால் இது சாத்தியமாயிற்று.

கதிரியக்கப் பொருளின் சிறு உருண்டைகள், சுரப்பிக்குள் கவனத்துடன் செலுத்தப்பட்டன. அதிலிருந்து வெளிவரும் கதிர்வீச்சு, சுற்றியிருக்கும் செல்களைச் சிதைத்தது. இந்தப் பணிக்கு, அமெரிக்காவில் 340 MeV புரோடான்கள் கொண்ட கற்றை உபயோகிக்கப்பட்டது. இதன்மூலம் தேவைப்பட்ட கதிர்வீச்சு 24,000 γ அலகு கொண்டது.

புற்றுநோய்களுக்கு ஹார்மோன் நீக்கம்மூலம், சிகிச்சை அளிக்கும்போதே விலங்கு பரிசோதனைகளும் நடாத்தப்படுகின்றன. பலவகையான தூண்டப்பட்ட மிருகப் புற்றுநோய்க் கட்டிகள், குறிப்பாக, பிடியூரி, குல்பை, அண்டங்கள், அட்ரினஸ், தைராய்டு போன்றவை—தங்களது வளாச்சிக்கு ஹார்மோன்களின் சுற்றுப்புறங்களையே சார்ந்திருக்கின்றன. எனினும், இந்தச் சார்பு ஓரளவானது. தன்னிச்சை—அதாவது சாராதிருத்தல்—ஒரு கட்டி, ஒரு விலங்கிலிருந்து மற்றொரு ஒம்புமிருக்கு மாற்றி அமைக்கப்படுமபோது ஒழுங்காகத் தோன்றுகிறது.

ஹார்மோன் சார்பைமட்டுமன்றி மற்ற உயிரியலடிகளையும், அவை மாற்றிக் கொள்கின்றன. போல்ட்ஸ், இதையே ‘முன்னேற்றம்’ எனக் கூறுகிறார். அதாவது, கட்டிகளின் ஒன்று அல்லது பல உயிரியல் குணங்களில், கிரந்தரமான, திருப்பமுடியாத, பண்பியலான மாற்றங்கள் நிகழ்வது. தானாகவே உருவான கட்டி உண்டான மிருகத்தில் இதற்கைய முன்னேற்றத்தைக் காண்பது சிரமமே. ஏனெனில், மாற்றங்கள் வெளிப்படையாகத் தோன்றக் காலம் போதாததேயாகும். எனினும், மரபுவகையைச் சோந்தே (ஒரே மாதிரியான இரட்டையர்கள்) மிருகங்களில் கட்டியை மாற்றிவைப்பதன்மூலம் முன்னேற்றத்தில் ஏற்படும் கீழ்க்கண்ட

நிலைகளைக் கண்டறிவது சாத்தியமே. (1) வளர்ச்சி விகிதத்தில் உயர்வு. (2) ஹார்மோனைச சார்ந்திருக்கும் மிருகங்களைவிட, ஹார்மோனைச சார்ந்திராத மிருகங்களில், கட்டியை இடம்பெயர்த்து அமைக்கமுடிந்த நிலை. (3) உருப் பெருக்கியின் அடியில் தெரியும் தோற்றத்தில் ஏற்பட்ட மாற்றம். (4) மெடாஸ்டேசுகள் உண்டாக்கும் தன்மை.

மனிதனில் எல்லாக் கட்டிகளும் இறுதியில் முன்னேறி, இறுதியான சுயேச்சை நிலையை அடைகின்றன. அந்த முற்போக்கை மாற்றுவதற்கோ அல்லது தடுப்பதற்கோ நமக்குத் தெரியாது. பொதுவாக உயிர் இயல் துறையில் நடப்பதைப்போலவே இங்குச் சிறப்பு வேறுபாட்டையும் ஒருமைப்பாட்டையும் நம் மால் தவிர்க்க முடியாது. ஊக்குவிக்கும் செயதி ஒன்று நமக்குக் கிடைத்துள்ளது. கதிரியக்க அயோடினை (I^{131}) எடுத்துக்கொள்ளமுடியாத, மனித தைராய்டு புற்றுநோய் மெடாஸ்டேசுகளைச் சில சமயங்களில் அவ்விதம் செய்யத் தூண்ட முடியும்.

முதிர்ந்த நிலையில் உள்ள முலைப் புற்றுநோய் கொண்ட பெண்களில் 50%-வரை, ஹார்மோன்களால் குணப்படுத்தமுடியும் என்பது உண்மையானால், அடரினால் அகற்றுவது, பிட்டுட்டரி அகற்றுவதுபோன்ற பெரிய அறுவை சிகிச்சைகளுக்கு உட்படுத்தாமல், அத்தகைய கேசுகளைத் தெரிந்தெடுப்பது மிகவும் முக்கியமாகும். இந்தத் துறையில் தற்காலத்தில் நல்ல முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஜிதன்மூலம் ஒவ்வொரு நோயாளிக்கும் தேவையான இதுபற்றிய விவரங்களைத் தெரிந்துகொள்ளலாம்.

அறுவை சிகிச்சைக்கு முன்னர், நோயாளிகளால் சிறுநீரில் வெளியேற்றப்படும் ஸ்டிராய்டு ஹார்மோன்களை மிகவும் கவனத்துடன் ஆராய்ந்து பார்ப்பதிலிருந்து, முன்கூறிய சிகிச்சை முறைகள் வெற்றியளிக்கும் இலலையா என்பதை முன்கூட்டியே தெரிந்துகொள்ளலாம் என இம்மீரியல் புற்றுநோய் ஆராய்ச்சிக்குழுவினர் உயிர் இயைபியல் மருத்துவர்களான டாக்டர்கள் புல்புருக்கும், கிரீன் உடமும், கய் ஆஸ்பத்திரியின் ஹேவர்டும், ஹெட்லி அட்கின்சும் கண்டனர். இது போலவே, ஓர் ஆரோக்கியமான பெண்ணின் சிறுநீரை ஆராய்வதன்மூலம், பிற்காலத்தில் அவளுக்கு முலைப் புற்றுநோய் வந்தால் அந்தப் புற்றுநோய் ஹார்மோன்களுக்கு அடிப்படையுமா இலலையா என்பதைக்கூட நாம் முன்கூட்டியே சொல்ல முடியும் (இந்தத் துறையிலும் ஆராய்ச்சி நடக்கிறது). இதன்மூலம் அவளுக்கு முலைப் புற்றுநோய் வருமா என்பதை நாம் முன்கூட்டியே கூறமுடியும் என்பதல்ல. இதைப்பற்றி இதற்குமேல் நம்மால் வலியுறுத்த முடியாது.

மனிதப் புற்றுநோய் தானாகவே குணமடைந்துவிடும் என்பதற்கான ஆதார பூர்வமான சாட்சியங்கள் வெகு சொற்பமே என நாம் முன்னரே கூறியிருக்கிறோம். உடலின் உள்மிகமும் ஹார்மோன்களின் ஏதோ ஒரு சமநிலையற்ற தன்மையின் விளைவால் புற்றுநோய்கள் 'தானாகவே தணிவது' நோயாளியின் நிலையில் நீண்ட

நாடகளாக வெளிப்படையாகத் தெரியும் ஒரு முன்னேற்றம்—சாததியமே என்பது நாம் இதுவரை கூறியவற்றிலிருந்து தெளிவாகிறது.

சிகிச்சை செய்யப்படாத வியூகியியாவில் (எலும்பு மஜைஜியின் புற்றுநோய்) 102 கேசுகள் தாமாகவே முதல் தடவையாகத் தணிந்தன என்பதுபற்றிய விவரங்களை டி.வி. 1954-ல் தயாரித்தா. 'அட்ரினல் நெருக்கடி' என்று சொல்லப்படும் ஒரு சம்பவத்தைத் தொடர்ந்தே இதற்கைய 'தணிவு' ஏற்படுகிறது. அட்ரினல் ஹார்மோனான கார்டிசோன அட்ரினல் ஊக்குவிக்கும் பிடியூட்டரி ஹார்மோனான ஏ.சி. டி.எசு. (ACTH) இவைகளை உட்செலுத்துவதால், ஏற்படும் விளைவுகளைப் போன்றே 'அட்ரினல் நெருக்கடியும்' இருக்கும். தானாகத் தணிந்த நிலை நீடித்த சராசரி காலம் 6-7 வாரங்களாகும். கார்டிசோன ஏ.சி.டி.எசு. இவைகளால் உண்டான தணிவு 5, 6 வாரங்களாகும்.

புற்றுநோய்க்கான வேதியியல் சிகிச்சை 'சல.பனமைடுக்கு முந்திய' சகாப்தத்திலே இருக்கிறது என்பதை நாம் ஏற்கெனவே குறிப்பிட்டோம். தற்காலத்து வேதியியல் சிகிச்சையின்மூலம் எந்த ஒரு நோயாளியாவது குணமடைந்தான் என்பது சந்தேகத்திற்கிடமான விஷயம் என்பதை நாம் ஒப்புக்கொண்டாக வேண்டும். இதைப்பற்றி நாம் இப்போது விவாதிப்போம்.

வழக்கமான அறுவை முறைகளிலோ அல்லது கதிர்வீச்சு சிகிச்சையாலோ ஒரு நோயாளிகு நோய்தீர்ந்த நிலையோ, அன்றி, துன்பம் தணிந்த நிலையோ ஏற்படாவிட்டால் அவனுக்கு வேதியியல் சிகிச்சை, தருவது நியாயமன்று என்பது மேலைநாடவரின் கருத்து ஆகவே, பொதுப்படையான புற்றுநோய்க்கான வியூகியியா அல்லது அறுவை சிகிச்சை செய்யமுடியாத அல்லது மீண்டும் மீண்டும் ஏற்படுகிற பரவிய மெடாஸ்டேசிகளுடன் கூடிய புற்றுநோய்கள் ஆகியவற்றிற்கு மட்டுமே இதற்கைய மருந்துகள், குறைந்த அளவில் பரிட்சாதத் முறையாகக் கொடுக்கப்பட்டன.

இதற்கைய மனிதப் புற்றுநோய் வகைகளின்மீது விளைபுரிந்து ஓரளவு பலனளிக்கும் இரு மருந்துகளின் தொகுதி இருக்கின்றது. செல்களை நஞ்சிட்டுச் சிதைக்கும் மருந்துகளும் மெடபொலைட் எதிர் மருந்துகளும் தாம் இவைகள் (செல்லுக்குள்ளே நிகழும் என்ஸைம் வினைகளில் தலையிட்டு உபயோகமில்லாத, தேவையில்லாத, ஆனால் தீங்கற்ற பொருள்களை உண்டாக்கும் ரசாயனக் கூட்டுப் பொருள்கள்).

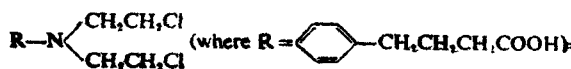
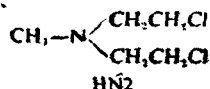
செல்களைச் சிதைக்கும் மருந்துகள்

நைட்ரஜன் மஸ்டர்டுகள்

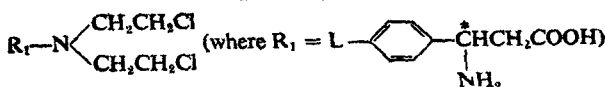
ஏற்கெனவே புற்றுநோய்க் காரணி என நாம் கண்ட நைட்ரஜன் மஸ்டர்டுகள் இதன் மூல முன்மாதிரியாகும். இது செல்லின் நுர்களியன்மீது நேரடியாக விளை

புரிவதால் செல் மரணமடைகிறது, அல்லது சேதம் போதிய அளவாக இருந்தால் புற்றுகோய் செல்லாக மாறுகிறது என நம்பப்படுகிறது.

உடலின் ஆரோக்கியமான செல்களுக்குக் குறிப்பாக எலும்பு-மஜைஜை செல்களுக்கு ஏற்படும் நசு விளைவைக் குறைக்கும் நோக்கத்துடன் இந்த மருந்தின் வேறு ரசாயன வகைகள் ஆக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளின் கரையும் தன்மை, உடலில் பரவிய நிலை, ரசாயன வினைத்திறன் இவைகளை மாற்றி அவைகள் தாக்கவேண்டிய செல்களுக்குள் எளிதில் பரவி விளைபுரியும் நிலையில் மருந்துகள் ஆக்கப்படவேண்டும். HN2 ஸ்டீட் இவைகளில் சில மிகவும் மதிப்புள்ளவை. ரஷ்யநாட்டு நைட்ரஜன் மஸ்டாடுகள் ரஷ்ய நோயாளிகளும், ஜப்பானிய நைட்ரஜன் மஸ்டாடுகள் ஜப்பானியர்களுக்கும், இங்கிலாந்து நைட்ரஜன் மஸ்டாடுகள் ஆங்கிலேயர்களுக்கும் சிகிச்சையில் பலனளித்தது ஓர் உளவியல் சார்ந்த ருசிகரமான விஷயமாகும். ஆங்கிலேயர்கள் கீழே குறிப்பிட்டதை உபயோகித்தனர்.

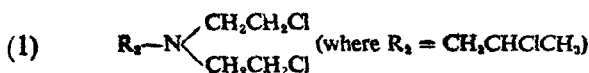

குளோரமபூசில் (ஹாடோ, 1952)

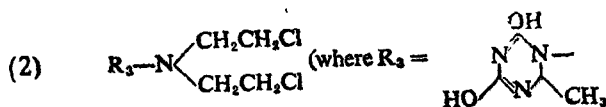

மெல்பலான் (பொகல், 1961)

ரஷ்யர்கள் (லாரியோனாவ 1955, 56, 61) கீழ்க்கண்ட 3 பொருள்களை உபயோகித்தனர் :

நோவோஎம்பிசின்

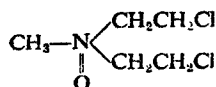

டோபான்

(3) சர்க்கோலைசின், இங்கு பீனைல்அலனின் எசுங்கள் எல்.டி. வகைகளில் ஒரு ரெசீமிக் கலவையாக இருக்கும் மெல்பாலானே சர்க்கோலைசின் எனப்படுகிறது.

பேராசிரியர் எல். எப். லாரியோனுவலின் தலைமையில் ரஷ்ய அறிஞர்கள் சார்னோலைசினைப் பெருமளவில் உபயோகித்துப் பெரிதும் பரவிய அண்டாசயிப் புற்றுநோய்களிலும், கல்லீரல் புற்றுநோய்களிலும் நல்ல பலனைக் கண்டனர்.

HN2-ன் ஆக்ஸிகரணப் பொருளான நைட்ரோமின் (ஜப்பானியர்களால் உபயோகிக்கப்பட்டது) கீழ்க்கண்ட அமைப்புடன் இருக்கிறது.

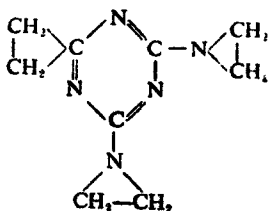

இந்த மருந்தும், பரவிய புற்றுநோய்களில் தாற்காலிகமான முன் னேற்றத்தை உண்டாக்கியதாகக் கூறப்படுகிறது (ஸ்டால், 1956).

இந்த மருந்துகளை ஹாட்ஜ்கின் வியாதியிலும் நாட்பட்ட லியூகிமியாவிலும், உபயோகித்தனர். ஆனால், ஆரம்பத்தில் ஏற்பட்ட பலன், தாற்காலிகமாகவே இருந்தது ஒரு தடவை நோய் குறைவு ஏற்பட்டால், அதே மருந்திற்கோ, அந்தத் தொகுதியின் மற்றைய மருந்துகளுக்கோ, புற்றுநோய் செல்கள் மீண்டும் தணிவதில்லை என்பது ஒரு பொது நியதி.

எதிலின் இமின்கள்

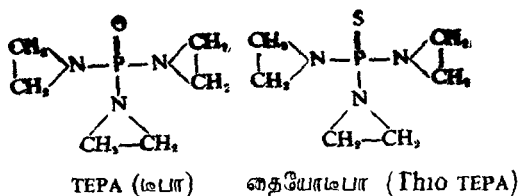
நைட்ரஜன் மஸ்டர்டுகள் கரையதில் இருக்கும்போது ஓர் இரசாயன மாறுதலுக்குள்ளாகி, எதிலின் அயனிகள் உண்டாகின்றன. இதே இரசாயன அமைப்பைக் கொண்ட எதிலின் இமோனியம் போன்ற பொருள்களில் இரசாயன வாதிகளுக்கு ஓர் ஆர்வம் ஏற்பட்டது. டி.இ.எம். என்ற டிரை எதிலின் மெல மைனதான் முதலில் உபயோகிக்கப்பட்டது.

ஹாட்ஜ்கின் வியாதியிலும், நாட்பட்ட மைலாய்டு லியூகிமியாவிலும் HN2-க்கு ஏற்பட்ட பலனே இதிலும் ஏற்பட்டது. ஆனால், லிம்போசார்னோமாவும் நாட்பட்ட மிம்பாடிக் லியூகிமியாவும் அதைவிட நல்ல பலன் பெற்றன.

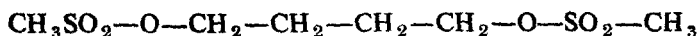
இவற்றோடு தொடர்புடைய பாஸ்பரமைடுகளான டிரை எதிலின் பாஸ்பர மைடும் (TEPA) டிரை எதிலின் தையோ பாஸ்பரமைடும் (Thio-TEPA) ஹாட்ஜ்கின் வியாதி, நியோரோ பிளாஸ்டோமா, அதிகமாகப் பரவிய மெலனோமா வியாதி

போன்றவைகளில் நல்ல பலன் கொடுத்தன. முலை, குலபை இவைகளின் புற்று நோய்களில் தையோடீபா கொஞ்சம் பலனை அளிக்கலாம் (பேடமனும், லாசனும் 1956)

மீதேன் சல்பொனைல் ஆக்ஸி அல்கேன்கள்

இந்த வரிசையில் முதல மருந்தான மைலீரான், நாட்பட்ட மைமியாடு லியூகிமியாவில் நல்ல பலன் அளிக்கும் என்றும் மற்றபுற்றுநோய் வியாதிகளுக்கு ஒரு பலனும் அளிக்காது எனவும் மருத்துவப் பரிசோதனைகள் மூலம் தெரிய வந்தது.

மைலீரான்

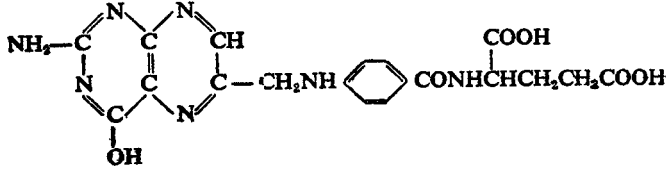
இந்த மருந்தினமூலம், நோய் தணிபுகள் மூன்று வருடங்களுக்குமேல் நீடித்திருக்கின்றன.

எதிர்மெடபோஸ்ட்டுகள்

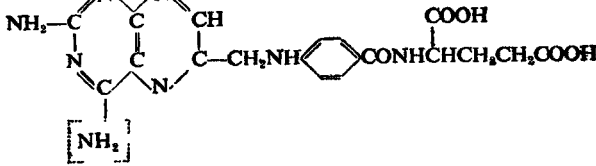
போலிக் அமில எதிரிகள்

இரத்தத்தின் சிவப்பு அணுக்கள் உற்பத்தியாவதற்கும் வளாவதற்கும், போலிக் அமிலமும் அதன் முன்னோடிகளும் வைடமினைப் போன்று பயன்படுகின்றன என்ப பல ஆண்டுகளாகத் தெரியும். ஆகவே, சிலவகை சோகை வியாதிகளில், சிகிச்சைக்கு அது உபயோகிக்கப்பட்டது. லியூகிமியாவால் பாதிக்கப்பட்ட குழந்தைகளுக்கு போலிக் அமிலம் கொடுக்கப்பட்டால் சோகை குணப்படுத்தப்பட்டதது மட்டுமல்ல, புற்றுநோயும் துரிதமாக வளர்ந்தது என்று 1948-ல் பாஸ்டன்ஸ், பார்பரும் அவரது சகாக்களும் தெரிந்துகொண்டதன் விளைவே, போலிக் அமில எதிரி மருந்துகளைத் தீவிர லியூகிமியாவிற்கு சிகிச்சையாக உபயோகிக்க அடிகோலியது. தற்போது, ஆயிரக்கணக்கான குழந்தைகளில் தீவிர லியூகிமியா தணிய உபயோகிக்கப்படும் போலிக் அமில எதிரிகள் இரசாயன அமைப்பின்படி, உண்மையான வைடமின்போன்றே இருந்தது. எனினும், செலலில் வைடமின்கள் போல் அவை பயன்படவில்லை.

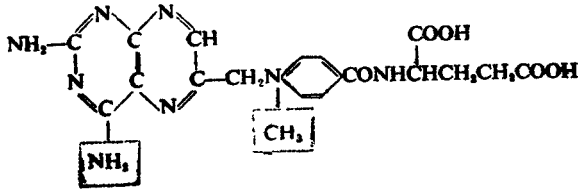
போலிக் அமிலமாவது :

போலிக் அமில எதிரிகள் மூன்றுகளாவன

(1) அமினோபடரின்

(2) ஏ-மீதாபடரின்

(3) அமைனோ அனபால் (அமினோபடரின் போன்ற அமைப்புக் கொண்டது. ஆனால், அமைனோ அமில பக்கச்சங்கிலியில் ஒரு CH_2 குறைவாகவே இருக்கும்).

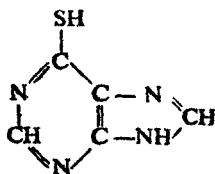
திசுவளாசசிக கலவையிலுள்ள உயிருள்ள செல்களினமீது போலிக் அமில எதிரிகள் நேரடியாக வினைபுரிகின்றன (ஜேகபசன், 1961). அது செலுத்தப்பட்ட 15 நிமிடங்களுக்குள், மெடாபேஸ் நிலையில் இருக்கும் பகுபடும் எல்லா செல்களும் பாதிக்கப்பட்டு அவைகளின் குரோமோசோம்கள் இறுகிய கொத்துப் போன்று ஆகிவிடுகின்றன. அனபேஸ் நிலையிலுள்ள செல்கள் அபூர்வமாகவோ அல்லது இல்லாமலோ இருக்கின்றன. மெடாபேஸ் அனபேஸாக மாறுங்காலத்தில் மருந்துகள் செல்கள் பகுபடுவதைத் தடைசெய்கின்றதுபோல தோன்றுகின்றது. உயிருள்ள மிருகத்தில் போலிக் அமில எதிரிகள் பெரிதும் நச்சு விளைவை உண்டாக்குகின்றன. செல்பகுப்பு மிகவும் துரிதமாக நடைபெறும் எல்லா உறுப்புகளும் திசுக்களும் பெரிதும் பாதிக்கப்படுகின்றன என நாம் எதிர்பாரக்கலாம். குடலின் சிலேட்டுமப்படலமும், எலும்பு மஜ்ஜையும் பெரிதும் சேதமான நிலையைக் காட்டுகின்றன. இந்த நிலை செல்களைப் பாதிக்கும் மருந்துகள் கொடுக்கப்பட்டபின் இருக்கும் நிலையை ஒத்திருக்கின்றன.

இந்த மருந்து தொகுதிகளைப்பற்றி இன்னும் ஆராய்ச்சி நடந்து வருகிறது. ஏனெனில், பல முக்கியமான கேள்விகள் விடையளிக்கப்படாமலேயே இருக்கின்றன. முதலில் தீவிர லியூகிமியாவால் பாதிக்கப்பட்டு இந்த மருந்துகளால் சிகிச்சை செய்யப்பட்ட குழந்தைகளில் 30% மருத்துவ சோதனைகளின்படியும், இந்த சோதனைகளின்படியும் பூரணமாக ஒரு சில வாரங்களிலிருந்து மாதங்கள் வரையிலுள்ள காலத்திற்காவது நோய் தணிப்புப் பெறுகின்றனா. தீவிர லியூகிமியாவால் பாதிக்கப்பட்ட வயதுவந்தவர்கள் யாருக்குமே ஒரு பலனும் கிடைப்பதில்லை. இரண்டாவதாக நோய் மீண்டும் உண்டாகிற குழந்தைகளில், இந்த மருந்துகளுக்கு எதிர்ப்பு சக்தி உண்டாக்குமபடி எலும்பு மஜைமீயில் உண்டான உயிர் இயைபியல் மாற்றங்கள் என்ன? செல்கள், எதிரிகள் செயலற்றுப்போகும்படியாக ஒரு வழியை உருவாக்கிக்கொண்டன எனத் தோன்றுகிறது. எனினும், லியூகிமியா செல்களை, மருந்துகளை வளாசிதைமாற்றம் செய்யப்பழக்கினால், தங்களது சொந்த எதிரிகளையே அவை உருவாக்கத் தூண்டுவது சாத்தியமே. இதற்குச் சரியான துவக்கப் பொருள்களை அவற்றிற்கு உணவாக அளிப்பது அவசியம்.

பியூரின் எதிரிகள்

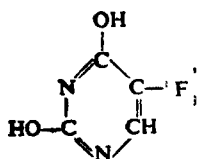
வளர்சிதைபின் இடைவேளையின்போது, குரோமோசோம்கள் இரண்டு மடங்காகத் தேவையான நூக்கியளவே நூக்ளீயிக் அமிலம் உண்டாவதைத்தான் செலபிரிவு சாாநதிருக்கிறது என நாம் ஏற்கெனவே பார்த்தோம். இந்தத் தொகுப்பிற்கு, பியூரின்கள். பீரிமீடிகள் போன்ற எளிய முனனோடுகள் தேவைப்படுகின்றன. செல்லிற்குத் தவறான முனனோடுகளைக் கொடுத்து செல்பகுப்பைத் தடை செய்வதில் அல்லது தாமதப்படுத்துவதில்தான், புற்றுநோய் வேதியியல் சிகிச்சையில் பியூரின் எதிரிகளை உபயோகிப்பதன் அறிவாராத காரணம் இருக்கிறது. உதாரணமாக, சரியான அளவிற்குப் பதிலாக, ட்ராக்டர் சக்கரங்களும் டயாகளும் இடைவிடாது வருதுகொண்டேயிருந்தால், கார் உறபத்தி செய்யும் தொழிற்சாலையில் ஏற்படும் குழப்பத்தை நாம் எளிதில் கற்பனை செய்யமுடியும். நாலு சக்கரத்திற்கு ஒன்று தவறான அளவாக இருந்தால் கார் உறபத்திப் பெருக்கத்தில் ஏற்படும் தடங்கல் பெரிய அளவில் இருக்கும்.

அமெரிக்காவில், 6-மொகாபடோபியூரின் பெரிதும் உபயோகிக்கப்படுகிறது. போலிக் அமில் எதிரிகளைப்போல அல்லாமல், தீவிர லியூகிமியாவால் பாதிக்கப்பட்ட வயது வந்தவர்களிலும் நோய்தணிப்பை உண்டாக்குகிறது (பர்கனெல் முதலியோர், 1953).

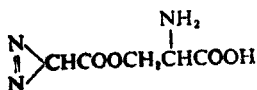
தீவிர லியூகிமியா முதலில் அடிபணிந்தாலும் இறுதியில் இந்த மருந்திற்கு 'எதிர்ப்பு சக்தி' தெரிவிக்கிறது. அதே கூட்டத்தைச் சார்ந்த மற்ற மருந்துகளுக்கும் எதிர்ப்பு சக்தி கூடிய சீக்கிரத்தில் உண்டாகிவிடுகிறது. எனினும், பியூரின எதிரிகளுக்கும் போலிக் அமில எதிரிகளுக்கும் எதிரெதிரான எதிர்ப்பு சக்தி உண்டாவதில்லை.

மாடிகளில் (in Madison) பேராசிரியா ஹீடல்பாகரும் அவரது சகாக்களும் (ஹீடல்பர்கர், 1961) பிரிமிடீன்களுக்கு எதிரிகளாகப் புதிய மருந்துகளைக் கண்டு பிடித்திருக்கின்றனர். அவைகள் 5-புளுரோயூரஸிலும் ரைபோஸ் டிஆகஸிரை போஸ் கொண்ட அவைகளின் கூட்டுப்பொருள்களும் ஆகும். மிருகப் புற்றுநோய்க் கட்டிகளில், டி.என்.ஏ. உருவாவதை 5-புளுரோயூரஸில் அடக்குகிறது. புற்று நோய் செல்கள் மருந்து எதிர்ப்பு சக்தி கொள்ளும்போது, அது இனிமேலும் தடை செய்யப்படாத அளவிற்கு டி.என்.ஏ. உருவாகும் என்ஸைம்களில் ஒன்று மாற்றப்படுகிறது.

அமைனோ அமில் எதிரிகள்

இந்தத் துறை இன்னும் வெற்றிகரமாக ஆராய்ச்சி செய்யப்படவில்லை. டி.என்.ஏ. தொகுப்பைத் தடைசெய்வதன்மூலம் செல பகுப்பை நிறுத்துவது போன்றே, புரதத் தொகுப்பைத் தடை செய்தாலும் செல பகுப்புத் தடுக்கப்படும். மிதியோனின் எதிரியான டி. எல். எதியோனினும், சிஸ்டினின் எதிரியான செலினியம் சிஸ்டினும், மருத்துவத் துறையில் உபயோகிக்க முடியாத அளவு, அவ்வளவு நச்சு விளைவு கொண்டவை. ஆனால், ஸ்ட்ரெப்டோமைஸீஸிலிருந்து கிடைத்த உயிர் எதிர்ப்பொருளான அசாசெரின், குளுடமின் எதிரியாகப் பணியாற்றுகிறது.

அசாசெரின்

குழந்தைகளில் தீவிர லியூகிமியாவில், அசாசெரின் தாற்காலிகமான நோயைத் தணிவைக் கொடுத்ததுள்ளது (எல்விசன் முதலியோர், 1954). அதை 6 மெர்காப் டோப்ப்யூரினுடன் சேர்த்து உபயோகிக்கலாம். ஏனெனில், இரு எதிரிகளும் செல்லின் வேறுபட்ட தொகுப்புப் பணிகளை பாதிக்கின்றன.

உயிரியல் சாதனங்கள், கட்டியைச் சிதைக்கும் வைரஸ்கள்

மற்றுமொரு சிறந்த முறையைப்பற்றியும் கவனம் செலுத்தப்படவேண்டும். புற்றுநோய் செல்களைச் சிதைக்க, மருத்துவ முறைப்படி வைரஸ்களை உபயோகித்து முயல்வதில், அமெரிக்காவில் அலிஸ்மார் (1961) முன்னோடியாக இருந்தார். செல்லுக்கு நஞ்சு போன்றவைகளை உபயோகிக்கும்போது ஏற்பட்ட பிரச்சினைகளே இங்கும் தோன்றின. கூடுமானவரையில், புற்றுநோய் செல்கள் மீது மாத்திரமே, வைரஸ்கள் விளை புரியவேண்டும். அவைகள் மீண்டும் வளராதபடி சிதைக்கப்படவேண்டும். ஆரோக்கியமான செல்களுக்குச் சேதம் உண்டாக்கக்கூடாது.

அத்தகைய வைரஸ் இன்னும் கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை. அவைகள் பணி புரியும் தன்மைபற்றியும், அவைகள் கொண்டுள்ள நுக்ளியிக் அமிலத்தின் பணி பற்றியும் மேலும் மேலும் நமக்குத் தெரியத் தெரிய, இன்னும் சில காலத்தில் சரியான குணங்கள் கொண்ட பரிகாரம் ஒரு நுக்ளியிக் அமிலத்தை உண்டாக்குவது சாத்தியமே.

பாதிப்பின்மை முறைகள்

செல்லினுள்ளே உள்ள உயிர் இயையியல் பொறிகள் சம்பந்தப்பட்டவரையில் புற்றுநோய் செல்கள், ஆரோக்கியமான செல்களின் குணங்களையே கொண்டிருக்கின்றன என்றும், மிருகப் புற்றுநோய்க் கட்டிகளினியீது செய்யப்பட்ட பரிசோதனைகளிலிருந்து தாமாக்கவே உருவாகும் புற்றுநோய் செல்கள், தங்கள் மூல செல்களின் சில புரதங்களை இழந்திருக்கின்றன என்றும் அல்லது முழுவதும் இழக்காவிட்டால், கண்டுபிடிக்கப்படமுடியாமல் இருக்கின்றன என்றும், உயிர் வேதியியல் ஆராய்ச்சி முடிவுகள் காட்டுகின்றன.

சுண்டெலிகளிலும் எலிகளிலும் இரசாயன முறைப்படி உண்டாக்கப்பட்ட சில புற்றுநோய்களில், தாங்கள் உருவான அதே இனத்தைச் சேர்ந்த மற்ற மிருகங்களில் தீவிர பாதிப்பின்மை சக்தி கொண்ட, மாறுபட்ட அல்லது அதிக அளவில் உள்ளதான புரதப் பொருள்கள் உள்ளன என்பதைப்பல ஆராய்ச்சிகள் காட்டியுள்ளன (ஆன்டிஜென்). எனினும் எலிகளிலோ, சுண்டெலிகளிலோ தானாகவே உருவான புற்றுநோய்க் கட்டிகளில் இத்தகைய மிகையான ஆன்டிஜென்கள் இருப்பதற்குப் போதுமான ஆதாரம் இல்லை.

முடிவு

புற்றுநோய் வேதியியல் சிகிச்சையின் மகத்தான பிரச்சினையைப்பற்றி எளிதில் கூறிவிடலாம். செல்களைச் சிதைக்கும் சாதனங்களான நைட்ரஜன் மஸ்ட்ரடுகள், போலிக் அமிலம், பியூரின் எதிரிகள், வைரஸ்கள் போன்றவைகளைக் கொடுமான புற்றுநோய் செல்களை மாத்திரம் பாதிக்கும்படி எவ்விதம்

ஆக்குவது? புற்றுநோய் செல்கள் மருந்து எதிர்ப்பு சக்தி கொள்வதை எவ்விதம் தடுப்பது? புற்றுநோய் செல்களுக்கும், ஆரோக்கியமான செல்களுக்கும் இடையே, பெரிய இரசாயனப் பண்பு வேறுபாடுகள் இல்லை என்பது தெளிவு. மிகச்சிறிய பல வேறுபாடுகளைக் கணக்கில் கொண்டு, அவை அனைத்தையும் சேர்த்து ஒரு தனிச் சிறப்புக குணம் உண்டாகும்படியாக வேதியியல் சிகிச்சை சாதனங்கள் உருவாக்கப்படவேண்டும். மிருகங்களில், தானாகவே நிகழும் புற்றுநோய்க் கட்டிகள் ஆராய்ச்சியிலிருந்துதான் புற்றுநோய் செல்களுக்கும், ஆரோக்கியமான செல்களுக்குமிடையேயுள்ள உயிரியல், உயிரி இயைபியல் சம்பந்தமான வேறுபாடுகள் பற்றிய 99% விவரங்கள் நமக்குக் கிடைத்தன என்பதை மறுக்கமுடியாது. வருங்கால வேதிய சிகிச்சைகளுக்கு வழிகாட்டியாக முதன்மையாக இதுபோன்ற ஆராய்ச்சி, மனிதப் புற்றுநோய்க் கட்டிகளிலும் செய்யப்படவேண்டும்.

ஹாரமோனீச சார்ந்திருக்கும் புற்றுநோய்க் கட்டிகளை பொறுத்தமட்டில், நாளமில்லாச் சுரப்பிகள், குறிப்பிட்ட ஹார்மோன கட்டுப்பாட்டில் இருக்கும். திசுக்களின் கட்டிகள் மாதிரிப் பாதிக்கப்படுமோ அல்லது கலலீரல் போன்றவைகளின் கட்டிகளும், ஹாரமோன் கட்டுப்பாட்டில் உள்ளனவா என நமக்குத் தெரியவேண்டும்.

தனித்து இயங்குவதாகத் தோன்றும் எல்லாப் புற்றுநோய்க் கட்டிகளும் ஆரம்பத்திலிருந்தே அவ்விதம் இருக்கின்றனவா? அல்லது சாரந்திருந்த நிலையிலிருந்து தன்னிச்சையான நிலையை, துரித முன்னேற்றத்தின்போது அடைந்தனவா என்ற விவரமும், அப்படி அடைந்திருந்தால் அது எப்படி என்ற விவரமும் நமக்குத் தெரியவேண்டும்.

திடீரென்று ஒரு 'பிரமாதமான' மருந்து கிடைத்தால் அது ஆச்சரியப்படக் கூடியதல்ல. எனினும், புற்றுநோய் செல்லின் போர்க்கவசத்தில் உள்ள பலஹீனமான இணைப்புகள் கண்டுபிடிக்கப்படலாம் என்ற நம்பிக்கையில், புற்றுநோய்க் கட்டிகளின் உயிரியல், உயிரி இயைபியல் குணங்களைப்பற்றிய அடிப்படை ஆராய்ச்சி இடைவிடாது நடத்தப்படவேண்டும்.

9. பரீட்சார்த்தப் புற்றுநோய் ஆராய்ச்சியின் எதிர்காலம்

இந்தப் புத்தகத்தில் பெருமபாலும், புற்றுநோய் ஆராய்ச்சி, அதுபற்றிய வெற்றி இவைகளின் பரீட்சார்த்த முறைகளைப்பற்றி (மருத்துவத் துறைகள் இல்லாமல்) பெருமபாலும் விவாதிக்கப்பட்டிருப்பதால், நானும் மேல்குறிப்பிட்ட தலைப்பில் பரீட்சார்த்த ஆராய்ச்சிபற்றிய உடனடியான எதிர்காலம்பற்றிக் குறிப்பிடுகிறேன்.

முந்தைய அததியாயங்களிலிருந்து, புற்றுநோய்பற்றிய அடிப்படை ஆராய்ச்சியின் வரலாறு, பல பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டிருப்பது தெரிய வருகின்றது. இந்த நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில், புற்றுநோய்களின் தன்மை, வளாச்சியின் முறை இவைகளைப்பற்றியே ஆராயப்பட்டது. 19ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் பரீட்சார்த்தமாக, புற்றுநோயை உண்டாக்கவோ, இடம் பெயர்த்து அமைக்கவோ முயற்சிகள் செய்யப்பட்டன. புற்றுநோய் உண்டாவது பற்றிப் பெரிதும் எல்லோராலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட இரு பெரு அனுமானங்களில் ஒன்றான அடிப்படையிலேயே புற்றுநோய் உண்டாக்கச் செய்யப்பட்ட முயற்சிகள் இருந்தன. (1) நாட்பட்ட 'தினவுக்' கோட்பாடு; (2) கரு வளாச்சியின் எசசங்கள் என்ற கோலுன்ஹீன கோட்பாடு—அதாவது, ஓர் உயிரினத்தின் பெரும்பகுதி சிறப்பு வேறுபாடு கொண்டாலும், கரு வளர்ச்சியில் எஞ்சிய சில திசுக்கள், ஒரு காரணமுயின்றி விருத்தி அடைந்து கட்டியாக மாறின. எலிகள், சுண்டெலிகள் இவைகளின் கட்டிகள், ஒரு மிருகத்திலிருந்து மற்றொன்றிற்கு, இடம் பெயர்த்து அமைக்கமுடியுமென 1889—1900 வரையில் ஐந்து தனித் தனியான ஆராய்ச்சியாளர்களான ஹானு (1889), வான் இய்சலபர்க், மோரா, பிர்கட், வெலிச ஆகியோர் எடுத்துக்காட்டினர். கட்டிகளை இடம் மாற்றி அமைப்பதில் முதலிடம் ஹானுவிற்கு இல்லை என 1955-ல் ஹிம்கின் குறிப்பிட்டார். 1877-லேயே நாய்களில் கட்டிகளை இடம் பெயர்த்து மாற்றி வெற்றிகரமாக அமைத்த இரண்டு வகைப் பரிசோதனைகளைப்பற்றி எம். ஏ. நோவின்ஸ் வெளியிட்டார். இது இரண்டு பரம்பரைகளுக்கு மாத்திரமே செலுத்தப்பட்டது. அளிப்பவருக்கும் பெறுபவருக்கும் இடையே ஜீன் வேறுபாடுகள் இருந்ததால், அவர் பெண் நாயிலிருந்து குட்டிகளுக்கு ஒட்டவைப்பு முறைகளை உபயோகித்தார். இது ஒரு பெரிய சாதனையாகும்.

1920-ல் இம்பீரியல் புற்றுநோய் ஆராய்ச்சிக் குழு ஸ்தாபிக்கப்பட்டவுடன், அதன் முதல் இயக்குநர் இ. எச். பாஷ்:போர்டு திட்டத்தின்படி, கீழ்க்கண்ட இரு கேள்விகளுக்கு விடையிறுக்க முயலப்பட்டது. (1) வெளிப்படையாகத் தெரிவதுபோல், புற்றுநோயின் விகிதம் பயங்கரமாக அதிகரித்துக்கொண்டிருக்கிறதா? (2) புற்றுநோய் நாகரிகம் கொண்ட மக்களிடையே மாத்திரம்தோன்றுகிறதா?

பரீட்சார்த்த ஆராய்ச்சிக் கணனோட்டத்தின்படி, பாஷ்:போர்டின் திட்டம், பரீட்சார்த்த முறையில், மிருகங்களில் புற்றுநோயை உண்டாக்கச் செய்ய வேண்டிய முயற்சிகளின் அவசியம் வலியுறுத்தப்பட்டது. தீர்க்கதரிசனத்துடன் அவர், 1775-ல் பேர்ஸிவல் பாட்டால் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட 'புகைக்கூண்டு சுத்தம் செய்பவர்களின்' புற்றுநோயைப்பற்றியும் 'பெட்ரோலியம் புற்றுநோயைப் பற்றியும்' குறிப்பாக்க கூறினார்.

இரண்டாவது உலக யுத்தம் ஆரம்பிக்கும்வரையுள்ள 40 ஆண்டுகாலம் கட்டிகளை இடம் பெயர்த்து அமைத்தல், புற்றுநோய் உண்டாகும் தன்மை இவைகள்பற்றிய சகாப்தமாகவே இருந்தது. இவைகளின் வளர்ச்சி, போஷாகுத் தேவைகள், ஒம்புபிரிந்தது அவைகளின் விளைவுகள் இவைகளின்போது, புற்றுநோய் செல்களின் நடத்தைபற்றி நமக்குப் பெரிதும் தெரிந்தது. பாலிசைகளிக் கீரக்க கரியகம் போன்ற இரசாயனப் புற்றுநோய்க் காரணிகளை சோதிப் பதிலும் தொகுப்பதிலும் பெரிய முன்னேற்றம் ஏற்பட்டது. சுற்றுப்புறத்தில புற்றுநோய் உண்டாகும் வெளிப்புற சாதனங்கள்பற்றித் தெரியவந்தது. புற்றுநோய் உட்புறக் காரணிகள் மிருக உடலினுள்—குறிப்பாக ஸ்டிராய்டு ஹார்மோன்களிலும், பித்தரீ அமிலங்களிலும் தேடப்பட்டன.

இந்தக் காலத்தில்தான், வைரஸ்களும் புற்றுநோய்க் காரணிகள் என்ற கண்டுபிடிப்பு வெளிவந்தது. முதலில் 1908-ல் கோழிகளுக்குச் விழுகோஸில, 1910-ல் ருஸ கோழிகளுக்குச் சாகோமா, 20 ஆண்டுகள் கழித்து, சுண்டெலியில் முலைக் கட்டி உண்டாகும் சாதனத்தை பிட்னர் கண்டுபிடித்தது ஆகியவை இக் காலகட்டத்தின் சாதனைகள். வைரஸ்கள் புற்றுநோய் உண்டாகும் மதிப்பிற்குரிய சாதனம் அல்ல. நோய்க் குறியியல் வல்லுநர்கள் வைரஸ்களால் ஏற்பட்ட வளர்ச்சியை உண்மையான புற்றுநோய் என ஒப்புக்கொள்ள மறுத்தனர். இன்னும் சிலா மறுக்கின்றனர்.

புற்றுநோய் உண்டாக்கும், சுதமமான இரசாயனப் பொருள்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டதிலிருந்து, புற்றுநோய் உருவாகும் தன்மையையும் கண்டுபிடித்து விடலாம் என்ற நம்பிக்கை எழுந்தது. தற்போது இது இன்னும் ஒரு நம்பிக்கையாகவே இருக்கிறது. புற்றுநோய் செல்களுக்கும், ஆரோக்கியமான செல்களுக்கும் இடையே உள்ள உயிர் இயைபியல் வேறுபாடுகள்பற்றி ஆராய்வதன்மூலம் விகவும் ஏராளமான புள்ளிவிவரங்கள் கிடைத்திருந்தபோதும் திட்டவாட்டமான

தகவல் எதுவும் கிடைக்கவில்லை. (ஜே. பி. கிரீன்ஸ்னன் எழுதிய புற்றுநோயின் உயிா இயைபியலைப் பாககவும்.) நுண்ணிய சகதி கொண்ட உருப்பெருக்கிமூலம் செய்த செல்களைப்பற்றிய ஆராய்ச்சியின் உதவியால் மூலகூறு மட்டத்திலேயே செலலைப்பற்றி ஆராய்ச்சியாளர் தெரிந்துகொள்ள வசதி ஏற்பட்டது. ஆனால், இதன்மூலம் புற்றுநோய் செல்லில், தனிச் சிறப்புக்குரிய கோளாறு எதுவும் அதன் அமைப்பில் கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை.

வேதியியல் சிகிச்சைமூலம் ஆராய்ச்சிகள் செய்யலாம் என்ற நம்பிக்கையை 20ஆம் நூற்றாண்டில் பாகடீரியா எதிர்ப்பு வேதியியல் சிகிச்சையின் வெற்றியும், செயற்கைமுறை ஹாரமோன்கள் கிடைத்ததும் ஊக்குவித்தன. 1945-லிருந்து 1955 வரை நைட்ரஜன் மஸ்டாடுகள், டைபாகஸைடுகள், எதிலின் இயின்கள், நுண்ணுயிர் எதிர்ப் பொருள்கள், மலேரியா எதிர்ப்பு மருந்துகள் போன்ற பல ஆயிரக்கணக்கான இரசாயனப் பொருள்களின் செல சிதைவுத் தன்மை ஆராயப்பட்டது. உடலுக்கு வெளியே உள்ள திசு வளாசகிக கலவையிலுள்ள திசுக்கள், பாகடீரியாக்கள், மிருகப் புற்றுநோய்க் கட்டிகள், மிருக ஓம்புயிர்களில் மனிதப் புற்றுநோய்க் கட்டிகள், சோதனைக் குழாய்களில் டி.என் ஏ. போன்றவை கள் பரிசோதனை அமைப்புகளாகப் பயன்படுத்தப்பட்டன. கொஞ்சம் நம்பிக்கையூட்டும் மருந்துகள் உடனே சிகிச்சை முறையில் பயன்படுத்தப்பட்டன. 1950-லிருந்து முழுக்க முழுக்க செல்லைச் சிதைக்கும் சாதனங்களிலிருந்து, போலிக் அமிலம் போன்ற மெடபொலை எதிர்ப்பு மருந்துகள், பியூரின், பிமிடின் எதிரிகள் போன்ற மருந்துகளமீது கவனம் திரும்பியது. இந்தக் கண்ணோட்டம் இன்னும் தொடர்ந்து நடந்துகொண்டே இருக்கிறது.

1950-லிருந்து புற்றுநோய்க் காரணிகள் என்ற முறைகளில் வைரஸ்களின் மீது புதிய கவனம் செலுத்தப்படுகிறது. ஒரே இனத்திற்குள்ளேயே, ஒரு புற்று நோய்க் கட்டிக்கெனத் தனித்தனியான வைரஸ்கள் இருக்கவேண்டும் எனத் தோன்றினாலும், இது தேவையில்லாதது என இப்போது தோன்றுகிறது. ஏனெனில், கிராஸால் முதலில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட பாலியோமா வைரஸ், சுண்டெலிகள், எலிகள், ஹாம்ஸடர்கள் முதலியவைகளை பாதித்துப் பலதரப்பட்ட விதவிதமான முதல்நிலைக் கட்டிகளை உண்டாக்குகின்றன.

புற்றுநோய்க் கட்டிகளின் பாதிப்பின்மை குணங்கள்பற்றி ஒரு புதிய ஆர்வம் சென்ற 10 ஆண்டுகளாக உண்டாகியிருக்கிறது. இந்த வழியில் ஓம்புயிர்களிலிருந்து அவற்றின் புற்றுநோய்க் கட்டிகள் வேறுபாடு கொண்டிருக்கலாம் என்ற ஒரு வாய்ப்பு இருந்தால் (இருக்கும் வேறுபாடு மிகவும் பெரிதாக இருக்கமுடியாது) இந்த முறை பின்பற்றப்படவேண்டும். புற்றுநோய் செல்களின் உடலியல்பற்றி அதிகம் தெரிந்துகொள்ளவேண்டுமென்ற ஒரு புதுதூறாச்சி உண்டாகி இருக்கிறது. கதிரியக்க ஐசோடோப்புகள் உதவியால் நமது அறிவை இன்னும் பெருக்கிக்கொள்ள வாய்ப்பு இருக்கிறது.

இறுதியாக, கூராய்வு என்ற கண்ணோட்டத்தில் மிகப் பழையதும், பரீட்சாதத ஆய்வுப்படி மிகவும் புதியதுமான கருத்தாக மனித யிருக்க கட்டி களின் ஹார்மோன் சார்பை குறிப்பிடலாம்.

20 வருடங்களுக்கு முன்னர் புற்றுநோய் உண்டாகும் தன்மைபற்றிய ஆச்சரியமான கண்டுபிடிப்புகளைவிட, பரீட்சார்த்தமான புற்றுநோய் ஆராய்ச்சி யில் முன்னேற்றம் மிகவும் மெதுவாகவே இருந்தது.

அடுத்த 10 ஆண்டுகளில் புற்றுநோய் ஆராய்ச்சி எத்துறையில் செல்லும் என்பதுபற்றிக் கீழ்க்கண்டவாறு குறிப்பிடலாம் :

மிருகங்களிலும், குறிப்பாக, மருத்துவத் துறையிலும் ஹார்மோன்களைச் சார்ந்திருப்பது ஆராயப்படும். மற்ற எல்லா உறுப்புகளிலும் திசுக்களிலும் ஏற்படும் புற்றுநோய்க் கட்டிகளுக்கு அதிகக் கவனம் செலுத்தப்படும். 'முன்னேற்றம்' பற்றிய ஆராய்ச்சி மிகவும் முக்கியமாக இருக்கும்.

மிருகங்களில் வைரஸ் உண்டாகும் கட்டிகள் பற்றிய ஆராய்ச்சிகள் உபயோகிக்கப்பட்ட நுணுக்க முறைகள் மனிதக் கட்டிகளை ஆராய்வதில் உபயோகிக்கப்படும். புற்றுநோய் உண்டாகும் வைரஸ்கள் மிருக செல்களைத் தாக்குவதால், செல்களுக்குள் நிகழும் சம்பவங்களுக்குப் பெரிதும் கவனம் தரப்படும்.

செல் சிதைக்கும் சாதனங்களைவிட மெடபொலைட் எதிரிகளீயீது கவனம் செலுத்தப்படும். குறிப்பாக, ஆரோக்கியமான செல்களை பாதிக்காமல், புற்று நோய் செல்களை மட்டும் பாதிக்கும் வகையில் மருந்துகளை உபயோகிப்பது பற்றியும் ஆராயப்படும்.

புற்றுநோய்க் கட்டுப்பாட்டில் பாதிப்பின்மை அம்சங்களுக்குப் போதிய இடம் தரப்படும். புற்றுநோய் 'ஆன்டிஜன்கள்' இருப்பதாகக் கூறப்படுவதும் ஆராயப்படும்.

நமது மருத்துவத் துறையின் ஒரு சில சகாக்கள் பொறுமையை இழந்து விடுகிறார்கள். புற்றுநோயில் அடிப்படை ஆராய்ச்சியாளர்களைப்பற்றிக் கூறும் போது, ஒரு எக்ஸ்ரே சிகிச்சையாளர் 1956-ல் கூறியதாவது :

'அவர்களில் பலர் அடிப்படைகளைப் போய்விட்டார்கள். ஏதோ ஒன்றிற்கான காரணத்தைத் தேடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த ஏதோ ஒன்று உயிராகவே இருக்கும்போலிருக்கிறது. ஏதோ ஒன்றிற்கு சிகிச்சையைத் தேடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அது வெப்ப இயக்க இயலின் இரண்டாவது விதியாக இருக்குமோ என்று எண்ணத்தோனுகிறது. ஆனால், பின்னர் அதே கட்டுரையில் அடிப்படைப் புற்றுநோய் ஆராய்ச்சிகளையும் வைத்தியசாலை செயல்

முறைகளையும் இணைக்கும் கண்ணிகளாக உள்ள இடைநிலையாளர்களைப் பற்றிக கூறும்பொழுது பின்வருமாறு கூறுகிறார். 'உயிரின, உயிரினங்களின் அடிப்படையைப் பற்றிய அறிவையும், உயிரின ஒழுங்கமைப்பு, ஒழுங்கின்மை, வளாச்சி அபிவிருத்தி, அழிவு இவற்றைப் பற்றிய அறிவையுமே அவர்கள் ஆய்வாளர்களிடமிருந்து எதிர்பார்க்கிறார்கள். அவர்கள் எவ்வளவு காலம் வேண்டுமானாலும் எடுத்துக்கொள்ளட்டும். ஒவ்வொரு புதிய கண்டுபிடிப்பும் அறிவிற்கு வரவேற்கத்தக்க ஒர் இலாபமாகும், இதனோடு மறந்த துறைகளைப் போலவே, புற்றுநோய் ஆராய்ச்சித் துறையிலும், அவர்களுக்கு உரித்தான இந்த மரபு உரிமையோடு, அவர்கள் திருப்தியடையவேண்டும். அவர்களது பணியைச் செயல்முறையில் கொண்டுவரும் பொறுப்பு அவர்களுடையதல்ல. மக்களைத் திருப்திப்படுத்தக் கூடியதும், விஞ்ஞானத்தை முன்னேற்றக்கூடியதுமான விளைவுகளைத் தோற்றுவிப்பது அவர்களது கடமை என்று அவர்கள் கருதுவார்களேயானால், இன்னும் அதிகமான மக்களை ஏன் தம்முடன் சேர்த்துவிடவில்லை என்று இடைநிலையாள வியக்கிறார்கள்.

இந்த நாட்டில் அடிப்படைப் புற்றுநோய் ஆராய்ச்சி என்று நமமால் சொல்லப்படும் பணியில் ஈடுபட்டிருக்கும் நமக்கு இரு மட்டங்கு பொறுப்புகள் இருக்கின்றன. முதலாவதும், மிக முக்கியமானதும், நமது ஆராய்ச்சியில் பெரும்பான்மையானது, அற உதவியாலும் பல தனி நபர்களின் நாகத்தன்மையாலும் நடைபெறுவதால், நமது போஷகர்களிடமிருந் நாம் நமபிக்கை கொள்வதாகும் அவர்களில் சிலா ஒருவேளை இந்தப் புத்தகத்தைப் படிக்கலாம். தீராகப்பட்ட வேண்டிய பிரச்சினைகளின் சிக்கல்களைப்பற்றி ஓரளவு தெரிந்துகொள்ளலாம். அவர்களைப் பொறுமையாக இருக்கும்படி நாம் கேட்டுக்கொள்ளும்போது, ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஒரு புதிய கண்டுபிடிப்புத் தோன்றியாகவேண்டும் என அவர்கள் எதிர்பார்க்கமாட்டார்கள். அதற்குப் பிரதியாக நம் முன்னுள்ள இந்த ஒளியைத் தொடர்ந்து செல்வோம் என உறுதி கூறுவோம்.

முடிந்தவரை நாம் செய்யும் ஆராய்ச்சியில் அகில உலக ஒத்துழைப்பை நாம் கோரவேண்டும். புதிய கருத்துகள் மிகவும் குறைந்த அளவிலேயே உள்ளன. பரிசீலிப்பெற்ற ஆய்வாளர்களும் குறைந்தே இருக்கின்றனர். இவர்களை வீணாக்கி இழக்கமுடியாது. ஏற்கெனவே அமைக்கப்பட்டிருக்கும் அகில உலகப் புற்றுநோய்த் தடுப்புக் குழுவின மூலம் அதற்கைய ஒத்துழைப்பை நாம் பெறவேண்டும். பல நாடுகளில் புற்றுநோய் ஆராய்ச்சிக்கென மிகப்பெரிய குழுக்கள் இருக்கின்றன. அவைகளில் சில மிகவும் பெரியனவாக இருப்பதால் எல்லாக் குழுக்களையும் ஒன்றுசேர்த்து இணைக்கவேண்டும் என யாரும் கூறவில்லை. மிகச்சிறிய, பொருளாதார நெருக்கடியுடன் கூடிய சில குழுக்கள், சொன (ஜினிவாவில்) இருக்கும் மத்திய ஐரோப்பிய ஆராய்ச்சி நிலையம்) என்ற குழுவின உதாரணத்தைப் பின்பற்றலாம். இந்தச் சிறிய குழுக்கள் மிகவும் சிரமமான சூழ்நிலைகளில் மிகவும் அருமையான ஆராய்ச்சிகளை நடத்தி இருக்கின்றன. பல சமயங்களில் அவைகள் பொருளாதாரத்தால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

அதில் உலகரீதியான ஆராய்ச்சிக்கு அடிப்படையான, ஆனால், புற்றுநோய் ஆராய்ச்சியில் விளிம்பு எனக் கருதக்கூடிய செல் உடல் இயல் என்ற துறையைத் தொடக்கமாக வைத்துக்கொள்ளலாம்.

பணவசதி தாராளமாக இருந்தால் புற்றுநோய் ஆராய்ச்சி மிகவும் துரிதமாக நடைபெறும் என்று அடிக்கடி சொல்லப்படுகிறது. இந்த வாதம் தத்துவவாத விஞ்ஞானத்திலிருந்து அல்லாது, பிரயோக விஞ்ஞானத்திலிருந்தே தோன்றுகிறது. P233-லிருந்து P235-ஐ எப்படிப் பிரிப்பது என்பது உங்களுக்குத் தெரிந்து இருக்கிறது என வைத்துக்கொள்வோம். ஹீரோஷிமாவிலும் நாகசாகியிலும் குண்டுபோடுவதற்குத் தேவையான P235 ஐப் பிரிப்பதற்கான தொழிற்சாலைக்கு 100 மில்லியன் டாலர் தேவையாக இருக்கிறது என்று வைத்துக்கொள்வோம். அப்போது உங்களுக்குக் குண்டு வேண்டுமென்றால் டாலர்களைச் செலவழித்துத் தான் ஆகவேண்டும். மாறாக ஒரு விளவை எப்படி அடைவது என்பதைப்பற்றி உங்களுக்கு ஓர் உறுதி இல்லாதபோது, ஏராளமான பணம் இருப்பது பெரிய தொல்லைதான்.

முன்போசனை, விருப்பம், இலாபம் கிடைக்கும் துறையில துரிதமாக மூன்றேறுதல், தனி நபர்களும் ஸ்தாபனங்களும் பழக்கம் என்ற பள்ளங்களிலிருந்து விலகிச் செல்வதற்கு ஏற்ற நெகிழ்வு, போதுமான அளவு பணம் ஆகியவையே இதற்குச் சரியான விடையாகும்.

இறுதியாக, எந்தவகையான ஆராய்ச்சியையும் ஒழுங்கமைக்கும் எந்தக் குழுவிற்கும் எக்காலத்திலும் கருத்து என்று ஒன்று இருந்ததில்லை ஆகையால், புதிய கருத்துகளையுடைய இளைஞர்களுக்கு — அவர்களது விஞ்ஞான கருத்துவப் பின்னணி எப்படியிருந்தபோதிலும் — மானசீகப் பொருளாதார உதவி அளிக்கவேண்டும். மனிதர்களும் அவர்களது கருத்துகளும் தோலவி அடைந்துவிடும் ஆபத்து, பணமும் பொருளும் கிடைக்காததைவிடப் பெரியதாகும்.

10. பின்குறிப்பு 1964

இந்தப் புத்தகத்தை எழுதி முடித்ததிலிருந்து, புற்றுநோய் ஆராய்ச்சியின் சில துறைகளில் போற்றத்தகுந்த முன்னேற்றங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன ஆகவே, இந்தப் புத்தகத்தின் மறுபதிப்பு மிகவும் அவசியம். புற்றுநோய் வியாதியின் தன்மை, அதன் காரணம், அதைத் தடுக்கும் முறைபோன்ற அடிப்படைத் தகவல்களில் இந்தக் குறுகிய காலத்தில் பெரிய மாறுதல் இல்லை. ஆகவே, அத்தகைய புதிய தகவல்களை, புத்தகத்தின் முழு வடிவத்தை மாற்றாமல், இந்த அதிர்வாயத்தில் சோத்துவிடலாம் என ஏற்பாடாகிற்று. புதிய முன்னேற்றங்கள் ஏற்பட்ட துறைகளாவன: முதலில், உடல் ஆரோக்கியத்திற்கும், குறிப்பாக, நுரையீரல் புற்றுநோய்க்கும் புகைபிடிப்பதற்கும் உள்ள தொடர்புகள். இரண்டாவதாக, புதிய புற்றுநோய்க் காரணிகளும, புற்றுநோய் தோன்றும் செயல்முறையின் ஆராய்ச்சியில், அவைகளின் தத்துவத்தின் முக்கியத்துவமும். மூன்றாவதாக, புற்றுநோய் உண்டாக்கும் வைரஸ்களைக் கண்டுபிடித்ததும் நோய் பரவிய நிலையில் எழுந்த புதிய ஆவனமாகும்.

புகைபிடித்தலும் நுரையீரல் புற்றுநோயும்

இந்தப் பொருள்பற்றி, அதிகாரபூர்வமான பல தகவல்கள் கொண்ட இரண்டு அறிக்கைகள் வெளிவந்துள்ளன. 1962-ல் வெளியிடப்பட்டு, லண்டனின் ராயல் காலேஜ் ஆஃப் பிசிசியன்ஸ் (Royal College of Physicians) குழுவினரால் தயாரிக்கப்பட்ட முதல் அறிக்கை, புகைபிடித்தலுக்கும் நுரையீரல் புற்றுநோய்க்குமிடையே உள்ள தொடர்பைப்பற்றிக் கூறியது.

இரண்டாவதான, புகைபிடிப்பதும் தேக ஆரோக்கியமும் என்ற அறிக்கை 1964-ல் வெளியாகி, அமெரிக்க அரசினரின் சுகாதாரம், கல்வி, பொதுநலத் துறை சர்ஜன ஜெனரலுக்கு ஆலோசனைகூற, அமைக்கப்பட்ட குழுவினால் தயாரிக்கப்பட்டது. இந்த இரண்டு அறிக்கைகளின் பெருமை என்னவென்றால் பெரிய மக்கள் தொகுதிகளிடையே செய்யப்பட்ட, வருவது கருதிய கணக்கீடுகளின் அடிப்படையில் அவை தயாரிக்கப்பட்டுள்ளன. இதன்மூலம் சென்றது கருதிய கணக்கீடுகளின் உள்ளார்துள்ள ஒர்தலைச சார்பு அகற்றப்பட்டுள்ளது.

லண்டன் அறிக்கையைவிட, அமெரிக்க அறிக்கை அதிகமான விவரங்களும் உதாரணங்களும் கொண்டதாக இருந்தது. அதிக மரணவிகிதங்களுக்கும், நுரையீரல் புற்றுநோயில் இருந்து மாத்திரமன்றி, கரோனரி இரத்தநாள வியாதி, நாட்டபட்ட முச்சுக்கினைக்குழல் அழற்சி, எம்பசீமா இவற்றாலும் ஏற்படும் மரண விகிதத்தின் உயர்விற்கும், புகையிலைக்கும், குறிப்பாக சிகரெட் புகைபிடிப்பதற்கும், இடையேயுள்ள காரணத் தொடர்பு விவாதிக்கப்பட்டது. இந்த எல்லா வியாதிகளும், பெரும் அளவில் மரணங்களுக்கும் ஊனங்களுக்கும் காரணமாகும். அமெரிக்காவில் நுரையீரல் புற்றுநோய் மரணவிகிதங்கள், 1930-ல் 3,000-லிருந்து 1950-ல் 18,000 ஆகவும், 1955-ல் 27,000 ஆகவும், 1962-ல் 41,000 ஆகவும் பெருகியது. சீரகெட்ட இருதய வியாதியிலிருந்து ஏற்படும் மரணங்கள் 1940-ல் 2,73,000 லிருந்து, 1950-ல் 3,96,000 ஆகவும், 1962-ல் 5,78,000 ஆகவும் அதிகமாயிற்று. நாள்பட்ட முச்சுக்கினைக்குழல் அழற்சியாலும் எம்பசீமாவிலும், ஏறபட்ட மரணங்கள் 1945-ல் 2300-லிருந்து, 1962-ல் 15,000 ஆக உயர்ந்தது.

அதிகமாகும் இந்த மரண விகிதத்திற்கு இணையாக, சிகரெட்டுகள் விற்பனையும் அதிகமாயிற்று. (15 வயதிற்கு மேற்பட்டவர்கள்) 1930-ல் தலைக்கு 1,400 சிகரெட்டுகள், 1940-ல் 1,900 ஆகவும், 1950-ல் 3,300 ஆகவும், 1961-ல் 4,000 ஆகவும் உயர்ந்தது. 18 வயதிற்கு மேற்பட்ட ஜனத்தொகையில் ஆண்களில் 68%-ம், பெண்களில் 32%-ம் வழக்கமாக சிகரெட்டுகள் உபயோகித்தனர் என்று 1955-ல் அமெரிக்காவில் நடத்தப்பட்ட ஆராய்ச்சிமுலம் தெரிந்தது. இதே விகிதத்தில் புகையிலை பயன்படுத்தப்படவில்லை. சுருட்டுகள், குழாய்கள் புகையிலை சுவைதல் எல்லாமே குறைந்த அளவில் இருந்தது.

புகைபிடிக்கும் வழக்கங்கள், வயதுபோன்ற பல விவரங்களாகக் கொண்ட 1,123,000 மனிதர்களிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட முன்னோக்கிய ஏழு ஆராய்ச்சிகளை அமெரிக்கக் குழு ஆராய்ந்தது. இவைகளில் 37,391 பேர்கள் இந்த ஆராய்ச்சி வின்போதே இறந்துவிட்டனர். பின்னோக்கி ஆராய்ந்த விவரங்களிலிருந்து, ஒரு தகவலும் எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை. இதேபோன்று பெண்களில் செய்யப் பட்ட முன்னோக்கிய ஆராய்ச்சி முடிவுகள் தெரியவில்லை.

புகைபிடித்தவர்களுக்கும் புகைபிடிக்காதவர்களுக்கும் இடையே உள்ள வரலாறுகளை ஒத்திட இரு அளவைகள் உபயோகிக்கப்பட்டன: (1) அதிகமான மரணங்கள், (2) மரணவிகிதம். முந்தையது, இரு தொகைகளுக்கும் இடையே உள்ள வயது, எண்ணிக்கை வேறுபாடுகளுக்கு ஏற்ற சரிமானங்களைச் செய்து கொண்டு, புகை பிடிக்காதவர்களிடையே ஏற்பட்ட மரணத்தின் அடிப்படையில், புகைபிடிப்பவர்களிடையே 'எதிர்பார்க்கப்படும்' மரணங்களின் எண்ணிக்கையைக் கணக்கில்கொண்டது. ஏதாவது அதிகமாக இருந்தால், அதுதான் இந்த எண்ணிக்கைகளின் இடையே உள்ள வித்தியாசம். புகைபிடிப்பவர்கள், பிடிக்காதவர்கள் இடையே ஏற்படும் மரணங்களின் சராசரி தொடர்பை மரண விகிதம் அளக்கிறது. வயது சரிமானம் செய்யப்பட்ட மரணம், இரண்டிலும்

ஒன்றாக இருக்குமானால், மரணவிகிதம் ஒன்றாக இருக்கும். ஆனால், புகைபிடிப்பவர்களிடையே, புகைபிடிக்காதவர்களைக் காட்டிலும் மரணம் இரண்டு பங்காக இருக்குமானால், மரணவிகிதம் இரண்டாக இருக்கும். அதாவது, 100% உயர்வு ஏற்படுகிறது.

மரணத்தின் எல்லாக் காரணங்களையும், மொத்தமாக எடுத்துக்கொண்டால், சிகரெட் உபயோகிப்பவர்கள் (ஆண்கள்), சிகரெட் உபயோகிக்காத ஆண்கள் இவர்களின் மரணவிகிதம் 1.68 ஆகிறது. அதாவது, புகைபிடிக்காதவர்களை விட புகைபிடிக்கிறவர்களிடையே 70% அதிகமாக இருக்கிறது. பல வியாதிகளில் குறிப்பாக இந்த விகிதம் அதிகமாக இருந்தது. நுரையீரல் புற்றுநோய் (10.8), மூச்சுக் கிளைக்குழல் அழற்சி, எம்பசீமா (6.1), குரல்வளையின் புற்றுநோய் (5.4), அனனக் குழாயின் புற்றுநோய் (3.4), வயிற்றுப்புண (2.8), கரோனரி இரத்த நாள வியாதி (1.7), இருதய இரத்த ஓட்ட சம்பந்தமான மற்ற வியாதிகள் (2.6).

பொதுவாக, புகைபிடிப்பவர்களின் மரண விகிதம், தினமும் உபயோகிக்கப்படும் சிகரெட்டுகளின் எண்ணிக்கை கூடினால், கூடுகிறது. ஒரு நாளில் 10 சிகரெட்டுகளுக்குக் குறைவாக உபயோகிப்பவர்களிடையே, எல்லாக் காரணங்களாலும் ஏற்படும் மரண விகிதம், புகைபிடிக்காதவர்களைவிட 40% தான் அதிகமாக இருக்கிறது. ஒரு நாளில் 10-19 வரையில் என்றால் 70% அதிகமாகவும், ஒரு நாளில் 20-39 என்றால் 90% அதிகமாகவும், 40-ககுமேல் என்றால் 120% அதிகமாகவும் ஆகிறது. முன்னர் புகை பிடிப்பவர்களாக இருந்து, இந்த ஆராய்ச்சி ஆரம்பிக்கும்போது புகைபிடிக்காதவர்கள் எனக் குறிப்பிடப்பட்டவர்களிடையே ஏற்படும் மரண விகிதம் புகைபிடிக்காதவர்களிடையே ஏற்படுவதைவிட 40% அதிகமாக இருந்தது. 20 வயதிற்கு முன்னர், சிகரெட் உபயோகிக்காத துவங்கியவர்களில் ஏற்படும் மரண விகிதம், 5 வருடங்கள் கழித்து ஆரம்பித்தவர்களிடையே உள்ளதைவிட அதிகமாக இருந்தது. இந்தக் குழுவில் செய்யப்பட்ட 7 ஆராய்ச்சிகளில் 2 உள்ளிழுக்கப்பட்ட புகையின் அளவைக் கணக்கிட முயன்றது. இதன்மூலம் புகையை உள்ளிழுத்தவர்களிடையே, உள்ளிழுகாதவர்களைவிட மரண விகிதம் அதிகமாக இருந்தது.

ஒரு நாளில் 5 சுருட்டுகளுக்குக் குறைவாக உபயோகித்த ஆண்களில் ஏற்படும் மரணவிகிதம், புகைபிடிக்காதவர்களிடையே தோன்றும் அளவே இருந்தது. 5-க்கு மேலாக உபயோகித்தவர்களிடையே மரண விகிதமும் படிப்படியாக உயர்ந்தது.

குழாய் உபயோகித்தவர்களிடையே, மரண விகிதம் எந்த விகிதத்திலும் மாறுபடவில்லை. 30 வருடங்களாகப் பத்துக் குழாய்கள் முழுவதுமாகப் புகையிலை உபயோகித்தவர்களிடையே இந்த விகிதம் மாறவில்லை.

இந்த முடிவுகள், 350 பக்கங்கள் கொண்ட புள்ளிவிவரங்களால் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளின் சாராம்சம் வருமாறு.

புற்றுநோய் உண்டாகும் தன்மை

புகையிலையின் புகை நீர்ப்பொருளாகிவிடுவதால் உண்டாகும் தார்களை புற்றுநோய் உண்டாக்கவல்லன எனப் பினகண்ட மூன்று மிருகப் பரிசோதனைகளால் தெரிந்தன. (1 & 2) சுண்டெலிகள், முயல்களின் சருமங்களில் அதை விடுதல், (3) எலிகளின் சருமத்திற்கு அடியில் செலுத்துதல். எனினும், நேரடியாக, தாா, புகை, புகையிலைச் சாறு இவைகளை நுரையிரலிலோ, முச்சுக் கிளைக்குழல்கள் வழியாகவோ செலுத்தி, பரிசோதனை மிருகங்களிடையே இதுவரை நுரையிரல் புற்றுநோய் உண்டாக்கப்படவில்லை.

சோதனைச் சாலைகளில் உள்ள கொறிகும் உயிரினங்களுக்குப் புற்றுநோய் உண்டாக்கவல்ல பாலிசைக்ளிக் நீரகக் கரிப்பொருள்களில் ஏழு புகையிலைப் புகையிலிருந்து வரும் தாரில் இருக்கின்றன. ஆனால் சிகரெட் தார், அதிலுள்ள புற்றுநோய்க் காரணிகளின் ஆடிப்படையில் எவ்வளவு வீரியம் உள்ளதாக இருக்கவேண்டுமோ, அதைவிட அதிகமான புற்றுநோய் உண்டாக்கும் வீரியத்தைக் கொண்டுள்ளது. இந்த விததியாசம், தாரில் உள்ள மற்றப் பொருள்களால் இருக்கலாம். அவைகள் புற்றுநோய் உண்டாக்க முடியாததாக இருந்தாலும், மற்றப் புற்றுநோய்க் காரணிகளின் புற்றுநோய் ஊக்குத் திறனை அதிகரிக்கிறது. இதையேதான் புற்றுநோய் இணை ஊக்கம் என்கிறோம்.

மேலும், சிகரெட் புகையின் மற்றப் பகுதிப் பொருள்களும் நுரையிரல் எபிதீலியத்தினையே நீய விளைவுகளை உண்டாக்குவனவாக இருக்கின்றன. இவைகளில் ஒன்றுதான் சிலியா இயங்குவதைத் தடைசெய்வது. அதாவது, சிலியா இயக்கத்தின்மூலம்தான் வேண்டாத பொருள்களை நுரையிரல் அகற்றமுடியும்.

நோய்க் குறியியல்

நுரையிரல் புற்றுநோய் இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும், சிகரெட் உபயோகிப்பவர்களின் நுரையிரல்களின் எபிதீலியத்தில் ஏறபட்ட மாறுதல்கள், புகை பிடிக்காதவர்களின் நுரையிரல்களில் காணப்படுவதில்லை. முதல் மாற்றம், சிலியா இல்லாமல் இருப்பதுதான். இரண்டாவது, அடித்தளச் செல்களின் அதிக வளாசசி—ஒரு சேதத்தைச் சீர்செய்ய ஏற்பட்டதுபோல, எண்ணிக்கையில் அதிகமான நிலை. முன்றுவது, அசாதாரண வெளித் தோற்றம் கொண்ட செல்கள் தோன்றுதல். அதாவது, அதிக அளவில் டி.என்.ஏ. கொண்ட, சீரான வடிவமற்ற (ஒழுங்கற்ற வடிவம் கொண்ட) உட்கருக்கள் உள்ளிருக்கப்பட்ட சிகரெட் புகையின் அளவைப் பொறுத்தது, இந்த மாற்றங்களும் அதிகரிக்கின்றன. மேலும், இளவயதினரைக் காட்டிலும் முதியவர்களிடையே இந்த மாற்றங்கள் அதிகம் தெரிகின்றன. எபிதீலியல் செல்களில் காணப்படும் இந்த

மாற்றங்கள் சிகரெட் உபயோகிப்பவர்களின் மூச்சுக் கிளைக்குழலில் காணப்படுபவை. புற்றுநோய்க்கு முந்திய நிலையைக் குறிப்பனவாக இருக்கலாம். இவைகள் அதிகமாகி நுரையீரல் புற்றுநோய் உண்டாகலாம்.

சிகரெட் உபயோகிக்கும் ஆண்களில் அதிகமாகக் காணப்படும் புற்றுநோய், ஸ்குவாமஸ், ஓட்செல் புற்றுநோய்தான் என நார்வேயின் கிரேபர்க் குறிப்பிடுகிறார். தானாகவே தோன்றும் நுரையீரல் புற்றுநோயான அடினோகார்சினோமா தோன்றும் வீகிதம் குறைவாகவே இருக்கிறது.

புகையிலை வழக்கம்

உளவியல், பொருளாதாரக் காரணங்களைப்பொறுத்தே புகையிலை உபயோகிக்கும் வழக்கம் உண்டாவதாக அந்த ஆராய்ச்சி கூறுகிறது. மத்திய நரம்பு மண்டலத்தை ஊக்குவிக்கும், நிகோடின் தன்மை, இந்தப் பழக்கத்தை மேலும் உறுதிப்படுத்துகிறது. புகையிலைக்குப் பதிலாகக் கொடுக்கப்பட்ட மற்றப் பொருள்கள் நிகோடின் இல்லாததால் இந்தப் பழக்கத்தை நிறுத்த முடியவில்லை. புகைபிடிப்பவனுக்கு மன உறுதி வேண்டும்.

மனிதனின் நுரையீரல் புற்றுநோய்க்குக் 'காரணம்' சிகரெட் புகைபிடிப்பது தான் என்பதில் சந்தேகமில்லை. இங்கிலாந்தில் சிகரெட் பழக்கம் நின்றால், இந்த வியாதியால் ஏற்படும் மரண வீகிதம் மொத்தத்தில் 80% குறைந்துவிடும்; ஆண்களில் 90% குறைந்துவிடும். இதனால் ஒரு வருடத்தில் 12,000 அகால மரணங்கள் குறைந்துவிடும்.

மேற்கூறிய உண்மைகளை நம்பாதவர்களும் இன்னும் உண்டு. இதற்கு ஈடாக, வேறு ஆறுதல் தருபவைகளைத் தேடுவதற்குப் பதிலாக, மாற்று விளக்கங்களைத் தேடுகின்றனர். பல மாற்று விளக்கங்கள் கொடுக்கப்பட்டன.

(1) நுரையீரல் புற்றுநோய்க்கும், சிகரெட் உபயோகிப்பதற்கும் ஒரு முன்னிணக்கம் இருக்கிறது. இது உண்மையானால், புகைபிடிப்பவர்களைவிடப் புகைப் பழக்கத்தை விட்டுவிட்டவர்களிடையே குறைந்த வீகிதத்தில் நுரையீரல் புற்றுநோய் உண்டாவது ஏன் என விளக்குவது சிரமமே. மேலும், குழாய்கள், சுருட்டுகள் உபயோகிப்பவர்களைவிட சிகரெட் உபயோகிப்பவர்களிடத்தில் ஏன் அதிகமாக இருக்கவேண்டும்? இந்த முன்னிணக்கம் அளவைப் பொறுத்தும் இருக்கவேண்டும். தினமும் 20 சிகரெட் உபயோகிப்பதைவிட 40 உபயோகிப்பது.

(2) சிகரெட் உபயோகிப்பது, புற்றுநோயை உண்டாக்காமல், புற்றுநோய் உண்டாகும் இடத்தை நிர்ணயிக்கிறது. ஆனால், புகைபிடிப்பவர்களிடையே மற்றவகைப் புற்றுநோய்களும் குறைவாக இல்லை. குரல்வளை, வாய், அன்னக் குழல் போன்றவைகளில் புற்றுநோய்களும் உண்டாகின்றன. இந்த உறுப்பு களிலும் சிகரெட் புகை படுவதால், அவை புற்றுநோயால் பாதிக்கப்படலாம்.

(3) ஒருவேளை ஷயரோகம் உண்டாவது குறைவாவதால், நுரையீரல் புற்று நோய் அதிகமாக இருக்கலாம், அதாவது, முன்னா ஷயரோகங்களுக்குப் பலியாகிக்கொண்டிருந்த பலவீனமான மூச்சு மண்டலம், ஷயரோகத்தால் பாதிக்கப்படாமல் காப்பாற்றப்பட்டு, இறுதியில் புற்றுநோய்க்கு இரையாகிறது. ஆனால், பின்னர் ஏன் இதில் சிகரெட் புகை பிடிப்பதைத் தொடர்புபடுத்த வேண்டும்? சிகரெட்டுகளே உபயோகப்படுத்தப்படாத சமூகங்களில், நுரையீரல் புற்றுநோயும் ஷயமும் தலைகீழ் விகிதத்தில் ஏன் இருப்பதில்லை?

(4) நுரையீரல் புற்றுநோய், அதிக அளவில் புகைபிடித்தல்போன்ற இரண்டுமும் இணைந்த மற்றுமோர் இனம் தெரியாத ஒரு சுற்றுப்புறத் தூண்டுதல் இருக்கிறது. நுரையீரல் புற்றுநோய் அதிகமாகும் ஒவ்வொரு நாட்டிலும் இதற்கைய தூண்டுகோலால் புகைபிடிப்பவர்கள் பாதிக்கப்படுவது பிறவியிலேயே உண்டானது எனக் காலஞ்சென்ற சர் ரோனால்டுபிஷர் தெரிவித்த தாா. ஆனால், கலி. போர்னியாவிலுள்ள புகைபிடிக்கும் வழக்கமில்லாத ஏழாவது நாள் அட்வென்டிஸ்ட்களிடையே (Seventh Day Adventists) மற்றக் கூட்டத் தாரைவிட 8-ல் 1 பங்கிலே நுரையீரல் புற்றுநோய் உண்டாகிறது. இது இரு பாலாரிடையேயும் சமமாகவே இருக்கிறது. மற்ற இடங்களில் உண்டாகும் புற்றுநோய்களில் யாதொரு வேறுபாடும் தெரியவில்லை.

(5) அதிகமாகப் புகைபிடிப்பவர்கள், அதிகமாகச் சாராயம் குடிப்பவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். ஆனால், நுரையீரல் புற்றுநோய்க்கும் சாராயம் அருந்துவதற்கும் ஒரு தொடர்பும் இல்லை.

(6) மோட்டார் வண்டிகளிலிருந்து வெளிவரும் புகைகளும், ரோடிலுள்ள தாருமே உண்மையான காரணங்கள். ஆனால், ரோடுகளில் வேலைபார்ப்பவர்கள், வாயு சம்பந்தமான ஊழியர்கள், பொறிவண்டிகளையத் தொழிலாளர்கள், போலீஸ் காரர்கள் போன்றவர்கள் மேற்கூறிய காரணங்களால் அதிகமாக பாதிக்கப்பட்டாலும், அவர்களிடையே நுரையீரல் புற்றுநோய் அதிகமாகத் தோன்றவில்லை. மேலும், இருபாலரிடையே, நுரையீரல் புற்றுநோய் தோன்றும் விகிதத்தில் ஏற்பட்ட மாறுதல்களை இந்த அடிப்படையில் மாதிரி விளக்கமுடியாது. இருபாலாரையும், பொறிவண்டிகள் வெளிவிடும் வாயுக்களும், ரஸ்தாக்களின் தாருமே ஒரேமாதிரியாகவே பாதிக்கின்றன.

(7) பொதுவான காற்று அசுத்தமே காரணமாக இருக்கலாம். அது, நோய் உண்டாகும் ஓர் 'உபகரணமாக' இருக்கலாம் என்றால் அதைப்பற்றி இன்னும் நாம் அதிக கவனம் செலுத்தவேண்டும். நுரையீரல் புற்றுநோயால் ஏற்படும் மரணவிகிதம், சந்தேகத்திற்கிடமின்றி, கிராமப்புறங்களைவிட நகர்ப்புறங்களில் அதிகமாக இருக்கின்றது. ஆனால், சிகரெட் உபயோகிப்பது மிக முக்கியமான காரணமாக இருக்கலாம். உதாரணமாக, குறைந்த அளவு காற்று அசுத்தமும், பெருமளவு சிகரெட் உபயோகிப்பதும் உள்ள பின்லாந்து நாட்டில்

நுரையீரல் புற்றுநோய் உண்டாகும் விகிதம், ஐரோப்பாவிலேயே இரண்டாவதாக இருக்கிறது. இங்கிலாந்துதான் முதல் ஸ்தானம் வகிக்கிறது. எனினும், இதே அளவு சிகரெட் உபயோகிக்கும் தென் ஆப்பிரிக்காவிலும், நியூஜிலாந்திலும், குடியேறிய ஆங்கிலேயர்களில் (குடியேறுவதற்கு முன்னமேயே இங்கிலாந்திலேயே சிகரெட் உபயோகிக்க ஆரம்பித்தவர்கள்) உண்டாகும் நுரையீரல் புற்றுநோய் விகிதம், உள்ளூர்க்காரர்களில் தோன்றுவதைவிட அதிகமாகவே இருந்தது. இது இங்கிலாந்தில் உள்ள ஒரு சுற்றுப்புற சூழநிலைக் காரணத்தைக் காட்டுகிறது. உபயோகிக்கப்பட்ட ஒவ்வொரு சிகரெட்டிற்கும், நுரையீரல் புற்றுநோயால் மரணமடையும் புகைபிடிக்கும் பிறரைவிட, புகைபிடிக்கும் ஆங்கிலேயர் மரணமடைய சந்தர்ப்பம் அதிகமாக இருக்கிறது. இந்த அளவு சந்தர்ப்பங்கள் கூட அமெரிக்கனுக்கு இல்லை. இதற்கு உதாரணமாக ஸ்வீடன், ஸ்வீட்ஜர்லாந்து நாடுகளைச் சொல்லலாம்.

காற்று அசுத்தத்துடன், உபயோகிக்கும் சிகரெட்டுகளின் எண்ணிக்கை அதிகரிக்க அதிகரிக்க, புகைபிடிப்பவர்கள் நுரையீரல் புற்றுநோயால் பாதிக்கப்படும் சந்தர்ப்பமும் அதிகரிக்கிறது.

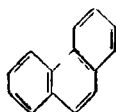
சான்றுகளில் பல இடைவெளிகள் இன்னும் இருக்கின்றன என்பதை நாம் ஒப்புக்கொண்டுதான் ஆகவேண்டும். உதாரணமாக, (1) மாதிரி (உதாரண) நாடுகளைவிட, ஜப்பானிலும் அமெரிக்காவிலும் மரண விகிதம் அதிகமாக இருக்கிறது. ஒவ்வொரு சிகரெட்டிலும் மிகவும் குறைந்த அளவையே அமெரிக்கர்கள் உபயோகிக்கிறார்கள். சிகரெட்டுகளினமீதுள்ள வரிகளைக் கூட்டுவதைவிடக் குறைபடது ஒருவேளை பலனளிக்கலாம். (2) குறைந்த அளவு சிகரெட் உபயோகிப்பவர்களில், புகையை உள்ளிழுப்பது, புற்றுநோய் உண்டாக அதிக வாய்ப்பு அளிக்கிறது. அது மிகவும் அதிக அளவில் புகை பிடிப்பவர்களுடைய அதிகமாகத் தெரியவில்லை. (3) முக்கியமாக, மிருக பரிசோதனைகள் — அதாவது, புகையை உள்ளிழுக்கச்செய்து நுரையீரல் புற்றுநோய் உண்டாக்குவது — இன்னும் செய்யப்படவில்லை. புகையில் இருக்கும், புற்றுநோய்க் காரணிகளின் அளவு மிகவும் குறைவாகவே இருக்கிறது ஆனால், புற்றுநோய் உண்டாகும் சக-சாதனங்கள் இருக்கின்றனவா? அல்லது புகைபிடிக்கும் சிலரிடையே, நோயால் தாக்கப்பட ஏதுவான 'ஏதாவது' இருக்கிறதா? அப்படியிருந்தால், அவை பாக்டீரியாக்களால் உண்டாக்கப்பட்டனவா அல்லது வைரஸ்களால்? அல்லது சிவியாவின் பணியைத் தடுப்பதாலா? அல்லது வேறுவழியிலா? இவைபோன்ற பல பிரச்சினைகள் உள்ளன.

புற்றுநோய் உண்டாகும் முறைகள்

ஆரோக்கியமான செல்லின் உயிர் இயைபியல், மூலக்கூறு உயிரியல் பற்றிய தற்போதைய முக்கியத்துவம் — மூலக்கூறு மட்டத்தில் செல்லின் பணிபற்றி விவரிப்பது — இவற்றின் முன்னேற்றத்தோடு புற்றுநோய் உண்டாகும்

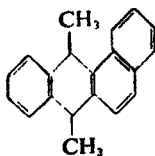
முறைகளைப்பற்றி, ஆராய்வதற்கும் புதிய வழிகள் உருவாகியிருக்கின்றன. லண்டனிலுள்ள புறநோய் ஆராய்ச்சிக் குழு பெரிதும் கவனம் செலுத்திய, புறநோய் உண்டாக்கும் அல்கலேட்டிங் (Alkalating) சாதனங்களில் ஒன்று, டி. எஸ். ஏ யின் அடிப்படைப் பொருள்களான குவானினுடன் வினைபுரிவதாக, சமீபத்தில் காண்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. பக்கத்திலுள்ள நூக்ளியோடைட் சங்கிலிகளின் இரண்டு பேசுகள் (bases) குறுக்காக இணைக்கப்படலாம். இன்னும் டி. என். ஏ. யுடன் புறநோய் உண்டாகும் பாலிசைகளிக் நீரகக் கரிப்பொருள்கள் நேரடியாக வினைபுரிகின்றன என்பதற்குச் சந்தேகத்திற்கு இடமில்லாதபடியான ஆதாரம் எதுவும் இல்லை. ஆனால், இவைகளின் வினைகளைப் பற்றிப் பொதுப்படையான பல கருத்துகளைக் கூறலாம்.

(1) அவைகள் எல்லாவற்றிலும் பிணந்தீன் நூக்ளியை இருக்கிறது.

பிணந்தீன்

(2) முதலில் அவைகள் எல்லாம் தளக் கூட்டுப்பொருள்கள் எனக் கருதப்பட்டன. ஆனால், புறநோய்க் காரணிகளில் ஒன்று (9:10-டைமீதைல்-1:2 பென்சாந்த்ரீன்) இப்பாலால், தளமற்ற கூட்டுப்பொருள் எனக் காட்டப்பட்டது.

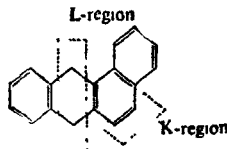

9:10. டைமீதைல்-1:2 பென்சாந்த்ரீன்

(3) புறநோய்க் காரணிகளான நீரகக்கரிப்பொருள்களுடன் ஹைட்ராக்சில் தொகுதிகளைச் சேர்த்து அநேக செயற்கைப் பொருள்கள் கட்டப்பட்டுள்ளன. அவைகளது புறநோய் உண்டாகும் திறன் ஆராய்ச்சி செய்யப்பட்டது. அவை நோய் உண்டாகக்கூடியவை, மைலீரான் போன்ற எளிதான வினைத்திறன்மிக்க பொருள்களின் வளர்சிதைமாற்ற ஆராய்ச்சிகள், பாதிக்கப்பட்ட செல்பொருள்களைப்பற்றிச் சுவையான முடிவுகளைக் கொடுத்திருக்கின்றன. ஆனால், பெரிய வினைத்திறன் அற்ற நீரகக் கரிப்பொருளின் வளர்சிதை மாற்றப் பிரச்சினைக்குப் போதிய கவனம் அளிக்கப்படவில்லை.

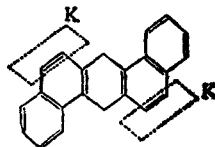
..பிரெஞ்சு நாட்டுத் தம்பதிகளான புல்மன் என்பவர்களால் தொடங்கப்பட்ட, இணைப்பு ஆற்றல் பிரச்சினையும், இந்த வினைத்திறன் பிரச்சினையோடு இணைந்

துள்ளது. புற்றுநோய்க் காரணி மூலக்கூறின் வெவ்வேறு பகுதிகளிலுள்ள எலக்ட்ரான் அடர்த்தியின் அடிப்படையில் அவர்கள் ரசாயன வினைத்திறனைக் கணக்கிட்டிருக்கிறார்கள்.

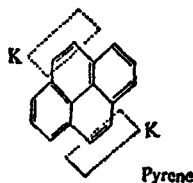
1 2 பென்சாந்தரீனின் K, L பகுதிகள்

அவர்கள் இரண்டு பகுதிகளில் குறிப்பிட்ட வினைத்திறன் இருப்பதாகக் கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள். பிறநதரீன, இரட்டை இணைப்புள்ள K பகுதி ஒன்று. இதைவிடக் குறைவான வினைத்திறன் உள்ள L பகுதி மற்றொன்று. இந்த L பகுதி மூலக்கூறின் 9 10 இடங்களுடன் தொடர்பு கொண்டுள்ளது. உதாரணம்: 1 2 பென்சாந்தரீன்—மூலக்கூறின் அடிப்படை நிலைக்குத்தான இந்தச் சிக்கலான கணக்கீடுகளைச் செய்வது சாத்தியம். ஆனால் இந்த நிலைகளின் கீழ், ஒரு பகுதியிலுள்ள எலக்ட்ரான் அடர்த்திக்கு ஓர் எண்ணிக்கை மதிப்பைக் கொடுக்கமுடியும். உதாரணமாக, 1:2:5.6 டைபென்சாந்தரீன் எனும் பொருளின் ஒவ்வொரு K பகுதிக்குமான எலக்ட்ரான் குறியீடு 3.305β ஆக இருக்கிறது.

1:2:5:6 டைபென்சாந்தரீன்

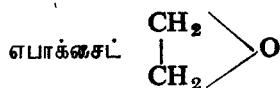
எனினும், புற்றுநோய்க் காரணி அல்லாத பைரீனின் K பகுதிகளின் எலக்ட்ரான் குறியீடு 3.33β ஆக இருக்கிறது. எனவே, பாலிசைக்ளிக் நீரகக் கரிப் பொருளின் புற்றுநோய் ஊக்குத்திறனைக் கண்டுபிடிப்பதால் இதைக் கணக்கீடு களுக்கு, மிகக் குறைவான மதிப்பே உண்டு எனத் தெரிகிறது. இதைவிடச் சிறிய, ஆனால்,

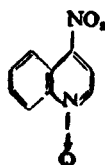
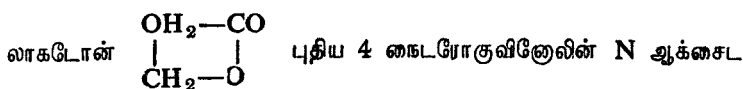
Pyrene

பைரீன்

அதிக வினைத்திறன் உள்ள புற்றுநோய்க் காரண மூலக்கூறுகளைப்பற்றி ஆராயப் புகுவோமேயானால், அவற்றின் பட்டியல், ஆண்டுதோறும் நீண்டுகொண்டு போவதைக் காட்டுகிறது. நைட்ரஜன் மஸ்டர்ட் வகையசேர்ந்த, அலகிலேட்டிங் காரணிகளைத் தவிர, இப்போது அந்தத் தொகுதியில் கீழ்க்கண்ட எபாக்சைட் பொருள்களும் அடங்கியுள்ளன.

மெதனால்அமைட் $\text{R.NHCH}_2\text{OH}$; மீதேன்சல் போனேட், $\text{CH}_3\text{SO}_2 - \text{R}_1$.

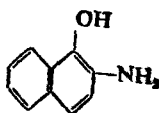

வாசனைதரும் அமைன்களும் கல்லீரலில் புற்றுநோய் உண்டாகும் விதமும்

அதற்கைய் புற்றுநோய்க் காரணிகளை நாய்களுக்கு உணவாகக் கொடுத்தால், கொடுக்கப்பட்ட அமைனைப் பொறுத்துச் சிறுநீர்ப்பையிலோ, அல்லது கல்லீரலிலோ புற்றுநோய் உண்டாகிறது. நாய்கள்தாம் இத்தகைய ஆராய்ச்சிக்குப் பொருத்தமான மிருகம் என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். முதற்கண் இந்தத் துறையில், நாயின் வளாச்சிதைமாற்றம் மனிதனைப் போன்றே இருக்கிறது. இரண்டாவது, எலியைவிட அதிக நாள் வாழும், ஒரு மிருகம் தேவையாக இருந்தது.

அமைன்	மறைகாலம்	சிறுநீர்ப்பையின் புற்றுநோய்	கல்லீரலின் புற்றுநோய்
β—நாப்தலமைன்	2+	+	—
2—அசிடைலமைனோபுளோரின்	6—8	+	+
பென்சிடின்	8	+	—
4—டைமீதைலமைனோபென்சீன்	5	+	—
2—அமைனோஅசோடோலுவீன்	5	+	+
4—அமைனோடைபீனைல்	2+	+	—
4—நைட்ரோடைபீனைல்	2+	+	—

மேற்கண்ட அட்டவணியிலிருந்து தெரியும் ரூசிகரமான விவரங்களாவன :
 (1) பொருள்களுக்கு மறுவினைபுரிவதில் சிறப்பினங்களிடையே வேறுபாடுகள் உள்ளன உதாரணமாக, எலிகளின் உணவுடன், 4-டைமீதைல் அமைனோ அசோபென்சீனைக் கொடுத்தால், கலலீரல் புற்றுநோய்தான் உண்டாகிறது. எலிகளில் 3 நாபதைல்மீன் சிறுநீர்ப்பைக் கட்டிகளை உண்டாக்குவதில்லை. நாய்களில் இது உண்டாகப்படுகிறது என்பதற்குக் காரணம் என்னவென்றால், இது நாயின் உடலில் 2-அமைனோ 1-நாபதாலாக மாறுகிறது சிறுநீர்ப்பையின் சுவரில் படுமபடி, நாயின் சிறுநீரில் இதன் செறிவு, இரத்தத்தில் இருப்பதைவிட 200 மடங்கு அதிகமாக இருக்கிறது

2-அமைனோ—1-நாபதால்

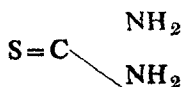
2-அமைனோ அசோலூவீன், சுண்டெலி, நாய், எலி இவைகளில் கலலீரல் புற்றுநோயை உண்டாக்குகிறது.

எலிகளில் கலலீரல் புற்றுநோய் உண்டாக்கும் வெண்ணெய் மஞ்சள் போன்ற சாயப்பொருள்களின் ஆராய்ச்சியிலிருந்து பாதிக்கப்பட்ட செல்களிலிருந்து, சிறப்புக் குணம் வாய்ந்த ஆன்டிஜென்களை அகற்றும் வகையில், அவை கலலீரலமீது வினைபுரிகின்றன எனத் தெரிகிறது. அதற்கைய ஆன்டிஜென்கள் அகற்றப்படுவதால், கலலீரலில் செல் அமைப்புக் குலைவடைந்து புற்றுநோய் உண்டாக ஏதுவாகிறது.

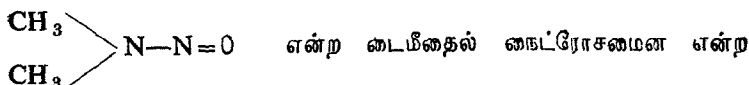
இதற்கு முன்னர் கலலீரல் நஞ்சுகள் எனவும், அவைகள் கொடுக்கப்பட்டால் மிருகத்தின் மரணத்திற்கு இட்டுச் செல்லும் என்றும் நம்பப்பட்ட கூட்டுப் பொருள்கள், பல நாட்கள் கொடுக்கப்பட்டால், கலலீரல் புற்றுநோய் உண்டாகிறது. இந்த வகையில் செனசீயா அல்கலாயடுகள் பிரசித்திபெற்றவை. இத்தகைய பொருள்களில் புதிதாகக் கண்டு பிடிக்கப்பட்ட மற்றொன்று அப்ளடாகசினாகும். சரியாக அறுவடை செய்யப்படாதது, சரியாக சேமித்து வைக்கப்படாததுமான நிலக்கடலைகளின்மேல் வளரும் ஒரு பூஞ்சைக்காளாலிலிருந்து இது உண்டாகிறது. மிருக உணவுகளில் இது கலப்படமடையும்போது, வான்கோழி, வாத்துகள், கன்றுக்குட்டிகள் இவற்றிற்கு மரணத்தை விளைவிக்கிறது கொறிக்கும் இன மிருகங்களில் இது கலலீரல் புற்றுநோயை உண்டாக்குவதாகவும் சமீப காலத்தில் தெரிகிறது. சிட்ரஸ் இனப் பழங்களில் ஆரஞ்சு அழுகலைத் தடுக்க உபயோகிக்கப்படும் இரு ரசாயனப் பொருள்களும் எலிகள் கலலீரல் புற்றுநோயை உண்டாக்குவன.

இவைதம :

(1) தையோயூரியா,

(2) தையோசிடமைட் $\text{CH}_3\text{CS}-\text{NH}_2$

பொருளை உற்பத்தி செய்யும் தொழில் ஆராய்ச்சி பரிசோதனை சாலையில் பணி புரியும் மூவரில் இருவருக்குக் கல்லீரல் அரிப்பு இருப்பதாகத் காணப்பட்டது. இது உணவில் ஒரு மில்லியனில் 50 பங்குகள் என்ற அளவில் இருந்ததால், 20-ல் 19 எலிகள் 40 வாரங்களுக்குள் கல்லீரலில் புற்றுநோயால் பாதிக்கப்பட்டன. குறைந்த காலத்தில் பெருமளவில் எலிகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்டால், சிறுநீரகப் புற்றுநோய்களை இந்தப் பொருள் உண்டாக்குகிறது. இதிலிருந்து இந்தப் புற்று நோய்க் காரணி வெளியேற்றப்படும்போது, சிறுநீரகத்தில் செறிவடைகிறது என்ற ஈந்தேகம் எழுகிறது.

பிளாஸ்டிக் படலங்கள்

பிளாஸ்டிக் படலங்கள், 1948-ல் ஓப்பன்ஹீமர்ஸ் கண்டுபிடித்ததிலிருந்து, அவைகள் உண்டாக்கும் சர்க்கோமாககள் ஒரு நெருக்கடியான பிரச்சினையை உண்டாக்கியிருக்கின்றன. படலம் முழுவதும் இருக்கவேண்டும் என்பதும், துண்டுகள் சிறிதாக இருந்தால் சர்க்கோமா உண்டாவதும் குறைந்தே இருக்கும் என்று கண்டுபிடிக்கப்பட்டதும், பீலிமில் புற்றுநோய் உண்டாக்கும் தன்மை கொண்ட கலையும் அசுத்தங்களபற்றிய கோட்பாடுகள் கைவிடப்பட அடிகோலின. இது சம்பந்தமாக சமீபத்தில் இரண்டு புதிய ஆராய்ச்சிகள் செய்யப்பட்டுள்ளன. 1961-ல் கோலடுஹேபா, பிளாஸ்டிக் வடிகட்டித் தடுகளை அதன் துளைகளின் அளவு ஏறகெனவே தெரிந்திருந்தது) எலிகளுக்குள் புகுத்தினா. 50—100 mμ-க்கு குறைந்த, துளைகள் கொண்டவை, புற்று நோய்க்கட்டிகள் உண்டாக்கின எனலும், 450 m μ-க்கு மேற்பட்ட துளைகள் கொண்டவைகள், புற்றுநோய் உண்டாக்கவில்லை என்றும் அவா கண்டா, வடிகட்டிகள், குறிப்பிட்ட அளவிற்கு குறைந்தவாய், உப்பு, புரத மூலக்கூறுகள் எல்லாவற்றையும் உடசெல்ல அனுமதிக்கும். பிளாஸ்டிக் படலத்தின் பணி யாந்தரீகமானது என இதன்மூலம்தெரிகிறது. - திசவில் இருக்கும் நடை முறை நிலையை ஒரேமாதிரியாகவைக்க செல்கள் ஒன்றுடன் ஒன்று இணைநதிருக்க வேண்டும். இதற்கைய செல்களை அது பிரிக்கிறது. மேலும், இது சரியான விளக்கமாக இருந்தால், இதற்கைய இணைப்புக்கு, துளைகளின் அளவு 450-μ ஆக இருந்தால் போதும் என ஆகிறது. படலத்தைச்சுற்றி உண்டாகும் சர்க்கோமாக்கள், சில சமயங்களில் எலும்பாக மாறுகின்றன என்பது ரசாயன கிழ்ச்சியாகும். சிறப்பு வேறுபாட்டிற்கு இந்தப் பணியில் உள்ளார்ந்த

கருத்து மிகவும் சுவையானதாகும் ஒரு செல் என்ன செம்கிறது என்பது அதன் உள்ளார்ந்த குணத்தைப் பொறுத்து இருப்பதுபோல், அது அமைந்திருக்கும் இடம், அதன் அருகிலுள்ள செல்கள் செய்யும் பணி இவைகளையும் பொறுத்து இருக்கிறது எனத் தோன்றுகிறது.

புற்றுநோய் இணைக்காரணிகள்

இந்த தத்துவத்தைப்பற்றி, புகைபிடிப்பதையும், நுரையீரல் புற்றுநோயையும்பற்றி விவாதிக்கும்போது, நாம் ஏற்கெனவே குறிப்பிட்டிருக்கிறோம். இதைப்பற்றி இன்னும் சற்று விரிவாக இப்போது கவனிப்போம்.

3.4 பென்ஸைபரீனின், மிகவும் பலவீனமான கரையத்தைச் சுண்டெலிகளின் சருமத்தில் பூசி, பாபில்லோமாக்கள் உண்டாக்குவதுபற்றிய பெரன் பிளம்மின் ஆராய்ச்சிகளிலிருந்து புற்றுநோய் உண்டாவதுபற்றிய 'இரு-கட்ட' கோட்பாடு எழுந்தது. புற்றுநோய்க் காரணியின் 0.05% கரையத்தைச் சுண்டெலிகளினமீது இட்டால், 102 மிருகங்களில் 3-ல்தான் புற்றுநோய்க் கட்டிகள் உண்டாயின என அவர் கண்டார். எனினும், பின்னர் அதே அளவு புற்றுநோய்க் காரணியைச் சுண்டெலிகளின் மறநெரு பகுதிக்கு, முதலில் இட்டு, பின்னர் குரோடன் எண்ணெய் என்ற சருமத்தைப் புண்படுத்துகிற சாதனத்தைத் திரும்பத் திரும்ப உபயோகித்தால், 83 மிருகங்களில் 36-ல் புற்றுநோய்க் கட்டிகள் உண்டாயின. குரோடன் எண்ணெய் மாத்திரம், 106 மிருகங்களில் ஒன்றில்தான் பாபில்லோமாவை உண்டாக்கியது. புற்றுநோய் உண்டாகும் நிகழ்ச்சியை இரு முக்கியக் கட்டங்களாக பெரன்பிளம் பிரித்தார்.

a) ஆரோக்கியமான செல் $\xrightarrow[\text{சாதனம்}]{\text{துவக்கிவைக்கும்}}$ புற்றுநோய்க்கு

முந்திய நிலை (மறைந்து கிடக்கும் புற்றுநோய் செல).

b) மறைந்து கிடக்கும் புற்றுநோய் செல

$\frac{\text{புற்றுநோய் இணைக்காரணி}}{\text{அல்லது ஊக்கி}} < \text{—புற்றுநோய்க் கட்டி.}$

ஊக்கியே ஒரு புற்றுநோய்க் காரணியாக இருக்கவேண்டும் என்பதல்ல. பாலிசைக்ளிக நீரகக் கரிப்பொருள் போன்ற புற்றுநோய்க் காரணிகள் கிழைவு பெற்றவை. அதாவது, அவைகள் புற்றுநோயை முதலில் ஆரம்பித்துவைத்துப் பின்னர் வளர்கின்றன.

'ஆரம்பித்து வைப்பது' திருப்ப முடியாத ஒரு நிகழ்ச்சியாகும். அது மிகவும் விரைவானது. அதற்கு மிகக் குறைந்த அளவு மருந்தே தேவைப்படுகிறது.

‘நோயை வளர்க்க,’ சாதனம் நீண்டநாள உபயோகிக்கப்படவேண்டும். ‘நோயை வளர்க்கும்’ எல்லா ஊக்கிகளும் அல்லது புற்றுநோய இணைக்காரணிகளும், முதலில் திசுவில் அதிக வளாச்சியை உண்டாக்குகின்றன. ஆனால், இவ்விதம் அதிக வளர்ச்சியை உண்டாக்கும் பல சாதனங்கள் புற்றுநோயை வளர்ப்பதில்லை. சுண்டெலிகளில், நுரையீரலின் அடினோமாக்களை உண்டாக்கும் நோயைத் துவக்கிவைப்பவைகளில் ஒன்றான யூரேதேன் $\text{NH}_2\text{-CO-O-C}_6\text{H}_5$; சருமத்திலிடப்பட்டு, பின்னர் ஒரு வளர்ச்சி சாதனம் இடப்பட்டால், பாபில்லோமாக்கள் வளர வழி செய்கிறது.

சுண்டெலிக்கு, குரோடன் எண்ணெய் தனிச்சிறப்பு வாய்ந்த ஒரு வளாச்சி சாதனமாக இருக்கலாம். அயனீகரணமடையாத டீன், ஸ்பான் போன்ற அழுக்குநீக்கிகளில் சில, வளர்ச்சி சாதனமாக இருக்கலாம். 10% நீர்த்த பீனோல், குரோடன் எண்ணெய் போன்று சக்தி வாய்ந்தது. சிகரெட் உபயோகிப்பவர்களிடையே தோன்றும் நுரையீரல் புற்றுநோய்க்கு, புற்றுநோய இணைக்காரணியாக புகையிலைப் புகையில் உள்ள பீனோல்கள் கருதப்படுகின்றன.

உலோகப் புற்றுநோய்க் காரணிகள்

எலிகளுக்குத் தசை இடையே ஊசிமூலம் செலுத்தப்பட்ட இம்.பரான், சார்னோமாக்களை உண்டாக்கிற்று என்ற அபர்டினில் உள்ள ரிசுமண்டின் கண்டுபிடிப்பு, பெருமளவு ஆர்வத்தை உண்டாக்கியது (இம் பரான் என்பது, கர்ப்பத்தின்போது உருவாகும் அயச்சத்துக் குறைந்த சோகை நோயில் சிகிச்சைக்காக தசைமூலம் செலுத்தப்பட்ட அயம்கொண்ட ஒரு மருந்தாகும்). இதைத் தொடர்ந்து நடந்த ஆராய்ச்சி இதை ஊர்ச்சிதம் செய்தது. மிகக் குறைந்த மூலக்கூறு எடை கொண்ட டெக்ஸ்டரானுடன் (2,000—4,000) கூடிய பெர்ரிக் ஹைட்ராக்சைடன் கூட்டுப் பொருள்தான் இம்.பரான். இதேபோன்ற டெக்ஸ்டரானைக்கொண்ட, அலுமினியம் ஹைட்ராக்சைடன் கூட்டுப்பொருள்தான் இம் பரான். இதேபோன்ற டெக்ஸ்டரானைக் கொண்ட, அலுமினியம் ஹைட்ராக்சைடன் கூட்டுப் பொருள்களும், புற்றுநோய் உண்டாக்கும் தன்மை வாய்ந்தன. மனிதனுக்கு சிகிச்சைக்காகக் கொடுக்கப்பட்ட அளவையிட, எலிகளுக்குள் செலுத்தப்பட்ட அளவு மிகவும் பெரிது. இந்த மருந்தை உற்பத்தி செய்தவர்கள் இதை உடனே திரும்பப் பெற்றுக்கொண்டாலும், சிறந்த முறையில், நோயாளிகளுக்கு அயச சத்தைக் கொடுக்க வேறு மாற்று வழி இல்லாததால், அதுவே மீண்டும் விற்பனைக்கு வந்துவிட்டது.

புற்றுநோய் உண்டாகும் தன்மைபற்றிய தத்துவங்கள் : உடற்கூறு சார்ந்த திடீர் மாற்றம் (சொமாடிக் திடீர் மாற்றம்) (Somatic mutation)

புற்றுநோயின் தோற்றத்திற்குக் காரணமான கேரட்பாடுகளில், மிகச் சிறந்ததாகத் தோன்றியது சொமாடிக் திடீர் மாற்றம் என நாம் முன்னர் கூறி

யுள்ளோம். சொமாடிக் செல்களில் மரபுப் பொருளில் தூண்டப்பெற்ற ஒரு மாறுதல்—உதாரணமாக, அதன் கொடுரத் தன்மை, சந்ததிகளால் சுவிக்கித்துக் கொள்ளப்படுவதையே சொமாடிக் திடீர் மாற்றம் என்கிறோம். இதைப் பரிசோதனைகள்மூலம் ஆராய்வது மிகவும் கஷ்டமாக இருந்தது. ஏனெனில், ஆரோக்கியமான செல்களையோ அல்லது கொடுரமான சொமாடிக் செல்களையோ ‘கலப்படையச்’ செய்து அவற்றின் சந்ததிகள் இந்தத் திடீர் மாற்றத்தை எவ்விதம் சுவிக்கித்துக்கொள்கின்றன என்பதை ஆராய முடியாமல் இருந்தன. ஊட்டக் கரைசலில் இருக்கும் செல்கள் தாமாகவே மாற்றமடைகின்றன. எனவே, அவற்றை உபயோகிக்க முடியவில்லை. அனேகப் புற்றுநோய்க் காரணிகள் திடீர் மாற்ற ஊக்கிகளாகவும் இருப்பது கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. (உதாரணமாக, ட்ராசோபைலாவின் இனப்பெருக்க செல்களில் திடீர் மாற்றத்தைத் தூண்டின). ஆனால், எல்லாப் புற்றுநோய்க் காரணிகளும், இந்த அமைப்பில் திடீர் மாற்ற ஊக்கிகளாக இல்லை. அதுபோலவே, எல்லாத் திடீர் மாற்ற ஊக்கிகளும், புற்றுநோய்க் காரணிகளாகவும் இல்லை.

எனினும், ஊட்டக் கரைசலில் சுண்டெலியின் செல்களிடையே, சொமாடிக் கலப்பு ஏற்பட்டதை 1962-ல் பாஸ்கியும், எப்ருளியும் கண்டுபிடித்தார்கள். அந்தக் கலப்பின் சந்ததிகள் இரண்டு ‘பெற்றோர்களின்’ குரோமோசோமங்களையும் கொண்டிருந்ததோடு, ஒரு ‘கலப்பினத்’திற்கு உரித்தான ஆன்டிஜெனிக் பண்புகளையும் கொண்டிருந்தன. எனவே, அவைகளைக் கண்டுபிடிப்பது எளிதாக இருந்தது. இந்த ஆராய்ச்சி இன்னும் தொடக்க நிலையில்தான் இருக்கிறது என்றபோதிலும், ஊட்டக் கரைசலில் சுண்டெலியின் ஆரோக்கியமான செல்களையும் புற்றுநோய்ச் செல்களையும் கலப்படையச் செய்யப் பரிசோதனைகள் செய்யப்பட்டுவிட்டன. கலப்பினச் சந்ததிகள் புற்றுநோய் உடையனவாகத் தோன்றுகின்றன. புற்றுநோய் தோற்றம்பற்றிய தற்காலக் கோட்பாடுகளில் ஒன்று, அதாவது, புற்றுநோய் செல் என்பது ஒரு ஜீன் அல்லது ஜீன் தொடரின் ‘அடக்கி’யை இழந்துவிட்ட ஆரோக்கியமான செல்தான் என்ற கோட்பாடு இதன்மூலம் மறுதலிக்கப்படுகிறது. ‘விடுவிக்கப்பட்ட’ ஜீன் செல்லுக்குப் புற்றுநோய்ப் பண்புகளைத் தருகிறது. வழக்கமான பாக்டீரிய மரபியலில் ‘அடக்கி’ ஒங்கு குணமாக இருக்கிறது. அதாவது, ஓர் அடக்கப்பட்ட (ஆரோக்கியமான) செல்லையும், அடக்கப்படாத (புற்றுநோய்) செல்லையும் கலப்படையச் செய்யும்போது தோன்றும் செல் ‘அடக்கப்பட்ட’ (ஆரோக்கியமான) செல்லாக இருக்கவேண்டும். ஆனால், அவை அப்படி இருப்பதில்லை.

சொமாடிக் திடீர் மாற்றங்களைப் பரிசோதனைகள்மூலம் ஆராய்வதற்குத் தேவையான நுணுக்கம் நம்மிடம் இருக்கிறது.

ஆன்டிஜெனிக் வேறுபாடுகள்

தற்போது ஆராய்ச்சியில் இருக்கும் இரண்டாவது தத்துவம் வருமாறு :

ஒரு திசுவினோ, உறுப்பினர் உள்ள திசுச் சிறப்புக்கொண்ட அவைகளின் ஆண்டிஜென்களை, ஏதோ ஒரு காரணத்தால் இழந்தால், வெளியேற்றப்பட்ட செல்களின் ஆண்டிஜென்களுக்குள்ள 'பாதுகாப்பு மறுவினை' பலவீனமாகவே இருக்கும். வெளியேற்றப்பட்ட செல்கள், தாங்கள் இருக்கக்கூடாத இடத்தில் இருந்து வளர முடியும்.

இந்தத் தத்துவத்திற்கு சாதகமான சில விபரங்களும் இருக்கின்றன. இந்த விபரங்கள், செல்களில் உள்ள ஆண்டிஜெனிக் மாறுதல்களைப்பற்றியவை. ஆனால், அதன் பலவீனங்கள் மிகவும் தெளிவு. வழக்கத்திற்கு விரோதமான எந்த ஆண்டிஜென்களையும் உயிரினங்கள் கண்டுகொண்டு, பாதுகாப்பு எதிர்வினைகள்மூலம் அவற்றை வெளியேற்ற முடியும் என்றபோதிலும், எதிர்மறை வேறுபாடுகளை, அதாவது, ஆண்டிஜென் இழப்பை அவற்றால் தெரிந்துகொள்ள முடியும் என்பதை இடப்பெயர்ச்சித் தத்துவத்தைக்கொண்டுகூட விளக்குவது மிகவும் சிரமமே.

பாதிப்பின்மைபற்றிய விளக்கத்தை ஆராய்ந்ததில், சில ரூபிக்ரமன தகவல்கள் கிடைத்துள்ளன.

வைரஸ், பெளதிக முறைப்படி அல்லாமல், இரசாயன முறைமூலம் புற்று நோய் உண்டாகுவதில், சில சமயங்களில், ஆண்டிஜென் இழப்பு ஏற்படுகிறது. ஹாமஸ்டர்களில் ஸ்டிம்போஸ்ட்ரால்மூலம் உண்டாகக்கப்பட்ட புற்றுநோய்களிலும் (வீலர்), எலிகளில் வெண்ணெய் மஞ்சள்மூலம் உண்டாக்கப்பட்ட கல்லீரல் புற்றுநோய்களிலும் (வீலரும், பால்ட்வினும்) இது காண்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. எனினும், இரசாயன முறையில், புற்றுநோய் தூண்டப்படும்போதும், வைரஸ் தூண்டலின்போது நிகழ்வதைப்போலவே ஆண்டிஜென் அதிகமாகவும் கிடைக்கலாம். புற்றுநோய்க் கட்டியை மாற்றி அமைக்கும்போது, சில சமயங்களில் புதிய ஆண்டிஜென்கள் இழக்கப்படுகின்றன மேலும், இவைகள் மிகுந்ததற்கெனத் தனியாக அமைந்திருக்கின்றனவேயன்றி, இதைத்தற்கென அமையவில்லை. 3 : 4 பெனஸ்பைரோஸ், சுண்டெலிகளில் உண்டாகக்கப்பட்ட முதலநிலை கட்டிகளை, பெலட்மேன் ஆராய்ந்ததில், பலதரப்பட சுண்டெலிக் கட்டிகள், தங்கள் ஆண்டிஜென் தன்மையில் வேறுபட்டன எனக் கண்டார்.

வைரஸ்களால், கொஞ்ச நேரையே அடைந்த செல்களில் புதிய ஆண்டிஜென்களைப் புகுத்துவது, நன்கு கிடைந்துத்தப்பட்ட ஒரு கிழ்வாகும். புற்றுநோய்க்கட்டி செல்களிலுள்ள புதிய ஆண்டிஜென்களின் முக்கியத்துவம்பற்றிப் பின்னர் கவனிப்போம்.

வைரஸ்களும் புற்றுநோயும்

புற்றுநோய் ஆராய்ச்சியின் இந்தத் துறையில் பல ஆராய்ச்சியாளர்கள் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை. இதுபோன்றே, புற்றுநோய்

எதிர்ப்பு மருந்துகளை அமைத்தல், ஆக்கல், அவைகளைச் சோதித்துப் பார்த்தல் போன்ற துறையிலும் பலர் ஈடுபட்டிருக்கின்றனர். 1963-ல் வெளியிடப்பட்டு, 1959—61-ல் வெளியான மருத்துவத்துறை இலக்கியங்களைத் திறனாய்வு செய்ய ஆய்வுறையில், இந்தத் துறைபற்றி எழுதப்பட்ட 700 குறிப்புகளைக் கண்டேன். 'மனிதப் புற்றுநோயை உடைக்கும் திட்டம்' என்ற ஒரு திட்டத்தை உருவாக்கி வைரஸ்களால் உண்டாகக்கூடும் மனிதப் புற்றுநோயைக் கண்டுபிடிக்கத் திட்டமிட்டனர். இந்த ஒரே குறிக்கோளுக்காக, திறமையும் பணமும் ஏகோபித்துப் பெருமளவில் செலவு செய்யப்பட்டது.

மிருகங்களில் வைரஸ்களும் புற்றுநோயும்

பரிசோதனைச் சாலையில், சுண்டெலி கருசு செல்களை அழித்து, உடனுக்குடன் பெருமளவில், வைரஸ்களை வெளியிடும் பாலியோமா வைரஸைக் கண்டுபிடித்தது பற்றி நாம் ஏற்கெனவே விவரித்திருக்கிறோம். எனினும், உயிருள்ள உடலில், சுண்டெலிகள், ஏலிகள், ஹேமஸ்டர்கள், முயல்கள், சீமைப் பெருச்சாளிகள், கீரி இனத்தைச் சேர்ந்தவைகள் போன்ற பலதரப்பட்ட மிருகங்களில், இந்த வைரஸ், பலவிதமான முதல்நிலைக் கட்டிகளை உண்டாக்குகின்றன. பரிசோதனைச் சாலையிலும், உயிருள்ள உடலிலும், இந்த வைரஸ் பணி புரிவதில் ஏதாவது ஒரு விததிராசம் இருக்கத்தான் வேண்டும் என்பது தெளிவு. முந்தியதில், செல்கள் சிதைக்கப்படுகின்றன. பிந்தியதில், ஆரோக்கியமான செல்கள் புற்றுநோய்ச் செல்களாக மாறுகின்றன. எகவனம் இந்த மாற்றம் நிகழ்கிறது என்பதுதான் தற்போதைய ஆராய்ச்சியின் நோக்கம். ஆனால், தற்போது நிலவிலும் எண்ணம் என்னவென்றால், எப்படியோ, வைரஸின் சக்திவாய்ந்த பகுதியான டி.என்.ஏ. செல் நூக்ளியஸின் டி.என்.ஏ.யுடன் ஒருமித்து இணைகிறது. இந்த இணைப்பின் விளைவே, செல் புற்றுநோயாக மாறுவது. பாதிக்கப்பட்ட மிருகங்களில் இந்த மாற்றம் சாதாரணமாக நிகழ்கிறது. ஆனால், பரிசோதனைச் சாலைகளும், குறிப்பாக ஹேமஸ்டர் செல்களின் வளர்ச்சிக் கலவையிலும், இந்த மாற்றத்தை உண்டாக்கலாம். இதனுடன், ஓர் ஒழுங்குடன் வளர்ந்துவரும் மாற்றப்படாத செல்கள், ஆலைக்கு, ஆற்றின் வழியாகச் செல்லும் மர அடுக்குகள் போன்ற தோற்றமளிக்கின்றன. மாற்றமடைந்த செல்கள், தங்கள் வளர்ச்சியின் தன்மைபடி முழுதுமாக மாற்றிக்கொள்கின்றன. அவைகள் நீளமாக ஸ்பிண்டில் போன்று இருப்பதில்லை. அவைகள் குட்டையாக, விண்மீன் வடிவமாக இருக்கின்றன. அவைகள் ஒன்றைச் சுற்றி ஒன்றாக வளர்கின்றன. இந்த செல்கள், ஹேமஸ்டர்களுக்குள் இடம் மாற்றி அமைக்கப்பட்டால், புற்றுநோய்கள் போன்று வளர்கின்றன என்பதிலிருந்தே செல்களின் கொடூரத் தன்மை தெரிகிறது. மற்றுமொரு ருசிகரமான விஷயமாவது, புற்றுநோய் நோக்கிய அவற்றின் பயணத்தை, துவக்கிவைப்பதே ஒரு வைரஸ் என்றாலும், அவற்றில் பெரும்பான்மையால், ஒரு வைரஸை உருவாக்க முடியாது மனிதப் புற்றுநோய்க்கு, இத்தகைய குழுவின் முக்கியத்துவம்பற்றிப் பின்னர் கவனிப்போம்.

அளவிடக்கூடிய மிகவும் முக்கியமான ஒன்று, இந்த பரஸ்பர கிரியையின் விளைவாக நிகழ்ந்திருக்கிறது. மாற்றமடைந்த செல்கள், ஆரோக்கியமான செல்களைவிடத் தோற்றத்திலும் நடத்தையிலும் மாதிரி மாறுபடவில்லை. ஒரு வேளை, புரதம் போன்ற மற்றொரு புதிய பொருளையும் உண்டாக்குகின்றன அவைகளை இரத்தப் பரிசோதனைகளால் பிரித்தறியலாம். அத்தகைய, புதிய ஆன்டிஜென்களில் ஒன்றை (ஒன்றுக்கு மேற்பட்டுப் பல இருக்கலாம்) வைரஸ் கிரணமிக்கிறது. அதாவது, வைரஸ், டி.என்.ஏ யின் ஆணைப்படி, மாற்றமடைந்த செல் அதை உண்டாக்குகிறது. ஆனால், அது வைரஸின் புரத ஆன்டிஜென் விருந்து மாறுபட்டது ருஸின் கோழிக்குஞ்சு கட்டி வைரஸிலும், இதே மாதிரியான நிலைமை உண்டாகிறது (நானும் என்னுடைய சகாக்களும் எட்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு காட்டியது போல்). சுண்டெலி வியூகியா வைரஸ்களிலும், இதேமாதிரி நிலைமை உண்டாகிறது. இவைகளுக்கு, இவைகளைக் கண்டு பிடித்தவர்களான கிராஸ், பிரண்ட், மலோனி, ராசெர் இவர்களின் பெயரே இடப்பட்டன டி.என்.ஏ. இல்லாமல், ஆ.என்.ஏ. கொண்டிருப்பதுபோல காணப்படும் பின் கூறப்பட்ட வைரஸ்கள், மற்றுமொரு புதிய தத்துவார்த்தப் பிரச்சினையைக் கிளப்பின. 'மரபு வழி' டி.என்.ஏ. செல்லின் நுக்ளியஸிற்கு விவரங்கள் அளிக்கிறது என்பது இப்போது ஒரு பிடிவாதக் கொள்கையாகும். ஆர்.என்.ஏ-ஐ டி.என்.ஏ-யின் ஒரு கைப்பாவையாகவே கருதவேண்டும். நோய் உண்டாகும் சக்திகொண்ட அந்த ஆர்.என்.ஏ-க்கள் செல்லின் மரபு வழி உரிமையை மாற்றுவது எப்படி?

வைரஸ்களால், புற்றுநோய் செல்களில் உண்டாக்கப்பட்ட புதிய ஆன்டிஜென்களுக்கு, வேறு எந்தப் பணிகளும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. எனினும், பேஜ்கள் எனப்படும் பாக்டீரிய வைரஸ்கள், தாங்கள் பாதிக்கும் பாக்டீரிய செல்களில், புதிய புரதங்களை உண்டாக்க முடியும் என்பது பல நாட்களாகத் தெரிந்த விஷயம். புதிய வைரஸ்கள் உருவாக்கத் தேவையான இந்தப் புரதங்களே நொதிப்பொருள்களாகும். இந்தப் புதிய வைரஸ் இணைப்பால், பாக்டீரியாக்கள் கொல்லப்படுகின்றன. இது பெருமளவில் துரித விகிதத்தில் நடைபெறலாம். நோயால் பாதிக்கப்படுவதுமுதல் பாக்டீரியாக்கள் அழிந்து, புதிய வைரஸ் துகள், நூற்றுக்கணக்கில் வெளிவருவதுவரையான இதற்கைய நிகழ்ச்சி, சுமார் 20 நிமிடங்களில் நிகழலாம். சில சமயங்களில், உட்புகும் பாக்டீரிய வைரஸ், உடனடியாக ஒம்புயிரி பேக்டீரியாவை, சிதைக்க முற்படுவ திலை. ஆனால், ஏதோ ஒரு வழியில், இதன் டி.என்.ஏ. பாக்டீரியா டி.என்.ஏ. யுடன் இணைகிறது. இதனுடன், இதே சமயத்தில், புதிய மரபு வழி சிறப்புக் குணங்களும் புகுத்தப்படலாம். பாக்டீரியாக்களின் தொடர்ந்துவரும் பிரிவுகள் மூலம், நிரந்தரமாக பாதுகாக்கப்படும் அளவிற்கு, அந்தக் கூட்டுப்பொருள்கள் ஸ்திரமாக இருக்கின்றன. அதாவது, அதனுடன் இணைக்கப்பட்ட, மூல வைரஸைப் போன்றே, குழந்தை செல்களின் ஒவ்வொன்றும், அதே, டி.என்.ஏ. கொண்டிருக்கிறது. அத்தகைய பாக்டீரியாக்கள் கொடுரத்தன்மை கொண்டவை என யாரும் கூறவில்லை. தனி செல் கொண்ட உயிரினத்திற்கு இந்தக் கோட்பாடு

அதமற்றது—வைரஸ்களால் மாற்றியமைக்கப்பட்ட மிருக செல்களின் நடத்தைக்கும், இதற்குமுள்ள பொருத்தம், நமது கவனத்தை ஈககாமல இலலை. உதாரணமாக, முயல்களில் புற்றுநோய்க்கு முந்திய கழலைகளான பேபிலோமர்களை உண்டாக்குகிற ஷோப வைரஸ், இந்தக் கழலையிலிருந்து உற்பத்தியாகும் புற்றுநோய்களில் வைரஸ் வடிவிலேயே நிரந்தரமாக இருப்பதில்லை. ஆனால், ஆஐஜிஎஸ் நொதிப்பொருளான ஒரு புதிய புரதம், செல்களில் தோன்றுகிறது. பாக்டீரியாவின் இந்த லைசோஜெனிக நிலையின் பாக்டீரியாவிற்கும் அதன் பேஜுக்குமிடையேயுள்ள இனப்பெருக்கமற்ற உறவுநிலை, “லைசோஜெனிக” நிலை என்று சொல்லப்படுகிறது; பண்பு என்னவென்றால் இந்த நிலையை ரத்து செய்யமுடியும். அதாவது, எகஸ் கதிர்வீச்சுக்களும், புற ஊதா கதிர்வீச்சுக்களும் சில இரசாயனப் பொருள்களும், மற்றொரு வைரஸால் நிகழும் பாதிப்பும், இந்த அமைப்பை நிலைகுலைக்கின்றன. வைரஸ், டி.என்.ஏ. ஊக்குவிககப்படுகிறது. பாக்டீரியாவின் வளர்சிதை மாற்றம் புதிய பாதைகளில் திருப்பிவிடப்படுகிறது. வைரஸ் தொடுக்கப்படுகிறது. இறுதியில் பாக்டீரியாக்கள் சிதைகின்றன.

புற்றுநோய் உண்டாக்கும் வைரஸ்களைப்பற்றிய ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்ட சிவர், புற்றுநோய் உண்டாவதுபற்றிய பின்னடை விளக்கத்தைக் கொடுப்பதன் சாத்தியகூறுபற்றி வியக்கின்றனா. ஆரோக்கியமான செல்களின் நூகளியளியில் கொடுமான டி.என்.ஏ-அது எதுவாக இருந்தபோதிலும் சரி—காலத்தை நோக்கி வெடிகக்க காத்திருக்கும் குண்டைப்போல் ஏற்கெனவே மறைந்துள்ளதா?

இரசாயனப் புற்றுநோய்க் காரணிகள், ஹராமோன்கள், கதிர் வீச்சுகள், நோய் உண்டாக்கும் வைரஸ்கள் போன்ற பல தரப்பட்ட சாதனங்களால் செல்லில் உள்ள இந்த வெடிகுண்டு வெடிககவைக்கப்படுமா? இவையெல்லாம் புற்றுநோய்க் காரணிகள் என்று நனகு தெரியும். மேலும், இவற்றில் சில, லைசோஜெனிக பாக்டீரியாக்களில் இதே முறையில் நடந்துகொள்கின்றன. இந்த ஒப்புமை முழுவதாகப் பொருந்தவில்லை. ஏனெனில், இதற்கைய சூழநிலைகளில் பாக்டீரியாக்கள் சிதைக்கப்படுகின்றன. ஆனால், ஆரோக்கியமான செல்கள் கொடு செல்களாக மாற்றப்படுகின்றன.

இதற்கைய கருத்தை ஆதரிக்க, போதுமான நேரடி சாட்சியம் இல்லை. கதிர் வீச்சால் உண்டான சுண்டெலி விழுகியியாவை, அவைகளின் செல்களிலிருந்து தனிமைப்படுத்தப்பட்ட வைரஸால் பரப்பமுடியும். ஆனால், சுண்டெலிகளின் விழுகியியா வைரஸ்களும், மற்றவைகளும் எங்கும் பரவி இருக்கின்றன. எனினும், இந்தத் தத்துவம், சிறந்த சாத்தியங்களைக் கொண்டிருக்கிறது. நாம், மனிதனில் வைரஸ்களையும் புற்றுநோயையும் ஆராயும்போது இதை விவரிப்போம்.

இந்தப் புத்தகத்தின் முதல் பதிப்பு வெளிவந்ததிலிருந்து, மிருகங்களில் புற்றுநோய் உண்டாக்கும் புதிய வைரஸ்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன புதிதாகப் பிறந்த ஹெம்ஸ்டர்களில் ஊசிமுலம் செலுத்தப்பட்டால், கட்டிகள் உண்டாக்கும் எஸ்.எஃ. 40 எனப்படும் வைரஸை, ரீசஸ் குரங்கின் சிறுநீரகங்களில், டாக்டர்

பெர்னிஸ் எட்டியும், அவரது சகாக்களும் கண்டனர். நோய் எதிர்ப்பால் உபயோககரமாக, பரிசோதனை சாலைகளில் குரங்கு சிறுநீரக செல்களில் போலியோ வைரஸை வளர்த்து ஆரம்பிக்கும்போது, ஆரோக்கியமான சிறுநீரகங்களில் எந்த வைரஸ்கள இருக்கின்றன என்பதில் அதிக கவனம் செலுத்தப்பட்டது. போதிய கவனம் செலுத்தப்படாவிட்டால், திசுக்களில் வளரும் போலியோ வைரஸ்களின் அசுத்தங்களாக இவைகள் ஆகிவிடும்.

எஸ். வி. 40 எனும் வைரஸ், சிமியன் வேகுவோலேட்டங் வைரஸ் 40 என அழைக்கப்படுகிறது. ஏனெனில், கிரிவேட் குரங்குகளின் சிறுநீரகசெல்கள் இந்த வைரஸால் பாதிக்கப்படும்போது, அந்த செல்களின் சைடோபிளாஸ்தில் பெரிய வேகுவோல்கள் தோன்றுகின்றன. குரங்குகளின் சில இனங்களின் செல்களில் இந்த வைரஸ்கள் சுமுகமாக வாழ்கின்றன; ஆனால், மற்றவைகளில் நோய் உண்டாக்குகின்றன, ஹெமஸ்டர் குட்டிகளின் ஆரோக்கியமான செல்களைப் புற்று நோய் செல்களாக மாற்றுகின்றன என்பதுதான் முக்கியமானது. பாலியோமா வைரஸைப் போன்று எஸ். வி. 40-ம் நோயுண்டாக்கும் திறனுடன் தனிமைப்படுத்தக்கூடிய டி.என்.ஏ.-ஐக் கொண்டிருக்கிறது. 1962-ல் ஹெஸ்ட்னிலுள்ள மெல்லிக் என்பவர் பாலியோமா வைரஸ், எஸ்.வி. 40 வைரஸ் போன்ற, அதே உயிரியல், பௌதிகப் பண்புகள் கொண்டு இரண்டு வைரஸ்கள் இருக்கின்றன எனச் சுட்டிக்காட்டினார். ஷோப் முயல் பாபில்லோமா (இதுவும் நோய் உண்டாக்கும் டி.என்.ஏ -யுடன் கூடியது) மனித கழலை, இவைகளின் வைரஸ்களே அவைகள். இவைகளையே, மெல்லிக் 'பாபாவா' பிரிவு எனக் கருதினார். பா : பாபில்லோமா — பா:பாலியோமா - வா'வாக்குவோலேட்டங் — 45 m μ விட்டமுள்ள இவை டி.என் ஏ. கொண்டிருந்தன. அமைப்பில் ஒரே மாதிரியான துணை அலகுகளால் ஆக்கப்பட்ட 20 முகவடிவைப் பெற்றிருக்கின்றன. அவைகள் உஷ்ணத்தையும் ஈதலையும் எதிர்க்கும் சக்தி கொண்டவை. முதல் நிலை ஒழுப்பியில் மறைந்து கிடக்கின்றன. மனிதனின் கழலைகள் புற்றுநோயாக ஆகிவிடுகின்றன என்ற கருத்து ஒன்றும் இல்லை. எனினும், மிருகங்களில் இந்த வைரஸ் புற்றுநோயை உண்டாக்குகிறது என்பதற்கான அறிகுறி ஒன்றும் இல்லை ஆனால், தனித்தனியான பல ஆராய்ச்சி சாலைகளில், குரங்கு வைரஸான எஸ். வி. 40 மனித சிறுநீரகத்தின் செல்களையும், மனித எபிதீலியம் கொண்ட உறுப்பு வளர்ச்சிக் கலவைகளையும் மாற்றமுடியும் எனக் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. இவ்விதம் மாற்றப்பட்ட செல்கள், தாங்கள் உற்பத்தியான மூல ஆரோக்கிய செல்களின் குணங்களிலிருந்து மாறுபட்டு இருந்தன. சில குறிப்பிட்ட குரோமோசோம் விகாரங்களைக் காண்பித்தன. மூல செல்களை ஈந்தவர்களிடம் மீண்டும் மாற்றி அமைத்தாலொழிய அவற்றின் கொடுப்பு புற்றுநோய் தன்மையை ருஜுப்படுத்த முடியாது.

மனிதக் குரங்குகளிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட புற்றுநோய் உண்டாக்கும் வைரஸ்—கீழ்மட்ட மிருகங்களில் மாதிரி மாற்றநோய் உண்டாக்கும் எனக்காண்பிக்கப்பட்டாலும் மனிதப் புற்றுநோய்க்கும் வைரஸ்களுக்கும் உள்ள தொடர்பைப்

பற்றிய பிரச்சினையை நமக்கு அண்மையில் கொண்டு வந்திருந்தது. 1962-லிருந்து இந்தப் பிரச்சினையை இதைவிட நெருக்கமாக அணுக முடியும் என்று நமக்குத் தெரியும். அந்த ஆண்டில் ஹேமஸ்டாகன் பிறந்த உடன் மனிதனிலிருந்து உருவான வைரஸ்களையும், 12, 18 வகை அடினோ வைரஸ்களையும், அவைகளுக்கு ஊசிமூலம் செலுத்தினால், புற்றுநோய்க் கட்டிகள் உண்டாவதை அமெரிக்காவில் ட்ரெண்டினும் அவரது சகாக்களும் விவரித்தனர். இந்த வைரஸ்கள் மனிதனில் ஏற்படும் தொண்டைக் கட்டு, ஜலதோஷம், முச்சுவிடுதலில் ஏற்படும் அசௌகரியம் போன்றவைகளுக்குக் காரணமாக இருக்கின்றன அடினோ வைரஸ்களில் பலதரப்பட்ட வகைகள் இருக்கின்றன. ஆனால், ட்ரெண்டின் பரிசோதனைகளின் படி மற்ற 7 வகைகள், புற்றுநோய் உண்டாக்குவன அல்ல. 12-ஆம் 18-ஆம் வகையான அடினோ வைரஸ்கள் டி.என் ஏ. கொண்டிருக்கின்றன. இந்த இரு டி.என்.ஏ.-க்களும் ஆனால் புற்றுநோய் உண்டாக்கமுடியாதவைகளினுடையவல்ல பாதிக்கப்படக்கூடிய ஹேமஸ்டர் செல்களின் முழு டி.என் ஏ.-யின் இராசாயனப் பண்புகளையே கொண்டிருந்தன.

கட்டி உண்டாக்கும் வைரஸ்கள் ஓரளவு ஒவ்வோர் இனத்திற்கும் தனியாக அமைந்திருக்கின்றன என அண்மைக்காலமவரை கருதப்பட்டது. கோழிக்குஞ்சு கட்டி வைரஸ்கள் வான்கோழிகள் போன்ற பறவைகளையும் பாதிக்க முடியும். உதாரணமாக, சுண்டெலிக் கட்டி வைரஸ்கள் அதாவது முலைக்கட்டி சாதனம் (பிரீனா) சுண்டெலியைத்தான் பாதிக்கும் என 1930-ல் டாக்டர் ஆண்ட்ரூஸும் (இப்போது சர். கிரிஸ்டோபா) மற்றவர்களும் கண்டனர். இந்த எல்லைக் கோடுகள் எல்லாம் மீறப்பட்டுவிட்டன என நமக்குத் தெரியும். கிராஸின் சுண்டெலி வியூகியியா வைரஸ். எலிகளுக்கு வியூகியியா உண்டாக்கும். பாலியோமா வைரஸ், மாமிச பட்சணிகளில் புற்றுநோயை உண்டாக்கமுடியும். டாக்டர் கே. ஸமிடர்பரின் மூலம் தயாரிக்கப்பட்ட கோழிக்குஞ்சு கட்டி வைரஸ்களில் ஒருவகை, கோழிக்குஞ்சுகளில் புற்றுநோய் உண்டாக்குவது மாதிரிமல்ல, தகுந்த தயாரிப்புகளில் ஊசிமூலம் செலுத்தப்பட்டால், சுண்டெலிகளிலும் எலிகளிலும் ஹேமஸ்டார்களிலும் முயல்களிலும் குரங்குகளிலும்கூடப் புற்றுநோய்க் கட்டிகளை உண்டாக்குகின்றன.

மனிதனில் புற்றுநோய் உண்டாக்கும் வைரஸ்களைத் தேடிப்பிடிப்பதில் ஓர் உறுதியான அடிப்படை, நமக்குக் கிடைத்திருக்கிறது. மிருகங்களின்மீது சிறந்த முறையில் பரிசோதிக்கப்பட்ட பல முறைகள் இருக்கின்றன. இந்த முறைகளில் புதிதாகப் பிறந்த குழந்தைகளுக்கு ஊசிமூலம் புற்றுநோய் உண்டாக்க முயற்சி செய்யப்படவில்லை. அதுபோலவே, தானே முன்வந்த தொண்டார்களும், இதில் சோதிக்கப்படவில்லை. இந்த முறையில் ஆராய்ச்சி செய்யவேண்டும் என விரும பினால், அவர்கள் தங்கள்மேலோ, தங்கள் குடும்ப அங்கத்தினர்களின்மீதோ இந்தப் பரிசோதனைகளைச் செய்யவேண்டும்.

அப்போது எவ்விதம் இந்த ஆராய்ச்சியை நடத்துவது? இதுவரை வெற்றி கரமாக நிரூபிக்கப்பட்ட மிருகங்களில் புற்றுநோய் உண்டாக்கும் வைரஸ்களை

எவ்விதம் மனிதனுக்கு ஏற்றபடி அமைப்பது? இந்த சாத்தியங்களை நாம் கவனிப்போம்.

(1) எலக்ட்ரான் உருப்பெருக்கி

வைரஸ்களால் உண்டாகக்கப்பட்ட மிருகப் புற்றுநோயில், அதன் செலகளுடன் சோந்த நன்கு வளாச்சியடைந்த, எளிதில் கண்டுபிடிக்கப்படக்கூடிய வைரஸு துகள்கள் இருக்கின்றன. இது எப்போதும்ல்லாமல், ஒருசில சமயங்களில் நிகழுவது (புகைப்படம் 7 d). கட்டிகளின் மெல்லிய பிரிவுகளில் இவைகளை எலக்ட்ரான் உருப்பெருக்கிமூலம் காணமுடியும். இந்தக் கட்டியை உருவாக்கிய வைரஸின் தோற்றத்துடன் இதை ஒப்பிட்டுப் பார்க்க முடியும். (புகைப்படம் 7 c).

பாக்டீரியாக்கள், பூஞ்சுக்காளான்கள் போன்று வைரஸ்களையும் இடமமாற்றியமைக்க, கட்டிகளாதாம் சிறந்த சாதனங்களாகும். அவைகள் காணப்பட்ட வைரஸ்களுக்கும், அந்தத் துகள்களுக்குமிடையே உள்ள தொடர்பை விளக்கிப் பொருள் கூறும்போது பெரிதும் கவனம் செலுத்த வேண்டும். உதாரணமாக, பல சுண்டெலிக் கட்டிகள் (லிபூகிமியாக்கள் அல்ல. ஆனால், கார்சினோமக்கள்) வைரஸ்களைக் கொண்டிருக்கின்றன. இவைகளிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட பிழிநீரை, ஊசிமூலம் சுண்டெலிக் குஞ்சுகுச் செலுத்தினால் லிபூகிமியாக்கள் உண்டாகின்றன. ஒரு குரங்கின் சிறுநீரக செல்களில் எஸ்.வி. 40 வைரஸ் இருக்கலாம். ஆனால், வேறுபட்ட இனங்களில்தான், அது புற்றுநோய் உண்டாகமுடியும். புற்றுநோய் செல்களில் காணப்பட்ட, சுண்டெலிப்புற்றுநோய் வைரஸ் எனப்படும் ஒன்று, எக்டரோமீலியா என்ற சுண்டெலியின் மறநெரு வியாதிக்குக் காரணமாக இருக்கும் என ஊர்ச்சிதம் செய்யப்பட்டது. சென்ற மூன்று வருடங்களில் ரீலியால் மற்றும் மொரு 'தற்செயல்' வைரஸ், சுண்டெலிக் கட்டிகளில்—குறிப்பாக செல்மாற்றம்மூலம் பெருக்கமடையச் செய்யப்பட்ட கட்டிகளில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. இரத்த வடநீரில் லேக்டிக் மஹெட்ரஜினேஸ் என்ற என்ஸைமின் அளவை அதிகப்படுத்துவதைத் தவிர வைரஸ் மிருகத்தினமீது வேறு ஒரு விளைவும் ஏற்படுத்துவதில்லை ஆனால், இடம் பெயர்த்து அமைக்கப்பட்ட புற்றுநோயின் வளர்ச்சியின் விசித்தரினமீது அது ஓரளவு விளைபுரிந்ததாகத் தெரிகிறது.

கரு முதிரா முட்டைகள் போன்ற, மிருக செல் அமைப்புகளுக்குள் அல்லது திசுவளாச்சிக் கலவைக்குள், பிழிசாறுகளைச் செலுத்தி, மனிதப் புற்றுநோய்களுக்குள் வைரஸ்களைத் தேடினால் கிலைமை இன்னும் மோசமாகிக் குழப்பமடைகிறது. இங்கு, பிழிசாறுகளிலுள்ள 'தற்செயல்' வைரஸ்கள் மாதிரமன்றி, ஓம்புபிரி செல்களின் எல்லா வைரஸ்களும் இருக்கலாம். கரு முதிரா முட்டைகளுள் வளர்ந்த மனிதக் கட்டிகளுடனே அல்லது பறவை செல்களுடன் சோந்தோ, வைரஸ் போன்ற துகள்கள் காணப்படுகின்றன என்ற கூற்றுக்கள் சந்தேகத்திற்கிடமானவையே. இந்த முறையில் கிடைத்தது, விவரிக்கப்பட்ட பெரும்பாலான வைரஸ்கள் சித்ய, மத்தியில் அமைக்கப்பட்ட நூக்ளியாய்டுடன், இரண்டு

படலங்களால் சூழப்பட்டு, 70—100 m μ விட்டம் கொண்டு தோன்றுகின்றன. ஒரு சிலவற்றைத் தவிர, பரிசோதனைச் சாலையின் எல்லாப் பறவைகளின் திசுக்களிலும் இணைந்து காணப்படும் கோழிக்குஞ்சு லிம்பமடோசில, வைரஸ்களின் குணங்களை அப்படியே கொண்டிருக்கின்றன.

சுருங்கக் கூறினால், மனிதப் புற்றுநோயின், எலக்ட்ரான் உருப்பெருக்கிப் படங்களில், வைரஸைக் காண்பது வியாதிக் கும வைரஸுக்கு ஒரு காரண இணைப்பு ஊர்ச்சிதம் செய்யப் போதுமானதல்ல எனினும், வைரஸுக்கு மிருகப் புற்றுநோய்க்கும இடையேயுள்ள காரண இணைப்பு, நிரணயம் செய்யப்பட்டபின்பு வைரஸின் நுட்ப அமைப்பை விளக்குவதற்கு மட்டுமன்றி, செல வைரஸ் தொடர்பையும் விளக்குவதற்கு எலக்ட்ரான் உருப்பெருக்கி பயன்படும் (புகைப்படம் 8).

) செல் இயக்கம்

விவங்கு அமைப்புகளோடு ஒப்பிட்டு மனிதர்கள் விஷயத்தில் எளிதாகக் கையாளப்படக்கூடிய மறநெரு பிரமாணம் திசுக்கலவையில் செல்களுக்கு ஏற்படும் குறிப்பிட்ட மாற்றங்களைப் பொறுத்ததாகும். ஒரு குறிப்பிட்ட வழியில் திசு வளர்ச்சிக் கலவையிலுள்ள மனித செல்களை எஸ்.வி. 40 வைரஸ் மாற்ற முடியும் என்பதை நாம் ஏற்கெனவே குறிப்பிட்டோம். மனிதப் புற்றுநோய்களில் வைரஸ்களைக் கண்டுபிடிக்க இதற்கைய ஆராய்ச்சி முடிவுகள் பெருமளவில் கையாளப்படுகின்றன. ஆனால், இதுவரை இந்த முயற்சி பலனளிக்கவில்லை. துல்லியமாகவும், நல்ல மேற்பராவையிலும் செய்யப்பட்ட பரிசோதனைகளில் ஒன்றிரண்டுத் தவிர, மறநெருவைகள் எல்லாமே பயனற்றுப்போயின. 300-க்கும் அதிகமான மனிதப் புற்றுநோய்க் கட்டிகளை, கொறிக்கும் விவங்குகளிலும் திசுக் கலவைகளிலும் தெரிந்த அல்லது தெரியாத வைரஸ் ஏதாவது இருக்கின்றதா என்று, பிலடெலபியாவில் உள்ள மெர்க் குழுவில் பரிசோதனைகள் செய்யப்பட்டன. குறிப்பிடத் தகுந்த ஒன்றையும் அவர்கள் கண்டுபிடிக்கவில்லை. சமீபத்தில், டெக்சாஸிலுள்ள மெலனிக் முதலியவர்களும், கான்டாவிலுள்ள அல்மெய்டா, ஹாவாட்சன் போன்றவர்களும், மனித விழுக்கியாக்களிலிருந்து —செல்களில் 'வைரஸ்கள் போன்ற' துகள்கள் கொண்ட எலக்ட்ரான் உருப் பெருக்கிப் படங்களை வெளியிட்டனர். கொடூரமற்ற வியாதிகளால் பாதிக்கப்பட்ட நோயாளிகளிலும் இதற்கைய துகள்களை (ஆனால், குறைந்த அளவில்) மெல்னிகும அவரது கூட்டத்தாரும் கண்டனர். சென்ற 10 ஆண்டுகளாக முன்னேற்றம் என்று கூறப்படுவனவற்றிற்கு மேற்சொன்னவை மாதிரிகளாகத் திகழ்கின்றன (மொகாவல்கியின் ஆய்வுரையைக் காண்க).

1964-ல் இம்பீரியல் புற்றுநோய் ஆராய்ச்சிக் குழுவின் மிலுவில் ஆராய்ச்சிக் கூடத்தின் டாக்டர் ஜி. நெக்ரோனி என்ற எனது சகா, வைரஸ் ஒன்றைப்பற்றி விவரித்தார். விழுக்கியா நோயாளிகளின் எலும்பு மஜெஜெயிலிருந்து தனிமைப்படுத்தப்பட்டதோடல்லாமல், மனிதக் கரு சிறுநீரக வளர்ச்சிக் கலவைகளில்

வரிசையாகச் செலுத்தப்பட்டது. டாக்டர் டி. இன்மேனும் [டாக்டர் எம். ஏ. உட்ஸ்] எலக்ட்ரான் உருப்பெருக்கிகளில் கண்ட இந்த வைரஸ் விபூகியியா-அல்லாத எலும்பு மஜ்ஜையுடன் வெளிப்படையாகச் சம்பந்தப்படாவிட்டாலும், இதற்கும் நோய்க்கு உள் சம்பந்தம் இன்னும் தெளிவுபடுத்தப்படவேண்டும்.

எந்த முறையாலும் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட இந்த வைரஸோ அல்லது வேறு எந்த முறையிலாவது தனிமைப்படுத்தப்பட்ட வைரஸோ, கீழ்க்கண்டவற்றில் ஒன்றாக இருக்கலாம்.

(1) இனம் தெரியாத 'தற்செயல்' வைரஸ் அப்படியிருக்குமானால், புறநூல் நோய் இல்லாத மனிதத் திசுக்களில் பல ஆராயப்படவேண்டும். அல்லது அவற்றிற்கு மிகச் சாதகமான வளர்ச்சித் தேவைகள், கட்டி செலகளாலே இருப்பதால், அங்குமட்டுமே காணப்படும் தற்செயல் வைரஸ்களாக இருக்கலாம்.

(2) அடினோ வைரஸ் அல்லது ஹெர்பீஸ்போன்ற (இதைத் தமிழில் 'அக்கி' என்கிறோம். மொ-ர்) தெரிந்த மனித வைரஸ்கள் செல்களில் மறைந்து கிடக்கலாம். அது ஒரு வேளை நோய்க்கு காரணமாகவும் இருக்கலாம்; அல்லது இல்லாமலும் இருக்கலாம். அல்லது

(3) நோய்க்கு காரணமான புறநூலோ உண்டாகும் 'புதிய' வைரஸ் 3ஆம் பிரிவை எவ்விதம் 1-லிருந்தும் 2-லிருந்தும் பிரிக்கமுடியும்?

இதுதான் '64,000 டாலா' கேள்வி. இதற்கு விடைகாண இதைப்போன்று 100 மடங்கு செலவழிக்கவேண்டியிருக்கும். நோய் தூண்டும் வைரஸை, குழந்தைகளுக்கு ஊசிமூலம் செலுத்துவதைத் தவிர, வேறு வகைகளிலும் இவைகளைப் பரிசோதிக்கலாம். இவை விலங்கு வைரஸ்—புற்றுநோய் அமைப்பு—இவற்றிடையேயுள்ள தொடர்பின் அடிப்படையில் அமைந்துள்ளன.

முதலாவது : குரங்குகளில் அந்த வைரஸ், புற்றுநோய் உண்டாக்குகிறதா?

இரண்டாவது : வளர்ச்சிக் கலவையிலுள்ள மனித செல்களை இந்த வைரஸ் மாற்றுகிறதா?

மூன்றாவது : அப்படியானால், குறிப்பிடத்தகுந்த வழக்கத்திற்கு விசேதமான குரோமோசோம் மாற்றங்களை இந்த செல்கள் காட்டுகின்றனவா?

உதாரணமாக, நாட்பட்ட மையிலாய்ந்து விபூகியியாவில் சிதைவடைந்த செல்களின் குரோமோசோம்களில் குறிப்பிட்ட குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. இந்த நோய் ஒரு வைரஸால் ஏற்படுவதாக இருக்குமேயானால் அதேபோன்ற ஒழுங்கானவர்கள் திசுக் கலவையில் ஆரோக்கியமான செல்கள், சிதைவடையும் செல்களாக மாறுமபோதும் காணப்படவேண்டும்.

நான்காவது. மாற்றப்பட்ட மனித செல்கள், புதிதான வைரஸால் உண்டாக்கப்பட்ட ஆன்டிஜென்களையோ, என்ஸைம்களையோ கொண்டிருக்கின்றனவா? அப்படியானால், மூலக் கட்டியைக்கொண்டுள்ள (அல்லது இதேமாதிரி கட்டிகள் கொண்ட மற்றவர்களின் இரத்த வடிநீரில்) நோயாளிகளின் இரத்த வடிநீரில், ஆரோக்கியமான மக்களிடையே காணாத, எதிர்ப் பொருள்கள் இருக்கின்றனவா? மிருகப் புற்றுநோய்களில் வைரஸால் உண்டான ஆன்டிஜென்களைப் பற்றிய ஆராய்ச்சியின்படி, புதிய ஆன்டிஜென்களுக்கும், வைரஸ்களுக்கும் யாதொரு தொடர்பும் இல்லை என்பது தெரிந்தது. ஆனால், அடினோ வைரஸ்கள் 12, 18 ஆகியவற்றால் தூண்டப்பட்ட கட்டிகளிலும், பறவைகளின் புற்றுநோய்க் கட்டிகளிலும், சுண்டெலியில் லியூகிமியா வைரஸ்களால் தூண்டப்பட்ட கட்டிகளிலும் வைரஸ்களை இல்லாதிருந்தபோது, வைரஸ் தொடர்புடைய இணைநிலைப்பாடு ஆன்டிஜென்கள் எனப்படும் ஆன்டிஜென்கள் இருப்பதை ஹ்யூப்ளரும் அவரது சகாக்களும் கண்டுபிடித்தனர். ஒவ்வொரு வைரஸிற்கும் குறிப்பிட்ட ஆன்டிஜென் உண்டு. மனிதப் புற்றுநோய்க் கட்டிகளுக்கும் இதற்குமுள்ள தொடர்பு தெளிவாகத் தெரிகிறது.

ஐந்தாவது. நுண்ணும வைரஸுகளே என எதிர்ப் அங்கங்கள் மனிதனில் எவ்வளவு பரவியிருக்கின்றன? நோய்கண்ட நோயாளிகளிடம் மாததிரம் காணப்படுகிறதா? அல்லது மற்றவர்களிடம் மட்டுமா? அல்லது இரு கூட்டத்தினரிடையேயும் இருக்கிறதா?

ஆறாவது வைரஸ் ஆர்.என்.ஏ கொண்டிருக்கிறதா? அல்லது டி.என்.ஏ. கொண்டிருக்கிறதா? பாபாவோ பிரிவு, மலோனி சுண்டெலி லியூகிமியா வைரஸ், இவைகளைப்போல நோயுண்டாக்கும் புரதமற்ற நூக்ளியிக அமிலத்தை வெளியிடுகிறதா? அப்படியானால், மனிதப் புற்றுநோயிலிருந்து, நோயியாக அதன் பிழிசாற்றை வெளி எடுக்க முடியுமா? வைரஸ் உண்டாக்கிய மிருகப் புற்றுநோய்கள் எல்லாவற்றிலும், பிரித்தெடுக்கும்படியாக வைரஸ் இருப்பதில்லை என நாம் ஏற்கெனவே கண்டிருக்கிறோம். ஆனால் வைரஸ் அங்கு இருந்ததற்கான போதிய சாட்சியம் இருக்கிறது. அவையாவன: மாற்றியமைக்கும் வகையைச் சார்ந்த புதிதாகத் தோற்றுவிக்கப்பட்ட ஆன்டிஜென்கள், ஹ்யூப்ளரால் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட வைரஸ் தொடர்புடைய இணைநிலைப்பாடு ஆன்டிஜென்கள், செலவின் டி.என்.ஏ. (அல்லது ஆர்.என்.ஏ.) உடன் இணைந்த வைரஸ் டி.என்.ஏ.-யின் (அல்லது ஆர்.என்.ஏ.) பகுதி.

இந்த எல்லாப் பிரச்சினைகளுக்கும் நுணுக்க முறையில் தீர்வு காணமுடியும். ஒவ்வொரு நோய்க்கும் வைரஸுக்கும், இந்தப் பிரச்சினைகள் விடுவிக்கப்பட வேண்டும். ஓரளவிற்கு இதை எளிமைப்படுத்தலாம். உதாரணமாக, செல் டி.என்.ஏ.-க்கும், வைரஸ் டி.என்.ஏ.-க்கும் உள்ள இரசாயன ஒப்பிடிப்பு, அடினோ வைரஸ்களைத் தவிர மற்றதொருதிகளிலும் இருக்கிறது என நிலைநாட்டப்பட்டால், உபயோகமாக இருக்கலாம்.

நோய் பரவிய நிலை

புற்றுநோய்களுக்கு வைரஸ் காரணம் என உறுதிப்படுத்த எந்த வகையான மனிதப் புற்றுநோய்களை ஆராயவேண்டும்? தீவிர விழுகியாவைத் தவிர, எந்த வகை மனிதப் புற்றுநோய்க்கும் வைரஸ் காரணமல்ல என்பதை, நோய் ஏற்படும் வயதைப் பொறுத்தது, நாம் கண்டுக்கொள்ளலாம் என்று சர் மக்பார்லேன் பானெட் நம்புகிறார். முலைப் புற்றுநோய், புற்றுநோயாக மாறக்கூடிய புற்றுநோய்க்கு முந்திய நிலையிலுள்ள பேபில்லோமாக்கள் பாதிப்பின்மை, ஹாமோன்கள், இவற்றின் பரிணாம அழுத்தத்தால், கட்டியின் பிறகால் வளர்ச்சியின் காரணியான வைரஸ் அகற்றப்படுவதற்கு அல்லது மறைக்கப்படுவதற்கு உள்ள வாய்ப்புகளைக் குறைக்கும் வகையில், ஆரம்ப காலத்திலேயே ஆராயப்படக்கூடிய கட்டிகள் இவற்றையும் மேற்கண்டவற்றோடு சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று அமெரிக்க தேசியப் புற்றுநோய்க் கழகத்தைச் சேர்ந்த ஆண்டர்வோன்ட் கருதுகிறார்.

நோயை ஆரம்பித்து வளர்ச்சியும் முழுமையான புற்றுநோய்க் காரணிகளாக வைரஸ்கள் பணிபுரிய முடியும் என்ற ஒரு நம்பிக்கை இருக்கிறது. நோயை ஆரம்பித்துவைக்கும் சாதனங்கள் எனப் பணிபுரிவதாகச் சொல்லப்படும் பல வைரஸ்களும் இருக்கின்றன. [உதாரணம்: ஹெர்பீஸ் (அக்கி) அம்மை நோய்]; இங்ஙனம், செல்களின் மீது அவை ஆற்றும் தொடக்கப் பணியைத் தொடர்ந்து, அவை வளர்க்கப்படவேண்டும். இதற்குப் புற்றுநோய்த் துணை காரணிகள் என்று நாம் பார்த்த பொருள்களைவிட, அதிகமான குறிப்புச் சார்புடைய பொருள்கள் தேவைப்படும். இந்தக் குறிப்பிட்ட முறை என்பது வளர்க்கும் சாதனத்தின் தன்மையையோ, அல்லது நோய் உண்டான நேரத்தையோ சார்ந்திருக்கிறது. அதாவது, ஊக்கி செயற்படும் முன்பே வைரஸால் உண்டாகப் பட்ட நைவு குணமாகிவிட்டதா இல்லையா என்பதைப் பொறுத்தது. புற்றுநோய், பரவிய நிலையை ஆராய்பவர்களுக்கு நெடுநாட்களாகவே குழந்தைகளில் விழுகியியா உண்டாவதைப்பற்றிப் பெருந்த ஆர்வம் உண்டு. தொற்றுநோய்க்கு, உண்டான பல சிறப்புக் குணங்கள் அதற்கு உண்டு. இந்த நோய் உண்டாவது பருவகாலங்களைப் பொறுத்தது மாறுபாடு அடையும் எனச் சில ஆராய்ச்சியாளர்கள் நம்பினர். இல்லினியனைச் சேர்ந்த குக்கவுண்டியிலுள்ள சிகாகோ வின சுற்றுப்புறமாகிய நைஸ்ஸி வாழும் ஒரு சிறு கூட்டத்தாரிடையே தோன்றிய நோய்களை ஹெஸ்தம், ஹெஸ்டர்லிக்கும் நன்றாக ஆராய்ந்தனர். 1957 இலையுதிர் காலத்திற்கும் 1960 கோடை காலத்திற்கும் இடையே எட்டு விழுகியியா கேசுகள், வியாதி நிணயம் செய்யப்பட்டன. குக்கவுண்டியில் வருடத்திற்குத் தோன்றும் நோயைவிட இது 4-5 மடங்கு அதிகமாக இருந்தது. எட்டுக் குழந்தைகளில் எழுவர், ரோமன் கத்தோலிக்க குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். அங்குள்ள ஒரு பள்ளிக்கூடத்திற்கு, அவர்களில் ஒருவரோ, அல்லது அவர்களது மூத்த சகோதர சகோதரிகளில் ஒருவரோ போய்வந்தனர். அந்த எட்டுக் கேசுகளும் 20 மாதங்களுக்கிடையேயான இரு காலங்களில் தோன்றின. அதே சமயத்தில் அதே பள்ளிக்கூடத்தில் 'கீல் வாதம்' போன்ற நோய் குழந்தைக-

ளிடையே தோன்றியது. ஸ்ட்ரெப்டோகாககஸ் வியாதிகுப் பின்னர் 'வாத ஜ்ரம்' தோன்றுவதைப் போன்று, ஒரு நோயின் விளைவாக லியூகிமியா தோன்றலாம் என அவர்கள் நம்பினா. இது ஒரு புள்ளி விபர 'விபத்தாகவும்' இருக்கலாம். உதாரணமாக, ஒரு ரெயிலவேயில் மரண விகிதம் இத்தனை மைல பிரயாணத்திற்கு ஒரு பிரயாணி என இருந்தால், பிரயாணத்தின் மொத்த தூரம் அந்தச் சராசரி எண் அடையுமபோது, ஒரு பிரயாணி கட்டாயமாக இறக்கிறா என்பதலவ பொருள். விபத்துகளின்போது பிரயாணிகள் கூட்டமாக மரணமடைகின்றனர், மரண விகிதம் என்பது ஒரு சராசரி எண்ணிக்கையாகும்.

லியூகிமியாவைப் போன்றே குழந்தைகளின் மற்றுமொரு கொடூரப் புற்றுநோய், புற்றுநோய் வைரஸ் ஆராய்ச்சியாளர்கள், புற்றுநோய் பரவிய நிலையை ஆராய்பவர்கள் இவர்களின் கவனத்தைக் கவரந்து வருகிறது. 1958-ல் ஆங்கிலேய அறுவையாளரான டி.பி. பங்க்டால் முதலில் விவரிக்கப்பட்டது. ஆப்பிரிக்காவில் குழந்தைகளின் தாடைகளில், கொடூரப் புற்றுநோய் வீக்கங்கள் உண்டானதை அவர் கண்டார். 'மத்திய ஆப்பிரிக்காலம்போமா', 'தொற்றுப் பரவும் லிம்போமா', 'லிம்போ சர்கோமா', 'கொடூமான லிம்போமா' என்ற பல பெயர்களில் அழைக்கப்பட்டது. இது சம்பந்தமாக நோய்க் குறியியலாளர்களிடம் ஒரேவிதமான கருத்து இல்லாததால், இதை 'பாக்கிட் கட்டி' என்றே அழைக்கின்றனர். குழந்தைகளில் இதுவரை ஒரு சம்பந்தமுமில்லாத பல புற்றுநோய்கள், 'ஒரு சிறப்புத் தன்மைவாய்ந்த கட்டியின்' கூட்டத்தின் பலதரப்பட்ட தோற்றங்கள் என்பதைக் கண்டுபிடித்ததுதான். பாக்கிட்டின், இந்த நோய் சம்பந்தமான முதல் சாதனை, கம்பலா புற்றுநோய்ப் பதிவு நிலையத்திலிருந்தும், சபாரிலிலிருந்தும் கிடைத்த புற்றுநோய் சம்பந்தமான புள்ளி விபரங்களிலிருந்தும் இதைத் தொடர்ந்து பாக்கில், மத்திய மேற்கு, தெற்கு ஆப்பிரிக்காவின் செய்த ஆராய்ச்சிகளிலிருந்தும் கீழ்க்கண்ட விபரங்கள் தெளிவாயின.

(1) மற்றக் குழந்தைப் பருவப் புற்றுநோய்களைக் காட்டிலும் இந்த வியாதி அதிகமாகத் தோன்றியிருந்தது. உகாண்டாவில், குழந்தைகளில் அதிகமாகத் தோன்றும் புற்றுநோய் இதுதான். மற்றப் புற்றுநோய்களைவிட இது அதிகமாகவே தோன்றுகிறது. இது, லியூகிமியாவின் மாறுபட்ட ஒரு தோற்றம்தான் என நியூயார்க்கின் டால்டாப் கூறுகிறார்—'பாக்கிட் கட்டி' அதிகமாகத் தோன்றும் ஆப்பிரிக்கப் பகுதிகளில், லியூகிமியா குறைவாகவே தோன்றுகிறது (கீழே காண்க).

(2) ஐரோப்பா, அமெரிக்கக் குழந்தைகளில் தோன்றும் கிண்கி மண்டலப் புற்றுநோய் தோன்றும் வயது விகிதத்திலிருந்து, இது மாறுபட்டிருக்கிறது. பாக்கிட் ஆராய்ந்த 260 நோயாளிகளில் 5 பேர்களே இரண்டு வயதிலும் குறைவாக இருந்தனர். 14 வயதுக்கு மேற்பட்டு 12 பேர்களே இருந்தனர். 5 வயதிற்கும் 6 வயதிற்கும் மத்தியில் அதிகமாக நோய் நிகழ்ந்தது. எனினும், 18 வயதிற்கு மேற்பட்டு 7 நோயாளிகள் இருந்தனர்.

(3) பலதரக் கட்டிகள் அமைந்திருந்த இடங்கள் வழக்கத்திற்கு விரோதமாகவும், சிறப்புத் தன்மை வாய்ந்தும் இருந்தன. பாக்கிட்டுக்குத் தெரிந்த கேசுகளில் மூன்றில் ஒன்றில் தாடையைத் தவிர மற்ற இடங்களில் புற்றுநோய் காணப்பட்டது சிறுநீரகங்கள், சூற்பைகள் (20%-க்கு அதிகமான பெண்கள் சூற்பைக் கட்டிகள் கொண்டிருந்தனர்) அல்லது குடல்களின் கட்டிகளைக் கொண்டிருந்தனர். இவர்களின் சதவிகிதம் 20% ஆகும்.

(4) இந்த மிமபோமா, ஆப்பிரிக்காவிலுள்ள குழந்தைகளை, வெள்ளையராலும் கறுப்பராலும் பாதித்தது. இது ஆப்பிரிக்க குழந்தைகளை மாத்திரம் பாதிக்கவில்லை.

(5) ஆப்பிரிக்காவில், கட்டிகளின் பதிவு செய்யப்பட்ட கேசுகள் பரவி யிருந்த நிலை, இன, பூகோள, உணவுக் காரணங்களைப் பொறுத்து இருந்தது. இதுதான், கட்டிகளின் காரணமற்றிய ஆராய்ச்சிக்கு பாக்கிட்டுச் செய்த பெரும் உதவி. இறுதியாக அவர் கூறுகிறார்: (1) பூமத்திய ரேகையில் 5000 அடி உயரத்திற்கு உட்பட்ட இடங்களிலும், மொசாம்பிக்கின் நிலநீர் கோட்டில் 1,000 அடி உயரத்திலும் இந்த புற்றுநோய்க் கட்டிகள் காணப்பட்டன. இந்த வயரற்றை ஜனத்தொகையைப் பொறுத்ததல்ல. ஏனெனில், ஜனத்தொகை நெருக்கமாக உள்ள தென்மேற்கு உகாண்டா, ருவாண்டா உருண்டியில் இது காணப்படவில்லை.

(2) இவற்றிடையே உள்ள தொடர்பைக்கொண்டு பார்க்கும்போது, ஒரு வருஷத்தின் குறைந்தபட்ச வெப்ப நிலை இதற்கு வரம்பிடும் அம்சமாக இருக்கலாம் எனத் தெரிகிறது. இது 60°F ஆக இருக்கும் எனப் புள்ளி விபரங்கள் தெரிவிக்கின்றன. (3) வருடத்திற்கு 20 அங்குலத்திற்குக் குறையாத மழை அளவும் ஒரு காரணமாக இருக்கலாம்.

பூமத்திய ரேகையில் 5000 அடிக்கு உயரமான இடத்தையும், சராசரி உஷ்ணம் 60°F-க்குக் குறைவாக உள்ள இடங்களையும், வருட மழை அளவு 20 அங்குலத்திற்கும் குறைவாக உள்ள இடங்களையும், ஆப்பிரிக்கா பூகோளப் படத்திலிருந்து 'நீக்கிவிட்டால்' எஞ்சியிருக்கும் இடங்களில்தான் இந்த நோய் பரவியிருக்கிறது.

மேலும் இந்த இடங்களில்தான் நோய் பரவ வழிசெய்யும் ஜந்துக்களான கொசுக்கள் காணப்படுகின்றன. நோய்க்கு வைரஸ்கள்தாம் காரணம் என்ற சூசகம் மிகவும் தெளிவாகிறது. வைரஸ்களை எடுத்துச் செல்லும் பூச்சிகள் நிறைந்த இந்த இடங்களில்தான் குழந்தைகளின் புற்றுநோய் மிகவும் துரிதமாக வளர்ந்து வருகிறது.

இந்தப் புற்றுநோய்க்கட்டியை, ஆராய்ச்சி செய்துவரும் குழுக்களில் இம் பீரியல் புற்றுநோய் ஆராய்ச்சிக் குழுவும் ஒன்று. ஆப்பிரிக்கா மருத்துவ ஆராய்ச்

சிக குழுவின் பொருளாதார உதவிகொண்ட இந்தக் குழு, என்டெமிலுள்ள கிழக்கு ஆப்பிரிக்கா வரைஸ் ஆராய்ச்சிக் கழகத்தில் அமைந்திருக்கிறது. இங்கு, பேராசிரியர் ஏ. ஜே. ஹேடோ, பூசகிகள்மூலம் பரவுகிற வியாதிகளைப் பற்றிய ஆராய்ச்சியை நடத்துகிறார். இதில் அனேக சாததியக்கூறுகள் உள்ளன.

முதலில் பூகோள சம்பந்தமான நோய்கிலையை, பூச்சி, வைரஸ் இவைகள் இல்லாமல் விவரிகக முடியும். இரண்டாவது, இதுவரை கண்டுபிடிக்காத, பூச்சி மூலம் எடுத்துச்செல்லப்படும் மனிதனில் உள்ள கட்டி ஊக்கும வைரஸ், நேரடியான காரணமாக இருக்கலாம். மூன்றாவது, சாதாரணமாக, வேறொரு நோயை உண்டாக்கக்கூடியதும், பொதுவாக, பூசகிகளால் எடுத்ததுச் செல்லப் படுவதுமான ஒரு வைரஸால் பாதிக்கப்படுவதால், ஏற்படும், பயங்கர வெளிப் பாடாகவும் இருக்கலாம். சில குழந்தைகளில் பாக்டீரியாமூலமாகவோ, வைரஸ் மூலமாகவோ எழுந்த பல ஆனிடஜென் தூண்டல்களின் காரணத்தால், பாதுகாப்புச் சகதி குறைந்த அளவில இருக்கலாம். நான்காவதாக, சூழலில் சுற்றுப் புறத்தில் உருவான மற்றுமொரு தேவைக்குக் குறைவான புற்றுநோய் உண்டாகும் தூண்டுதலும், வைரஸுடன் சேர்ந்து இந்த நோயை உண்டாக்க முடியும். பின்சொன்னது உணவுப் பொருளிலும் இருக்கலாம்.

அத்தகைய கோட்பாடு ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கதாக இருக்கிறது. ஏனெனில், விவங்குகளின் புற்றுநோய்த் துறையில் அதற்கு இணையான ஒரு கிழ்ச்சி காணப்படுகிறது. வைரஸ்களையும், இரசாயனப் பொருள்களையும் சேர்த்துச் செய்யப்பட்ட சிகிச்சைகளின் புற்றுநோய் உண்டாக்கும் தன்மைபற்றி, காலஞ்சென்ற டாக்டர். எப். ரூன்-ரேனால்ட்ஸ் அவரது மனைவியும் பெருமளவு ஆராய்ச்சி செய்திருக்கிறார்கள். பாலியோ வைரஸும், புற்றுநோய் உண்டாக்கும் இரசாயன சந்தனமும் சேர்ந்து, புற்றுநோய் உண்டாகும் அதன் அளவிற்கு குறைவாகக் கொடுக்கப்பட்டாலே, பாலியோமா இலவரத் சுண்டெலிகளில் புற்றுநோய் உண்டாகமுடியும் எனத் தெரிகிறது.

மிருகங்களில் புற்றுநோய் உண்டாவதில் வைரஸின் பங்குபற்றிய ஆராய்ச்சி, சென்ற 10 வருடங்களாகப் பெருமளவில் நடக்கிறது. மனிதத் திசுக்களில் வசிகுக்கும் அல்லது மனிதனுக்கு நோய் உண்டாக்கவல்ல வைரஸ்கள் 120-க்கும் மேலாக இருக்கின்றன எனத் தெரிகிறது. மனிதனின் சில புற்றுநோய்களுக்கு வைரஸுகள் காரணமாக இருக்கலாம். இந்த 120-ல் அத்தகைய வைரஸ்கள் மறைந்து கிடக்கலாம். ஆனால், அவைகள் கண்டுபிடிக்கப்படவேண்டும்.

விளக்கத் திரட்டு

அடினோமா : எபிதீலியத் திசுவின் ஒரு தீங்கற்ற கட்டி.

அனலாக் : ரசாயன முறைப்படி. ஒழுமாதிரியான ரசாயன அமைப்பைக் கொண்ட மற்றொரு ரசாயனக் கூட்டுப்பொருள்.

ஏ.டி.பி. : அடினோசின் ட்ரைபாஸ்பேட், மைடோகாண்டிரியாவின் ஒரு ரசாயனப் பகுதியான இது செக்ஸின் ஒரு பாகத்திலிருந்து மற்றொரு பாகத்திற்குச் சேதியை எடுத்துச் செல்கிறது.

பிணை : கீழ்க்கண்ட குணங்களைக்கொண்ட கட்டிகளுக்கு இது (தீங்கற்ற) பொருந்தும் : (1) மூலத்திசுவைப்போன்று அமைப்புகொண்டது. (2) விரிவடையும் வளர்ச்சிமாதிரிமே உண்டு (3) மெதுவான வளர்ச்சி, அது நன்றுவிடவும் கூடும். (4) மெடாஸ்டேசுகள் உண்டாவதில்லை.

கார்சினோஜன் : புற்றுநோய்க் காரணி. இது ரசாயன, பெளதிக, உயிரியற் பொருளாக இருக்கலாம்.

கார்சினோமா : எபிதீலியத் திசுவின் கொடுமான கட்டி.

கோ-கார்சினோஜன் புற்றுநோய்த் துணைக்காரணி : இது ஒரு புற்றுநோய்க் காரணமாக இல்லாவிட்டாலும், புற்றுநோய்க் காரணியுடன் ஒத்துழைத்து, அதன் புற்றுநோய் உண்டாக்கும் சகதியை அதிகப்படுத்துகிறது.

டி.என்.ஏ. : டி ஆக்ஸிரைபோ நூக்ளியிக் அமிலம். ப்யூரின், பிமிடின் பேசுகள், டி ஆக்ஸிரைபோஸ், பாஸ்பேட் கொண்ட ஒரு சிக்கலான கூட்டுப் பொருள், குரோமோசோமின் ஒரு முக்கியப் பகுதி. மரபுவழிக் கோட்பாட்டை எடுத்துச் செலுவதாகக் கருதப்படுகிறது; சில வைரஸ்களிலும் காணப்படும்.

பைப்ரோமா : இணைப்புத் திசுக்களின் ஒரு தீங்கற்ற கட்டி.

ஐரை வாய்வு : கதிரியுக்குப் பெரூள்களின் புாதி எண்ணிக்கை சிதையப் பிடிக்கும் காலம்.

ஹாட்துகின் வியாதி : லிம்பாய்டு திசுவிருந்து உண்டாகும் ஒரு சாரகோமா.

ஐசோடோப் : மற்றொரு ரசாயனப் பொருளைப்போன்று, அதே அணு எண் கொண்ட ஒரு பொருள். ஆனால், அணு எடை எண் மாறுபட்டிருக்கும்.

ல்பூகியியா : இரத்த செல உருவாகும் திசுக்களின் கொடுமான கட்டி. இதனால் புறநுடைய செல்கள் நகருவனவாகவும், இரத்த ஓட்டத்தில் எளிதில் சுற்றிக்கொண்டிருப்பனவாகவும் தெரிகிறது.

ல்பூகோஸிஸ் : மேற்கூறியது போன்றது

லிம்போமா : லிண்டா முடிச்சுகள், திசுக்களின் கொடுமான கட்டி.

கொடுமானது (மலிக்னன்ட்) : கீழ்க்கண்ட குணங்களைக்கொண்ட ஒரு கட்டி :

- (1) பூரணமடையாத சிறப்பு வேறுபாடு.
- (2) விரிவடைந்த வளர்ச்சியும் ஊடுருவல் வளர்ச்சியும்.
- (3) துரிதமாக முன்னேற்றமடையும் வளர்ச்சி.
- (4) மெடாசைட்டன் கூடியது.

மெலனோமா : மெலனின் என்ற கறுப்பு வர்ணப்பொருள்கொண்ட ஒரு கட்டி.

மைலாய்டு லிபூகியியா : எலும்பு மஜ்ஜைபின் துகள்கள் கொண்ட செல்களின் கொடுப்பு புறநுடைய. இரத்தத்தில் அதிக அளவில், கொடுமான வெள்ளணுக்கள் இருக்கும்.

நியோ பிளாஸம் : புதிய வளர்ச்சி, புறநுடையின் மற்றொரு பெயர்.

நியூரோ பிளாஸ்டோமா : முதிராத நரம்பு செல்களின் ஒரு கட்டி. சிசுப் பருவத்திலும், குழந்தைப் பருவத்திலும் அதிகமாகக் காணப்படும்.

ஆங்கோஜெனிக் , புறநுடைய உண்டாக்கும் தன்மை.

ஆங்கோலிடிக் : புறநுடைய செல்களை பாதிக்கும் தன்மைகொண்டது.

பாபில்லோமா : எபிதீலியத் திசுவின் ஒரு தீவகற்ற கட்டி. கழலை போன்றது.

பாலிசைகளிக் நீரகக் கரிப்பொருள் : ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பென்சீன் வட்டத்தைக்கொண்ட ரசாயனக் கூட்டுப் பொருள்கள்.

ரேடியோ ஐசோடோப்: ஸ்திரமற்ற ஐசோடோப். அது உடைபட்டு α துகளையோ, எலக்ட்ரானையோ, ஒரு γ கதிரையோ வெளிவிடுகிறது.

ஆர்.என்.ஏ ரைபோநூக்ளிக அமிலம். ரசாயனப் பண்பில், டி.என்.ஏ.-ஐப் போன்றது. மிருக செல்லின் சைடோபிளாசுமத்தில் காணப்படுகிறது. புரதப் பகுப்புடன் இணைந்து சில வைரஸ்களும் காணப்படுகின்றன.

ரான்ட்ஜன்; கதிரியக்கத்தின் அலகு. ஒரு ரான்ட்ஜன் 2×10^9 அயன்கள் ஜோடிகள் / மி.மீ. $\equiv 93$ எக் / வாயுவின ஒரு கிராம்.

சார்கோமா . இணைப்புத் திசு, எலும்பு, இரத்த நாளம், தசைத் திசு இவைகளின் கொடுக்கக் கட்டி.

சீராலதி: இரத்த வழியில் உள்ள புரதங்களின் பண்பைப்பற்றிய ஆராய்ச்சி.

க ளை ச் செ ளா ற் க ள்

(ஆங்கிலம்—தமிழ்)

A

Alkaloid	—	வெடியக் கலப்புடைய வேதியியல் மூலப்பொருள் வகை
Antigoagulant	—	எதிர் உறை மருந்து
Acoustic duct	—	ஒலிசார்ந்த நாளம்
Autopsy	—	பிணக்கூற்று ஆய்வு
Antibiotics	—	உயிர் எதிர்ப்பொருள்
Antibody	—	எதிர்ப்பொருள் அல்லது அங்கம்
Artery	—	தாரணி
Axon	—	தொடர் நாம்பு
Amblyopia	—	பாரவை மந்தம்

B

Bone marrow	—	எலும்பு மஜை
Basic unit	—	அடிப்படை அலகு
Biologist	—	உயிரியலினர்
Biochemistry	—	உயிரியைப்பியல்
Blue print	—	முதனிலைப் படிவம்
Butter yellow	—	வெண்ணெய் மஞ்சள்

C

Circumcision	—	கன்னதது
Cell Contact Theory	—	செல் தொடர்பு தத்துவம்
Carcinogen	—	புற்றுநோய்க் காரணி
Co-carcinogen	—	புற்றுநோய் இணை அல்லது துணைக் காரணி
Cell histology	—	செல் இயல்
„ Neoplasia	—	„ புதுவளர்ச்சி
„ Anaplasia	—	„ வேறுபாட்டு வளர்ச்சி
„ Heterotopia	—	„ இடப்பெயர்ச்சி

Cork	— தக்கை
Catalyst	— கிரியா வினை ஊக்கி
Cirrhosis liver	— ஈரல் அரிப்பு

D

Differentiation	— சிறப்பு வேறுபாடு
Division	— பகுப்பு
Diaphragm	— விதானம்
D.N.A.	— டி.என்.ஏ.
Deoxyribo nucleic acid	— டி ஆக்ஸிரைபோ நூகளியிக அமிலம்
Diagnosis	— வியாதி நிர்ணயம்
Dynamic	— இயக்க ஆற்றல் சார்ந்த

E

Enzyme	— நொதிப்பொருள்
Epidemiology	— நோய் பரவிய நிலை
Elasticity	— நெகிழ்வுத்தன்மை
Evolution	— பரிணாம வளர்ச்சிக் கோட்பாடு

F

Fertilized	— பொலிவான
Fission product	— பிளவுப் பொருள்
Fibrous tissue	— நார்த திசு
Focus	— குவியம்

G

Gonad	— விந்து சுரப்பி
Goitre	— தைராய்டு கட்டி
Guinea pig	— சீமைப் பெருச்சாளி
Graft	— ஒட்டவைப்பு
Gene	— ஜீன் அல்லது மரபு உறுதிப்படுத்தும் நுட்ப அணு
Genetic code	— மரபுவழிக் கோட்பாடு
Gestation	— கருவக முதிர்ச்சி

H

Herpes	— அக்கி
Hydro-carbon	— நீரகக் கரிப்பொருள்
Host	— ஓட்டியி

I

Interphase	—	ஒரு நிலைக்கும் மற்ற நிலைக்கும் உள்ள இடைநேரம்
Interments	—	புதைகுழிகள்
Inverse relationship	—	எதிர்விதித்த தொடர்பு
Immunity	—	பாதிப்பினமை ; பாதுகாப்பு சக்தி
Integration	—	முழுமை, ஒருமைப்பாடு
Irritation	—	தினவு
Ionising radiation	—	அயனீகரணக் கதிர்வீச்சு

L

Linear fashion	—	நீளவாட்டில்
Lung	—	நுரையீரல்
Liver	—	கல்லீரல்
Latent period	—	மறைகாலம்
Lesion	—	நெவு

M

Molecule	—	அணுதிரள் அல்லது மூலக்கூறு
Microscope	—	உருபபெருக்கி
Mitosis	—	உயிரமப் பிளவியக்கம்
Membrane	—	படலம்
Mutation	—	திடீர் மாற்றம்
Metabolism	—	வளர்சிதை மாற்றம்

N

Negative contrast	—	எதிர்மறை வேறுபாடு
Nucleus	—	உட்கரு, நுிகளியன்
Nasal sinuses	—	முகக்குக குழிகள்

O

Obsession	—	மனமயக்கம்
Ovary	—	சூல்பை

P

Pathology	—	நோய்க்குறி இயல்
Protein	—	புரதம்
Prostate	—	ப்ராஸ்டேட்
Parasite	—	ஒட்டுணணி
Primitive stage	—	தொடக்க கால நிலை

Pancreas	—	கணையம்
Primary	—	முதல்நிலை

R

Reversible	—	மீள்தன்மை
Radiation	—	கதிர்வீச்சு
Radiation	—	தொலைப்புலமானி
Radio active	—	அணுசகிதைவினால் வெளிவரும் கதிர்கள் அல்லது கதிரியக்கம்
R N A.	—	ஆர்.என்.ஏ.
Ribo nucleic acid	—	ரைபோ நூக்ளிக அமிலம்
Radical mastectomy	—	அடியோடு அகற்றப்படும் முலை

S

Static	—	நிலை அமைதி சார்ந்த
Spleen	—	மணணீரல்
Stomach	—	இரைப்பை
Somatic	—	உடற்கூறு சாரந்த (சொமாடிக்)
Somatic mutation	—	உடற்கூறு சாரந்த திடீர் மாற்றம், அபிஜாத திடீர் மாற்றம், சொமாடிக திடீர் மாற்றம்
Selective absorpction	—	தோவு கிரகிப்பு
Secondary	—	இரண்டாம் நிலை

T

Tissue culture	—	திசுவளர்ச்சிக் கலவைப் பொருள் அல்லது ஊட்ட ஊடகம்
Typical	—	குறிப்பிட்ட அமைப்பு
Trophic nerves	—	உணவூட்டஞ் சார்ந்த நரம்புகள்

U

Uncoil	—	சுருள் நீங்க
Urinary bladder	—	சிறுநீர்ப் பை
Uterine cervix	—	கர்ப்பப் பையின கழுத்து
Ultra violet	—	புற ஊதா அல்லது ஊதா மேற்கதிர்

V

Veins	—	சிரைகள்
Vaccine	—	நோய் எதிர் பால்
Vagina	—	அல்குல வாய்

W

Warts	—	கரணிகள்

கலைச் சொற்கள்

(தமிழ்—ஆங்கிலம்)

அ

அடிப்படை அலகு	—	Basic unit
அணுத்திரள்	—	Molecule
அயனீகரணக கதிர்வீச்சு	—	Ionising radiation
அக்கி	—	Herpes
அல்குல வாய்	—	Vagina
அடியோடு அகற்றப்படும் முலை	—	Radical mastectomy

இ

இரண்டாம் நிலை	—	Secondary
இயக்க ஆற்றல் சார்ந்த	—	Dynamic
இரைப்பை	—	Stomach

ஈ

ஈரல் அரிப்பு	—	Cirrhosis liver

உ

உட்கரு	—	Nucleus
உடற்கூறு சார்ந்த	—	Somatic
உயிர் எதிர்ப்பொருள்	—	Antibiotic
உயிர் இயல்	—	Biology
உருபபெருக்கி	—	Microscope
உயிர் இயைபியல்	—	Biochemistry
உயிரமப் பிளவியக்கம்	—	Mitosis
உணவூட்டஞ் சார்ந்த நரம்புகள்	—	Trophic nerves

ஊ

ஊதா மேற்கதிர்	—	Ultra-violet
ஊட்ட ஊடகம்	—	Tissue culture

எ

எதிர் உறை மருந்து	—	Anti coagulants
எதிர்மறை வேறுபாடு	—	Negative contrast
எலும்பு மஜ்ஜை	—	Bone marrow
எதிர் அங்கம் அல்லது எதிர்ப்பொருள்	—	Antibody

ஐ

ஐசோடோப்	—	Isotope

ஒ

ஒருமைப்பாடு	—	Integration
ஒலிசார்ந்த நாளம்	—	Acoustic duct
ஒட்டவைப்பு	—	Graft
ஒட்டுண்ணி	—	Parasite

ஓ

ஓம்புயிர்	—	Host

க

கரணைகள்	—	Warts
கருவக முதிர்ச்சி	—	Gestation
கல்லீரல்	—	Liver
கர்ப்பப் பையின் கழுத்து	—	Uterine cervix
கணையம்	—	Pancreas
கதிர்வீச்சு	—	Radiation
கதிரியக்கம்	—	Radio-active
கிரியா வினை ஊக்கி	—	Catalyst
குவியம்	—	Focus

ச

சிறப்பு வேறுபாடு	—	Differentiation
சிறுநீர்ப் பை	—	Urinary bladder
சிறை	—	Vein
சீமைப் பெருச்சாளி	—	Guinea pig
சுன்னத்து	—	Circumcision
சூல்பை	—	Ovary
செல் தொடர்பு தத்துவம்	—	Cell contact theory
செல் இயல்	—	Histology

த

தகைக	—	Cork
தமனி	—	Artery
திடீர் மாற்றம்	—	Mutation
திகுவளர்ச்சிக் கலவை	—	Tissue culture
தினவு	—	Irritation
தேர்வுக் கிரகிப்பு	—	Selective absorption
தொடர்நரம்பு	—	Axon
தொடக்ககால கிடை	—	Primitive stage
தொலைப்புலமானி	—	Rador

ந

நார்ப்பொருள்	—	Fibrous
கிடை அமைதி சார்ந்த	—	Static
நீரகக கரிப்பொருள்	—	Hydro-carbon
நுண்ணுயிர் எதிர்ப்பொருள்	—	Antibiotic
நுரையிரல்	—	Lungs
நுரகளியல்	—	Nucleus
நெகிழ்வுத்தன்மை	—	Elasticity
நொதிப்பொருள்	—	Enzyme
நோய் நிரணயம்	—	Diagnosis
நோய் எதிர்ப்பாள்	—	Vaccine
நோய்க்குறியியல்	—	Pathology
நோய் பரவிய கிடை	—	Epidemiology
நைவு	—	Lesion

வ

விந்து சுரப்பி	—	Gonad
விதானம்	—	Diaphragm
வெண்ணெய் மஞ்சள்	—	Butter yellow

ப

பகுப்பு	—	Division
பரிணாம வளர்ச்சிக் கோட்பாடு	—	Evolution
படலம்	—	Membrane
ப்ரோஸ்டேட்	—	Prostate
பாதிப்பின்மை	—	Immunity
பார்வை மந்தம்	—	Amblyopia

கலைச்சொற்கள்

பிளவுப பொருள்	—	Fission product
பிணக்கூற்று ஆய்வு	—	Autopsy
புறஊதா	—	Ultra-violet
புதைகுழிகள்	—	Interments
புற்றுநோய்க் காரணி	—	Carcinogen
„ துணை	—	Co-carcinogen
„ இணை	—	do
புரதம்	—	Protein
பொலிவான	—	Fertilized

ம

மறைகாலம்	—	Latest period
மனமயக்கம்	—	Obsession
மண்ணீரல்	—	Spleen
மரபுவழிக கோட்பாடு	—	Genetic code
மரபு உறுதிப்படுத்தும் நுட்ப அணு	—	Gene
மீள்தன்மை	—	Reversible
முதலநிலை	—	Primary
மூலக்கூறு	—	Molecule
மூக்குக் குழிகள்	—	Nasal sinuses
மூதனிலைப் படிவம்	—	Blue print

பொருட்குறிப்பு அகராதி

அ

அடினோமா, 129
 2-அகிடைல் அமைனோ புளோரின்,
 39, 57, 83, 125
 அடினோகின் டிரைபாஸ்பேட், 6, 73
 (A. T. P)
 அடினோவைரஸ், 135, 139
 அடரினல் சுரப்பி, 77, 98, 100
 அப்ளடாக்சின், 127
 அகரிகோலா, 42
 அலமேயடா, 137
 அமீதாபடரின், 105
 அமைன்கள்-வாசனைபுளள், 56, 67,
 126
 அமைனோ அமிலங்கள், 107
 2-அமைனோ அசோடோலுவீன், 126
 4-அமைனோ டைடீனல், -7, 126
 2-அமைனோ-1-நாபதலால், 126
 அமைனோபடரின், 105
 4-அமைனோ ஸ்டீலின், 105
 அனாபேஸ், 11, 105
 அனாடா வாண்ட், 139
 அபமெயின் ஆர்ஜினன், 23
 அர்ஜெனினோ, 29
 அட்கினஸ் ஹேட்லி, 100
 அறுகுண்டு வெடிப்புகள், 50-59
 அயாடன், 38
 அசாசெரின், 107
 அசோ சாயங்கள், (கார்லட் சிவப்பு
 பறநிக காண்க)
 அலிகள், 28
 அயம-கதிரியக்க, 92
 அறுவை சிகிச்சை, 88-90
 அலை வழிகாட்டி தொழில் நுணுக்கம்,
 93
 அமெரிகா-25-9, 32, 43, 91
 அணுசக்தி நிலையங்கள், 92
 அயோடின், 29, 88, 100
 „ கதிரியக்க, 88, 92, 94
 அயம கதிரியக்க, 92
 அன்னக குழாய், 18

ஆ

ஆங்கிளெம், 91
 ஆல்பா துகள்கள், 38
 ஆண்ட்ரஸ், 135
 ஆனஜியோமா, 32
 ஆண்ட்ஜென்கள், 108, 113, 139
 ஆசனிக, 23, 40, 42
 „ கதிரியக்க, 88
 ஆர்பெக, 82
 ஆனகுறி, 30, 31

இ

இங்கிலாந்து, 43-4
 இலங்கை, 29
 இவர்தன், டி. சி., 35-6
 இனப்பெருக்க-சிறுநீர் மண்டலம், 89
 இபால், 124
 இரைப்பை, 22, 26, 32, 67, 87
 இசிகாவா, கே, 52
 இம்பரான், 129
 இமபீரியல் புற்று நோய் ஆராய்ச்சிக்
 குழு, 77, 99, 110
 இமபீரியல் வேதியியல் தொழில்கள், 70
 இன்மேன், 138
 இன்டா பேஸ், 9
 இரட்டையர்கள், 32-3

ஈ

ஈஸ்ட்ரஜன்கள், 57
 ஈஸ்ட்ரோன், 58

உ

உயிரின மறுவளர்ச்சி, 16
 உன்னு, 38
 உடலின் பாதிப்பினமை நுட்பங்கள்,
 16, 109
 உணவுக் குழாய், 22

உலோகப் புறநூலாய் ஊக்கி, 129
உலோனியம், 115
உட், 38
உட்ஸ், 137
உயிர் அறுவை எதிர்ப்புக் கொள்கை, 63-64

எ

எகஸ் கதிர் இயந்திரம், 92
,, கதிராகள், 38, 40, 58, 75, 84-87, 92, 132
எலும்பு, 59, 66
எலும்பு மஜ்ஜை, 1, 4, 15, 20, 87, 93
எகஸ் போலியேடில் சைடாலஜி, 87
எசு. என்., 2, 69, 102
எட்டி, 77, 78, 133
எகிபதியர்கள-புராதன, 23
எஹ்லிச பால், 95
எய்செல் பாக-வான், 110
எஸ்க்டரான் உருப்பெருக்கி, 3, 7, 8, 74, 79, 81
எஸ்லிசன், 107
எண்டோ பிளாசம், 6, 7, 96
எண்டிக நாப், ஜே. பி., 35
என்ஸைம்கள், 2, 6, 7, 67, 73, 95
எபருஸஸி, 132
எபிகாசிதே ஜெனிஸிஸ், 84
எபிதீவியம், 33
எபாகசைடுகள், 123
எர்ஸபர்ஜ், 41
எதியோனின், 59, 71
எதிலீன் இமிபின்கள், 103, 112
எகஸ் போலியேடில் சைடாலஜி, 87
ஏ. சி. டி. எசு., 101

ஒ

ஒளிர் நிறமாலை, 53-4
ஒருமைப்பாடு, 15
ஒப்பனஹீம், 126

க

கருவளர்ச்சியின் எசசங்கள் - கோட் பாடு, 110
கய் மருத்துவமனை, 100
கர்ப்பம், 31, 28

12

கர்ப்பப் பைக் கழுதது 21, 30, 87, 89, 93,

அறுவை சிகிச்சை, 23

கங்கரி, 29, 36, 38
கவாஹ்டா, 38
கரேபர்க், 118
கல்லீரல், 8, 15, 18, 35, 41, 59, 94
கணையம், 89
கதிரா வீசு (எகஸ்), 38-40, 49, 69, 71, 82, 89, 93

கதிரியக்க ஐசோடோப்புகள், 87, 91, 98

கதிரியக்கம், 42, 50, 58, 59
,, (எகஸ்) சிகிச்சை, 89-91

கதிரியக்க மாணி, 88
காஷ்மீர், 29, 36
காபளாண், 83
காபிசாரோ, எம்., 23
காகசாயடுகள், 25, 29
காய்முத்தல், 28, 98
காரெல், 76
கார்டன், 72

காஸ்ட்ராஸ கோப 87
காமா-கதிராகள், 49, 88, 92, 93
காலன் கிளாடியஸ், 23
காய்ச்சல், 36

கிளாரா, 54
கிளாயன், 38
கிளிகோஜன், 5
கிராபி, 75
கிரேகர்கள-பழங்கால, 23
கிரீன்ஸ்டன், ஜே. பி., 112
கிரீன்உட். எப். எல். 101
கிராஸ், 74, 76, 111, 132
கிறிஸ்டி மருத்துவமனை, 91,
கிளார், 54

கிராப்பா, ஜே. டபிள்யூ., 52
கிளேசிடா, ஆர்., 56
கிளிஞ்சல் கடடி, 61
குழாய் புகைபிடித்தல், 44-9, 117
குரல்வளை, 27

குடல், 5, 26, 32, 60, 87, 97, 105.
குரோமோசோம்கள், 7, 11, 69, 70, 105

குரோமோட்டிகள், 9
குரோமேட், 42
குளோரம் பூசில், 102

குதிரைக்கட்டி, 60
கூப்பர், ஆர். எல்., 47
கேசியம்-கதிரியக்க, 93
கேமரான், ஜி., 25, 60
கேம்பல், ஜே. எம்., 45, 47
கென்னவே சர். எர்ணஸ்ட், 36, 54
கோல், டபிள்யூ. எசு., 35, 36
கோல்ட் ஹேபா, 127
கோல்ட் பிளாட், எசு., 60
கோஹன ஹீம், 24, 110
கோபால்ட் கதிரியக்க, 92, 93

ச

சருமம், 15, 21, 30, 38, 42, 52, 66,
89, 93

சாயங்கள், 55, 59, 62, 71
சாமப்சன-ஹாண்ட்லி, 84
சாரகோமா, 66, 74, 128-30
சாவேஜ், டி., 32.
சிறுநீர்ப்பை, 1, 38, 48, 87, 93,
123-6
சிகரெட் புகைபிடித்தல், 44-9,
115-20

சிறப்பு வேறுபாடு, 13, 18, 33, 34,
126

சிறுநீரகங்கள், 1, 4, 8, 16, 88,
127

சிலடோசோமா ஹெமடோபியம், 38

சிமமன்ஸ், 79

சிறுநீர், 41, 67

சுன்னத்து, 30, 31

சுண்டெலிகள், 62

சூல் பைகள், 28, 60, 98, 103

செனஷியோ அல்கலாய்டுகள், 59, 71,
128

செகுவீனா, 38

செல்கள் : புற்றுநோய், 18; பகுப்பு :
1, 4, 7, 8, 12, 21, 34, 70, 78,
91, 94, 105; ஹீ-லா, 77;
கொடிய, 18, 20, 21, 36,
68, 71; படலம், 5, 7, 14; செல்
இடப் பெயாசசி, 20; ஈடு செய்தல்,
15; இனப்பெருக்க, 5

செல் தொடர்பு தத்துவம், 71

.. போஷாகு, 71

.. அமைப்பு, 20, 24

செல் சிதைக்கும் பொருள்கள், 21,

101, 104, 111, 112

சென்ட்ரியோல், 10

சென்ட்ரோமீர், 10, 11

சென்ட்ரோசோம், 6, 7, 9

செஸ்டா பியட்டி ஆராய்ச்சிக் குழு, 70

செஸ்டா மேன, 78

சைண்டா, 30

சைடோபிளாசம், 5, 8, 14, 77

.. தளம், 6, 9

சொமாடிக் திடர் மாற்றம் : (அபீஜ
திடா மாற்றம்) 9, 82, 83, 131

சோடியம்-கதிரியக்க, 94

ஜ

ஜப்பான், 50

ஜீன்சன், 8, 13, 31, 62, 70, 82,
130

ஜெனளன், 61

ஜெகோப்ஸன், 106

ஸ

ஸமித், 61

ஸபிண்டில், 7

ஸ்மென், 25-8, 84

ஸ்மபன்ஸ், 38

ஸடுவாட், 76, 77

ஸ்டிகர், 60

ஸ்டாகஸ், பி., 45-6

ஸ்டோகர், 78

ஸடால், 103

ஸடராங், 83

ஸடராணஷியம்-கதிரியக்க, 50, 58

'ஸ்டிரைல்' 430, 39

'எஸ. வி.' 40, 134, 137

ஸ்விட்சர்லாந்து, 29

ஷ

ஷலைடன், 2

ஷமிட்-ருப்பின, 135

ஷவான், 2, 24

ஷல்ட்ஸ்-வாரன், 50

ஷம்கின், 110

ஷோப், 73, 111, 136

டவீன், 129
 டயூரான் ரேய்னாஸ், 141
 ட்ரோசோபிரா, 82, 127
 டால டாப, 139
 டானிக் அமிலம், 59, 71
 டிலோ, 38
 டிமெரெக், 81
 டி ஆகஸி ரைபோ நூகஸிமிக அமிலம், (D.N.A.) - 5, 8, 9, 11, 70, 72, 79, 91, 105, 107, 119, 122, 133
 டுமாயோகா, 79
 டிரெய்ஸ-டபிள்யூ, 53
 டிமமிஸ, 104
 டிரெனாடின, 135
 டிரை எதிலின் மெலமைன், 103
 " " பாஸ்பரமைட், 103
 " " தையோ மைட், 103
 டிரைடிம், 93
 டைலோபேஸ், 10, 11
 டேவிஸ, 38
 டேட்ம, 83
 டைசா, ஈ., 62
 டைமீதைல நைட்ரோசோ அமைன், 125
 9.10 " 1, 2, பென்சாந்தரசீன், 121
 4 " அமைனோ அசோபென்சீன் (வெண்ணை மஞ்சள பாககவும)
 டை ஈதைல் ஸ்டீல் போஸ்ஹால், 58
 1:2:5 6 டைபென் சாந்தரசீன், 54
 டோல், ஆர்., 43, 44
 டோபான், 102
 டோ மாஷ்கின், 81-2

த

தங்கம்-கதிரியக்க, 91-94
 தசைகள், 66
 தினவு, 68, 85, 108
 திசு அமைப்பு, 20
 திசு வளாசகிக கலவை, 76, 81, 105, 113
 திவி, எசு, 101
 திருவிதாங்கூர், 29
 துவக்கிவைக்கும் சாதனம், 128, 140
 தேன இறதியா, 29
 தேன வண்டு கட்டி, 61
 தையோசிடமைட், 127

தையோயூரியா, 59, 71, 127
 தையினை, 92
 தைமஸ், 15, 76
 தைராய்டு சுரப்பி, 20, 29, 71, 87, 93,

நஞ்சுக்கொடி, 20
 நாளமிலலா சுரப்பி, 36
 α நாபதல மீன், 83
 β " 56, 67, 83, 125
 நவாஜோ இந்தியர்கள், 30
 நிணநீர் நாள அடைப்பு, 84
 " " மண்டலம், 15, 20, 35.

60, 75, 84, 104
 நியூரோபிளாஸ்டோமா, 36, 103
 நியூரோஸ்போரா, 83
 நீவ், ஈ. எப்., 29
 நீயட் செல், 38
 நீக்ராய்டுகள், 25-9
 நீரக்க கரியம்-கதிரியக்க, 53, 66, 70, 83

நுரையீரல், 26, 30, 38, 41-9, 66, 71, 86, 93, 118
 " புற்றுநோய்: வயதுக் காரணங்கள், 43, 48
 மரணங்கள், 43, 42, 120
 பால சம்பந்தமானது, 43-45
 புள்ளி விபர சான்றுகள், 43
 சிகிச்சை, 48-51

நுண் அலை வால்வுகள், 92
 நூக்ளியோலஸ், 8, 9, 11
 நூக்ளியஸ (உட்கரு), 5-9, 11, 15, 72, 77, 79, 96

நெகரோனி, 77, 78, 136
 4-நைட்ரோபீனைல், 124
 நைட்ரஜன்மஸ்ட்டுகள், 70, 82, 100, 111

4-நைட்ரோ குவினோலின்
 என்- ஆகஸைடு, 123
 நைட்ரோமின், 103
 நோவோ எம்பெசின், 102
 நோவினஸ்கி, எம் ஏ., 110
 நோய் பாதிப்பு, 36
 நோய் பரவிய நிலை, 139-40
 " நிர்ணயம், 86-8

ப

ப்ராகடோஸ்கோப், 88
 ப்யூரின்கள், 124
 ப்ரீபென், 38
 பர்கெனல், 106
 பர்டெட், 83
 பர்க்கிட், 139
 பானெட், 138
 பரமபரை, 5, 11, 137
 பயண அலை நீள் முடுக்கி, 92
 பழைய ஏறபாடு, 23
 பருவமடைதல், 28
 பாலிசைதீமியா வீரா, 94
 பாலிமா படலங்கள், 38, 59, 71
 பாட்-பெர்ஸைவல், 2, 4, 38, 52, 112
 பாகடீரியா, 16, 24, 95, 132
 பால்ட்வின, 129
 பார்ஸ்கி, 128
 பாஷ்போடு, இ. எச., 111
 பார்பர், 104
 பாஸ்பெர்க், 72
 பாரிலலோமா, 40, 84, 128, 135
 பாராஸெல்சஸ், 41
 பாரோடிட் சுரப்பி, 74-8
 பாஸி, ஆர். டி., 52
 பாஸ்பெட்-கதிரியக்க, 88
 பாஸவரம், 93, 94
 பிளாந்தீன், 123
 பிரண்ட், 75, 132
 பிளெக்ஷ்ணர்-ஜாப்லின் கட்டிகள், 61
 பிஷெர், சா. ஆர்., 119
 பிஷெர், பி., 55
 பிரீகெட், 110
 பிடாட்ரோன், 92
 பிரவுண்-பியர்ஸ் கட்டி, 62
 பிராங்கோஸ்கோப், 86
 பிராட் :போடு ஹில்-ஏ., 44
 பிளம், 82
 பிளாக், பி. 53
 பிட்னர், 73, 111, 133
 பிராணவாயு அற்ற நிலை, 60
 பிரிமிடீன்கள், 106, 112
 பிரோபைல் தையோயூரில், 71
 பிளாஸ்டிக் படலம், 127
 பிடியூடரி சுரப்பி, 98
 புளுடோனியம், 59
 புரோமடர், 128, 140

புரோபேஸு, 9
 புராஸ்டேட் சுரப்பி, 20, 27, 35, 66,
 89, 94, 98
 புரோபைல் தையோயூரில், 71
 புரதங்கள், 6, 9, 14, 72
 புல்மன், 124
 புனித பார்த்தலேமியூ, மருத்துவமனை,
 91
 புற்றுநோய்-உயிர் இயைபியல், 110
 புரோமின்-கதிரியக்க, 93
 புல்புருக் .ஆர். டி., 100
 புணாச்சி, 31
 5-புளுரோயூரில், 107
 புற்றுநோய்
 வயதுக் காரணங்கள், 60-66
 காரணங்கள், 65-84
 வேதியியல் சிகிச்சை, 95-112
 மருத்துவமுறை, 20
 தேக் அமைப்புக் காரணங்கள், 21,
 27
 மரணங்கள், 25, 34, 35
 நோய் கிரணயம், 86-8
 சுற்றுப்புறக் காரணங்கள், 21, 26,
 29, 32, 38, 54
 நோய் பரவிய நிலை, 137-41
 மண்ணூல் இயல் காரணங்கள்,
 29-37
 மரபுவழிக் காரணங்கள், 30
 செல் இயல், 20
 ஆகாய அசுத்த விளைவு, 37, 48,
 119
 உணவின் விளைவு, 30, 36
 உடல் நல இயலின் விளைவு, 30
 புகைபிடித்தலின் விளைவு, 27, 36,
 39, 42
 சூரியவெளிச்சத்தின் விளைவு, 30
 சர்வதேச இயக்கம், 113
 மனிதப் புற்றுநோயின் இயற்கை
 வரலாறு, 33-7
 செய்தொழில் காரணங்கள், 38-51
 இன விளைவுகள், 25-31
 கதிரியக்க சிகிச்சை, 84-94
 ஆராய்ச்சி, 36-63
 தானிகவே குறைந்துபடும் தன்மை,
 35
 அறுவை சிகிச்சை, 88-90
 தோற்றத்தின் பல கோட்பாடுகள்,
 23-4

புற்றுநோய் :

சிகிச்சை, 86-94
இனமும், பூகோளமும், 25
ரசாயன காரணிகள், 65-71
பரிகாரத்த முறைகள், 51, 64
நுட்பமுறைகள், 121-9
வைரஸ்கள், 24, 60, 73, 81,
129-1
வைரஸ்கள், 24, 60, 73, 81,
129-41
ஊக்கிகள், 27, 29, 36, 38, 51,
64, 65-85, 118, 127
1 : 2. பென்சாந்தர்சின், 47, 54,
122
பெக், 80
பென்சிடின், 41, 56, 124
பென்ஸ் பைன், 46, 51, 54, 126,
129
பெரன்பளம், 126
பெர்கமோ, 38
பெல்ட்மேன், 130
பெர்குசன், 38
பெண் விந்து, 2-5, 13, 14, 31
பெல்லர், எஸ்., 41
பெர்ஷியர்கள்-ஆதிகால, 23
பேட்மன், 104
பேரியம், உணவு 87
பைன்கள், 124
பைப்ரோசைட், 10
போல்ட்ஸ், எல்., 62, 98
போலிக் அமிலம், 104-6, 113
போரேட்டுகள், 94
போடியான், 36

ம

மங்கோலாய்டு, 25-9
மயிலாய்டு வியூகியாய், 103
மயிலிரான், 104, 122
மண்ணீரல், 15, 93
மசோவ்ஸ்கி, 135
மருந்து எதிர்ப்பு சக்தி, 54, 95, 96
மலக்குடல், 89-90
மக்குலோக், 77-78
மதராஸ், 29
மனோவரியஸ், 38
மிருகங்களில் தானாகவே உருவாகும்
கட்டிகள், 60-7

மிருகங்களில் இடம் மாற்றி அமைக்கப்
படுபவை, 61-4
மிருகங்கள் புற்று நோய், 60, 64
மீயோசின், 12
மீன் கட்டிகள், 61
மீதைல் கோலாந்தரீன், 83
மீதேன் சல்பொனைல் ஆக்ஸைல்
அல்கேன், 104
முஸ்லீம்கள்-ஆண்கள், 30
முல்லர், 81
முலை(பெண்), 1, 18, 22, 26, 30, 32
35, 89, 96, 99, 104
முன் தொண்டை, 35
முச்சுக் கிளைக் குழல், 35, 43
முச்சுக் குழல் மண்டலம், 22, 37
முளை, 67, 88, 93
முர் டாக்டர் அலிஸ், 108
மூக்குப் பொடி, 47
முச்சுக் குழல், 43
6-மெர்காப்டோப்யூரின், 106
மெர்க் குழு, 135
மெடாபேஸ், 9, 10, 105
மெடாஸ் டேஸிஸ், 17, 35, 48, 60,
79, 84, 96, 98, 100
மெதியோனின், 72
மெக்சிகர்கள், 26-9
மெடபோலைட் எதிர் மருந்துகள், 104,
112
மெலனோமா, 132, 136
மெல்பலான், 102
மேயோ கிளினிக், 91
மேனியாட்டு, 53
மையோசின், 14
மொல்லாஸ்க் கட்டிகள், 61
மொலோனி, 130, 137
மொராவ், 110

ர

ரத்தம், 15, 16, 20, 34
சிவப்பு அணுக்கள், 15
வெள்ளை அணுக்கள், 3, 4, 15
ரணம், 18
ராஷ்சர், 132
ராப்சன், 81
ராண்ட் ஜன், 49
ராஸ், எச். எம்., 52
ராஸ், டபிள்யூ. எம்., 69

ராயல் புற்று நோய் மருத்துவ மனை,
53-4

ராயல மான்டன, 91

ரிச்மாண்டு, 129

ருஸ், 73, 78, 111, 133

ரெஷன், எல், 38, 40

ரெடினோ பிளாஸ்டோபா, 21, 32

ரைலி, 136

ரைபோ நூக்ளியிக அமிலம், (R. N. A.)

8, 80, 132

” ” புரதம், (R. N. P.)

8, 133

ரேடார், 92

ரேடியம், 91

ய

யமாகீவா, கே., 52

யிட்ரியம், 93, 99

யூதர்கள், ஆண்கள், 30

யூரேனம், 59, 71, 129

யேமன்-யூதர்கள், 30

யோஷ்டா, டி., 56

ஊ

ஊகாசேன், 57

ஊடாஜெட், 79

ஊகடிக ஊட்டோஜினேஸ், 134

ஊரியோனுவ, 103

ஊர்சன், 103

விதியம், 93

விம்போமா-ஆப்பிரிக்கா, 139-40

விம்பமடோசில-வைரஸ், 135

வீச்சு, 38

ல்யூகிமியா : 20, 43, 58, 66, 88, 99,

104, 132, 136, 138

ல்யூவிஸ், ஈ. பி., 50

ல்யூக், 73, 110

வ

வார்ச் சோவ, 2

வளாசிதை மாற்றம், 41, 67

வயிறு, 26

வளாச்சி, 13, 22

அசாதாரண, 16-22

துரித வளாச்சி, 21, 128

திசுவின் புதிய வளாச்சி, 20-4

சாதாரண, 13-16

விகிதம், 20

வாய் அறை, 29

வாயு, 90

வார்த்தின, 32

வாலபோல, 70

வாலகமா கட்டி, 61

வாலகமன், ஆர். வான், 52

விதைப் பை, 24, 52

விந்து, 3, 5

விந்து சுரப்பி, 15, 97, 98

வீலர், 130-132

வெளிவரும வாயுக்கள், 46-7

வெண்ணை மஞ்சள், 39, 59, 71, 83,

124, 128

வெற்றிலைபாகுக்குக் கொட்டை, 29, 31

வெஸ்டர் காடு, 83

வைடயின் பி. பிளவு, 6, 36

வைரஸ்கள், 16, 24, 51, 60, 81,

112, 114, 142

மனிதக் கட்டி, 79, 139

ஜந்துக்கள் வழி, 142

கட்டியைச் சிதைப்பன, 109

பாபவோ பிளவு, 133

‘தற்செயல்’ வைரஸ், 134

பாலியோமா, எம். எச்., 77-80

அதிகப் பாதிப்பு, 133

எஸ். வி, 40, 135

ஹ

ஹ்யூபா, 40

ஹ்யூப்னர், 139

ஹக்கின்ஸ், 97

ஹாவட்ஸ், 138

ஹார்ன, 78

ஹாரமோன்கள், 14, 21, 57, 68,

102, 109, 133

ஹாட்ஜ்கின் வியாதி, 103

ஹாஸ்டா லிக, 138

ஹார்ட்வல், ஜே. எல்., 55

ஹார்ட்டங், எப். எச்., 41

ஹார்ட்டிங், 38

ஹாரெல், 79

ஹார்ட்டிங்-பேஸி கட்டி, 61

ஹாலு, ஏ. என்., 110

ஹானஸ், 52

ஹால்ஸ்டெட், 90

ஹீன், 38

ஹீகர், 53, 54

ஹூக் ராபட, 2

ஹூடாவ், ஏ., 59, 99, 102

” ஏ. ஜே., 141

பிழை திருத்தம்

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
2	1	என்றும்	எனினும்
2	33	ராபர்ட் ஹீக்	ராபர்ட் ஹெக்
3	இறுதி வரி	மனிதர்களின்	மனிதக் கண்.
9	29	புலப்படுத்துகின்றது.	புலப்படுகின்றது.
18	5	ஆரோக்கியமான கொடூரமான	ஆரோக்கியமான செல் கொடூரமான
21	29	சாக அடிகாாமல் செய்கின்றன	சாக அடிகாாமல் சேதம் செய்கின்றன.
26	7	பணக்கூற்று ஆய்வு களில் 75% காக சாய்டுகள்	பணக்கூற்று ஆய்வு களின் முடிவுகளை ஆராய்ந்திருக்கிறார். இவைகளில் 75% காகசாய்டுகள்
38	16	ரசாயனக் கூட்டுப் பொருள் என்பது,	ரசாயனக் கூட்டுப் பொருள் என்ன என்பது
38	18	புகைப் பிடிப்பவரிடையே தோன்றும் வயிற்றுச் சுரும	புகைப் பிடிப்பவரிடையே தோன்றும் உதடுகள், வாய் இவைகளின் புற்றுநோய், வடக கிந்திய இடையாகளி டையே தோன்றும். வயிற்றுச் சுரும
40	5	விளைபொருள்கள் போன்றவைகளில்	விளைபொருள்கள் போன்றவைகளால்
42	32	அஸ்பெஸ்டாஸ் பஞ் சாலைத் தொழிலாளர் களிடையேயும் அதிக அளவில்	அஸ்பெஸ்டாஸ் பஞ்சா லைத் தொழிலாளர் களிடையேயும், இரும் புத் தாது சுரங்கத் தொழிலாளர்களிட ையேயும் இரும்புத்தாது சுரங்கத்தொழிலாளர் களிடையேயும் அதிக அளவில்

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
44	32	சுழற்சி	அழற்சி.
45	16	இவர்களில் 20%	இவர்களில் 2%
45	16	புகைப் பிடிப்பவர்கள். 25-34	புகை பிடிப்பவர்கள். ஆனால், இப்போது 25-34.
59	7	உடலில் பொதிந்தால்	உடலில் பொதிததால்
59	7	செல்லோமேன்	செல்லோபேன்
70	8	இருபணி மூலக்கூறு குரோமயின்	இருபணி மூலக்கூறு குரோமோசோயின்
73	19	யூகோசிஸ்	ல்யூகோசிஸ்
77	7	ஹி-லா	ஹீ-லா
77	9	ஹி-லா	ஹீ-லா
91	32	கதிரியக்க ஒளி ஐசோ டோபகனிலிருந்து	கதிரியக்க ஐசோடோப் களிலிருந்து
91	35	கதிரியக்க தங்கம் என்னும் கட்டியை	கதிரியக்கத் தங்கம். என்னும் கட்டியை
98	26	ஆண்களின் ஹார்மோஜன்	ஆண்களின் ஹார்மோன
106	17	வளர்சிதையின்	வளர்ச்சியின்
111	1	1928-ல் இம்பீரியல்	1902-ல் இம்பீரியல்
122	8	ஒவ்வொரு சிகரெட்டிற்கும்	ஒவ்வொரு சிகரெட்டி- லும்
123	4	டி. எஸ். ஏ. யின்	டி. என். ஏ.-யின்
125	9	லாக்டோன் $\begin{array}{c} \text{OH}_2 - \text{CO} \\ \quad \quad \\ \text{CH}_2 - \text{O} \end{array}$	லாக்டோன் $\begin{array}{c} \text{CH}_2 - \text{CO} \\ \quad \quad \\ \text{CH}_2 - \text{O} \end{array}$

தமிழ் வெளியீட்டுக் கழகம்

சென்னை-9

1966 வரை வெளியிட்டுள்ள நூல்கள்

பொருளாதாரம்

*1. பொருளாதாரம்-II	....	....	கி. வேலாயுதம்	9-00
2. புதுமைப் பொருளாதாரக் கூறுகள்	....	....	திருமதி ஆர். தாமராஜாட்சி	12-00
3. பொருளாதாரம் ஓர் அறிமுகம்-I	....	....	தி. சி. மோகன	12-00
4. ”	....	....	எம். ஏ. அபூரவசாமி, பி. வி. பூதிவாசன	10-75
5. பொருளாதாரக் கோட்பாடு வளர்ந்த வரலாறு	....	....	....	7-00
*6. பணவியலும் பாங்கியலும்-II	....	....	க. முத்தையன்	11-50
7. நவீன பாங்கு இயல்	....	....	கி. வேலாயுதம்	7-50
*8. இந்தியச் செலாவணியும் பாங்கு முறையும்	....	....	க. வெற்றிவேல	5-50
*9. அச்சாங்க நிதி இயல்	....	....	பி. வி. பூதிவாசன்	4-75
10. இந்தியப் பொருளியல்-I	....	....	அர். சேஷசலம்	10-00
11. ”	....	....	எம். பாலகப்பிரமணியன்	4-25
12. நமது பொருளாதாரப் பிரச்சினை-I	....	....	எம். லுர்துராதன்	10-75
13. ”	....	....	கி. சுந்தரராஜன்	10-50
14. இங்கிலாந்தின் பொருளாதார வரலாறு-I	....	....	எஸ். குழந்தைநாதன்	6-00
15. ”	....	....	கி. கீ. இராமசாமி	6-00
16. அமெரிக்காவின் நவீன பொருளாதார ஒளர்ச்சி	....	....	தி. சி. மோகன்	5-00

17. அமெரிக்கப் பொருளாதார வரலாறு-I	...	மு. க. சுப்பிரமணியம்	11-00
18. " II	...	பி. வி. சீனிவாசன்	6-00
19. " III	...	"	6-50
20. அரசாங்க நிதியியலின் பொருளாதாரம்-I	...	மா. குமாரசாமி	10-00
21. " II	...	அர. சேஷாசலம்	9-50
22. இந்தியாவின் பொருளாதார வளர்ச்சி-I	...	தே. வேலப்பன்	10-00
23. " II	...	ஜி. சிதம்பரம்	8-00
24. பணம்—சிறு விளக்கம்	...	கோ. இராதாகிருஷ்ணன்	10-00
*25. வணிக இயலின் தத்துவங்கள்	...	கு. ஆளுடைய பிள்ளை	9-50
26. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் கிரேட் பிரிட்டனில் தொழில் வாணிபப் புரட்சி	...	கு. ரா. கறுப்பண்ணன்	11-00
27. பென்லாம் பொருளாதாரம்-I	...	ஏ. குழந்தை	11-00
28. " II	...	எஸ். குழந்தைநாதன்	7-00
*29. வரவுசெலவுத் திட்டம்	...	ஆர். ரங்காச்சாரி	6-00

வரலாறு

*30. பிரிட்டன் வரலாறு-I	...	கி. ர. அனுமந்தன்	10-00
*31. " II	...	"	9-75
*32. ஐரோப்பிய வரலாறு-I	...	டி. வி. சொக்கப்பா	4-50
33. ஐரோப்பா—கடந்த ஐந்து நூற்றாண்டுகாலச் சரித்திரம்	...	வை. விருத்தகிரீசன்	15-00
34. இங்கிலாந்து வரலாறு-I	...	இரா. அண்ணாமலை	13-00
35. " II	...	பா. மாணிக்கவேலு	13-00
36. " III	...	என். ஜே. ராஜகோபால்	8-00
37. " IV	...	"	8-00

ஓர்லாறு—தொடர்ச்சி

38.	இங்கிலாந்தின் வரலாறு-I	II	...	க. த. திருநாவுக்கரசு	15-00
39.	"	III	...	எம். எக்ஸ். மிராண்டா	8-00
40.	"	III	...	"	5-00
41.	இந்தியாவின் சிறப்பு வரலாறு-I	II	...	தி. வெ. குப்புசாமி	7-50
42.	"	III	...	ஏ. உஸ்மான் ஷேர்ப்	9-00
43.	கிரேக்க நாட்டு வரலாறு-I	II	...	அ. பாண்டிரங்கன்	11-00
44.	"	III	...	சைமன் ஐ. எஸ். பாக்கியநாதன்	7-50
45.	"	III	...	"	7-00
46.	"	III	...	பி. இராமானுஜம் தேவதாஸ்	7-75

அரசியல்

iii

*47.	இந்திய அரசியலமைப்பு	...	...	வீ. கண்ணையா	4-75
48.	அரசியலுக்கு ஓர் அறிமுகம்	...	...	டி. செல்லப்பா	8-50
49.	தற்கால அரசியல் அமைப்புகள்	...	...	மோ. வள்ளுவன் கிளரன்சு	8-50
50.	பன்னாட்டு அரசியல்-I	...	...	திருமதி நுாஜ்ஹான பாவா	16-00
51.	போதுத்துறை ஆட்சி இயல்-I	...	...	வீ. கண்ணையா	9-00
52.	போதுத்துறை ஆட்சியிலுக்கு ஓர் அறிமுகம்-I	...	...	அ. ஜெகதீசன்	7-25
53.	"	II	...	வீ. கண்ணையா	7-50
54.	"	II	...	டி. செல்லப்பா	7-50

உளவியல்

55.	குழந்தை உளவியல்-I	...	...	கி. ர. அப்புள்ளாச்சாரி	8-00
56.	"	II	...	"	7-00

57. உட்கவர் மனம்	...	...	7-00
58. இளைபோர் உளவியல்-I	...	...	12-00
59. ,, II	...	...	9-00
60. சமூக உளவியல்	...	...	9-25
61. பிறழ்நிலை உளவியல்	...	...	11-00
62. பித்தரின உள்ளம்	...	...	3-00
63. குமர உள்ளம்	...	...	6-25

தத்துவம்

64. இந்து சமயத் தத்துவம்	...	...	5-50
*65. அறிவு ஆராய்ச்சி இயல்	...	...	3-50
*66. மேலைநாட்டுத் தத்துவம்	...	...	3-50
67. அத்துவித தத்துவம்	...	...	6-50
68. ஆங்கிலேயப் பயன்வழிக் கொள்கையினர்	...	...	5-50
69. இந்தியத் தத்துவம்	...	...	3-50

அறவியல்

70. அறவியல்—ஓர் அறிமுகம்	...	...	8-50

அளவையியல்

71. அளவை இயல்—தொடக்க நூல்	...	...	2-50

* மூல நூல (Original Book)

மாநீடவீயல்

*72. மாநீடவீயல்	...	...	ம. சு. கோபாலகிருஷ்ணன்	...	4—75
73. பண்பாட்டுக் கோலங்கள்	...	...	கி. பூ. சுப்பிரமணியன்	...	5—50
74. இந்தியாவில் குடியானவர் வாழ்க்கை	...	...	எஸ். இலட்சுமி	...	3—50

சமூகவீயல்

75. சமூகவியலின் அடிப்படைக் கோட்பாடுகள்	...	...	ஜெ. நாராயணன்	...	10—00

புவியியல்

76. ஆசியா-I	...	...	கோ. சேஷ. நரசிம்மன்	...	9—50
77. ஆசியா-II	...	...	ஏ. எஸ். நாராயணன்	...	8—75
78. ஐரோப்பாக்க் கண்டத்தின் புவியியல்	...	...	ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி	...	8—50
79. தென்கிழக்கு ஆசியா	...	...	குமாரி இரா. அலமேலு	...	8—25
*80. வட அமெரிக்கா	...	...	எம். என். பதமநாபன்	...	9—00
*81. தென் அமெரிக்கா	...	...	திருமதி எச். நியூமன்	...	4—00
*82. தென் கண்டங்கள்—ஆஸ்திரேலியா	...	...	எஸ். முத்துக்கிருஷ்ணக கரையாளர்	...	3—25
*83. தென் ,” —ஆப்ரிக்கா	...	...	நா. அனந்தபதநாபன்	...	6—00
*84. புவியுபுறவீயல்-II	...	...	சு. ஜெயசந்திரன்	...	9—00
*85. செய்முறைப் புவியியல்	...	...	வி. எஸ். அனந்தபதநாபன்	...	6—25
*86. மக்கட் பரப்பியல்	...	...	கோ. இராமசாமி	...	6—50
*87. சமுத்திரவீயல்	...	...	கோ. சேஷ. நரசிம்மன்	...	10—00
88. காலநிலை இயல்-I	...	...		...	5—00
89. ,” II	...	...		...	

90. வளியியலுக்கு ஓர் அறிமுகம்	....	....	கோ. இராமசாமி	....	11-00
*91. புவி அமைப்பு இயல்	..	....	சி விசுவநாதன்	....	4-75
புள்ளியியல்					
*92. புள்ளியியல்—அறிமுகம்	....	....	க. வைத்தியநாதன்	....	10-00
93. புள்ளியியல் முறைகள்-I	....	....	கோ. சண்முகசுந்தரம்	....	10-00
94. " II	....	..	கே. ஆர். இராஜகோபாலன்	....	14-00
95. நமமைச் சுற்றியுள்ள பேரண்டம்	....	....	தி. வி. லட்சுமிநரசிமமன்	....	6-50
உயர் கணிதம்					
*96. ஆயத்தொலை வடிவகணிதம்	....	....	டி. கே. மாணிக்கவாசகம் பிள்ளை	....	12-50
*97. வகை நுண்கணிதம்	....	....		....	8-00
*98. தொகை நுண்கணிதம்	....	...	தி. கோவிந்தராசன்	....	9-00
விலங்கியல்					
*99. விலங்கியல்	....	....	பெ. மா. அண்ணாமலை இரா. முருகேசன்	....	12-00
பௌதிகவியல்					
100. ஒளி நூல்	....	...	ச. சம்பத்து	....	10-00

* மூல நூல (Original Book)

விஞ்ஞானம்

*101. வானவெளி வெற்றி	....	டாக்டர் எம். ஏ. தங்கராஜ்	....	6—00
*102. ரேடியோ	....	பி. திருநாசனம்பந்தம்	....	4—75
*103. எகஸ்-கதிர்கள்	....	பெ. நா. அப்துசாமி, ஜே. பி. மாணிக்கம்	....	4—50
*104. பாம்புகள்	....	பெ. மா. அனனுமலை	....	3—50
*105. தாவரம்—வாழ்வும் வரலாறும்	....	டாக்டர் கு. சீனிவாசன்	....	8—00
*106 கருமபு	....	கு. பெரியசாமி	....	4—00

மருத்துவம்

*107. நீரிழிவு—கூடியரோகம்	....	டாக்டர் ஜி. வேங்கடசாமி	....	2—50
108. மகப்பேறும மாதர் நோயும்	....	டாக்டர் ஏ. கதிரேசன்	....	8—25
*109. பாக்டீரியா	....	டாக்டர் (குமாரி) மணிமேகலை	....	2—50
	....	க. சுந்தரம்	....	

பொறியியல்

110. நீங்களை வீட்டைக் கட்டலாம்	....	கே. வி. கிருஷ்ணாஜ்	....	8—50
	....	சி. ஆர். சுப்பிரமணியம்	....	
	....	ஆர். இராமசாமி	....	
	....	கே. வேணுகோபால்	....	

சட்டம்

*111. குற்றவியல் சட்டம்	....	எம். சண்முகசுப்பிரமணியம்	....	10—00

பொது நூல்கள்

112. மகாத்மா காந்தி	....	சரஸ்வதி தங்கையன்	....	3—25
113. விவசாயப் புரட்சி	....	வி. கார்த்திகேயன்	....	8—00
114. சேமகதை-நூல்	....	ஆ. சுப்பிரமணியம்	....	2—50
*115 முற்காலச் சோழர் கலையும் சிற்பமும்	....	எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம்	....	9—00
*116. உணவும் ஊட்டமும்	....	தி. வேங்கடகிருஷ்ணய்யங்கார்	....	4—50

* மூல நூல் (Original Book)

தமிழ் வெளியீட்டுக் கழகப் புதிய வெளியீடுகள், 1967

பொருளாதாரம்

- பன்னாட்டுப் பொருளாதாரம்-I, II — பி. டி. எல்ஸ்வொர்த்
 பொருளாதார ஆய்வு நூல்-I, II — எட்வர்ட் நெவின
 வளர்ச்சியுடைய நாடுகளின் — ஏ. ஆர். பிரெஸ்ட்
 அரசாங்க நிதியியல் — ராக்னர் நர்க்ஸ்
 வளர்ச்சி குறைந்த நாடுகளின் — பிரைட் சிங்
 முதலாக்கம்பற்றிய சிக்கல்கள் — வி. கே. ஆர். வி. ராவ்
 1939 முதல் இந்தியாவில் —
 பணவீக்க விலைப் போக்குகள்
 பொருளாதார வளர்ச்சிபற்றிய —
 கட்டுரைகள்

வரலாறு

- ஆக்ஸ்ஃபோர்டின் —
 இந்திய வரலாறு-I, II, III — வின்சென்ட் ஏ. ஸ்மித்
 முகலாயப் பேரரசு-I, II — ஏ. எல். ஸ்ரீவத்ஸவா

அரசியல்

- இந்திய அரசியலமைப்புத் திட்டம் — எம். வி. பைலீ
 இந்திய ஆட்சி அமைப்புமுறை — எச். என். சின்ஹா
 வளர்ச்சி-I — ஃபிரெடரிக் எல். ஷுமன்
 பன்னாட்டரசியல்-II — கே. சந்தானம்
 மக்கள் ஆட்சி —
 1919 முதல் சர்வதேச உறவுகளும் — எஸ். என். தார்
 உலக அரசியலும் —
 சமூக, அரசியல் கொள்கையின் —
 அடிப்படைகள் — எர்னஸ்ட் பார்க்கர்

தத்துவம்

- மெய்ப்பொருளியல்-ஓர் அறிமுகம்-I — ஏ. ஜே. பாம்

புவியியல்

- சிஷோமின் வாணிகப் புவியியல்-I, II — எல். டட்னி ஸ்டாம்ப்
 பௌதிகப் புவியியலும் —
 புவியமைப்பியலும் — எல். டட்னி ஸ்டாம்ப்

தாவரவியல்

- தாவரங்களின் வாழ்வியல் — எஸ். சுந்தரம்

மருத்துவம்

- புற்றுநோய் — ஆர். ஜே. எலி. ஹாரிஸ்